

URADNI LIST

SOCIALISTIČNE REPUBLIKE SLOVENIJE

Številka 18

Ljubljana, petek, 10. maja 1974

Cena 18 dinarjev

Leto XXXI

173.

Na podlagi 2. točke amandmaja LI k ustavi Socialistične republike Slovenije izdaja predsedstvo Skupščine Socialistične republike Slovenije

UKAZ

o razglasitvi zakona o medsebojnih razmerjih delavcev v združenem delu in o delovnih razmerjih med delavci in zasebnimi delodajalci

Razglasa se zakon o medsebojnih razmerjih delavcev v združenem delu in o delovnih razmerjih med delavci in zasebnimi delodajalci, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 17. aprila 1974 in na seji enotnega zbora delovnih skupnosti dne 25. aprila 1974.

Št. 11-10/74

Ljubljana, dne 25. aprila 1974.

Predsednik
Sergej Kraigher

ZAKON

o medsebojnih razmerjih delavcev v združenem delu in o delovnih razmerjih med delavci in zasebnimi delodajalci

Prvi del

SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(1) Pravice in obveznosti iz medsebojnih razmerij v združenem delu urejajo delavci neposredno in enakopravno v temeljni organizaciji združenega dela s samoupravnim sporazumom o medsebojnih razmerjih v združenem delu v skladu z zveznim zakonom in s tem zakonom.

(2) V skladu z določbami iz prejšnjega odstavka se urejajo tudi medsebojna razmerja delavcev v pogodbenih organizacijah združenega dela z upoštevanjem ustanovitvene pogodbe take organizacije.

(3) Delovna razmerja pri zasebnih delodajalcih urejajo delavci in delodajalci s pogodbo o zaposlitvi v skladu z zveznim in s tem zakonom ter s kolektivno pogodbo.

2. člen

(1) Delavec, izbran za delegata, ima pravico biti v tem svojstvu za določen čas odsoten z dela, pri čemer ohrani vse pravice in obveznosti delavca v združenem delu. Delavci temeljne organizacije združenega dela so dolžni takemu delavcu zagotoviti možnosti, da opravlja funkcijo delegata ali člana delegacije.

(2) S samoupravnim sporazumom o medsebojnih razmerjih v združenem delu oziroma s kolektivno po-

godbo se uredijo pravice in obveznosti za delavce, ki kot člani delegacije temeljne organizacije združenega dela opravljajo funkcijo delegata ali člana delegacije.

3. člen

S samoupravnim sporazumom o medsebojnih razmerjih v družbenem delu se lahko posebej uredijo posamezne pravice in obveznosti iz medsebojnih razmerij v združenem delu za delavce, ki opravljajo funkcijo individualnega poslovnega organa oziroma delavce, ki delajo na delovnih mestih, na katerih imajo posebne pravice in odgovornosti (vodilna delovna mesta).

Drugi del

PRAVICE IN OBVEZNOSTI DELAVCA V ZDRUŽENEM DELU

I. poglavje

1. Pridobitev lastnosti delavca v združenem delu

4. člen

(1) Lastnost delavca v združenem delu se pridobi po postopku in ob pogojih, ki jih določi samoupravni sporazum o medsebojnih razmerjih v združenem delu (v nadaljnjem besedilu: samoupravni sporazum o medsebojnih razmerjih) v temeljni organizaciji združenega dela (v nadaljnjem besedilu: temeljna organizacija).

(2) Pogoji iz prejšnjega odstavka opredeljujejo zahteve, ki jih mora delavec izpolnjevati glede strokovnih, poklicnih in drugih delovnih sposobnosti, potrebnih za opravljanje dela na delovnem mestu.

(3) S posebnim zakonom se lahko določijo za določena delovna mesta tudi posebni pogoji.

5. člen

(1) V objavi in javnem razpisu prostega delovnega mesta morajo biti določeni pogoji, ki morajo biti izpolnjeni za objavljeno oziroma razpisano delovno mesto in določen rok, do katerega lahko kandidati za prosto delovno mesto vložijo prijavo za pridobitev lastnosti delavca v združenem delu.

(2) Če sta v objavi oziroma v javnem razpisu izjemoma glede strokovne izobrazbe določenega poklica oziroma smeri ali stroke kot pogoj določeni alternativno dve stopnji šolske izobrazbe, ima prednost pri izbiri, kadar so drugi pogoji izpolnjeni, oseba z višjo stopnjo ustrezne šolske izobrazbe.

(3) Prednost glede šolske izobrazbe v smislu prejšnjega odstavka velja tudi za individualnega poslovnega organa organizacije združenega dela, če s samoupravnim aktom o kadrovski politiki ni drugače določeno.

6. člen

Če se na objavo ali javni razpis ne prijavijo kandidati ali se prijavijo kandidati, ki ne izpolnjujejo objavljenih oziroma razpisnih pogojev, lahko delavci v

temeljni organizaciji odločijo, da bodo objavo oziroma javni razpis ponovili ali da bodo na delovno mesto začasno sprejeli delavca, ki ne izpolnjuje vseh pogojev. V takem primeru se tak delavec razporedi oziroma sprejme v združeno delo za določen čas, dokler se delovno mesto ne zasede po objavi ali po javnem razpisu, vendar najdalj za eno leto.

7. člen

(1) Ponovna izbira delavcev na delovnih mestih, na katerih imajo posebne pravice in odgovornosti, se opravi v roku, določenem v samoupravnem sporazumu o medsebojnih razmerjih; ta rok ne more biti daljši od štirih let.

(2) Rok iz prejšnjega odstavka začne teči z dnem, ko je delavec začel delati na vodilnem delovnem mestu, za katerega je bil izbran.

8. člen

Delavec, ki dela poln delovni čas, sme izjemoma delati tudi v drugi temeljni organizaciji ali v drugih organizacijah oziroma organih, vendar največ polovico polnega delovnega časa na podlagi sporazuma takih organizacij o medsebojnem sodelovanju, in sicer, kadar gre za zaposlovanje:

— strokovnjakov, katerih sodelovanje je iz strokovnih razlogov nepogrešljiva strokovna pomoč pri preučitvi, urejanju in izvajanju za delovno organizacijo zahtevnejših ali pomembnejših nalog ali vprašanj, če ne gre za avtorsko delo po posebnem zakonu;

— strokovnjakov zaradi sodelovanja pri pouku takih predmetov, kjer je sodelovanje strokovnjakov s prakso v organizacijah združenega dela iz pedagoških razlogov nepogrešljiva pomoč pri izobraževanju in usposabljanju strokovnih kadrov;

— strokovnjakov, glede katerih je koristno, da se na tak način zagotovi njihovo sodelovanje pri znanstveno-raziskovalnem delu, če ne gre za avtorsko delo po posebnem zakonu;

— pri delih, ki so potrebna pri delovanju raznih stalnih kolegialskih teles (na primer komisije), narava dela pa terja stalno zaposlenega delavca;

— delavcev pri pomožnih delih, ki ne terjajo posebnega strokovnega znanja;

— kolporterjev, akviziterjev, prodajalcev srečk, terenskih inkasantov in podobno.

9. člen

(1) Razen v primerih iz prejšnjega člena lahko delavci v temeljni organizaciji sprejmejo sklep o izbiri delavca, ki že ima lastnost delavca v združenem delu s polnim delovnim časom, za delo na delovnem mestu z največ polovico polnega delovnega časa le, če se na objavo ali javni razpis ne prijavijo nezaposlene ali delno zaposlene osebe, ki izpolnjujejo pogoje za delo na takem delovnem mestu in če je predhodno dosežen sporazum organizacije združenega dela o medsebojnem sodelovanju.

(2) Delavci v temeljni organizaciji iz prejšnjega odstavka so dolžni vsakih dvanajst mesecev objaviti ali razpisati tako delovno mesto, dokler ga ne zasedejo nezaposlene ali delno zaposlene osebe.

(3) Z dnem, ko nastopi delo oseba, sprejeta po objavi oziroma javnem razpisu, preneha lastnost delavca v združenem delu delavcu, ki je do tedaj opravljal to delo.

10. člen

(1) Izjemoma združuje delavec svoje delo za določen čas v primerih, ki so določeni v temeljni organizaciji, zlasti pa: če traja izvršitev kakšnega dela po svoji naravi določen čas kot na primer sezonska dela, nekatera dela v gledališču ali pri snemanju filmov, dela na gospodarskih ali drugih sejnih in razstavah, dela na realizaciji umetniških programov in podobno; če se začasno poveča obseg dela temeljne organizacije kot na primer povečano nakladanje ali razkladanje blaga na ladjah, nadpovprečen ulov rib, posebno povečanje povpraševanja po sezonskih proizvodih in podobno; če je treba nadomestiti na delovnem mestu začasno odsotnega delavca, ki je pri vojakihi, ki opravlja javne dolžnosti ali je daljši čas odsoten z dela in podobno.

(2) V izjavi, da se delavec strinja s pravicami in obveznostmi, ki jih določa samoupravni sporazum o medsebojnih razmerjih, mora biti ugotovljeno, da delavec združuje svoje delo za določen čas.

2. Preizkus delovnih in drugih sposobnosti

11. člen

V primerih, ki jih določa samoupravni sporazum o medsebojnih razmerjih, se delavci v temeljni organizaciji lahko prepričajo o strokovnih in drugih delovnih sposobnosti delavca, ki se prijavi za prosto delovno mesto, še preden sprejmejo sklep o izbiri kandidata (na primer test, avdicija, pismena naloga ali drugačna oblika poprejšnjega preizkusa delavčeve sposobnosti).

12. člen

(1) Delavec je lahko po poprejšnji svoji privolitvi in v primerih, določenih s samoupravnim sporazumom o medsebojnih razmerjih, določen čas na poskusnem delu, toda le v tolikšnem obsegu in za tolikšen čas, kolikor je potrebno, da pokaže svoje strokovne in druge delovne sposobnosti.

(2) Poskusno delo sme trajati največ tri mesece.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena sme trajati za člane posadke ladij jugoslovanske trgovske mornarice dolge plovbe poskusno delo eno potovanje, vendar največ šest mesecev, le izjemoma pa do povratka ladje v prvo jugoslovansko luko.

(4) V samoupravnem sporazumu o medsebojnih razmerjih se vnaprej določijo pogoji in primeri, v katerih je potrebno poskusno delo, potek in način poskusnega dela, trajanje poskusnega dela ter spremljanje in ocenjevanje uspešnosti tega dela.

13. člen

(1) Delavcu, ki ne izpolni uspešno zahtev poskusnega dela, preneha lastnost delavca v združenem delu z dnem, ko poteče rok za zahtevo za varstvo pravice zoper sklep o prenehanju lastnosti delavca v združenem delu na podlagi pismene ocene o uspehu poskusnega dela oziroma ko mu je o tem vročen dokončen sklep.

(2) Delavec, ki meni, da predvideno delo ne ustreza njegovim delovnim sposobnostim in nagnjenjem, lahko med poskusnim delom vsak čas izjavi, da ne želi delati v temeljni organizaciji, tako, da mu preneha lastnost delavca v združenem delu z dnem, ko podpiše takšno izjavo in lahko z istim dnem zapusti delo.

3. Razporeditev na delo

14. člen

Delavec je dolžan delati na delovnem mestu, ki ne ustreza njegovi strokovni izobrazbi določenega poklica oziroma smeri ali stroke in drugim njegovim delovnim sposobnostim, le v primeru višje sile, ki je nastopila ali se neposredno pričakuje in v drugih izjemnih okoliščinah, ko je mogoče le z drugačno razporeditvijo delavcev na delovna mesta zagotoviti ali omogočiti nemoteno opravljanje dela, in sicer le toliko časa, dokler trajajo take okoliščine.

15. člen

(1) Če je zaradi tehnoloških ali drugih izboljšav, ki prispevajo k večji produktivnosti dela in k večjemu uspehu organizacije združenega dela, prenehala potreba po delavcem delu na delovnem mestu, na katerem je doslej delal, mora temeljna organizacija ponuditi delavcu delovno mesto v okviru temeljne organizacije, ki ustreza njegovi strokovni izobrazbi določenega poklica oziroma smeri ali stroke in njegovim drugim delovnim sposobnostim. Če v temeljni organizaciji ni takšnega delovnega mesta, se lahko delavec razporedi na delovno mesto, ki ustreza njegovi strokovni izobrazbi določenega poklica oziroma smeri ali stroke in njegovim drugim delovnim sposobnostim, v drugo temeljno organizacijo v okviru delovne organizacije, če je to določeno s samoupravnim sporazumom o združitvi v delovno organizacijo. Z razporeditvijo delavca na delovno mesto v drugo temeljno organizacijo izven kraja, kjer delavec biva, se ne smejo bistveno poslabšati življenjski pogoji delavca ali njegove družine.

(2) Če razporeditev delavca po prejšnjem odstavku ni mogoča, se delavcu zagotovi v drugi organizaciji ali organu delovno mesto, ki ustreza njegovi strokovni izobrazbi določenega poklica oziroma smeri ali stroke in njegovim drugim delovnim sposobnostim in ki se nahaja v istem kraju ali kraju delavčevega bivanja ali v kraju, ki je bližji kraju, kjer delavec biva ali skrajšuje delavčevo pot na delo.

4. Pripravniki

16. člen

Da bi si mogli občani, ki so končali visoko, višjo ali srednjo šolo, razen poklicnih šol, pridobiti s praktičnim delom delovne izkušnje za samostojno delo v svoji stroki, so delavci temeljne organizacije dolžni urediti pripravništvo in omogočiti, da si ti občani pridobijo lastnost delavca kot pripravniki.

17. člen

(1) Delavci v temeljni organizaciji uredijo v skladu z določbami tega zakona, oziroma v skladu s posebnimi predpisi, v svojem samoupravnem sporazumu o medsebojnih razmerjih trajanje in potek pripravniške dobe, program, organizacijo in vodstvo pripravništva ter način preizkušanja pridobljenih delovnih izkušenj med trajanjem in ob koncu pripravniške dobe tako, da bo zagotovljeno pripravnikom, da se v organiziranem praktičnem delu in usposabljanju v temeljni organizaciji in zunaj nje seznanijo z vsemi deli svoje stroke ter si pridobijo delovne izkušnje za samostojno delo.

(2) Pripravniška doba traja lahko najmanj šest mesecev in največ dve leti, če posebni zakoni ne določajo drugače.

(3) Delavci v temeljni organizaciji določijo s samoupravnim sporazumom o medsebojnih razmerjih trajanje pripravniške dobe v okviru dobe, določene v prejšnjem odstavku in sicer glede na posebnosti del na posameznem delovnem mestu, na katerem se praktično usposablja pripravnik.

18. člen

Ko določajo število in vrsto pripravnikov, morajo delavci temeljne organizacije upoštevati zlasti:

— stopnje in vrste strokovnosti, kakršne terja dejavnost, ki jo opravlja temeljna organizacija, upoštevajoč pri tem sodobne tehnološke, kadrovske in izkustvene normative in odnose;

— izobrazbeno in poklicno sestavo delovne skupnosti, kakršna je potrebna za optimalno izrabo opremljenosti dela in tehnoloških postopkov temeljne organizacije ter za čimvečjo produktivnost dela;

— potrebo, da se izobrazbena in poklicna sestava delavcev sproti izpopolnjuje in prilagaja zahtevam sodobne organizacije dela;

— potrebo, da s sprejemanjem in usposabljanjem pripravnikov sproti skrbijo za svoj strokovni naraščaj in za izpopolnjevanje izobrazbene sestave delavcev skladno s svojim razvojnim programom;

— obseg in vrsto del iz redne dejavnosti temeljne organizacije, ki jih opravljajo osebe, ki nimajo ustrezne izobrazbe ali ki jim delo v temeljni organizaciji ni edina zaposlitev ali pa jim ne predstavlja pglavitnega vira dohodkov.

19. člen

V skladu s svojimi kadrovskeimi programi določijo delavci v temeljni organizaciji vsako leto najpozneje do 31. januarja z načrtom vrsto poklicev in število pripravnikov, ki jih bodo sprejeli v tekočem letu. Načrt z obrazložitvijo morajo takoj po sprejetju poslati skupščini občine, kjer je sedež temeljne organizacije in pristojni skupnosti za zaposlovanje.

20. člen

Delavec, ki po končani pripravniški dobi ne pokaže zadovoljivega uspeha, se razporedi na drugo delovno mesto, za katero izpolnjuje predpisane pogoje. Če delavec odkloni tako delovno mesto, mu preneha lastnost delavca v združenem delu.

II. poglavje

Delovni čas

21. člen

Delavec v združenem delu ima pravico do delovnega časa 42 ur v tednu (poln delovni čas), če ni za posamezne primere s posebnim zakonom ali s posebnim predpisom, izdanim na podlagi zakona, drugače določeno.

22. člen

(1) Delavci v temeljni organizaciji ne smejo z razporeditvijo tedenskega delovnega časa na dnevni delovni čas vpeljati manj kot pet delovnih dni v tednu.

(2) Če vpeljejo delavci v temeljni organizaciji petdnevni delovni teden, se sorazmerno poveča tudi dnevni delovni čas delavcev, ki delajo krajši delovni čas.

23. člen

(1) Delovni čas delavcev, katerih narava in organizacija dela zahteva, da je v njihov delovni čas vključena poleg neposrednega opravljanja dela tudi obvezna priprava za delo (na primer učitelji, profesorji, umetniki, znanstveni delavci in podobno), obsega poleg časa neposrednega opravljanja dela tudi čas, ki je potreben za pripravo.

(2) V vzgojnoizobraževalnih organizacijah zajema delovni čas tudi čas izvenučne aktivnosti v skladu s posebnimi predpisi in z delovnim programom temeljne organizacije.

24. člen

(1) Delavec, ki prebije na sezonskih delih brez presledka najmanj štiri mesece v letu in opravi pri tem več ur dela kot znaša poln delovni čas za to dobo, lahko zahteva, da se mu ure preračunajo v delovne dni s polnim delovnim časom. Tako izračunani delovni dnevi se delavcu štejejo v delovno dobo, kot da bi jih prebil na delu, vendar pa sme skupen delovni čas med letom dosegati delovno dobo največ dvanajst mesecev.

(2) Čas, ki ga je delavec prebil na delu prek polnega delovnega časa, in mu je priznan v delovno dobo v smislu prejšnjega odstavka, se ne more šteti za poseben delovni pogoj.

(3) Določbe prvega in drugega odstavka tega člena se primerno uporabljajo pri preračunavanju delovnih dni tudi, kadar nastane zaradi narave ali organizacije dela z drugačno razporeditvijo delovnega časa v skladu z zveznim zakonom, pri delu prekinitev za določeno dobo, ki pa ne sme biti daljša kot 60 delovnih dni v letu.

(4) V temeljni organizaciji se preračuna večje število ur delovnega časa na delovne dneve v smislu prvega odstavka tega člena in preračunani čas vpiše v delovno knjižico.

25. člen

Delavci v temeljni organizaciji lahko predvidijo krajši delovni čas od polnega delovnega časa za delo na delovnih mestih, na katerih je glede na organizacijo in naravo dela ter glede na objektivne potrebe organizacije ali posebne potrebe zaposlovanja to nujno.

26. člen

(1) Delavci v temeljni organizaciji določijo delovna mesta, na katerih se poln delovni čas skrajša zaradi zdravstvenih škodljivosti in nevarnosti pri delu, ki jih z ukrepi za varnost pri delu ni mogoče povsem preprečiti kot na primer posebno težko in naporno delo, delo pod povečanim zračnim pritiskom, delo v vodi ali vlagi, delo izpostavljenosti ionizirajočim sevanjem, delo v ozračju strupenih plinov in hlapov, strupenega prahu, delo z jedkimi snovmi, delo letalskega osebja in podobno.

(2) Delavci v temeljni organizaciji določajo v soglasju z republiškim sekretarjem za delo posebne delovne pogoje iz prejšnjega odstavka in stopnjo njihovega vpliva na zdravstveno in delovno sposobnost delavcev in določajo za ta delovna mesta skrajšan poln delovni čas, ki je sorazmeren vplivu ugotovljenih posebnih delovnih pogojev.

(3) Delavci temeljne organizacije so dolžni začeti postopek, da se preiščejo in ugotovijo posebni delovni pogoji tudi na zahtevo delavcev dela temeljne organizacije, sindikata ali pristojne inšpekcije dela oziroma sanitarne inšpekcije.

(4) Delavci, ki delajo v posebnih delovnih pogojih skrajšan delovni čas, ne smejo opravljati dela prek skrajšanega delovnega časa niti v svoji temeljni niti v kakšni drugi organizaciji združenega dela, če so pri tem delu izpostavljeni istim zdravstvenim škodljivostim in nevarnostim pri delu.

27. člen

(1) Delo delavca sme izjemoma trajati prek polnega delovnega časa (nadurno delo) v skladu s samoupravnim sporazumom o medsebojnih razmerjih v primerih:

1. potresa, požara, poplave oziroma druge nesreče, ki zadene temeljno organizacijo ali pa se taka nesreča neposredno pričakuje, vendar samo toliko časa, kolikor je nujno, da se rešijo človeška življenja ali obvarujejo materialna sredstva;

2. ko je nujno, da se začeto delo nadaljuje, da bi se končal delovni proces, katerega ustavitev ali prekinitev bi glede na naravo tehnologije in organizacije dela povzročila precejšnjo materialno škodo ali spravila v nevarnost življenje in zdravje občanov;

3. da se z nepretrganim delom prepreči kvarjenje surovin ali materiala, ogrožanje varnosti in urejenosti prometa ali pa odvrne okvara na delovnih sredstvih, ki bi povzročila prekinitev dela, kakor tudi, da se prepreči prekinitev dela v drugih organizacijah združenega dela ali da se zagotovijo za njegov nepretrgan potek potrebne temeljne surovine, kadar to zahteva splošni interes, vendar samo, če tega dela ne morejo opraviti drugi delavci v okviru polnega delovnega časa ali če nastane potreba po takšnem delu zaradi nepredvidenega izostanka delavca, ki bi moral opraviti tako delo.

(2) V primerih iz 2. in 3. točke prejšnjega odstavka tega člena sme delo prek polnega delovnega časa trajati samo toliko, kolikor je nujno potrebno, da se odvrnejo ali preprečijo škodljive posledice.

(3) Določba četrtega odstavka 26. člena tega zakona se ne uporablja v primerih iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena.

28. člen

Kadar bi iz razlogov višje sile utegnili priti do prekinitev dela, lahko delavci s prerazporeditvijo delovnega časa v okviru 42-urnega delovnega tedna oziroma ustreznega mesečnega delovnega časa, določijo takšen razpored dnevne delovnega časa, ki prepreči ali omili prekinitev dela oziroma omogoči nemoten potek dela. Takšna razporeditev je dopustna največ za čas, ko trajajo razlogi, ki so jo narekovali.

29. člen

Čas, ki ga je delavec prebil na delu prek polnega delovnega časa, razen v primeru iz 1. točke 27. člena tega zakona, je poseben delovni pogoj, ki ga delavci v temeljni organizaciji upoštevajo pri merilih, po katerih odmerjajo pravice, odvisne od dolžine delovnega časa (osebni dohodek, letni dopust itd.).

III. poglavje

1. Odmori in počitki

30. člen

(1) Delavci v temeljni organizaciji določijo dolžino in razpored odmora med dnevnim delom z enkrat-

nim polnim delovnim časom upošteva pogoje, zahtevnosti in vplive posameznih vrst dela in delovnih procesov v posamezni temeljni organizaciji.

(2) Čas odmora iz prvega odstavka tega člena traja 30 minut.

(3) Na delovnih mestih s posebnimi delovnimi pogoji po tretjem odstavku 32. člena tega zakona lahko traja odmor tudi več kot 30 minut, med dnevnim delom z enkratnim polnim delovnim časom pa ne more biti daljši od ene ure.

31. člen

V temeljnih organizacijah s posebnimi značilnostmi procesa in organizacije dela in proizvodnje (promet, kmetijstvo, proizvodnja filmov, sezonsko gostinstvo in podobno) lahko razporedijo delavci dnevni in tedenski počitek ustrezno tem posebnostim s pogojem, da se dnevni in tedenski počitek zagotovi delavcu v obsegu, ki ga določa zakon.

2. Dopusti

32. člen

(1) Letni dopust delavca traja najmanj 18, največ pa 30 delovnih dni za posamezno koledarsko leto.

(2) Delavcu, ki dela v posebnih delovnih pogojih, se lahko izjemoma določi, da traja letni dopust več kot trideset vendar ne več kot šestdeset delovnih dni v posameznem koledarskem letu.

(3) Za delo v posebnih delovnih pogojih se šteje delo pri virih ionizirajočih sevanj, delo letalskega osebja, delo posadke trgovskih ladij, delo pod zemljo, delo v dispanzerjih za pljučne bolezni in tuberkulozo ali v bolnišnicah za duševne bolezni in v prosekurah ali v leprozoriju, delo v tujih deželah s hudimi podnebnimi razmerami za življenje in delo, kot tudi v primerih, ko dela delavec zaradi posebnih delovnih pogojev manj kot 42 ur na teden.

(4) Delavci v temeljni organizaciji določijo delovna mesta na katerih se opravlja delo v posebnih delovnih pogojih ter dolžino in način izrabe letnega dopusta.

(5) Delavcu, ki ima najmanj 30 let pokojninske dobe in 55 let starosti oziroma delavki, ki ima najmanj 25 let pokojninske dobe in 50 let starosti se lahko prizna letni dopust v trajanju več kot trideset, ne pa več kot šestintrideset delovnih dni.

33. člen

Letni dopust učnega in vzgojnega osebja v vzgojno-izobraževalnih organizacijah se izrabi praviloma med letnimi šolskimi počitnicami.

34. člen

(1) Dolžina letnega dopusta delavca se določi po osnovah in merilih, določenih v samoupravnem sporazumu o medsebojnih razmerjih in je odvisna predvsem od delovnih pogojev (teža dela, zahtevnost dela, vpliv dela in delovne okolice na delavca, telesna in duševna napetost pri delu in podobno), od njegove delovne dobe in od drugih obdobij, ki so po zakonu izenačeni z delovno dobo.

(2) Pri neposredni odmeri letnega dopusta delavca se upoštevajo tudi uspehi, ki jih delavec dosegla pri svojem delu in posebne socialne razmere, v katerih živi (mati samohranilka, invalid, bolehen delavec in podobno).

35. člen

Delavec ima pravico in dolžnost, da letni dopust izrabi v temeljni organizaciji, v kateri je pridobil pravico, do njegove izrabe, razen če pride v drugo organizacijo združenega dela in je sporazumno med tema organizacijama izrecno drugače dogovorjeno.

36. člen

(1) Delavec ima pravico izrabiti svoj letni dopust praviloma v nepretrganem trajanju. V samoupravnem sporazumu o medsebojnih razmerjih se lahko določi, da delavec izrabi letni dopust v dveh delih, pri čemer mora en del dopusta trajati brez presledka najmanj dvanajst delovnih dni.

(2) Če narava in organizacija dela ter način poslovanja to terjajo ali dopuščajo, smejo delavci v temeljni organizaciji določiti, da gredo vsi hkrati na letni dopust.

37. člen

(1) Časa kakršnekoli odsotnosti z dela, ki se priznava v delovno dobo, se ne sme odbiti od letnega dopusta.

(2) Če delavec med izrabo letnega dopusta zboli, se mu čas dovoljenega bolezenskega dopusta ne všteje v letni dopust.

38. člen

Člani posadke morskih trgovskih ladij in delavci, ki delajo v tujini, lahko izrabijo letni dopust tudi v naslednjem koledarskem letu ob pogojih, ki so določeni v samoupravnem sporazumu o medsebojnih razmerjih.

39. člen

Med letnim dopustom ima delavec pravico do nadomestila osebnega dohodka, ki ne sme biti manjše od povprečne akontacije osebnega dohodka za dobo, določeno v samoupravnem sporazumu o medsebojnih razmerjih.

40. člen

(1) Delavec ima pravico biti odsoten z dela do sedem delovnih dni v posameznem koledarskem letu in mu gre pri tem nadomestilo osebnega dohodka v primerih in pogojih, ki so določeni v samoupravnem sporazumu o medsebojnih razmerjih. Če je taka odsotnost z dela potrebna za pripravo na strokovni izpit oziroma zaključni izpit, sme trajati tudi več kot sedem delovnih dni v letu.

(2) Če napotijo delavci v temeljni organizaciji delavca na strokovno izobraževanje ali izpopolnjevanje ali na izvršitev določene naloge temeljne organizacije, ima delavec med tako odsotnostjo z dela pravico do nadomestila osebnega dohodka. Višina nadomestila osebnega dohodka se določi v samoupravnem sporazumu o medsebojnih razmerjih.

IV. poglavje

Osební dohodek

41. člen

Delavci v temeljni organizaciji določajo osnove in merila za delitev sredstev za osebne dohodke ter način obračunavanja in izplačevanja osebnih dohodkov v skladu s samoupravnim sporazumom in družbenim dogovorom o merilih za razporejanje dohodka in za delitev sredstev za osebne dohodke.

42. člen

(1) Pravico do osebnega dohodka po osnovah in merilih, določenih s samoupravnim sporazumom o medsebojnih razmerjih imajo delavci tudi za čas odsotnosti z dela, ko opravljajo funkcijo delegata ali člana delegacije v organih družbenopolitičnih skupnosti in v samoupravnih skupnostih.

(2) Pravico do osebnega dohodka iz prejšnjega odstavka ima tudi delavec za čas, ko v funkciji delegata ali člana delegacije določen del svojega delovnega časa dela na stalnem delu v telesih teh skupnosti. Temeljna organizacija ima pravico do povračila sredstev za osebne dohodke od skupnosti za čas, ko je delavec delal v njenem telesu po sporazumu, ki ga sklene neta skupnost in temeljna organizacija.

43. člen

Pri delitvi sredstev za osebne dohodke ter pri ugotavljanju in obračunavanju osebnih dohodkov ima delavec:

— pravico, da je vnaprej seznanjen z osnovami in merili, po katerih se ugotavlja in obračunava osebni dohodek;

— pravico, da se pri obračunu njegovega osebnega dohodka upoštevajo vse osnove in merila, določena v 41. členu;

— pravico do pismenega obračuna osebne dohodka;

— pravico do preizkusa in revizije pismenega obračuna osebne dohodka ob njegovi navzočnosti;

— pravico do obrazložitve vseh okoliščin, ki so vplivale na obračunano višino osebne dohodka;

— pravico vpogleda obračuna osebne dohodka vseh delavcev temeljne organizacije.

44. člen

Delavci v združenem delu imajo pravico do najmanjšega osebne dohodka, določenega s posebnim zakonom.

V. poglavje

Varstvo delavcev, žena, mladine in invalidov

45. člen

Delavec ima pravico in obveznost, da se pred razporeditvijo na delo seznanja z ustreznimi varstvenimi ukrepi.

46. člen

Zaradi ugotovitve zdravstvenih in psihofizičnih sposobnosti za varno opravljanje dela na določenem delovnem mestu je delavec dolžan, da se podvrže predpisanemu zdravstvenemu pregledu.

47. člen

(1) Če grozi delavcu neposredna nevarnost za življenje oziroma obstoji neposredna nevarnost telesne poškodbe ali hujše okvare zdravja, ker ni zagotovljeno predpisano varstvo pri delu, ima pravico odkloniti delo ter zahtevati, da se nevarnost v čimkrajšem času odpravi.

(2) Če temeljna organizacija meni, da je delavec neopravičeno odklonil delo in postavil zahtevo v smislu določbe prejšnjega odstavka, mora o tem takoj obvestiti pristojni organ inšpekcije dela. Ta mora brez

odlašanja opraviti pregled in odrediti ustrezne varstvene ukrepe ali obvestiti delavca, iz katerih razlogov njegova zahteva ni utemeljena.

48. člen

(1) Po preteku nepretrganega porodniškega dopusta v trajanju najmanj 105 dni ima delavka, če to zahteva, pravico:

1. nadaljevati izrabo porodniškega dopusta še 141 dni dni ali

2. delati štiri ure na dan do dvanajstega meseca otrokove starosti.

(2) Podaljšan dopust po prvem odstavku tega člena v skladu s samoupravnim sporazumom o medsebojnih razmerjih, ima lahko namesto matere oče otroka, če otroka neguje in če sta se roditelja tako sporazumela.

(3) V primeru smrti matere pridobi pravico do preostalega dopusta po prvem odstavku oče otroka oziroma tisti, ki otroka neguje.

(4) Delavka, ki izrabi porodniški dopust po 1. točki prvega odstavka, ima pravico do nadomestila osebne dohodka po posebnih predpisih.

49. člen

(1) Delavka, ki dela štiri ure na dan do dvanajstega meseca otrokove starosti, ima v temeljni organizaciji pravico do udeležbe pri delitvi sredstev za osebne dohodke za štiri ure na dan, za delovni čas nad štiri ure na dan pa pravico nadomestila osebne dohodka po posebnih predpisih.

(2) Delavka, ki dela štiri ure na dan od dvanajstih mesecev do treh let otrokove starosti, ima pravico do udeležbe pri delitvi sredstev za osebne dohodke po dejanskem delu.

50. člen

Če se otrok rodi mrtev ali če umre pred pretekom porodniškega dopusta, ima delavka pravico ostati na dopustu še toliko časa, kolikor ji je po zdravniškem izvidu potrebno, da se opomore od poroda in duševnega stanja zaradi izgube otroka, vsekakor pa najmanj še 42 dni.

51. člen

(1) Prepovedano je razporediti delavko na nočno delo v temeljni organizaciji s področja industrije, gradbeništva, prometa in proizvodne obrti.

(2) Delavki, ki dela v dejavnostih iz prejšnjega odstavka, se sme izjemoma naložiti, da dela ponoči, če to terjajo posebne resne družbene, ekonomske, socialne in posebne okoliščine ob pogoju, da da za uvedbo takega dela predhodno soglasje republiški sekretar za delo. Le-ta odloči o soglasju:

— ko dobi predhodno mnenje republiškega odbora ustreznega sindikata, Gospodarske zbornice SR Slovenije in pristojnega organa inšpekcije dela;

— ko ugotovi, da ima temeljna organizacija program postopnega zmanjševanja in odpravljanja oziroma program postopnega zmanjševanja nočnega dela žena;

— ko ugotovi, da je delavkam v nočnem času zagotovljeno varstvo otrok, zagotovljen topel obrok v ustrezni kalorični vrednosti, prevoz na delo in z dela in da je nočna izmena zasedena s strokovnimi delavci, ki so potrebni, da delo organizirano in nemoteno poteka.

(3) Republiški sekretar za delo razveljavi svoje soglasje, če ugotovi, da so odpadli razlogi iz prejšnjega odstavka ali da temeljna organizacija ne izpolnjuje pogojev, na podlagi katerih je bilo izdano soglasje.

(4) Ob pogojih iz drugega odstavka tega člena sme biti delavka, ki ima otroka, mlajšega od sedmih let, razporejena na nočno delo samo, če s tem soglašajo.

52. člen

Da se omogoči delavcu, ki mu je zmanjšana zdravstvena ali delovna zmožnost in je s poklicno rehabilitacijo usposobljen za določeno delo, opravljati to delo uspešno in dosegati osebne dohodek po delovnih uspehih in vrednosti svojega prispevka v višini kot jih dosegajo drugi delavci pri takih delih, je dolžna temeljna organizacija z ustreznimi sredstvi in pripomočki takemu delavcu ustrezno prirediti delovno mesto, preden je dokončno nanj razporejen.

53. člen

Delavki, ki ima zaradi hranjenja ali nege otroka pravico do štiriurnega delovnega časa in delavcu, ki ima zaradi zmanjšanja zdravstvene li delovne zmožnosti pravico do skrajšanega delovnega časa, se ta dnevni delovni čas tudi v petdnevnem delovnem tednu ne poveča.

VI. poglavje

Odgovornost delavca

54. člen

(1) Zaradi kršitve obveznosti se smejo delavcu izreči naslednji ukrepi:

1. opomin;
2. javni opomin;
3. začasna razporeditev delavca na drugo delovno mesto, za katero se zahteva ista ali neposredno nižja stopnja strokovne izobrazbe določenega poklica oziroma smeri ali stroke, največ za dobo enega leta;
4. odstavitev delavca z vodilnega delovnega mesta;

5. prenehanje lastnosti delavca v združenem delu zaradi takšne kršitve obveznosti, s katero huje krši skupne interese drugih delavcev ali temeljne organizacije.

(2) Ukrep iz 5. točke tega člena lahko delavci v temeljni organizaciji izrekajo tudi pogojno tako, da se odloži izvršitev izrečenega ukrepa za čas, ki ne sme biti daljši od enega leta s pogojem, da se ta ukrep ne bo izvršil, če delavec v tem času ne stori nove kršitve obveznosti.

(3) Ukrepi iz 3. do 5. točke prvega odstavka tega člena se lahko izrečejo samo za hujšo kršitev obveznosti.

55. člen

Pri izrekanju ukrepov za kršitev obveznosti se upoštevajo zlasti: teža kršitve in njene posledice, stopnja delavčeve odgovornosti, okoliščine, v katerih je bila kršitev storjena, prejšnje delo in vedenje delavca, pomen dejanja in podobno.

56. člen

Delavcu ni mogoče izreči ukrepa zaradi kršitve obveznosti, preden ni zaslišan, razen če se brez opravičenih razlogov ne odzove vabilu.

57. člen

(1) Uvedba in vodenje postopka zaradi kršitve obveznosti zastarata v roku, ki ne sme biti daljši od enega leta od dneva, ko je bila storjena kršitev; rok, v katerem zastara izvršitev izrečenega ukrepa, pa ne sme biti daljši kot šestdeset dni od pravomočnosti odločbe, s katero je bil ukrep izrečen.

(2) Za delavce, ki so člani ladijske posadke ali posadke kakšnega drugega prometnega sredstva, in za delavce, ki so na delu v tujini, se lahko določi v samoupravnem sporazumu o medsebojnih razmerjih, da začnejo teči roki iz prejšnjega odstavka z dnem, ko se delavec vrne v domači kraj dela.

(3) Če ima dejanje, s katerim je bila storjena kršitev obveznosti, za posledico tudi kazensko odgovornost, zastarata uvedba in vodenje postopka v dvanajstih mesecih od dneva, ko je pristojni organ obvestil organizacijo združenega dela o kršitvi in storilcu; vendar pa postopek za kršitev obveznosti ni več mogoč, ko zastara kazenski pregon.

58. člen

(1) Delavec je lahko začasno odstranjen z delovnega mesta, na katerem dela, ter začasno razporejen na drugo delovno mesto, ki ustreza njegovim strokovnim in drugim delovnim sposobnostim, ali začasno odstranjen iz temeljne organizacije v primerih, ki so določeni v samoupravnem sporazumu o medsebojnih razmerjih.

(2) Temeljna organizacija mora začasno odstraniti delavca z delovnega mesta, na katerem dela in ga začasno razporediti na drugo delovno mesto, ali začasno odstraniti iz temeljne organizacije, če odstranitev zaradi varovanja dokazov ali v interesu kazenskega postopka, zahteva pristojni organ.

(3) Odstranitev z delovnega mesta ali iz temeljne organizacije sme trajati najdalj do dokončne odločitve o kršitvi obveznosti in delavčevi krivdi oziroma do preteka zastaralnega roka.

59. člen

(1) Delavec, ki je odstranjen z dela v temeljni organizaciji, ima za ta čas pravico do nadomestila osebnega dohodka, ki je enak polovici povprečne mesečne akontacije osebnega dohodka, ki ga je imel v preteklih treh mesecih.

(2) Če je kazenski postopek zoper delavca, ki je bil odstranjen z delovnega mesta oziroma iz temeljne organizacije, ustavljen s pravomočno odločbo ali če je delavec s pravomočno sodbo oprošten obtožbe ali je obtožba zavržena, toda ne zaradi nepristojnosti oziroma če mu ni izrečen ukrep za hujšo kršitev obveznosti, mu gre razlika do polnega zneska akontacije osebnega dohodka, ki bi jo bil dobil, če bi bil ostal na svojem delovnem mestu.

60. člen

(1) Če je delavec v priporu, mora organ, ki je pripor odredil v treh dneh obvestiti o tem temeljno organizacijo.

(2) Dokler je v priporu, ima delavec pravico do nadomestila osebnega dohodka, ki je enako tretjini akontacije, če preživlja družino pa polovici akontacije osebnega dohodka.

(3) Delavec ima pravico dobiti razliko do polnega nadomestila osebnega dohodka in druge pravice, ki se

uveljavljajo iz dela v temeljni organizaciji, če je kazenski postopek s pravnoomočno odločbo ustavljen, če je delavec s pravnoomočno sodbo oproščen obtožbe ali če je obtožba zavrnjena, vendar ne zaradi nepristojnosti.

(4) Nadomestilo osebnega dohodka iz drugega in tretjega odstavka tega člena dobi delavec na račun organa, ki je odredil pripor, in sicer v višini poprečne akontacije osebnega dohodka za pretekle tri mesece.

61. člen

Ce se ugotovi, da je delavec povzročil temeljni organizaciji materialno škodo s kršitvijo obveznosti in je zoper njega uveden postopek za ugotavljanje kršitve obveznosti, se delavčeva odškodninska odgovornost ugotavlja v tem postopku, če ni drugače določeno v samoupravnem sporazumu o medsebojnih razmerjih.

VII. poglavje

Prenehanje lastnosti delavca v združenem delu

62. člen

(1) Delavec ima pravico in obveznost ostati na delu v temeljni organizaciji po nastopu razloga za prenehanje lastnosti delavca določen čas, ki ne sme biti krajši kot trideset dni in ne daljši kot šest mesecev. Samoupravni sporazum o medsebojnih razmerjih določi v tem okviru dolžino tega časa glede na delovne pogoje, pomen delovnega mesta, delovno dobo in druge okoliščine, ki so pomembne za delo na posameznih delovnih mestih.

(2) Če delavcu preneha lastnost delavca v združenem delu v temeljni organizaciji med postopkom za njeno prenehanje, se mu sme določiti tudi krajši rok, v katerem mora še ostati na delu, vendar ne krajši kot petnajst dni.

63. člen

Ce delavci v temeljni organizaciji sklenejo, da delavec preneha z delom pred potekom časa, kolikor ima še pravico ostati na delu, mu morajo za ta čas zagotoviti delež pri delitvi sredstev za osebne dohodke po osnovah in merilih, določenih v samoupravnem sporazumu o medsebojnih razmerjih.

64. člen

(1) V času, ko mora ostati na delu v temeljni organizaciji, ima delavec pravico med delom odhajati iz nje, da bi našel novo zaposlitev.

(2) Za čas odsotnosti po prejšnjem odstavku, določen v samoupravnem sporazumu o medsebojnih razmerjih, ima delavec pravico do nadomestila osebnega dohodka v višini poprečne akontacije osebnega dohodka za pretekle tri mesece.

65. člen

(1) Šteje se, da je delavec dal izjavo, da ne želi več delati v temeljni organizaciji tudi v primeru, ko brez utemeljenega razloga preneha prihajati na delo, iz okoliščin, določenih v samoupravnem sporazumu o medsebojnih razmerjih pa se da nedvomno ugotoviti, da ne želi več delati v temeljni organizaciji.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka preneha delavcu lastnost delavca v združenem delu z dnem, ko je prenehal delati v njej.

66. člen

Ce je delavec poklican na vojaške vaje oziroma na odslužitev vojaškega roka do treh mesecev v času, ko bi moral še ostati na delu, se tek časa, ko bi moral še ostati na delu, na njegovo zahtevo ustavi z dnem, ko prejme poživ in nadaljuje po vrnitvi z vojaških vaj oziroma po odslužitvi vojaškega roka.

VIII. poglavje

Varstvo pravic delavcev

67. člen

(1) Delavec ima pravico biti navzoč pri vsakem obravnavanju njegovih pravic ali obveznosti v temeljni organizaciji.

(2) Delavcu mora biti zagotovljeno, da osebno in neposredno varuje svoje pravice. Če je treba, da ima delavčeva izjava oziroma zahteva pismeno obliko, ali če to delavec sam zahteva, mu mora biti zagotovljeno, da poda svojo izjavo na zapisnik.

68. člen

(1) Delavčeva zahteva za preizkus odločitve o njegovi pravici zadrži izvršitev te odločitve.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka zahteva ne zadrži izvršitve odločitve:

— ki delavcu nalaga, da zaradi izjemnih okoliščin v temeljni organizaciji začasno dela na delovnem mestu, ki ne ustreza strokovni izobrazbi njegovega poklica oziroma smeri ali stroke in ne drugim njegovim delovnim sposobnostim;

— s katero je delavec začasno odstranjen z delovnega mesta ali iz temeljne organizacije;

— s katero je delavcu naloženo delo preko polnega delovnega časa v primerih iz 1. in 2. točke 27. člena tega zakona.

69. člen

(1) Odločba, izdana po opravljenem preizkusu iz prejšnjega člena, je dokončna.

(2) Kadar delavec zahteva preizkus odločitve o svoji pravici, dokončna odločitev ne sme biti zanj manj ugodna kot je bila odločitev, glede katere je delavec zahteval preizkus.

70. člen

Kadar se odloča o delavčevi pravici ali obveznosti, pri odločanju ne smejo sodelovati tisti delavci, ki so s prizadetim delavcem v ožjem sorodstvu ali ki so z njim v kakšnem drugačnem razmerju, ki bi lahko povzročilo pri prizadetem delavcu in pri drugih delavcih temeljne organizacije dvom o nepristranosti njihove odločitve.

71. člen

Vabila, obvestila, odločbe in druga pisma temeljne organizacije v zvezi z uresničevanjem oziroma varstvom pravic in obveznosti v združenem delu se vročajo delavcu, če ni v samoupravnem sporazumu o medsebojnih razmerjih drugače določeno tako, da se mu vročajo neposredno ali v priporočenem pismu na zadnji naslov, ki ga je dal temeljni organizaciji. Če delavec ne sprejeti pošiljke ali če njegov naslov ni znan, se nabiže pošiljka na oglasno desko ali na drugo vidno mesto v temeljni organizaciji. Vročitev velja za opravljeno s pretekom osmih dni od dneva, ko je bila

na tak način opravljena, če ni v samoupravnem sporazumu o medsebojnih razmerjih določen krajši rok.

72. člen

(1) Vsaka pismena odločitev o delavčevi zahtevi mora vsebovati pravni pouk o pravici do preizkusa oziroma do sodnega varstva.

(2) Dokončna odločba, s katero delavcu preneha lastnost delavca v združenem delu, mora imeti pravni pouk kako in kje delavec uveljavlja pravice, ki jih ima za primer brezposelnosti.

(3) Napačen pouk o uveljavitvi kakršnekoli pravice iz dela ne more biti delavcu v škodo.

73. člen

Delavca lahko pri uveljavljanju njegovih pravic zastopa pooblaščenec.

74. člen

(1) Varstvo pravice delavca pri pristojnem sodišču obsega zlasti pravico do tožbe in pravico zahtevati izdajo sodne odločbe, s katero se do pravnomočne rešitve spora iz medsebojnih razmerij začasno odloži izvršitev dokončne odločbe temeljne organizacije.

(2) V sporu iz medsebojnih razmerij se lahko uveljavljajo tudi odškodninski zahtevki iz razmerij, ki nastanejo v združenem delu.

(3) Sodno varstvo pravic in obveznosti iz združenega dela lahko uveljavlja pri pristojnem sodišču tudi temeljna organizacija.

75. člen

Individualni poslovodni organ oziroma drug pooblaščen delavec temeljne organizacije mora poskrbeti, da so delavci te organizacije neposredno seznanjeni z vsako sodno odločbo, ki se nanaša na medsebojna razmerja v združenem delu v njihovi organizaciji.

76. člen

V postopku za varstvo pravic iz združenega dela delavec ne plačuje upravnih in sodnih taks.

IX. poglavje

Posebne določbe

77. člen

(1) Delavci delovnih skupnosti, ki opravljajo dela za samoupravne interesne skupnosti in druge samoupravne organizacije in skupnosti ter njihova združenja, družbenopolitične organizacije in druge družbene organizacije in društva urejajo medsebojne pravice in obveznosti v združenem delu s samoupravnim sporazumom primerno določbam tega zakona v skladu s smotri in z nalogami omenjenih organizacij in skupnosti ter z naravo dela, ki ga opravljajo v delovnih skupnostih.

(2) Po načelih iz prejšnjega odstavka urejajo medsebojne pravice in obveznosti v združenem delu tudi delavci, ki v organizaciji združenega dela opravljajo administrativno-strokovna, pomožna in tem podobna dela skupnega pomena za več organizacij v njenih sestavi, delavci, ki opravljajo taka dela v kmetijski in drugi zadrugi, kot tudi delavci v organizaciji poslovnega združevanja, banki in zavarovalni skupnosti, če niso organizirani v temeljno organizacijo.

78. člen

Pravice in obveznosti delavcev delovnih skupnosti državnih organov se uredijo s posebnim zakonom.

79. člen

Delavci v temeljni organizaciji lahko v skladu s samoupravnim sporazumom o medsebojnih razmerjih in drugim splošnim aktom sklenejo z delavcem pogodbo o delu za izvršitev raznih občasni ali začasni vzdrževalni del; za opravljanje del, ki so potrebna pri delovanju raznih občasni ali stalni kolegijski teles (na primer komisije), narava dela pa ne terja stalno zaposlenega delavca, za opravljanje občasni ali začasni del industrijskega oblikovanja v industrijski in rudarski dejavnosti; nalog pedagoškega oziroma andragoškega značaja; specialistični zdravniški pregledov; raziskav v kulturni in socialni dejavnosti; za opravljanje občasni ali začasni del v zvezi s prirejanjem iger na srečo ter za opravljanje občasni ali začasni nalog raziskovalnega, študijskega, analitičnega in načrtovalnega značaja.

80. člen

(1) Pogodbe o delu po prejšnjem členu je mogoče skleniti ne glede na to, koliko časa traja opravljanje posameznih občasni ali začasni del ali nalog v posameznem koledarskem letu.

(2) Take pogodbe pa ni mogoče skleniti, če gre za dela ali naloge, za katere je treba združiti delo bodisi za določen čas bodisi za delovni čas, krajši od polnega delovnega časa po tem zakonu ali če gre za avtorska dela po posebnem zakonu.

81. člen

Lastnost delavca v združenem delu pridobi tudi delavec, ki dela na domu za potrebe temeljne organizacije, če svoje delo združuje z delom delavcev v temeljni organizaciji.

82. člen

(1) Delo na domu sme organizirati temeljna organizacija le v dejavnostih, ki so predmet njenega poslovanja ali so z njim v neposredni zvezi.

(2) Dela na domu ne sme organizirati temeljna organizacija za opravljanje del, ki so nevarna za življenje in zdravje delavca in drugih oseb v njegovi okolici.

(3) Pristojni organ inšpekcije dela lahko temeljni organizaciji prepove organiziranje dela na domu, če obstoja nevarnost, da postane takšno delo škodljivo za delavce, ki delajo na domu in za njihove družinske člane.

83. člen

Delavci temeljne organizacije določijo v samoupravnem sporazumu o medsebojnih razmerjih pogoje in način opravljanja dela in uveljavljanja pravic in obveznosti delavcev, ki opravljajo delo na domu.

84. člen

Delo na domu se lahko opravlja tudi na podlagi pogodbe o delu, kadar so za to izpolnjeni pogoji, ki jih določa ta zakon.

85. člen

Za delavce z volilnimi nazivi oziroma za delavce, ki jih imenuje ali postavlja skupščina družbenopolitične skupnosti ali njen predsednik ali Izvršni svet

Skupščine SR Slovenije in za delavce v organih za no-tranje zadeve ter za delavce z volilnimi nazivi v vzgojnoizobraževalnih in kulturnoumetniških organizacijah se uporabljajo določbe tega zakona, če ni v posebnih zakonih oziroma odlokih o imenovanju ali postavitvi drugače določeno.

86. člen

(1) Sklep o izbiri mornarja kot člana posadke ladij jugoslovanske trgovske mornarice in njegova pismena izjava, na podlagi katere si pridobi lastnost delavca v združenem delu, morata biti predloženi v registracijo za delo pristojnemu občinskemu upravnemu organu v roku 8 dni od dneva, ko začne delati v temeljni organizaciji.

(2) Republiški sekretar za delo izda predpis, kaj mora vsebovati sklep o izbiri mornarja.

Tretji del

DELOVNA RAZMERJA MED DELAVCI
IN ZASEBNIMI DELODAJALCI

87. člen

S kolektivno pogodbo se v skladu s tem zakonom podrobneje urejajo delovni pogoji ter pravice in obveznosti iz delovnih razmerij med delavci in zasebnimi delodajalci.

88. člen

(1) Kolektivna pogodba mora obsegati zlasti določbe o:

1. nastanku delovnega razmerja;
2. trajanju in razporedu delovnega časa;
3. razporejanju delavcev in njihovem strokovnem izpopolnjevanju;
4. osebnem dohodku in nadomestilih;
5. pravicah in obveznostih delavcev, ki opravljajo funkcijo delegata;
6. odmorih, počitkih in dopustih;
7. zagotavljanju sredstev za skupno porabo delavcev in o zneskih za posamezne namene, do katerih ima delavec pravico;
8. varstvu pri delu, zlasti pa o posebnem varstvu žena, mladine in invalidov v delovnem razmerju;
9. odpovednem roku;
10. trajanju kolektivne pogodbe.

(2) S kolektivno pogodbo se določajo okvirni in merila za oblikovanje osebnih dohodkov delavcev po posameznih poklicih, skupinah in vrstah dejavnosti, ustrezno pravicam delavcev v združenem delu.

(3) S kolektivno pogodbo se določi razmerje med plačilom v naravi in plačilom v denarju tam, kjer je plačilo v naravi dogovorjeno.

(4) Za plačilo v naravi se šteje zagotovitev stanovanja in prehrane ali zagotovitev samo stanovanja oziroma samo prehrane.

89. člen

(1) Če je s kolektivno pogodbo določen najnižji osebni dohodek, so podpisniki kolektivne pogodbe zavezani, da ga vsako leto najkasneje do 30. aprila prilagodijo gibanju osebnih dohodkov.

(2) Če podpisniki kolektivne pogodbe tega ne storijo, poskrbi za uskladitev najnižjih osebnih dohodkov za delo pristojni občinski upravni organ v tridesetih dneh po izteku roka iz prejšnjega odstavka.

90. člen

S kolektivno pogodbo se ureja najmanjši osebni dohodek v skladu s posebnim zakonom.

91. člen

(1) Kolektivna pogodba se praviloma sklepa za določene vrste poklicnih skupin in dejavnosti za območje republike. Če je treba zaradi različnih delovnih pogojev posamezne pravice delavcev urediti posebej, se lahko v skladu s kolektivno pogodbo, ki velja za območje republike, sklene kolektivna pogodba za območje ene ali več občin.

(2) Kolektivna pogodba je obvezna za vse zasebne delodajalce in za vse delavce z območja, za katero je sklenjena.

92. člen

(1) Kolektivne pogodbe sklepata pristojni sindikalni organ in Gospodarska zbornica SR Slovenije oziroma druga splošna asociacija zasebnih delodajalcev.

(2) Za vrste poklicnih skupin in dejavnosti, za katere ni asociacij v smislu prejšnjega odstavka kot na primer za gospodinjske pomočnice in podobno, sklepata kolektivne pogodbe pristojni sindikalni organ in pristojni organ občinske skupščine, izhajajoč pri tem iz narave dela in delovnih pogojev, ki veljajo v podobnih dejavnostih v združenem delu.

93. člen

(1) Ko pogodbeni stranki skleneta kolektivno pogodbo, jo pošljeta v registracijo Republiškem sekretariatu za delo, ki preizkusi njeno skladnost s predpisi, družbenimi dogovori in samoupravnimi sporazumi. Če spozna, da pogodba ni v skladu, jo vrne pogodbenima strankama in določi rok za uskladitev.

(2) Registrirana kolektivna pogodba začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SR Slovenije.

94. člen

(1) Če se pogodbeni stranki ne sporazumeta o sklenitvi, spremembi ali dopolnitvi kolektivne pogodbe, odloči o spornih vprašanjih na zahtevo ene izmed pogodbenih strank poseben arbitražni svet.

(2) Arbitražni svet ima tri člane in prav toliko namestnikov. Enega člana in njegovega namestnika imenuje Izvršni svet Skupščine SR Slovenije oziroma izvršni svet ene ali več občinskih skupščin, za katere območje se sklepa kolektivna pogodba. Drugega člana in njegovega namestnika imenuje pristojni sindikalni organ, tretjega člana in njegovega namestnika pa Gospodarska zbornica SR Slovenije oziroma ustrezna splošna asociacija, ki jo pooblastijo zasebni delodajalci.

(3) Odločitev arbitražnega sveta o spornem vprašanju je sestavni del kolektivne pogodbe.

95. člen

(1) Kolektivna pogodba se sklene najdalj za obdobje petih let.

(2) Veljavnost kolektivne pogodbe se lahko podaljša s sporazumom. Podaljšanje veljavnosti kolektivne pogodbe se vpiše v register pri Republiškem sekretariatu za delo.

(3) Če se stranki o podaljšanju kolektivne pogodbe ne izjavita, ostane pogodba v veljavi, dokler stranki ne skleneta nove.

96. člen

(1) Delovno razmerje nastane z nastopom dela po predhodno sklenjeni pismeni pogodbi o zaposlitvi, ki jo skleneta delavec in zasebni delodajalec na podlagi zakona in skladno s kolektivno pogodbo.

(2) S pogodbo o zaposlitvi delavec in zasebni delodajalec podrobneje določita pravice in obveznosti iz delovnega razmerja, njegov nastanek, potek in prenehanje.

(3) V pogodbi o zaposlitvi morajo biti dogovorjeni najmanj takšni delovni pogoji ter najmanj takšne pravice in obveznosti iz delovnega razmerja, kot jih dooloča kolektivna pogodba. Če v pogodbi o zaposlitvi ni takih določb, se uporabljajo določbe kolektivne pogodbe.

(4) Pogodba o zaposlitvi mora obsegati tudi določbe o posebnih pravicah in dolžnostih delavca in zasebnega delodajalca, če so take pravice in dolžnosti dogovorjene.

(5) S pogodbo o zaposlitvi se lahko delavec in zasebni delodajalec sporazumeta o poskusnem delu, ki ne sme biti daljši kot trideset dni.

97. člen

(1) Pogodbo o zaposlitvi, sklenjeno med delavcem in zasebnim delodajalcem, predloži zasebni delodajalec v registracijo za delo pristojnemu občinskemu upravnemu organu v roku osmih dni po sklenitvi pogodbe o zaposlitvi.

(2) Upravni organ iz prejšnjega odstavka vodi register pogodb o zaposlitvi.

(3) Pogodbo, ki ni v skladu z zakonom in s kolektivno pogodbo, vrne organ v roku osmih dni od predložitve zasebnemu delodajalcu z napotilom, kako naj jo uskladi; v nasprotju določi tudi rok za uskladitev.

(4) Pogodbo mora upravni organ registrirati in vrniti pogodbenim strankam v roku osmih dni po predložitvi oziroma uskladitvi pogodbe.

98. člen

(1) Osební dohodek ter osnove in merila za njegovo odmero se v skladu s kolektivno pogodbo določijo s pogodbo o zaposlitvi tako, da se zagotovi sorazmernost osebnega dohodka z uspehom dela in z delavčevim osebnim prispevkom k uspehu in razvoju obratovnice; ki ga je dal s svojim skupnim živim in minulim delom v njej.

(2) S pogodbo o zaposlitvi se natančneje uredi pravica do posameznih nadomestil osebnega dohodka v skladu s kolektivno pogodbo.

99. člen

(1) S pogodbo o zaposlitvi se podrobno uredi pravica delavca do povračila stroškov za službena potovanja, za terensko delo, za selitvene stroške, za ločeno življenje in za prevoz na delo in z dela.

(2) S pogodbo o zaposlitvi se določijo poleg primerov, v katerih ima delavec pravico do povračila dejanskih stroškov tudi pogoji, pod katerimi uveljavlja to pravico ter višina in način povračila stroškov.

100. člen

Delovno razmerje med delavcem in zasebnim delodajalcem preneha s pisnim sporazumom, z odpovedjo, s pretekom časa, za kateri je bilo sklenjeno, po samem zakonu, z izstopom ali z odpustom.

101. člen

Delovno razmerje med delavcem in zasebnim delodajalcem lahko preneha vsak čas s pisnim sporazumom.

102. člen

(1) Delavec lahko ob vsakem času brez obrazložitve odpove delovno razmerje.

(2) Delavec mora ostati na delu še toliko časa, kolikor je določeno s pogodbo o zaposlitvi, vendar ne sme biti odpovedni rok krajši kot trideset dni in ne daljši kot šest mesecev.

103. člen

Zasebni delodajalec lahko odpove delavcu delovno razmerje brez njegove privolitve:

— če delavec po nastopu dela ne izpolnjuje več posebnih pogojev, ki so določeni za sprejem na delo, ali če ne izpolnjuje delovnih nalog in obveznosti;

— če je začel postopek za prenehanje dejavnosti zasebnega delodajalca;

— če preneha obratovalnica samostojnega obrtnika po posebnem zakonu.

104. člen

Delavcu ni mogoče proti njegovi volji odpovedati delovnega razmerja, dokler je po zdravniškem izvidu začasno zadržan oziroma nezmožen za delo, dokler je na letnem dopustu, dokler je na mladinski delovni akciji, na vojaških vajah ali na doslužitvi vojaškega roka do treh mesecev in dokler je delavka noseča oziroma ima otroka do dvanajstih mesecev starosti.

105. člen

Delovno razmerje sklenjeno za določen čas, preneha s potekom časa, za katerega je bilo sklenjeno.

106. člen

Po samem zakonu preneha delovno razmerje tudi v primerih, ko po posebnem zakonu preneha dejavnost zasebnega delodajalca.

107. člen

(1) Delavec lahko izstopi z dela brez poprejšnje odpovedi:

— če mu zasebni delodajalec ne izplača dogovorjenega osebnega dohodka do petnajstega dne v mesecu za prejšnji mesec;

— če mu zasebni delodajalec ne daje primerne hrane oziroma stanovanjskega prostora, če sta hrana in stanovanje dogovorjena;

— če zasebni delodajalec grdo ravna z njim ali če ga sili k storitvi nezakonitih oziroma nemoralnih dejanj ali če ga sili k opravljanju dela v življenju oziroma zdravju nevarnih okoliščinah ali dela, ki ni bilo dogovorjeno;

— če mu zasebni delodajalec kljub opozorilu krati dogovorjene ali z zakonom določene pravice.

(2) Za izstop z dela se šteje, če delavec tri zaporedne delovne dni neopravičeno ne pride na delo.

(3) Če preneha delovno razmerje z izstopom v primerih iz prvega odstavka tega člena, se šteje, da je zasebni delodajalec odpovedal delovno razmerje. Delavec ima v takem primeru pravico do denarnega nadomestila v višini skupnega zneska osebnega dohodka za čas odpovednega roka.

(4) Če preneha delovno razmerje z izstopom v primeru iz drugega odstavka tega člena, je delavec odškodninsko odgovoren.

108. člen

(1) Zasebni delodajalec lahko delavca odpusti z dela brez poprejšnje odpovedi, če je delavec zaloten pri storitvi kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti.

(2) Kadar zasebni delodajalec odpusti delavca, mu mora to pismeno sporočiti in navesti razloge za odpust.

(3) V primeru odpusta preneha delavcu delovno razmerje z dnem vročitve pismenega sporočila.

109. člen

(1) Za opravljanje del iz redne dejavnosti zasebni delodajalec ne more z delavci sklepati pogodb o delu.

(2) Ta določba ne velja za priložnostna in kratkotrajna kmetijska dela.

(3) V sezoni ali v posebnih primerih (kot na primer ob nedeljah in praznikih, ob raznih prireditvah in podobno) lahko samostojni gostinec izjemoma sklepa pogodbe o delu, če mu to dovoli pristojni občinski upravni organ.

110. člen

Če delavec meni, da mu je kršena pravica iz delovnega razmerja, jo lahko uveljavi s tožbo pri pristojnem sodišču.

111. člen

(1) Če zasebni delodajalec kot samostojni obrtnik z ustanovitveno pogodbo združi svoje delo in sredstva z delom drugih delavcev v pogodbeno organizacijo združenega dela po obrtnem zakonu (Uradni list SRS, št. 26-235/73), veljajo zanj in za delavce določbe kolektivne pogodbe in pogodbe o zaposlitvi, dokler ni sklenjen samoupravni sporazum o medsebojnih razmerjih.

(2) Splošne pogoje za urejanje medsebojnih razmerij v pogodbenih organizacijah združenega dela lahko določi družbeni dogovor o ureditvi vprašanj, ki so značilna za to obliko združenega dela.

(3) Družbeni dogovor iz prejšnjega odstavka sklenejo Izvršni svet Skupščine SR Slovenije, Republiški svet zveze sindikatov Slovenije in Gospodarska zbornica SR Slovenije.

Četrty del

NADZORSTVO

112. člen

(1) Organ samoupravne delavske kontrole v temeljni organizaciji spremlja in nadzira, kako se v organizaciji urejajo medsebojna razmerja v družbenem delu, kako se uresničujejo pravice in obveznosti iz teh razmerij in kako se izvajajo določbe samoupravnih sporazumov, splošnih aktov in tega zakona v temeljni organizaciji.

(2) Ta organ lahko začne postopek za ugotavljanje odgovornosti za kršitev obveznosti zoper delavca, ki krši te določbe.

113. člen

Nadzorstvo nad izvajanjem zakona in drugih predpisov o medsebojnih razmerjih delavcev v združenem delu, ustreznih družbenih dogovorov, samoupravnih sporazumov, splošnih aktov organizacij združenega dela, kolektivnih pogodb in pogodb o zaposlitvi, opravljajo pristojni občinski organi inšpekcije dela.

Peti del

KAZENSKKE DOLOČBE

114. člen

(1) Z denarno kaznijo od 5.000 do 50.000 dinarjev se kaznuje za prekršek temeljna organizacija, če delavci s samoupravnim sporazumom o medsebojnih razmerjih ne uredijo pravic in obveznosti po določbah tega zakona ali jih ne uredijo v roku iz 120. člena tega zakona.

(2) Z denarno kaznijo od 500 do 5.000 dinarjev se kaznuje tudi odgovorna oseba temeljne organizacije, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

115. člen

(1) Z denarno kaznijo od 5.000 do 30.000 dinarjev se kaznuje za prekršek temeljna organizacija:

1. če po preteku roka za reelekcijo ne razpiše ponovne izbire za delavca na vodilnem delovnem mestu (7. člen);

2. če sprejme delavca na poskusno delo, ki ni predvideno v samoupravnem sporazumu o medsebojnih razmerjih, ali ga sprejme v nasprotju z določbami tega sporazuma (12. člen);

3. če ne sprejme načrta sprejemanja pripravnikov; ali če ne sprejme pripravnikov tako, kot je določeno v načrtu sprejemanja pripravnikov, čeprav je dobila dovolj ustreznih prijav (19. člen);

4. če ne izda delavcu ob vsakem izplačilu osebnega dohodka pismenega obračuna (43. člen);

5. če delavki odreče podaljšani porodniški dopust (48. člen);

6. če ne priredi ustrezno delovnega mesta za delavca, ki mu je zmanjšana zdravstvena ali delovna zmožnost in je s poklicno rehabilitacijo usposobljen za določeno delo (52. člen);

7. če delavcu ne zagotovi pravice iz 64. člena tega zakona;

8. če delavca pismeno ne obvesti o pravicah iz 72. člena tega zakona;

9. če organizira delo na domu v nasprotju z 82. členom tega zakona.

(2) Z denarno kaznijo od 300 do 3.000 dinarjev se kaznuje tudi odgovorna oseba temeljne organizacije, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

116. člen

Z denarno kaznijo od 500 do 5.000 dinarjev se kaznuje za prekršek individualni poslovodni organ oziroma drug pooblaščen delavec temeljne organizacije, če delavec neposredno ne seznanj z vsako sodno odločbo (75. člen).

117. člen

Zasebni delodajalec se kaznuje za prekršek z denarno kaznijo od 2.000 do 10.000 dinarjev:

1. če delavcu ne zagotovi delovnih pogojev in pravic iz delovnega razmerja glede delovnega časa, odmora, počitka in dopustov, osebnih dohodkov, varstva pri delu in drugih pravic, določenih s tem zakonom, s kolektivno pogodbo in s pogodbo o zaposlitvi;

2. če sklene pogodbo o zaposlitvi z osebo, ki ne izpolnjuje predpisanih pogojev;

3. če ne sklene z delavcem pismene pogodbe o zaposlitvi (96. člen);

4. če ne pošlje v registracijo pogodbe o zaposlitvi v predpisanem roku (97. člen);

5. če sklene pogodbo o delu v nasprotju s 109. členom tega zakona;

6. če ne uredi pogodbe o zaposlitvi v roku iz 121. člena tega zakona.

Sesti del

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

118. člen

Dokler ne bo izdan poseben zakon, se bodo za delavce delovnih skupnosti državnih organov smiselno uporabljale določbe tega zakona, če ni v posebnih zakonih drugače določeno.

119. člen

(1) Republiški sekretar za delo izda v skladu s sprejetim medrepubliškim dogovorom natančnejše predpise o merilih za določitev nujne večje materine nege za otroke do treh let, o pogojih in načinu izplačevanja nadomestila osebnega dohodka delavcev med odsotnostjo z dela in o vsebini delovne knjižice, o vpisovanju podatkov v delovno knjižico in o vodenju registra o izdanih delovnih knjižicah.

(2) Do izdaje predpisov iz prvega odstavka tega člena se uporabljajo:

1. pravilnik o natančnejših merilih za določitev nujne večje materine nege za otroke do treh let (Uradni list SFRJ, št. 3/66);

2. navodilo o pogojih in načinu izplačevanja nadomestila osebnega dohodka delavcem med odsotnostjo z dela (Uradni list SFRJ, št. 55/65 in 10/70);

3. navodilo o vsebini delovne knjižice, o vpisovanju podatkov v delovno knjižico in o vodenju registra o izdanih delovnih knjižicah (Uradni list FLRJ, št. 1/59).

120. člen

Delavci v temeljni organizaciji združenega dela morajo svoja medsebojna razmerja v združenem delu urediti v skladu z določbami tega zakona v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

121. člen

(1) Kolektivne pogodbe po tem zakonu se morajo urediti v skladu z določbami tega zakona v roku, določenem v prejšnjem členu.

(2) Zasebni delodajalci so dolžni v dveh mesecih po preteku roka iz prejšnjega odstavka urediti pogodbe o zaposlitvi v skladu z določbami tega zakona in s kolektivnimi pogodbami.

122. člen

(1) Z dnem, ko začne veljati ta zakon, prenehajo veljati:

1. zakon o delu na domu (Uradni list LRS, št. 30-264/61);

2. zakon o delovnih razmerjih delavcev, ki delajo pri zasebnih delodajalcih (Uradni list SRS, št. 41-200/66 in št. 28-183/71);

3. zakon o zaposlovanju delavcev z nepolnim delovnim časom, o uvedbi dela preko polnega delovnega časa in o opravljanju dela, ki se ne šteje za delovno razmerje (Uradni list SRS, št. 39-222/70);

4. zakon o obveznem urejanju pripravništva in o sprejemanju pripravnikov v organizacijah združenega dela (Uradni list SRS, št. 8-56/73);

(2) Z dnem, ko začne veljati ta zakon, se v SR Sloveniji prenehajo uporabljati tiste določbe temeljnega zakona o delovnih razmerjih (Uradni list SFRJ,

št. 12-129/70), ki se uporabljajo kot določbe republiškega zakona (5. točka 1. člena zakona o nadaljnji uporabi nekaterih zveznih zakonov na območju SR Slovenije — Uradni list SRS, št. 45-376/73).

123. člen

(1) Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

(2) Določbe 48. in 49. člena tega zakona se začnejo uporabljati 1. januarja 1975 in se uporabljajo tudi za delavke, ki so 1. januarja 1975 na porodniškem dopustu.

174.

Na podlagi 2. točke amandmaja LI k ustavi Socialistične republike Slovenije izdaja predsedstvo Skupščine Socialistične republike Slovenije

UKAZ

o razglasitvi zakona o zaposlovanju in o zavarovanju za primer brezposelnosti

Razglasa se zakon o zaposlovanju in o zavarovanju za primer brezposelnosti, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 17. aprila 1974 in na seji enotnega zbora delovnih skupnosti dne 25. aprila 1974.

Št. 10-5/74

Ljubljana, dne 25. aprila 1974.

Predsednik

Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o zaposlovanju in o zavarovanju za primer brezposelnosti

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(1) S tem zakonom se urejata zaposlovanje in zavarovanje za primer brezposelnosti.

(2) Zaposlovanje po tem zakonu obsega določanje in izvajanje politike zaposlovanja ter tiste dejavnosti, ki omogočajo delovnim ljudem, da uresničujejo pravico do dela.

(3) Z zavarovanjem za primer brezposelnosti si delavci zagotavljajo pravice za čas, ko so brez svoje krivde in proti svoji volji brez zaposlitve.

(4) Zavarovanje za primer brezposelnosti ter zagotavljanje in varovanje zaposlitve so dejavnosti posebnega družbenega pomena.

2. člen

(1) Politiko zaposlovanja, ki je sestavni del razvojne politike, oblikujejo in izvajajo delavci v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela, v delovnih skupnostih (v nadaljnjem besedilu: organizacije združenega dela), v poslovnih in drugih združenjih ter v samoupravnih interesnih skupnostih. Z njo določajo in omogočajo zlasti:

— kadrovske programiranje in načrtno pripravo kadrov;

— takšno zaposlovanje, da delavci lahko pri delu učinkovito izkoriščajo pridobljeno znanje, sposobnost in delovne izkušnje;

— načrtno izpopolnjevanje poklicne in izobrazbene sestave zaposlenih ter pravočasno prilagajanje in preusmerjanje strokovnih sposobnosti delavcev novim zahtevam razvoja organizacije združenega dela in njene dejavnosti;

— ustvarjanje možnosti za zaposlitev invalidnih oseb.

3. člen

(1) Družbenopolitične skupnosti vključujejo v svoje družbene plane zaposlenost in zaposlovanje kot dejavnik skupne razvojne politike.

(2) Z načrtovanjem politike zaposlovanja in njenim uresničevanjem družbenopolitične skupnosti določajo zlasti osnove

— za ustvarjanje pogojev za uresničevanje pravice do dela;

— za načrtno kadrovske programiranje in načrtno pripravo kadrov za potrebe gospodarstva, družbenih in drugih dejavnosti;

— za vplivanje na migracijske tokove delovnih ljudi, da so v skladu s potrebami gospodarstva in družbenega razvoja;

— za obvladovanje vpliva tehničnega napredka in gospodarskih strukturalnih sprememb na zaposlenost in zaposlovanje;

— za usmerjanje zaposlovanja delavcev v tujini in njihovega vračanja v domovino.

(3) Pri ocenjevanju gospodarskega in družbenega razvoja svojega območja družbenopolitične skupnosti ocenjujejo tudi pojave in razmere na področju zaposlovanja in kadrovske politike ter sprejemajo ustrezne ukrepe.

4. člen

(1) Za dejavnosti, s katerimi se zagotavlja in varuje zaposlitev ter za zagotavljanje zavarovanja za primer brezposelnosti se delavci prek svojih organizacij združenega dela in drugih samoupravnih organizacij, delavci, ki so v delovnem razmerju z zasebnimi delodajalci, pa prek svojih sindikalnih organizacij, združujejo v samoupravne skupnosti za zaposlovanje, v katerih na podlagi minulega dela in po načelih vzajemnosti in solidarnosti združujejo v te namene potrebna sredstva.

(2) V skupnostih za zaposlovanje se delavci obvezno zavarujejo za primer brezposelnosti po določbah tega zakona in po določbah splošnih aktov skupnosti za zaposlovanje.

II. NALOGE ORGANIZACIJ ZDRUŽENEGA DELA V ZVEZI Z ZAPOSLOVANJEM

5. člen

Delavci v organizacijah združenega dela v skladu s plani in programi za delo in razvoj svojih organizacij oblikujejo in izvajajo politiko zaposlovanja ter določajo kadrovske programe z ukrepi za njihovo uresničevanje.

6. člen

S samoupravnimi sporazumi usklajujejo delavci v organizacijah združenega dela in delovni ljudje v samoupravnih interesnih skupnostih in v drugih samoupravnih organizacijah in skupnostih kadrovske pro-

grame ter določajo skupne postopke, pogoje in sredstva za njihovo uresničevanje.

7. člen

(1) Delavci v organizacijah združenega dela imajo pravico in dolžnost s smotno organizacijo in delitvijo dela, s sistemom stalnega dopolnilnega izobraževanja, s sistemizacijo delovnih mest in z drugimi ukrepi skrbeti za takšno zaposlitev in razporejanje, da delavci polno izkoriščajo in razvijajo svoje strokovno znanje, delovne izkušnje in druge svoje delovne sposobnosti.

(2) Za delavske kontrole pristojni organ v organizaciji združenega dela nadzira, kako se uresničujejo določbe tega člena, predlaga ukrepe za njihovo uresničevanje, zahteva revizijo sistemizacije ter uveljavlja odgovornost delavcev oziroma organov, ki so pooblašteni za te zadeve.

8. člen

Organizacije združenega dela organizirajo stalno dopolnilno izobraževanje same ali skupaj z drugimi organizacijami združenega dela neposredno ali v okviru skupnosti za zaposlovanje in v sodelovanju s samoupravnimi interesnimi skupnostmi za vzgojo in izobraževanje. Za izvajanje tega izobraževanja potrebna sredstva določijo sporazumno.

9. člen

(1) Organizacija združenega dela, ki se odloči za modernizacijo proizvodnega procesa, za preusmeritev poslovanja ali za druge izboljšave, ki prispevajo k večji produktivnosti dela in k večjemu uspehu organizacije, mora vzporedno z načrtom modernizacije, izboljšav oziroma preusmeritve poslovanja določiti tudi načrt za prekvalifikacijo in zaposlitev delavcev, katerih delo bo zaradi tega v takšni organizaciji združenega dela postalo nepotrebno in ki jim je treba zaradi tega zagotoviti drugo delo.

(2) Steje se, da je načrt za modernizacijo, za izboljšave ali za preusmeritev poslovanja bistveno pomanjkljiv, tako da zanj ni dopustno uporabiti predvidenih finančnih sredstev, če ni hkrati sprejet tudi načrt za prekvalifikacijo in zaposlitev delavcev, katerih delo bi zaradi tega postalo nepotrebno.

(3) Ko organizacija združenega dela prijavi pristojni enoti službe družbenega knjigovodstva investicijsko vlaganje za modernizacijo proizvodnega procesa, za preusmeritev poslovanja ali za druge izboljšave v smislu prvega odstavka tega člena, mora hkrati biti iz prijave razvidno, da so zagotovljena tudi sredstva, potrebna za prekvalifikacijo oziroma za zaposlitev delavcev, katerih delo bi zaradi tega ne bilo več potrebno.

10. člen

(1) Da bi se zagotovila sredstva za zaposlovanje, za prekvalifikacijo in za uresničevanje drugih pridobljenih pravic delavcev za primere, če njihovo delo v organizaciji združenega dela ni več potrebno ali če organizacija v njeni sestavi neha delati, združujejo organizacije združenega dela na podlagi samoupravnega sporazuma ter po načelih vzajemnosti in solidarnosti v te namene potrebna sredstva v okviru skupnosti za zaposlovanje, določijo način upravljanja teh sredstev ter pogoje za njihovo uporabo.

(2) Če organizacije združenega dela za primere iz prvega odstavka tega člena ne sklenejo samoupravnega sporazuma ali če pride v zvezi z gospodarskim in družbenim razvojem do takšnih strukturalnih sprememb, ki bistveno vplivajo na zaposlenost in zaposlovanje, ali so takšne spremembe planirane, se z zakonom predpiše obvezno združevanje sredstev organizacij združenega dela in določi višina prispevka, ki ga plačujejo organizacije združenega dela iz svojega dohodka za prekvalifikacijo in pripravo delavcev za zaposlitev.

(3) Z zakonom se hkrati predpišejo način uporabljanja teh sredstev ter pogoji za njihovo uporabo glede na posledice, ki nastajajo na področju zaposlenosti in zaposlovanja zaradi strukturalnih sprememb.

11. člen

(1) Organizacije združenega dela in delovni ljudje, ki samostojno opravljajo dejavnost s sredstvi, ki so lastnina občanov, in uporabljajo dopolnilno delo drugih delavcev so v skladu z zakonom dolžni zagotavljati možnosti za zaposlitev invalidnih oseb po njihovih sposobnostih ter morajo v primeru, ko imajo prosto delovno mesto, za katero se je prijavilo več oseb, ki iščejo delo, dati pri izbiri prednost invalidnim osebam, če ustrezajo njihove strokovne in druge sposobnosti zahtevam prostega delovnega mesta.

(2) Organizacije združenega dela in delovni ljudje, ki samostojno opravljajo dejavnost s sredstvi, ki so lastnina občanov, in uporabljajo dopolnilno delo drugih delavcev, do dolžni z obrazloženim sklepom obvestiti takšno osebo o odklonitvi njene prednostne pravice pri zaposlitvi po prejšnjem odstavku tega člena. Ta oseba pa lahko v 15 dneh od dneva, ko zve, da ni izbrana, zoper tak sklep sproži spor pred pristojnim sodiščem.

12. člen

(1) Da bi se zagotovilo spremljanje družbenih potreb po kadrih, poklicno usmerjanje in priprava delovnih ljudi za zaposlitev in ter da bi se omogočalo posredovanje zaposlitve občanom, ki iščejo delo, morajo organizacije združenega dela skupnostim za zaposlovanje prijavljati:

1. letne potrebe po kadrih za tekoče leto najkasneje do 31. januarja;

2. svoje ukrepe v zvezi z zaposlovanjem, prekvalifikacijo in uresničevanjem drugih pridobljenih pravic delavcev v primerih, ko njihovo delo v organizaciji ni več potrebno;

3. vsako prenehanje lastnosti delavca v združenem delu oziroma delovnega razmerja najkasneje v petih dneh od dneva prenehanja te lastnosti oziroma od dneva, ko je prenehalo delovno razmerje;

4. potrebo po delavcih za vsako novo ali izpraznjeno delovno mesto najkasneje v petih dneh od uvedbe novega delovnega mesta oziroma izpraznitve delovnega mesta;

5. zasedbo novega in izpraznjena delovnega mesta v petih dneh od zasedbe;

6. podatke o številu izšolanih strokovnih kadrov, ki so jih dolžne letno zbirati vzgojnoizobraževalne organizacije.

(2) Dejstva iz 3., 4. in 5. točke prejšnjega odstavka, morajo prijavljati tudi delovni ljudje, ki samostojno opravljajo dejavnost s sredstvi, ki so lastnina občanov, in uporabljajo dopolnilno delo drugih delavcev.

III. SKUPNOSTI ZA ZAPOSLOVANJE

13. člen

(1) Delavci se prek svojih organizacij združenega dela in drugih samoupravnih organizacij, delavci v delovnem razmerju z zasebnimi delodajalci pa prek svojih sindikalnih organizacij združujejo v samoupravne skupnosti za zaposlovanje na podlagi tega zakona in samoupravnega sporazuma o ustanovitvi samoupravnih skupnosti za zaposlovanje.

(2) Skupnosti za zaposlovanje so samoupravne interesne skupnosti delavcev, ki si v njih po načelih vzajemnosti in solidarnosti zagotavljajo stalno strokovno pomoč, potrebno za uresničevanje pravice do dela oziroma za zagotavljanje in varovanje zaposlitve ter zavarovanje za primer brezposelnosti s pravicami in obveznostmi, določenimi s tem zakonom in splošnimi akti skupnosti za zaposlovanje.

14. člen

(1) Skupnost za zaposlovanje se ustanovi za območje ene ali več sosednjih občin, ki zajemajo najmanj 85.000 prebivalcev, od tega najmanj 25.000 zaposlenih.

(2) Skupnost za zaposlovanje je ustanovljena, ko sprejme samoupravni sporazum o njeni ustanovitvi večina delavcev v nad 50 % organizacij združenega dela, v katerih je več kot 50 % delavcev z območja, za katero se ustanavlja skupnost za zaposlovanje.

15. člen

S samoupravnim sporazumom o ustanovitvi skupnosti za zaposlovanje se določijo območja, za katera se v skupnosti za zaposlovanje ustanovijo njene enote ter samoupravne pravice in interesi, katere uresničujejo delavci in organizacije združenega dela v teh enotah.

16. člen

(1) Postopek za sklenitev samoupravnega sporazuma se začne na pismeni predlog, ki ga lahko da katera koli organizacija združenega dela, sindikat ali občinska skupščina in pošlje vsem organizacijam združenega dela, občinskim sindikalnim svetom in občinskim skupščinam na območju, za katero naj se ustanovi skupnost za zaposlovanje.

(2) Organizacije združenega dela so dolžne začeti in opraviti postopek najkasneje v 90 dneh po prejemu predloga.

(3) Samoupravni sporazum o ustanovitvi skupnosti za zaposlovanje potrdijo skupščine občin, za katerih območja se ustanavlja skupnost za zaposlovanje.

(4) Šteje se, da je samoupravni sporazum o ustanovitvi skupnosti potrjen, če občinske skupščine iz prejšnjega odstavka v 45 dneh od dneva, ko jim je samoupravni sporazum predložen v potrditev, predlagateljem ne odgovorijo.

(5) Samoupravni sporazum o ustanovitvi skupnosti za zaposlovanje velja od dneva potrditve, uporablja pa se od dneva, ko ga je sprejela večina delavcev po drugem odstavku 14. člena tega zakona.

(6) Če v roku iz drugega odstavka tega člena organizacije združenega dela ne opravijo postopka in ne pride do sklenitve samoupravnega sporazuma in do ustanovitve skupnosti za zaposlovanje, občinske skupščine z območja, za katero naj se ustanovi skupnost, sporazumno ustanovijo skupnost za zaposlovanje.

17. člen

(1) Skupnost za zaposlovanje zlasti:

1. ugotavlja vire, primanjkljaje in presežke prebivalstva za zaposlitev, preučuje socialno-ekonomsko sestavo aktivnega prebivalstva ter z njo zvezano poklicno in prostorsko gibljivost ter spremlja notranje in zunanje migracijske tokove;

2. preučuje, spremlja in ugotavlja potrebe gospodarstva, družbenih in drugih dejavnosti po kadrih ter daje organizacijam združenega dela pomoč pri zadovoljevanju njihovih potreb po kadrih;

3. spremlja in preučuje poklicno sestavo zaposlenih, analizira vrste in profile strokovnih kadrov, potrebnih gospodarstvu, družbenim in drugim dejavnostim, spremlja nastanek in razvoj poklicev, predlaga spremembe in dopolnitve nomenklature poklicev ter sodeluje pri prilagajanju vrste in usmeritve izobraževalnih zmogljivosti družbenim potrebam po posameznih poklicih;

4. sodeluje pri načrtovanju kadrovskih potreb, pri pripravi kadrov za nove proizvodne oziroma delovne zmogljivosti, pri izdelavi in izvedbi načrtov za zaposlitev delavcev, katerih delo postane v posameznih organizacijah združenega dela nepotrebno;

5. opravlja zadeve v zvezi z zaposlovanjem jugoslovanskih delavcev v tujini, sprejema prijave delavcev za začasno zaposlitev v tujini, daje delavcem obvestila o zaposlitvi pri tujem delodajalcu ter jih seznanja s pravicami in obveznostmi delavcev po predpisih države, v kateri se nameravajo zaposliti, organizira odhajanje jugoslovanskih delavcev v tujino ter pomaga pri njihovem vračanju in zaposlovanju v domovini;

6. razvija in preučuje metode in pripomočke za poklicno usmerjanje, za izbiro poklicev in za izbor delavcev pri zaposlovanju;

7. opravlja naloge posredovanja dela, poklicnega usmerjanja in priprave za zaposlitev ter skrbi za prehodno in začasno nastanitev oseb, ki iščejo zaposlitev;

8. opravlja zadeve v zvezi z zagotavljanjem zavarovanja za primere brezposelnosti ter s storitvami s področja posredovanja dela, poklicnega usmerjanja in priprave za zaposlitev, omogoča in varuje zaposlitev;

9. upravlja v skladu s samoupravnimi sporazumi sredstva za zaposlovanje, ki jih v skupnosti združujejo delavci in organizacije združenega dela in zasebni delodajalci;

10. vodi predpisane evidence s področja dela in zaposlovanja;

11. opravlja druge naloge, določene z zakonom, s samoupravnim sporazumom o ustanovitvi skupnosti in s statutom skupnosti.

(2) Za izpolnjevanje svojih nalog in za razvijanje sameupravnih družbenih odnosov na področju zaposlovanja se skupnost za zaposlovanje povezuje z drugimi samoupravnimi interesnimi skupnostmi in sodeluje z družbenopolitičnimi skupnostmi.

18. člen

Organ upravljanja skupnosti za zaposlovanje je skupščina, ki jo sestavljajo delegati organizacij združenega dela in sindikalnih organizacij delavcev, ki so v delovnem razmerju z zasebnimi delodajalci. S samoupravnim sporazumom o ustanovitvi skupnosti za zaposlovanje se določijo število delegatskih mest v skupščini skupnosti ter njihova porazdelitev po področjih in območjih.

19. člen

(1) Skupnost za zaposlovanje ima statut, ki v skladu z zakonom in samoupravnim sporazumom o ustanovitvi skupnosti določa zlasti pravice in obveznosti delavcev, združenih v skupnost, naloge skupnosti, njene organe in njihovo delovno področje ter medsebojna razmerja, število članov skupščine skupnosti ter drugih njenih organov, trajanje mandatne dobe, način izvolitve in odpoklica, delovno področje in organizacijo enot za določena območja v skupnosti ter način finančnega poslovanja.

(2) Statut določa naloge in organizacijo delovne skupnosti, ki jo ima skupnost za zaposlovanje, da opravlja strokovna, administrativna, finančna in druga opravila iz dejavnosti skupnosti za zaposlovanje.

(3) Medsebojne pravice, obveznosti in odgovornosti delavcev delovne skupnosti in skupnosti za zaposlovanje se uredijo s pogodbo.

20. člen

Če ustanovijo skupnosti za zaposlovanje občinske skupščine po šestem odstavku 16. člena tega zakona, mora skupščina skupnosti poslati statut v soglasje občinskim skupščinam, ki so skupnost za zaposlovanje ustanovile.

21. člen

(1) Skupnosti za zaposlovanje se združijo v zvezo skupnosti za zaposlovanje (v nadaljnjem besedilu: zveza skupnosti) na podlagi samoupravnega sporazuma o združitvi z zvezo. S tem sporazumom določijo splošne in skupne zadeve s področja zaposlovanja, pomembne za enotno izvrševanje nalog oziroma pomembne za območje republike, za medrepubliško sodelovanje in za zaposlovanje v tujini, za varstvo delavcev v tujini in za njihovo vračanje v domovino, za sodelovanje pri sklepanju samoupravnih sporazumov in družbenih dogovorov s področja zaposlovanja in kadrovske politike, ki zajemajo območje republike ali področje posameznih gospodarskih, družbenih in drugih dejavnosti.

(2) S samoupravnim sporazumom o združitvi v zvezo skupnosti se skupnosti za zaposlovanje dogovorijo tudi o skupnem programiranju, o združevanju sredstev, potrebnih za uresničevanje načela vzajemnosti in solidarnosti na področju zaposlovanja, za izenačevanje pogojev dela na tem področju ter o združevanju sredstev, potrebnih zvezi skupnosti za opravljanje nalog in zadev splošnega in skupnega pomena za zaposlovanje oziroma za opravljanje nalog, za katere zvezo skupnosti pooblastijo skupnosti za zaposlovanje s posebnim dogovorom.

22. člen

(1) Zveza skupnosti za zaposlovanje ima skupščino in druge organe, ki jih določa statut zveze skupnosti. Skupščino sestavljajo delegati, ki jih delegirajo skupščine skupnosti za zaposlovanje.

(2) Za opravljanje strokovnih, administrativnih, finančnih in drugih opravil ima zveza skupnosti delovno skupnost, katere naloge, organizacijo in financiranje določa statut zveze skupnosti za zaposlovanje v skladu s samoupravnim sporazumom o združitvi v zvezo skupnosti.

(3) Medsebojne pravice, obveznosti in odgovornosti delavcev delovne skupnosti in zveze skupnosti se uredijo s pogodbo.

IV. ZAGOTAVLJANJE IN VAROVANJE ZAPOSLITVE

23. člen

Skupnost za zaposlovanje zagotavlja s spremljanjem in preučevanjem potreb po kadrih, s posredovanjem dela in s poklicnim usmerjanjem stalno strokovno pomoč delovnim ljudem pri uresničevanju pravice do dela in pri varovanju zaposlitve ter organizacijam združenega dela pri zaposlovanju.

1. Spremljanje in proučevanje potreb po kadrih

24. člen

Spremljanje in proučevanje potreb po kadrih obsega zlasti:

— analitično spremljanje demografskih tokov zaradi ugotavljanja virov in rezerv prebivalstva za zaposlitev;

— evidentiranje in analizo izobrazbene in poklicne sestave kadrov ter njihove prostorske gibljivosti;

— evidentiranje in spremljanje potreb po kadrih in preliva novih kadrov, da se usklajujeta ponudba in povpraševanje po zaposlitvi;

— evidentiranje in analizo gibanja zaposlenosti in brezposelnosti, tako da se v analizo vključijo ekonomski, socialni in regionalni vidiki ter se ocenijo vplivi gospodarskih ukrepov na ta gibanja;

— spremljanje razvoja poklicev ter nomenklature in klasifikacije poklicev.

2. Posredovanje dela

25. člen

(1) Posredovanje dela je strokovna pomoč delovnim ljudem, da se zaposlijo po svojih sposobnostih in nagnjenjih ter organizacijam združenega dela, da dobiijo svojim zahtevam in potrebam ustrezne delavce.

(2) Posredovanje dela po tem zakonu obsega:

— organizirano zbiranje, objavljanje in posredovanje informacij o možnostih in pogojih za zaposlitev oziroma o prostih delovnih mestih ter o osebah, ki iščejo delo;

— postopke in metode dela za takšno usklajevanje ponudbe dela in povpraševanja po zaposlitvi, po katerih lahko delovni ljudje na družbeno organiziran način uresničujejo pravico do dela oziroma po katerih si organizacije združenega dela zagotavljajo kadre.

26. člen

(1) Posredovanje dela je dejavnost skupnosti za zaposlovanje, ki za opravljeno storitev od posameznika ne more zahtevati plačila.

(2) Če se organizacija združenega dela dogovori s skupnostjo za zaposlovanje za posebne storitve v zvezi s posredovanjem dela, nosi del stroškov za takšne dogovorjene storitve organizacija združenega dela.

(3) S posredovanjem dela se poklicno ne sme ukvarjati nihče drug razen skupnosti za zaposlovanje.

(4) Za nedopustno posredovanje dela se šteje, če organizacija združenega dela ali posameznik na kakršenkoli način objavi ponudbo za zaposlitev delavcev v tujini.

27. člen

Pri posredovanju dela sme skupnost za zaposlovanje uporabljati pripomočke za ocenjevanje psihofizičnih,

strokovnih in osebnostnih lastnosti in sposobnosti delavca, da se pri zaposlitvi doseže čimvečja skladnost med zahtevami del oziroma delovnih mest in temi lastnostmi in sposobnostmi.

28. člen

Ko skupnost za zaposlovanje prejme prijavo o prostem delovnem mestu, je dolžna takoj:

1. obvestiti osebe, ki iščejo delo in izpolnjujejo pogoje za prosto delovno mesto, da se javijo organizaciji združenega dela, ki išče delavca;

2. obvestiti organizacije združenega dela oziroma zasebnega delodajalca, ki so prijavili svoje potrebe, da ima v evidenci ustrezne osebe in da jih je obvestila, naj se javijo v organizaciji oziroma pri zasebnem delodajalcu, ali da takšnih delavcev nima.

29. člen

Če pride na področju zaposlovanja do pojavov, ki občutno vplivajo na gospodarske in socialno-politične razmere na območju ene ali več občin ali na območju Socialistične republike Slovenije, lahko prizadete občinske skupščine za svoja območja, Skupščina SR Slovenije pa za območje republike odredijo, da morajo organizacije združenega dela oziroma zasebni delodajalci zaposliti na prostih delovnih mestih osebe, ki so zaradi zaposlitve prijavljene pri skupnosti za zaposlovanje, in da pri zaposlovanju upoštevajo prednostni red, ki ga sporazumno določijo občinske skupščine, skupnosti za zaposlovanje in občinski sindikalni organi.

3. Poklicno usmerjanje

30. člen

S poklicnim usmerjanjem po tem zakonu se zagotavlja načrtna strokovna pomoč:

— mladini pri izbiri šolanja in poklica, upoštevajoč naravne sposobnosti in nagnjenja posameznikov ter zahteve družbenoekonomskega razvoja;

— odraslim pri izbiri dopolnilnega uposabljanja in pri iskanju ustrezne zaposlitve;

— izobraževalnim zavodom pri sprejemanju učencev v srednje, višje in visoke šole ter pri njihovem poklicnem usposabljanju glede na družbene potrebe po posameznih poklicih;

— organizacijam združenega dela pri razvijanju strokovnih metod dela v kadrovskih službah, pri pravočasni preusmeritvi delavcev v njihovi strokovni oziroma poklicni izobrazbi;

— zavodom za vzgojo in izobraževanje telesno in duševno prizadete mladine ter zavodom za rehabilitacijo, usposabljanje in zaposlovanje invalidnih oseb pri njihovem poklicnem usmerjanju in izobraževanju.

31. člen

(1) Skupnost za zaposlovanje opravlja naloge s področja poklicnega usmerjanja zlasti s tem, da razvija metode in strokovne pripomočke za potrebe informiranja in svetovanja mladini in odraslim, da sodeluje pri poklicnem usmerjanju z drugimi nosilci poklicnega usmerjanja ter da organizira, povezuje in usklajuje delo na tem področju.

(2) Skupnosti za zaposlovanje, samoupravne skupnosti za vzgojo in izobraževanje in šole morajo sporazumno dajati učencem in staršem redne in pravočasne informacije o poklicih ter o možnostih šolanja in usposabljanja ter tako omogočiti, da bodo poklicne odločitve učencev usklajene.

(3) Srednje, višje in visoke šole morajo sproti obveščati skupnosti za zaposlovanje o diplomantih, ki se želijo po končanem šolanju zaposliti.

32. člen

(1) Osebe, deležne storitev poklicnega usmerjanja, ne plačujejo stroškov za opravljene storitve.

(2) Za strokovno pomoč, ki terja obsežnejše poprejšnje priprave (analize delovnih mest ipd.) in specialne obravnave v zvezi s poklicnim usmerjanjem in prekvalifikacijo, sklepajo organizacije združenega dela s skupnostjo za zaposlovanje ali z drugo za to delo specializirano organizacijo pogodbe, s katerimi se dogovorijo tudi o višini kritja stroškov.

V. ZAVAROVANJE ZA PRIMER BREZPOSELNOSTI

33. člen

Zavarovanje za primer brezposelnosti, ki si ga delavci zagotavljajo v skupnostih za zaposlovanje, obsega pravice, določene s tem zakonom, samoupravnimi sporazumi in splošnimi akti skupnosti za zaposlovanje.

34. člen

Právce iz naslova zavarovanja za primer brezposelnosti uživajo osebe, ki izpolnjujejo pogoje, določene s tem zakonom in s splošnimi akti skupnosti za zaposlovanje.

35. člen

Za brezposelno osebo po tem zakonu se šteje oseba, ki je sposobna in voljna delati, a brez svoje krivde nima dela in ki se zaradi zaposlitve prijavi skupnosti za zaposlovanje.

36. člen

(1) Za primer brezposelnosti imajo brezposelne osebe naslednje pravice:

- pravico do denarnega nadomestila;
- pravico do denarne pomoči;
- pravico do zdravstvenega varstva,
- pravico do priprave za zaposlitev.

(2) Pravica do zdravstvenega varstva se uresničuje po predpisih, ki urejajo to področje.

1. Denarno nadomestilo

37. člen

(1) Pravico do denarnega nadomestila med brezposelnostjo lahko uveljavlja oseba, ki je delala najmanj eno leto brez presledka ali 18 mesecev s presledki v zadnjih dveh letih, če se prijavi skupnosti za zaposlovanje najkasneje v 30 dneh po prenehanju lastnosti delavca v združenem delu oziroma po prenehanju delovnega razmerja z zasebnim delodajalcem.

(2) Pravice do denarnega nadomestila ne more uveljaviti oseba, ki ji je prenehala lastnost delavca v združenem delu po njeni krivdi ali volji, razen če je prišlo do prenehanja zaradi premestitve delavčevega zakonca v drug kraj ali iz zdravstvenih razlogov.

38. člen

(1) Jugoslovanski državljani, ki so bili zaposleni v tujini, imajo pravico do denarnega nadomestila po do-

ločbah meddržavne pogodbe o socialni varnosti za primer brezposelnosti.

(2) Če se jugoslovanski državljani zaposlijo v tuji državi, s katero Jugoslavija ni sklenila pogodbe o socialni varnosti za primer brezposelnosti, uveljavljajo pravico do denarnega nadomestila za čas brezposelnosti po povratku z dela iz tujine, če so plačali za čas dela v tujini pogodbeno dogovorjene prispevke za zaposlovanje in če izpolnjujejo pogoje po tem zakonu.

39. člen

(1) Osnova za denarno nadomestilo je povprečni mesečni osebni dohodek, ki ga je oseba dosegla v zadnjem letu pred prenehanjem dela.

(2) Denarno nadomestilo znaša 60% od osnovne, vendar ne sme biti manjše od najmanjšega osebnega dohodka v SR Sloveniji.

(3) Osebi, ki prejema denarno nadomestilo več kot 12 mesecev, se znesek denarnega nadomestila poveča za odstotek, za kolikor so se v preteklem letu povečali življenjski stroški. Odstotek porasta teh stroškov ugotovi Zavod SR Slovenije za statistiko.

(4) Osebi, ki uveljavi pravico do denarnega nadomestila, se izplačuje skupaj s tem nadomestilom tudi denarni dodatek za člane ožje družine, ki jih preživlja, tako da znašata denarno nadomestilo in denarni dodatek skupaj:

za osebo z enim družinskim članom 65%

za osebo z dvema družinskima članoma 70%

za osebo s tremi družinskimi člani 75%

za osebo s štirimi družinskimi člani 80%

za osebo s petimi ali več družinskimi člani 85%
povprečnega mesečnega osebnega dohodka iz prvega odstavka tega člena.

40. člen

Za člane ožje družine po tem zakonu se štejejo zakonec, otroci, posvojenci in pastorki, ki živijo z brezposelno osebo v skupnem gospodinjstvu oziroma ki jih je le-ta dolžna vzdrževati in jih tudi dejansko vzdržuje.

41. člen

(1) Čas prejemanja denarnega nadomestila je odvisen od časa, ki ga je oseba dotlej prebila na delu.

(2) Denarno nadomestilo se izplačuje:

a) tri mesece, če ima oseba najmanj eno leto nepretrganega dela ali 18 mesecev s presledki v zadnjih dveh letih;

b) šest mesecev, če ima oseba najmanj 30 mesecev nepretrganega dela ali 50 mesecev s presledki v zadnjih petih letih;

c) devet mesecev, če ima oseba nad 5 do 10 let dela;

č) dvanajst mesecev, če ima oseba več kot 10 let dela.

(3) Osebi, ki ima najmanj 15 let delovne dobe, se denarno nadomestilo izplačuje tudi po preteku časa, ki je določen za izplačevanje po prejšnjem odstavku, toda samo v primeru, če ji nitj s strokovno usposobitvijo ali s prekvalifikacijo ni mogoče zagotoviti njenim sposobnostim ustrezne zaposlitve.

(4) Denarno nadomestilo se izplačuje tudi po preteku časa, ki je določen za izplačevanje, ženi med nosečnostjo do poroda in po porodu, in sicer toliko časa, kolikor časa ima zaposlena žena pravico do skrajšane delovnega časa.

42. člen

(1) Denarno nadomestilo gre osebi od prvega dne, ko preneha delati, če se priglasí skupnosti za zaposlovanje in zahteva nadomestilo v 15 dneh od dneva prenehanja lastnosti delavca v združenem delu oziroma prenehanja delovnega razmerja pri zasebnem delodajalcu. Če zahteva nadomestilo po tem roku, ji gre nadomestilo od dneva ko vloži zahtevo.

(2) Denarno nadomestilo ne gre osebi, ki vloži zahtevo po preteku časa, za kateri bi se ji izplačevalo.

43. člen

Pravica do denarnega nadomestila preneha:

1. če se oseba zaposli;
2. če oseba uveljavi pravico do invalidske ali starostne pokojnine;
3. če postane oseba trajno popolnoma nezmožna za delo;
4. če odide oseba na odslužitev ali doslužitev vojaškega roka;
5. če odide oseba na prestajanje zaporne kazni, daljše od treh mesecev;
6. če oseba neopravičeno odkloni zaposlitev, ki ustreza njeni strokovni izobrazbi in delovnim sposobnostim;
7. če oseba odkloni izobraževanje, na katero je poslana zaradi priprave in usposobitve za zaposlitev;
8. če se oseba dvakrat zaporedoma ne zglaší pri skupnosti za zaposlovanje in tega ne opraviči ob prejemu vabila ali se vabilu sploh ne odzove.

44. člen

(1) Oseba, ki ji preneha pravica do denarnega nadomestila po 41. členu tega zakona, lahko znova uveljavi to pravico, če znova izpolni predpisane pogoje; pri tem pa se v čas dela ne vštevata čas, ki ga je prebila na delu pred zadnjim prejemanjem denarnega nadomestila.

(2) Izjemoma se osebi, ki ji preneha pravica do denarnega nadomestila, preden preteče čas, za kateri ji gre, ker nastopi delo oziroma odide k vojakom, da odsluži oziroma dosluži vojaški rok, pa potem znova ostane brez dela oziroma se vrne od vojakov, še naprej izplačuje denarno nadomestilo, in sicer tolikšen znesek in za toliko časa, kolikor ji ga je ostalo.

45. člen

(1) Kot čas dela za uveljavljanje pravice do denarnega nadomestila se šteje čas, ki ga je oseba prebila na delu z najmanj polovico polnega delovnega časa in čas brezposelnosti, ko je prejela denarno nadomestilo.

(2) Pri odmeri višine denarnega nadomestila osebi, ki je delala manj kot poln delovni čas, je treba določiti nadomestilo glede na osebni dohodek, ki ga je ustvarila v tem času.

2. Denarna pomoč

46. člen

(1) Oseba, ki je skupnost za zaposlovanje do konca prejemanja denarnega nadomestila ni mogla zaposliti in nima 15 let delovne dobe, pridobi ob koncu prejemanja denarnega nadomestila pravico do denarne pomoči med brezposelnostjo, če izpolnjuje naslednje pogoje:

a) da njeni dohodki skupaj z dohodki članov njene ožje družine ne presegajo zneska, ki je dogovorjen kot najnižji osebni dohodek za območje, kjer taka oseba živi;

b) da ne prejema v tem času denarnih dajatev za izobraževanje.

(2) Prejemnik denarne pomoči mora skupnosti za zaposlovanje takoj sporočiti vsako spremembo okoliščin, ki vpliva na prejemanje denarne pomoči. Če tega ne stori, je dolžan vrniti znesek, do katerega ni bil upravičen.

(3) Pravico do denarne pomoči izgubi brezposelna oseba, ki odkloni svojim delovnim sposobnostim primerno zaposlitev ali vključitev v pripravo za zaposlitev po določbah tega zakona.

47. člen

(1) Denarna pomoč med brezposelnostjo po 46. členu tega zakona je enaka znesku najnižjega osebnega dohodka, ki je s samoupravnim sporazumom oziroma z družbenim dogovorom dogovorjen za območje, kjer upravičenec stalno prebiva. Če ta znesek ni dogovorjen, denarna pomoč ne more biti nižja od najmanjšega osebnega dohodka v SR Sloveniji.

(2) Skupnost za zaposlovanje lahko določi, da dobi upravičenec za vsakega vzdrževanega družinskega člana še dodatek k denarni pomoči in višino tega dodatka.

3. Priprava za zaposlitev

48. člen

Priprava za zaposlitev obsega:

- strokovno usposabljanje v obsegu, ki je potreben za predvideno zaposlitev;
- kritje oziroma povračilo določenih stroškov;
- gmotno pomoč v času strokovnega usposabljanja;
- prevozne in selitvene stroške za delavca in njegove družinske člane v kraj nove zaposlitve.

49. člen

Pravico do priprave za zaposlitev imajo pod pogoji, ki jih določa ta zakon, tudi osebe, ki še niso bile zaposlene, in se zaradi zaposlitve prijavijo skupnosti za zaposlovanje ter si z dnem prijave pridobijo to pravico.

50. člen

Strokovno usposabljanje kot priprava za predvideno zaposlitev obsega pridobivanje, izpopolnjevanje ali spremembo znanja in sposobnosti, potrebnih za zaposlitev v določenem poklicu za določeno delo.

51. člen

(1) Oseba, ki jo skupnost za zaposlovanje napoti na strokovno usposabljanje zaradi priprave za zaposlitev, ima pravico do kritja stroškov:

- za zdravniški in psihološki pregled;
- za strokovno usposabljanje;
- za zavarovanje za primer nesreče pri delu, če nima te pravice že po drugih predpisih;
- za delovno obleko, če je ta obvezna pri praktičnem usposabljanju.

(2) Če se oseba pripravlja za zaposlitev v poklicu, za katerega je ugotovljeno, da zanj primanjkuje usposobljenih delavcev, ji skupnost za zaposlovanje prizna še druge dajatve, določene v sporazumu o ustanovitvi skupnosti za zaposlovanje oziroma v splošnih aktih skupnosti in sicer:

— kritje stroškov za prehrano in nastanitev v času usposabljanja oziroma za dnevni prevoz v kraj usposabljanja;

— denarno pomoč med usposabljanjem, če nima pravice do nadomestila osebnega dohodka oziroma denarne pomoči po določbah tega zakona;

— denarno pomoč družinskim članom med usposabljanjem osebe, ki vzdržuje družinske člane, ki nimajo svojih dohodkov.

52. člen

(1) Dijaki in študentje, ki se v 30 dneh po končanem šolanju prijavijo zaradi zaposlitve, imajo pravico do povračila prevoznih stroškov do kraja zaposlitve zase in za svoje družinske člane ter do povračila selitvenih stroškov, če v kraju stalnega prebivališča ni mogoče dobiti ustrezne zaposlitve.

(2) Druge osebe, ki se prvič zaposlijo, in osebe, ki jim lastnost delavca v združenem delu ni prenehala po njihovi krivdi ali volji, imajo pravico do povračila prevoznih stroškov do novega delovnega mesta zase in za družinske člane in do povračila selitvenih stroškov.

(3) Osebe iz prvega in drugega odstavka tega člena imajo pravico do povračila prevoznih in selitvenih stroškov pri zaposlitvi zase in za ožje družinske člane, če jim je zaposlitev zagotovljena s posredovanjem skupnosti za zaposlovanje ali če same najdejo zaposlitev v drugem kraju in predložijo potrdilo organizacije, da jih bo zaposlila in da ne bo krila stroškov preselitve.

(4) Povračilo prevoznih in selitvenih stroškov znaša 100% prevoznih oziroma selitvenih stroškov po tarifi najcenejšega prevoznega sredstva.

(5) Povračilo za potne in selitve stroške po določbah tega člena izplača skupnost za zaposlovanje na zahtevo osebe iz prvega in drugega odstavka tega člena. Če je skupnost za zaposlovanje odklonila izplačilo, mora odklonitev pismeno obrazložiti. Prizadeta oseba lahko v takšnem primeru uveljavlja pravico do povračila s tožbo pri pristojnem sodišču.

53. člen

(1) Vse pravice v zvezi s pripravo za zaposlitev izgubi oseba, ki namerno ali iz velike malomarnosti ne izvršuje obveznosti, ki jih prevzame, ko se vključi v pripravo za zaposlitev.

(2) Oseba, ki po končani pripravi neopravičeno odkloni zaposlitev, za katero se je pripravljala ali ki prevzame drugo zaposlitev, je dolžna povrniti skupnosti za zaposlovanje vse izdatke, ki jih je imela z njeno pripravo za zaposlitev.

54. člen

Organizacija združenega dela mora zagotoviti delavcem, katerih delo v njej ni več potrebno zaradi tehnoloških ali drugih izboljšav, ki prispevajo k večji produktivnosti dela in k večjemu uspehu organizacije, pripravo za zaposlitev na drugem delovnem mestu najmanj v obsegu, določenem v tem zakonu.

VI. UVELJAVLJANJE PRAVIC

55. člen

(1) Delovni ljudje uveljavljajo pravice iz zavarovanja za primer brezposelnosti po določbah tega zakona in v skladu s statutom skupnosti za zaposlovanje.

(2) O zahtevi, s katero upravičenec uveljavlja svojo pravico, izda odločbo s statutom pooblaščen organ skupnosti za zaposlovanje, ko poprej zasliši upravičenca.

56. člen

(1) Če organ iz prejšnjega člena zahtevi ne ugodi, lahko tisti, ki meni, da je prizadeta njegova pravica, uveljavi svojo pravico pred pristojnim sodiščem v 30 dneh od dneva, ko je bila njegova zahteva dokončno zavrnjena.

(2) Sodišče obravnava tožbo po postopku, določenem za delovne spore.

57. člen

Tisti, kateremu je bil izplačan kakšen znesek na podlagi tega zakona, pa do tega ni bil upravičen, mora na zahtevo skupnosti za zaposlovanje prejeti znesek vrniti.

VII. FINANCIRANJE

58. člen

Zagotavljanje in uresničevanje pravic in dajatev iz zavarovanja za primer brezposelnosti, zadovoljevanje potreb iz ciljev, zaradi katerih so ustanovljene skupnosti za zaposlovanje in opravljanje strokovnih opravil delovne skupnosti se financira s prispevki iz osebnih dohodkov delavcev in z združevanjem sredstev organizacij združenega dela.

59. člen

(1) Iz osebnega dohodka plačujejo prispevek za zaposlovanje delavci v organizacijah združenega dela in v delovnem razmerju z zasebnimi delodajalci po stopnji, ki jo s sklepom ugotovi skupščina skupnosti za zaposlovanje v skladu s samoupravnimi sporazumi in družbenimi dogovori o financiranju splošne in skupne porabe.

(2) Skupščina skupnosti za zaposlovanje sprejme sklep o stopnji prispevka potem, ko se o njeni višini glede na obseg pravic poprej izreče večina delavcev v organizacijah združenega dela ali na zborih svojih delegatov v območnih enotah skupnosti za zaposlovanje.

60. člen

Organizacije združenega dela združujejo sredstva iz svojega dohodka za zagotovitev sredstev, potrebnih za zaposlovanje, za prekvalifikacijo, za pripravo delavcev za zaposlitev in za uresničevanje drugih pravic delavcev v primerih iz prvega odstavka 10. člena tega zakona na podlagi samoupravnih sporazumov, sklenjenih v te namene ali na podlagi zakona iz drugega odstavka 10. člena tega zakona.

61. člen

Prispevek za zaposlovanje plačujejo jugoslovanski delavci, zaposleni v državah, s katerimi Jugoslavija ni sklenila sporazuma o zavarovanju za brezposelnost, če želijo zagotoviti pravice iz zavarovanja za primer brezposelnosti, ko se vrnejo v domovino in se prijavijo za zaposlitev.

VIII. KAZENSKÉ DOLOČBE

62. člen

(1) Z denarno kaznijo do 50.000 din se kaznuje za prekršek organizacija združenega dela, ki hkrati z na-

črtom za modernizacijo proizvodnega procesa, za preusmeritev poslovanja, ali za druge izboljšave ne določi tudi načrta za prilagoditev poklicne in strokovne usposobljenosti delavcev novim zahtevam oziroma za zaposlitev delavcev, katerih delo bo zaradi tega postalo nepotrebno v organizaciji združenega dela (9. člen zakona).

(2) Z denarno kaznijo do 1000 din se kaznuje za prekršek odgovorna oseba organizacije združenega dela, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

63. člen

Z denarno kaznijo do 10.000 dinarjev se kaznuje za prekršek:

1. kdor posreduje pri zaposlovanju delavca (tretji odstavek 26. člena);

2. organizacija združenega dela ali posameznik, ki na kakršenkoli način javno objavi ponudbo za zaposlitev delavcev v tujini (četrti odstavek 26. člena).

64. člen

(1) Z denarno kaznijo do 5000 dinarjev se kaznuje za prekršek organizacija združenega dela ali druga organizacija ali oseba, ki samostojno opravlja dejavnost s sredstvi, ki so lastnina občanov:

1. če ne prijavi v predpisanem roku vsakega delavca, ki mu preneha delo (3. točka prvega odstavka 12. člena);

2. če ne prijavi v predpisanem roku novega ali izpraznjenega delovnega mesta oziroma zasedbe novega ali izpraznjenega delovnega mesta (4. in 5. točka prvega odstavka 12. člena).

(2) Z denarno kaznijo do 500 dinarjev se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba organizacije združenega dela ali druge organizacije, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

IX. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

65. člen

(1) Komunalne skupnosti za zaposlovanje in republiška skupnost za zaposlovanje začasno prevzamejo naloge skupnosti za zaposlovanje in zveze skupnosti po tem zakonu z dnem, ko začne veljati ta zakon.

(2) Skupnosti iz prejšnjega odstavka tega člena morajo najkasneje v 90 dneh od dneva, ko začne veljati ta zakon, v soglasju s sindikati in občinskimi skupščinami dati predlog za sklenitev samoupravnih sporazumov o ustanovitvi skupnosti po tem zakonu.

(3) Samoupravni sporazumi po prejšnjem odstavku morajo biti sklenjeni v 90 dneh po predložitvi predloga iz prejšnjega odstavka.

(4) Če samoupravni sporazumi o ustanovitvi skupnosti za zaposlovanje niso sklenjeni do roka iz prejšnjega odstavka, odločijo o ustanovitvi skupnosti občinske skupščine po šestem odstavku 16. člena tega zakona in določijo rok, do katerega morajo delavci v organizacijah združenega dela in delavci v delovnem razmerju z zasebnimi delodajalci v svojih sindikalnih organizacijah izbrati delegate za skupščine skupnosti za zaposlovanje.

66. člen

(1) Skupščine novo ustanovljenih skupnosti za zaposlovanje se morajo sestati in konstituirati najkasneje v 30 dneh po ustanovitvi skupnosti.

(2) Z dnem konstituiranja novo izvoljene skupščine s sklepom ustanovijo delovne skupnosti po 19. členu tega zakona, ki prevzemajo posle od sedanjih zavodov za zaposlovanje.

67. člen

Do 31. decembra 1974 se prispevek za zaposlovanje po 59. členu tega zakona obračunava po stopnji, določeni po 1. členu zakona o spremembi zakona o stopnji prispevka za zaposlovanje (Uradni list SRS, št. 40-300/68).

68. člen

(1) Z dnem, ko začne veljati ta zakon, preneha veljati zakon organizaciji in financiranju zaposlovanja (Uradni list SRS, št. 36-376/65).

(2) Z 31. decembrom 1974 preneha veljati zakon o denarnem nadomestilu delavcev med začasno brezposelnostjo (Uradni list SRS, št. 1-1/71).

(3) Z dnem, ko začne veljati ta zakon se v SR Sloveniji prenehajo uporabljati določbe temeljnega zakona o organizaciji in financiranju zaposlovanja (Uradni list SFRJ, št. 15-313/65, št. 23/65-1024, št. 51-841/65, št. 47-566/66, št. 55-658/69 in št. 9-82/70), razen njegovih določb 60. do 77. a člena, ki se uporabljajo do 31. decembra 1974.

69. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS, razen določb V. poglavja (33. do 55. člena) tega zakona, ki začnejo veljati 1. januarja 1975.

175.

Na podlagi 2. točke amandmaja LI k ustavi Socialistične republike Slovenije izdaja Predsedstvo Skupščine Socialistične republike Slovenije

Ū K A Z

o razglasitvi zakona o stanovanjskih razmerjih

Razglša se zakon o stanovanjskih razmerjih, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora in na seji gospodarskega zbora dne 25. aprila 1974.

Št. 36-30/74

Ljubljana, dne 25. aprila 1974.

Predsednik

Sergej Kraigher l. r.

Z A K O N

o stanovanjskih razmerjih

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(1) Delovni ljudje in občani pridobijo stanovanjsko pravico na podlagi svojega prispevka iz osebnega dohodka za razširjeno reprodukcijo stanovanj ter uspehov svojega dela in prispevkov iz sedanjega in minulega dela za povečanje dohodka temeljne organi-

zacije združenega dela in celotnega družbenega dohodka.

(2) To pravico uresničujejo delovni ljudje in občani s svojimi sredstvi ter z združevanjem svojega dela in sredstev na temelju vzajemnosti in solidarnosti z delom in sredstvi drugih v samoupravnih stanovanjskih skupnostih, organizacijah združenega dela, krajevnih skupnostih ter v občini.

(3) Stanovanjska pravica zagotavlja delovnim ljudem in občanom, da pod pogoji, ki jih določa ta zakon, trajno uporabljajo stanovanje v družbeni lastnini za zadovoljevanje osebnih in družinskih potreb.

(4) Stanovanjska pravica lahko preneha samo v primerih in na način, kot to določa zakon.

2. člen

(1) Pravice občanov do uporabe stanovanja in njihove obveznosti, ki jih imajo kot uporabniki stanovanj do družbene skupnosti, se določajo s tem zakonom in s predpisi, izdanimi na njegovi podlagi ter s stanovanjsko pogodbo.

(2) Pravico občana uporabljati stanovanje, na katerem ima lastninsko pravico, določa ta zakon.

3. člen

(1) Pravico oddajati stanovanje v uporabo delovnim ljudem in občanom imajo organizacije združenega dela, družbenopolitične skupnosti, samoupravne interesne stanovanjske skupnosti (v nadaljnjem besedilu: stanovanjska skupnost) in druge samoupravne organizacije in skupnosti, družbenopolitične organizacije in druge družbene organizacije ter druge družbenopravne osebe in državni organi, ki so kot investitorji zgradili stanovanjsko hišo ali stanovanje ali na njem pridobili pravico uporabe (stanodajalci).

(2) Ob pogojih iz prejšnjega odstavka imajo pravico oddajati stanovanje, na katerem imajo lastninsko pravico, tudi društva, civilne pravne osebe in občani.

4. člen

(1) Za stanovanje po tem zakonu se šteje skupina prostorov, namenjenih za stanovanje, ki so praviloma gradbena celota in imajo poseben vhod.

(2) Za stanovanje po tem zakonu se ne štejejo:

1. prostori, ki se v sezoni ali od časa do časa uporabljajo za počitek ali oddih;
2. prostori začasno prebivanje (začasna delavska stanovanja na stavbiščih in podobno);
3. prostori v stavbi, zgrajeni za nastanitev posameznikov (samski domovi, domovi upokojeencev in podobno).

5. člen

(1) Za uporabnike stanovanja se štejejo po tem zakonu imetnik stanovanjske pravice (10. člen) in naslednje osebe, ki z njim stalno stanujejo: zakonec, otroci, posvojenci, starši imetnika stanovanjske pravice in njegovega zakonca, tišči, ki jih je imetnik stanovanjske pravice dolžan vzdrževati po zakonu in tišči, ki najmanj dve leti živijo z imetnikom stanovanjske pravice v ekonomski skupnosti.

(2) Za stanovalce se štejejo po tem zakonu poleg uporabnikov stanovanja tudi druge osebe, ki stalno stanujejo z imetnikom stanovanjske pravice, podstanovalci in člani njihovega družinskega gospodinjstva, ki z njimi stanujejo, ter najemniki poslovnih prostorov v stanovanjski hiši.

6. člen

(1) Če se morajo uporabniki stanovanja izseliti iz stanovanja iz razlogov, ki niso nastali po njihovi krivdi, se smejo prisilno izseliti samo, če jim je zagotovljeno drugo primerno stanovanje, razen če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Če se morajo uporabniki stanovanja izseliti iz stanovanja iz razlogov, ki so nastali po njihovi krivdi, se smejo prisilno izseliti, samo če so jim zagotovljeni najpotrebnejši prostori, razen če ni s tem zakonom drugače določeno.

7. člen

(1) Za primerno stanovanje se šteje po tem zakonu stanovanje, ki ne pomeni bistvenega poslabšanja razmer uporabnikov stanovanja.

(2) Za najpotrebnejše prostore se štejejo po tem zakonu prostori, ki varujejo stanovalce pred vremenskimi neprilikami, njihovo pohištvo pa pred znatnejšo škodo.

(3) Na najpotrebnejših prostorih ni mogoče pridobiti stanovanjske pravice, uporabniki takih prostorov pa uživajo varstvo, kot ga imajo imetniki stanovanjske pravice.

8. člen

(1) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na stanodajalca in na imetnika stanovanjske pravice, se smiselno uporabljajo tudi za lastnika družinske stanovanjske hiše in za lastnika stanovanja kot posameznega dela stavbe, če ni v tem zakonu drugače določeno.

(2) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na stanovanja v družbeni lastnini, se smiselno uporabljajo tudi za stanovanja v družinskih stanovanjskih hišah in za stanovanja kot posameznih delov stavb v lasti občanov, če ni v tem zakonu drugače določeno.

9. člen

O spornih vprašanjih, ki izvirajo iz razmerij po tem zakonu, odloča sodišče, če ni v zakonu drugače določeno.

II. STANOVANJSKA PRAVICA

1. Pridobitev stanovanjske pravice

10. člen

Občan pridobi stanovanjsko pravico z dnem zakonite vselitve v stanovanje na podlagi stanovanjske pogodbe, če ni v tem zakonu drugače določeno.

11. člen

(1) Stanovanjska pravica se ne more prenašati na druge osebe, razen v primerih, ki jih določa ta zakon.

(2) Prenos stanovanjske pravice v nasprotju z določbami tega zakona nima pravne veljave.

12. člen

(1) Občan sme imeti stanovanjsko pravico le na enem stanovanju.

(2) Uporabnik stanovanja ne more biti hkrati tudi imetnik stanovanjske pravice na drugem stanovanju, če ni v tem zakonu drugače določeno.

(3) Razen v primerih, določenih s tem zakonom, je prepovedana uporaba dveh ali več stanovanj.

13. člen

(1) Kdor uporablja več stanovanj mora v tridesetih dneh, odkar je pridobil stanovanjsko pravico oziroma začel uporabljati več stanovanj, sporočiti občinskemu upravnemu organu pristojnemu za stanovanjske zadeve (v nadaljnjem besedilu: stanovanjski organ), na katerem stanovanju bo obdržal stanovanjsko pravico oziroma katero stanovanje bo uporabljal.

(2) Če oseba iz prejšnjega odstavka ne sporoči, na katerem stanovanju bo obdržala stanovanjsko pravico, oziroma katero stanovanje bo uporabljala, odloči o tem stanovanjski organ, ki hkrati tudi določi rok, v katerem mora ta oseba izprazniti druga stanovanja.

(3) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov sme lastnik v primeru iz prvega odstavka tega člena zahtevati pri stanovanjskemu organu izpraznitev stanovanja, na katerem ima lastninsko pravico, če mu je to potrebno, da bi se lahko sam ali pa člani njegove družine vselili.

(4) Zahtevano po izpraznitvi stanovanja v smislu drugega odstavka tega člena lahko poda pri stanovanjskem organu krajevna in stanovanjska skupnost in vsakdo, ki ima na taki izpraznitvi pravni interes.

14. člen

(1) Če skleneta zakonsko zvezo dva imetnika stanovanjske pravice, odločata zakonca sporazumno, na katerem stanovanju bo eden od njiju obdržal oziroma pridobil stanovanjsko pravico; to svojo odločitev morata zakonca sporočiti stanovanjskemu organu v roku trideset dni po sklenitvi zakonske zveze. Oba zakonca pa lahko obdržita stanovanjsko pravico na svojih stanovanjih, če sta obe stanovanji neprimerni za njuno skupno prebivanje.

(2) Če sta zakonca pred sklenitvijo zakonske zveze uporabljala stanovanje skupaj z drugimi uporabniki, pridobi stanovanjsko pravico na stanovanju, za katero sta se zakonca sporazumela, da ga ne bosta obdržala, uporabnik po določbah 21. člena tega zakona.

(3) Če je katero izmed stanovanj iz prvega odstavka tega člena v lasti občana, sme lastnik ne glede na voljo zakoncev, zahtevati pri stanovanjskem organu izpraznitev stanovanja, na katerem ima lastninsko pravico, da bi se lahko sam ali člani njegove družine vselili.

15. člen

(1) Če je komu zaradi opravljanja nalog iz medsebojnega razmerja v združenem delu ali zaradi opravljanja funkcije javnega pomena nujno potrebno, da stanuje tudi v drugem kraju, sme izjemoma uporabljati stanovanje tudi v tem kraju, dokler tako medsebojno razmerje traja ali dokler opravlja funkcije javnega pomena.

(2) Stanodajalec sme oddati uporabniku stanovanje v drugem kraju za določen čas samo, če se uporabnik izkaže s potrdilom organizacije združenega dela, pri kateri je v medsebojnem razmerju v združenem delu, oziroma stanovanjskega organa občine, na območju katere opravlja funkcije javnega pomena, da mu je stanovanje v drugem kraju nujno potrebno.

(3) Določbe prejšnjih odstavkov veljajo tudi za kmeta, če mu je za opravljanje kmetijske dejavnosti nujno potrebno stanovanje v drugem kraju.

16. člen

(1) Stanovanjsko pravico na stanovanju, namenjenem osebi, ki opravlja službeno dolžnost ali funkcijo

(stanovanje v kazensko-poboljševalnih zavodih in v drugih objektih organov za notranje zadeve, v kasarnah in drugih vojaških objektih, na letališčih, na železniških postajah, in drugih objektih železniške transportne organizacije, v cestnih čuvajnicah, šolskih poslopih, zdravstvenih zavodih in podobno) lahko pridobi le oseba, ki opravlja službeno dolžnost ali funkcijo, zvezano s stavbo, v kateri je stanovanje.

(2) Stanovanjsko pravico na stanovanju, namenjenem za hišnika, kurjača ali podobno, lahko pridobi le oseba, ki opravlja takšna dela v hiši, v kateri je stanovanje.

(3) Za uporabnika stanovanja iz prejšnjih odstavkov ne veljajo določbe 19. do 21. člena in drugega, tretjega in četrtega odstavka 22. člena tega zakona.

17. člen

Na stanovanju, ki je zgrajeno s pomočjo sredstev solidarnostnega stanovanjskega sklada za potrebe družin in občanov z nižjimi osebnimi dohodki, mladih družin, invalidov in starih ljudi, lahko pridobi stanovanjsko pravico le tisti, ki izpolnjuje pogoje iz splošnega akta stanovanjske skupnosti kot stanodajalca.

18. člen

Imetnik stanovanjske pravice na istem stanovanju more biti le ena oseba.

19. člen

Če imetnik stanovanjske pravice umre ali trajno neha uporabljati stanovanje, pridobi njegov zakonec stanovanjsko pravico na stanovanju, ki ga je souporabljal.

20. člen

(1) Če se zakonska zveza razveže, se lahko prejšnja zakonca sporazumeta, kdo od njiju obdrži oziroma pridobi stanovanjsko pravico na stanovanju, za katero je bil imetnik stanovanjske pravice eden od njiju.

(2) Če se prejšnja zakonca ne moreta sporazumeti o stanovanjski pravici, odloči o tem na zahtevo enega od njiju v nepravdnem postopku občinsko sodišče, na katerega območju je stanovanje; sodišče upošteva pri tem stanovanjske potrebe prejšnjih zakoncev, njihovih otrok in drugih oseb, ki skupaj z njim stanujejo, razloge, iz katerih je bil zakon razvezan, in druge okoliščine primera.

(3) Prejšnji zakonec, ki po sodni odločbi ne obdrži oziroma ne pridobi stanovanjske pravice, se mora izseliti iz stanovanja.

(4) Zakoncu, ki se je dolžan po prejšnjem odstavku izseliti iz stanovanja, je treba preskrbeti najpotrebnejše prostore.

21. člen

(1) Uporabniki, ki skupaj z imetnikom stanovanjske pravice stanujejo v stanovanju, imajo pravico ob pogojih iz tega zakona neovirano osebno uporabljati to stanovanje.

(2) Uporabniki stanovanja imajo pravico iz prejšnjega odstavka tudi po smrti imetnika stanovanjske pravice.

(3) Če uporabniki stanovanja uporabljajo stanovanje tudi po smrti imetnika stanovanjske pravice, pa ni pogojev za prenos stanovanjske pravice po določbah 19. člena tega zakona, določijo ti sporazumno izmed sebe imetnika stanovanjske pravice in sporočijo to stanodajalcu.

(4) Če ne dosežejo uporabniki stanovanja sporazuma niti v treh mesecih po smrti imetnika stanovanjske pravice, določi stanodajalec izmed njih imetnika stanovanjske pravice, potem ko dobi mnenje občinskega upravnega organa, pristojnega za zadeve socialnega varstva.

(5) Če stanodajalec meni, da nihče od tistih, ki so ostali v stanovanju, ko je imetnik stanovanjske pravice umrl, nima pravice do nadaljnje uporabe stanovanja, lahko zahteva v roku šestih mesecev po smrti imetnika stanovanjske pravice s tožbo pri sodišču izselitev vseh, ki so ostali v stanovanju.

22. člen

(1) Imetnik stanovanjske pravice, ki trajno neha uporabljati stanovanje, izgubi stanovanjsko pravico. Steje se, da je imetnik stanovanjske pravice trajno nehal uporabljati stanovanje, če ga ne uporablja več kot eno leto.

(2) Uporabniki stanovanja, ki so najmanj dve leti živeli z imetnikom stanovanjske pravice, preden je nehal uporabljati stanovanje, obdržijo pravico uporabljati stanovanje. Rok dveh let se ne nanaša na mladoletne uporabnike stanovanja.

(3) Za določitev novega imetnika stanovanjske pravice veljajo v primerih iz prejšnjega odstavka določbe tretjega, četrtega in petega odstavka prejšnjega člena.

(4) Določbe drugega odstavka tega člena ne veljajo v primeru, če je imetnik stanovanjske pravice trajno nehal uporabljati stanovanje na podlagi odpovedi stanovanjske pogodbe katerekoli pogodbenne stranke, razveze te pogodbe ali na podlagi pogodbe o zamenjavi stanovanja.

2. Pravice imetnika stanovanjske pravice

23. člen

Brez dovoljenja imetnika stanovanjske pravice se nihče ne sme vseliti v stanovanje, ki ga on uporablja.

24. člen

(1) Imetnik stanovanjske pravice sme iz upravičenih razlogov zahtevati od vsakega uporabnika, razen od svojih mladoletnih otrok in svojega zakonca, izselitev iz stanovanja in mu dati za izselitev primeren rok, ki ne sme biti krajši od trideset dni.

(2) Če se uporabnik stanovanja na zahtevo iz prejšnjega odstavka ne izseli v določenem roku, lahko zahteva imetnik stanovanjske pravice s tožbo pri občinskem sodišču njegovo izselitev.

25. člen

(1) Imetnik stanovanjske pravice lahko zamenja svoje stanovanje za stanovanje drugega imetnika stanovanjske pravice.

(2) Z zamenjavo pridobi imetnik stanovanjske pravice na stanovanju, ki ga je dobil v zamenjavo, stanovanjsko pravico.

(3) Zamenjava stanovanj ni dovoljena:

1. če je katero od stanovanj, ki se naj zamenjata, v hiši, ki se mora po odločbi pristojnega organa podreti;

2. če je tako stanovanje v hiši, za katero je vložena zahteva za razlastitev;

3. če je imetniku stanovanjske pravice odpovedana stanovanjska pogodba, dokler ni odpoved umaknjena ali pa zavržena s pravno močno sodno odločbo;

4. če gre za navidezno zamenjavo.

(4) Uporabniki stanovanj lahko nasprotujejo zamenjavi, če bi se z njo bistveno poslabšale njihove stanovanjske razmere.

(5) Za navidezno zamenjavo stanovanj se šteje zlasti, če eden izmed imetnikov stanovanjske pravice dejansko ne izvrši zamenjave, če po izvršeni zamenjavi brez opravičenih razlogov ne uporablja stanovanja najmanj eno leto, če eden izmed imetnikov stanovanjske pravice, ki zamenjuje to stanovanje, gradi hišo ali ima sklenjeno kupno pogodbo za stanovanje.

26. člen

(1) Pogodba o zamenjavi stanovanj mora biti sklenjena v pisni obliki.

(2) Pogodba, ki hi sklenjena v pisni obliki, ni veljavna.

(3) Imetnika stanovanjske pravice morata dostaviti po en izvod pogodbe, o zamenjavi stanovanj stanodajalcema in stanovanjski skupnosti, če je katero izmed stanovanj v družbeni lastnini.

27. člen

(1) Za zamenjavo stanovanj je potrebno soglasje obeh stanodajalcev; to soglasje morata imetnika stanovanjske pravice pridobiti preden skleneta pogodbo o zamenjavi stanovanj.

(2) Stanodajalec sme za stanovanje v družbeni lastnini zavriniti soglasje za zamenjavo stanovanj, če je stanovanje namenjeno izključno le za osebe, določene s splošnim aktom o oddajanju stanovanj, imetnik stanovanjske pravice, ki naj bi se z zamenjavo v to stanovanje vselil, pa ne spada med take osebe.

(3) Soglasje za zamenjavo stanovanj ali zavrnitev soglasja mora biti pismena; zavrnitev soglasja za zamenjavo stanovanja v družbeni lastnini mora biti obrazložena.

(4) Tisti, kateremu stanodajalec v petnajstih dneh od dneva, ko mu je bila predložena zahteva za soglasje, ne izda soglasja ali ga zavrne, lahko zahteva v petnajstih dneh od dneva zavrnitve oziroma od poteka roka za izdajo soglasja pri občinskem sodišču, naj v nepravdnem postopku ugotovi, da ima predlagatelj pravico do zamenjave stanovanja.

(5) Tisti, ki misli, da je prizadet v svojih pravicah, ker je zamenjava stanovanj sklenjena v nasprotju z določbami tega zakona, lahko pogodbo o zamenjavi izpodbija s tožbo pri občinskem sodišču.

28. člen

Če v stanovanjski pogodbi v skladu s splošnim aktom stanodajalca ni drugače določeno, lahko imetnik stanovanjske pravice uporablja v skladu z določbami tega zakona posamezne prostore v stanovanju za opravljanje dovoljene dejavnosti, lahko pa jih odda komu drugemu kot podstanovalcu za prebivanje ali za opravljanje dovoljene dejavnosti.

3. Obveznosti imetnika stanovanjske pravice

29. člen

(1) Imetnik stanovanjske pravice mora ravnati pri uporabi stanovanja skrbno in stanovanje varovati pred okvarami in poškodbami.

(2) Imetnik stanovanjske pravice mora uporabljati stanovanje na tak način, da drugih imetnikov stanovanjske pravice ne ovira v mirni uporabi njihovih stanovanjskih prostorov in skupnih prostorov.

30. člen

(1) Posamezne prostore v stanovanju sme imetnik stanovanjske pravice uporabljati za opravljanje dejavnosti iz 28. člena tega zakona samo z dovoljenjem stanovanjskega organa; ta zahteva poprej mnenje stanodajalca in hišnega sveta.

(2) Dovoljenje ni potrebno, če uporablja uporabnik stanovanja posamezne prostore v stanovanju za umetniško dejavnost v skladu z določbami drugega odstavka prejšnjega člena.

31. člen

(1) Imetnik stanovanjske pravice ne sme izvrševati sprememb na stanovanjskih prostorih ter opremi in napravah v stanovanju brez poprejšnjega soglasja stanodajalca in stanovanjske skupnosti, če je stanovanje v družbeni lastnini; če bi spremembe lahko prizadele koristi stanovalcev, stanovanjska skupnost zahteva tudi mnenje hišnega sveta.

(2) Brez soglasja lastnika tudi ni mogoče izvrševati sprememb iz prvega odstavka v stanovanjih, ki so v lasti občanov.

32. člen

Imetnik stanovanjske pravice je dolžan dopustiti, da se izvršijo v njegovem stanovanju dela, ki so potrebna, da se okvare v hiši popravijo ali izvršijo koristne izboljšave, pa jih drugje ni mogoče izvršiti ali pa le z nesorazmernimi stroški. Zavezanec pa mora popravila oziroma izboljšave izvršiti v najkrajšem času in z motnjami, ki najmanj prizadenejo stanovalce.

33. člen

(1) Imetnik stanovanjske pravice mora plačevati stanarino in druge obveznosti po predpisih o stanarini od dneva vselitve v stanovanje, če ni drugače dogovorjeno.

(2) Če čas plačila stanarine ni določen v pogodbi, je treba stanarino plačevati vnaprej najpozneje do desetega v mesecu.

(3) Stanarino pobira stanovanjska skupnost oziroma lastnik, če ni v stanovanjski pogodbi drugače določeno.

34. člen

(1) Imetnik stanovanjske pravice trpi stroške za popravila v stanovanju ali na drugih delih hiše, ki jih povzroči po svoji krivdi.

(2) Za škodo, ki jo povzročijo stanovalci po svoji krivdi, je odgovoren imetnik stanovanjske pravice solidarno s stanovalci.

35. člen

(1) Po prenehanju stanovanjske pogodbe mora imetnik stanovanjske pravice izročiti stanovanje stanovanjski skupnosti oziroma lastniku stanovanja v takem stanju, v kakršnem ga je prevzel; pri tem se upoštevajo spremembe, do katerih je prišlo zaradi normalne rabe stanovanja ter izboljšave in spremembe v stanovanju, ki jih je imetnik stanovanjske pravice izvršil na svoje stroške.

(2) Podgodbeni stranki skupaj pismeno ugotovita, v kakšnem stanju je stanovanje ob izročitvi.

III. ODDAJANJE STANOVANJ

36. člen

(1) Stanovanja v družbeni lastnini se oddajajo v uporabo občanom z odločbo o oddaji stanovanja, ki jo izda pooblaščen organ stanodajalca v skladu s splošnim aktom o oddajanju stanovanj.

(2) Odločba o oddaji stanovanja mora biti obrazložena in objavljena na način, kot to določa splošni akt o oddajanju stanovanj.

37. člen

(1) Stanodajalec je dolžan sprejeti splošni akt o oddajanju stanovanj.

(2) Stanodajalci s samoupravnim sporazumom določijo merila za oblikovanje splošnega akta o oddajanju stanovanj. Pri tem zlasti določijo merila za prednostni red, po katerem se oddajajo stanovanja, upoštevajoč stanovanjske potrebe, število družinskih članov ter drugo socialno in premoženjsko stanje pričakovancev stanovanj, kadrovske potrebe stanodajalcev in podobno.

38. člen

(1) Zoper odločbo o oddaji stanovanja lahko vložijo v petnajstih dneh od dneva, ko mu je bila odločba vročena oziroma, ko je bila objavljena, ugovor na pristojni organ stanodajalca tisti, ki je določen z odločbo za imetnika stanovanjske pravice, ter vsak, kdor meni, da po splošnem aktu o oddajanju stanovanj lahko dobi stanovanje.

(2) Odločba o ugovoru zoper odločbo o oddaji stanovanja mora biti obrazložena.

39. člen

(1) Tisti, ki z ugovorom po prejšnjem členu ni uspel, lahko predlaga sporazumno odpravo spora pri poravnalnem svetu stanovanjske skupnosti.

(2) Vložitev ugovora zoper odločbo o oddaji stanovanja ali vložitev zahteve pri poravnalnem svetu zaradi izvršitev odločbe.

40. člen

(1) Kadar se imetnik stanovanjske pravice izseli iz stanovanja in vseli v stanovanje v novi hiši v družbeni lastnini, odda stanodajalec, ki oddaja stanovanje v novi hiši, tudi stanovanje, iz katerega se je imetnik stanovanjske pravice izselil, če pripada pravica oddajanja tega stanovanja stanovanjski skupnosti.

(2) Pravico iz prejšnjega odstavka lahko uporabi stanodajalec na istem stanovanju samo enkrat in to ob prvi vselitvi imetnika stanovanjske pravice v stanovanje v novi hiši.

41. člen

(1) Pravico oddajati stanovanja v stavbah iz prvega odstavka 16. člena tega zakona ima imetnik pravice uporabe na taki stavbi.

(2) Pravico oddajati stanovanje iz drugega odstavka 16. člena tega zakona ima zbor stanovalcev.

42. člen

(1) Stanodajalec je dolžan oddati prazno stanovanje.

(2) Če stanodajalec brez utemeljenega razloga ne odda praznega stanovanja niti v treh mesecih, potem

ko se je stanovanje zgradilo ali izpraznilo, odda stanovanjski organ prazno stanovanje v skladu s splošnim aktom stanovanjske skupnosti o oddajanju stanovanj.

(3) Določbe prejšnjih odstavkov veljajo tudi za stanovanja v družinskih stanovanjskih hišah in za stanovanja kot posamezne dele stavb, ki so v lasti občanov.

43. člen

Določbe 36., 38., 39. in 41. člena tega zakona veljajo tudi za prenos stanovanjske pravice na zasedenem stanovanju na drugo osebo.

IV. UPORABA STANOVANJA

1. Stanovanjska pogodba

44. člen

(1) Stanovanjsko pogodbo za stanovanje v družbeni lastnici skleneta imetnik stanovanjske pravice in stanovanjska skupnost. Stanovanjska pogodba se sklene na podlagi odločbe stanodajalca o oddaji stanovanja (36. člen).

(2) Stanovanjsko pogodbo za stanovanje, ki je lastnina občana, skleneta imetnik stanovanjske pravice in lastnik družinske stanovanjske hiše oziroma lastnik stanovanja kot posameznega dela stavbe.

(3) Stanovanjska pogodba mora biti sklenjena v pisni obliki. Stanovanjska pogodba, ki ni sklenjena v pisni obliki, ni veljavna.

45. člen

Stanovanjska pogodba se sklene za nedoločen čas, razen v primerih, ki so določeni v tem zakonu.

46. člen

Stanovanjska pogodba za stanovanja iz 17. člena tega zakona, z izjemo za stanovanja, namenjena za stare ljudi, se sklene za čas, določen v splošnem aktu stanovanjske skupnosti o oddajanju stanovanj.

47. člen

Stanovanjsko pogodbo za stanovanje v družbeni lastnici je mogoče skleniti za določen čas v primerih, v katerih se sme stanovanjska skupnost prosto dogovarjati o višini stanarine (6. člen zakona o stanarinah, Uradni list SRS, št. 50/72).

48. člen

Stanovanjsko pogodbo za stanovanje v stavbi, za katero je pristojni organ odločil, da jo je treba podreti, je mogoče skleniti za čas, ki ostaja do poteka roka, ko naj se začne stavba podirati.

49. člen

(1) Če imetnik stanovanjske pravice po dogovoru s stanodajalcem ali lastnikom začasno uporablja stanovanje, dokler mu stanodajalec ali lastnik ne preskrbi dogovorjenega stanovanja, se sklene stanovanjska pogodba za določen čas.

(2) Razen v primerih, ko je po določbah tega zakona imetniku stanovanjske pravice mogoče odpovedati za nedoločen čas sklenjeno stanovanjsko pogodbo, se imetnik stanovanjske pravice iz prejšnjega od-

stavka ni dolžan izseliti, dokler mu stanodajalec ali lastnik ne omogoči vselitve v dogovorjeno stanovanje.

50. člen

Stanovanjska pogodba za stanovanje v družinski stanovanjski hiši ali za stanovanje kot posamezen del stavbe, ki je last občana, se lahko sklene za določen čas.

51. člen

(1) Če ena izmed pogodbenih strank ne sklene stanovanjske pogodbe v tridesetih dneh od dneva, ko to zahteva druga pogodbeni stranka, izda občinsko sodišče na zahtevo druge pogodbene stranke v nepravdnem postopku sklep, ki nadomestuje stanovanjsko pogodbo.

(2) Določbe prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo tudi za spremembe in dopolnitve stanovanjske pogodbe.

52. člen

Določbe tega zakona o stanovanjski pogodbi veljajo smiselno tudi, če se stanovanjska pravica na stanovanju, ki je zasedeno, prenese na drugo osebo (43. člen).

2. Vselitev v stanovanje

53. člen

Tisti, ki mu je stanovanje oddano, se lahko vseli v stanovanje šele, ko je sklenil stanovanjsko pogodbo, če ni s tem zakonom ali s splošnim aktom stanodajalca drugače določeno.

54. člen

(1) Po sklenitvi stanovanjske pogodbe mora predstavnik stanovanjske skupnosti in hišnega sveta oziroma lastnik družinske stanovanjske hiše ali lastnik stanovanja kot posameznega dela stavbe, izročiti v petnajstih dneh stanovanje imetniku stanovanjske pravice v uporabo.

(2) Ob izročitvi se z zapisnikom ugotovi stanje stanovanja oziroma pomanjkljivosti v njem. Zapisnik podpiseta obe pogodbeni stranki. Če se stanje stanovanja oziroma pomanjkljivosti v njem ne ugotovijo z zapisnikom ob izročitvi, se domneva, da je bilo stanovanje izročeno v redu.

55. člen

(1) Če se imetnik stanovanjske pravice brez upravičenega vzroka ne vseli v stanovanje v tridesetih dneh od sklenitve pogodbe, izgubi pravico do tega stanovanja.

(2) V rok iz prejšnjega odstavka se ne šteje čas, ki je potreben imetniku stanovanjske pravice, da pripravi stanovanje za vselitev; ta čas pa ne more trajati dalj kot šestdeset dni.

56. člen

(1) Če se kdo vseli v stanovanje v nasprotju z določbami 53. člena tega zakona, izda stanovanjski organ po uradni dolžnosti ali na zahtevo prizadetega odločbo o izpraznitvi stanovanja.

(2) Zoper odločbo o izpraznitvi stanovanja je v treh dneh od njene vročitve dovoljena pritožba. Vložena pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

(3) Odločbo iz prvega odstavka tega člena ni možno izdati, če je preteklo eno leto od vselitve v stanovanje.

(4) Ne glede na določbe prvega odstavka lahko stanodajalec oziroma prizadeti zahteva v roku iz prejšnjega odstavka s tožbo pri občinskem sodišču izprazniti stanovanja. Postopek po tožbi velja za nujen. Tožba ni dovoljena, če je sprožen upravni postopek.

(5) Ob prisilni izvršitvi odločbe iz prvega oziroma četrtega odstavka tega člena ne pripadajo tistemu, ki je izseljen, niti najpotrebnejši prostori.

(6) Oseba, ki se je vselila v stanovanje v nasprotju z določbami tega zakona, trpi vso škodo in stroške, ki so bili povzročeni v zvezi z njeno nezakonito vselitvijo.

57. člen

Če se vselitev po prvem odstavku iz prejšnjega člena pripravlja ali je v teku, so organi milice dolžni tako vselitev preprečiti.

3. Vzdrževanje in popravilo stanovanja

58. člen

Stanovanjska skupnost oziroma lastnik družinske stanovanjske hiše ali lastnik stanovanja kot posameznega dela stavbe mora, če ni drugače dogovorjeno, v skladu z normativi za investicijsko vzdrževanje, vzdrževati stanovanje v takem stanju, v kakršnem ga je izročil imetniku stanovanjske pravice.

59. člen

(1) Če je potrebno v stanovanju za stanje, v kakršnem ga je treba vzdrževati po predpisih ali dogovorjenih normativih popravilo, ki ne gre na račun imetnika stanovanjske pravice, lahko ta zahteva od stanovanjske skupnosti oziroma od lastnika družinske stanovanjske hiše ali lastnika stanovanja kot posameznega dela stavbe, tako popravilo.

(2) Če zavezanec iz prejšnjega odstavka ne izvrši v primernem roku popravila, lahko izvrši tako popravilo imetnik stanovanjske pravice sam, če se predhodno v nepravdnem postopku pri občinskem sodišču ugotovi potreba za popravilo.

(3) Imetnik stanovanjske pravice sme izvršiti popravilo tudi brez ugotavljanja potrebe v smislu prejšnjega odstavka, če je popravilo neodložljivo, da se zavaruje življenje ali zdravje stanovalcev, ali stanovanja in opreme v njem pred večjo škodo (nevarnost podiranja konstrukcijskih elementov stavbe, okvare vodovodnih in plinskih cevi in podobno).

(4) Imetnik stanovanjske pravice je upravičen odbiti stroške za popravila iz drugega in tretjega odstavka tega člena od stanarine, če jih ne plača zavezanec iz prvega odstavka.

4. Spreminjanje stanovanjskih prostorov v druge namene

60. člen

(1) Stanovanjski prostori se lahko spreminjajo v poslovne prostore ali v prostore za drugo namembnost samo z dovoljenjem, ki ga izda stanovanjski organ na zahtevo stanovanjske skupnosti, imetnika pravice uporabe oziroma lastnika družinske stanovanjske hiše ali stanovanja kot posameznega dela stavbe, potem ko dobi mnenje upravnega organa občinske skupščine pristojnega za urbanizem, zbora stanovalcev in stanovanjske skupnosti, če ta ni sama predlagatelj.

(2) Stanovanjski organ mora pred izdajo dovoljenja iz prvega odstavka dobiti mnenje pristojnega organa ali so izpolnjeni pogoji za izdajo lokacijskega dovoljenja za spremembo stanovanjskih prostorov v druge namene.

(3) Predlagatelj mora zahtevi za dovoljenje po prejšnjem odstavku priložiti dokaz, da bo zgradil ali na drug način pridobil iz sredstev, ki niso namenjena za stanovanjsko graditev, ustrezne nove druge stanovanjske prostore v istem kraju, oziroma dokaz, da je zagotovljena izpolnitev te obveznosti v določenem roku.

(4) Zahtevi za lokacijsko dovoljenje za spremembo stanovanjskih prostorov v druge namene mora predlagatelj priložiti dokazilo, da je zgradil ali na drug način pridobil nove stanovanjske prostore v smislu tretjega odstavka tega člena in dovoljenje iz prvega odstavka tega člena.

V. PRENEHANJE IN SPREMEMBA STANOVANJSKE POGODBE

61. člen

(1) Imetnik stanovanjske pravice lahko odpove stanovanjsko pogodbo vselej, ne da bi moral za to navajati razlog.

(2) Če ni v pogodbi drugače določeno odpove imetnik stanovanjske pravice pogodbo pismeno po izvensodni poti prvega v mesecu; odpovedni rok poteče zadnji dan v mesecu, v katerem je bila dana odpoved.

62. člen

(1) Stanodajalec lahko odpove imetniku stanovanjske pravice stanovanjsko pogodbo:

1. če uporablja imetnik stanovanjske pravice ali drug stanovalec stanovanje v kakšen namen, ki nasprotuje pogodbi, ali na tak način, da se stanovanju, skupnim prostorom ali napravam po njegovi krivdi prizadeva škoda;

2. če imetnik stanovanjske pravice zapored tri mesece ne plača stanarine in drugih obveznosti po predpisih o stanarini ali tri mesece v zadnjih dveh letih, če ni dogovorjen daljši rok;

3. če uporablja imetnik stanovanjske pravice ali drug stanovalec stanovanje na tak način, da drugega stanovalca ovira v mirni uporabi stanovanja.

(2) Iz razlogov v prejšnjem odstavku je mogoče odpovedati stanovanjsko pogodbo le tedaj, če je bil predhodno poslan imetniku stanovanjske pravice priporočeno po pošti pismen opomin in če v primernem roku imetnik stanovanjske pravice ni odpravil škode oziroma prenehal z ravnanjem, zaradi katerega se daje odpoved.

63. člen

(1) Imetniku stanovanjske pravice ni mogoče odpovedati stanovanja zato, ker ni plačal stanarine in drugih obveznosti po predpisih o stanarini za tisti čas, ko je bil začasno brezposeln, ali iz kakšnega podobnega opravičenega vzroka, če je za ta čas plačal stanarino, stroške oziroma odškodnino sorazmerno oskrbnini in drugim dohodkom.

(2) Določbe prejšnjega odstavka ne veljajo, če zmorejo drugi uporabniki stanovanja plačilo stanarine.

(3) Neporavnane obveznosti iz prvega odstavka mora imetnik stanovanjske pravice poravnati, ko se zaposli, najpozneje pa v roku trikrat daljšem od časa, kolikor je bil brez posla.

64. člen

(1) Stanovanjsko pogodbo je mogoče odpovedati imetniku stanovanjske pravice tudi tedaj, če so on in uporabniki stanovanja nehali uporabljati stanovanje in brez presledka več kot šest mesecev niso več stanovali v njem, ne glede na to, ali so bili takrat v državi ali v tujini, ali če je stanovanje v celoti oddano podstanovalcem ali če stanovanje uporablja oseba, ki po tem zakonu ni uporabnik stanovanja.

(2) Iz razlogov prejšnjega odstavka pogodbe ni mogoče odpovedati:

1. če je imetnik stanovanjske pravice vpoklican v Jugoslovansko ljudsko armado;

2. če je imetnik stanovanjske pravice na zdravljenju;

3. če imetnik stanovanjske pravice v skladu s splošnim aktom stanodajalca odda v uporabo prazno ali delno opremljeno stanovanje drugemu za čas, dokler stanovanja sam ne uporablja;

4. če je imetnik stanovanjske pravice, ki ima lastnost delavca v združenem delu v organizaciji združenega dela, državnem organu ali družbenopolitični organizaciji, moral zaradi preestitve nastopiti delo v drugem kraju v državi, dokler v tem drugem kraju ne pridobi primerne stanovanja;

5. če imetnik stanovanjske pravice uporablja za začasno prebivanje prostore iz 3. točke drugega odstavka 4. člena tega zakona.

65. člen

Stanodajalec lahko odpove stanovanjsko pogodbo imetniku stanovanjske pravice, ki ima v lastnini prazno družinsko stanovanjsko hišo ali stanovanje kot posamezen del stavbe, če je to stanovanje primerno (7. člen).

66. člen

(1) Občan, ki ima lastnost delavca v združenem delu v organizaciji združenega dela, državnem organu ali družbenopolitični organizaciji in kot tak odhaja na delo v tujino, občan, ki odhaja v tujino na delo kot strokovnjak s soglasjem pristojnega organa, občan, ki odhaja v tujino začasno na delo s posredovanjem službe za zaposlovanje, ter občan, ki odhaja v tujino na šolanje ali na specializacijo, obdrži ne glede na določbe 64. člena tega zakona stanovanjsko pravico, če ta odsotnost ne traja dalj kot štiri leta. Po poteku tega roka je mogoče imetniku stanovanjske pravice odpovedati stanovanjsko pogodbo.

(2) Določbe prejšnjega odstavka veljajo tudi, kadar odhajajo občani z enakim namenom začasno v kakšen drug kraj v državi.

(3) Delovnim ljudem na delu pri diplomatskih in konzularnih predstavništvih, pri državnih misijah in predstavništvih mednarodnih organizacij ni mogoče odpovedati stanovanjske pogodbe po prejšnjem odstavku.

(4) V primerih iz prejšnjih odstavkov lahko imetnik stanovanjske pravice odda stanovanje ali del stanovanja s poprejšnjim soglasjem stanodajalca; v takem primeru se sklene s tem stanovalcem pogodba za določen čas, ki ne sme biti daljši kot je čas določen v prvem odstavku.

(5) Če imetnik stanovanjske pravice odda stanovanje ali del stanovanja v nasprotju z določbo prejšnjega odstavka, lahko stanodajalec zahteva izselitev novega stanovalca po določbah 56. člena tega zakona.

67. člen

(1) Če je dobil imetnik stanovanjske pravice stanovanje od organizacije združenega dela kot stanodajalca, mu je mogoče odpovedati stanovanjsko pogodbo tudi tedaj, kadar mu preneha lastnost delavca v združenem delu po lastni izjavi (razen v primerih upokojitve), ali pa zaradi obsodbe za kaznivo dejanje na kazni, ki ima po samem zakonu za posledico izgubo lastnosti delavca v združenem delu ali zaradi hujše kršitve delovnih obveznosti.

(2) Stanodajalec lahko odpove v primerih iz prejšnjega odstavka imetniku stanovanjske pravice stanovanjsko pogodbo le v treh mesecih po prenehanju lastnosti delavca v združenem delu.

(3) Določba prvega odstavka ne velja za imetnika stanovanjske pravice, ki je dopolnil deset let delovne dobe ali krajšo delovno delo, določeno s splošnim aktom stanodajalca.

68. člen

Če je stanovanje zvezano z določeno službeno dolžnostjo ali funkcijo iz prvega in drugega odstavka 16. člena, je mogoče odpovedati stanovanjsko pogodbo tudi tedaj kadar imetnik stanovanjske pravice iz kakršnegakoli vzroka neha opravljati to dolžnost oziroma funkcijo.

69. člen

(1) Stanovanjsko pogodba se v primeru spora odpoveduje imetniku stanovanjske pravice s tožbo, ki se vložijo pri občinskem sodišču.

(2) Postopek po tožbi za odpoved stanovanjske pogodbe velja za nujen.

70. člen

(1) Sodbe, s katero se ugotovi odpovedi stanovanjske pogodbe, ni mogoče izvršiti, dokler ne poteče rok, ki ga sodišče določi za prostovoljno izvršitev; ta rok ne sme biti krajši kot petnajst dni in ne daljši kot trideset dni, računano od dneva, ko je imetniku stanovanjske pravice vročena sodba.

(2) Sodbe, s katero se imetniku stanovanjske pravice nalaga izpraznitev stanovanja, ni mogoče izvršiti, preden mu izvršilni upravičenec ne preskrbi primerno stanovanje ali najpotrebnejše prostore, če je k temu zavezan po tem zakonu, splošnem aktu stanodajalca ali po stanovanjski pogodbi.

(3) Če gre za prisilno izselitev imetnika stanovanjske pravice v najpotrebnejše prostore, sodbe ni mogoče izvršiti, če je med uporabniki stanovanja kakšna oseba, katere življenje ali zdravje bi bilo ogroženo s takšno preselitvijo. Preden sodišče v takem primeru odloči o izvršitvi sodbe, mora zahtevati tudi mnenje organa pristojnega za socialno varstvo.

(4) Predlogu za dovolitev prisilne izselitve v najpotrebnejše prostore je treba priložiti overjeno izjavo lastnika oziroma imetnika pravice uporabe, da daje na voljo najpotrebnejše prostore in da je poučen o pravici uporabnikov po prejšnjem odstavku.

71. člen

(1) Stanovanjsko razmerje preneha, če je treba hišo ali del hiše, v kateri je stanovanje, po odločbi pristojnega organa podreti ali če je treba na podlagi take odločbe izseliti stanovalce iz stanovanja, ker stanovanje ne ustreza higienskimi pogojem, ker stavba ni več stabilna in ogroža življenje in varnost stanovalcev ali iz drugih podobnih utemeljenih razlogov.

(2) V primerih iz prejšnjega odstavka ni treba imetniku stanovanjske pravice odpovedati stanovanjske pogodbe; uporabnik stanovanja se izseli na podlagi odločbe stanovanjskega organa.

(3) Če z zakonom ni drugače določeno, se izselitev uporabnika stanovanja iz razlogov navedenih v prvem odstavku tega člena lahko izvrši šele, ko se mu zagotovi drugo primerno stanovanje.

(4) Pritožba zoper odločbo pristojnega organa iz prvega odstavka tega člena, ki je izdana zaradi varstva življenja in varnosti stanovalcev, ne zadrži izvršitve odločbe.

72. člen

(1) Stanovanjska pogodba se lahko spremeni, če se z dovoljenjem pristojnega organa v stavbi, ki je v družbeni lastnini, preuredijo podstrešni, kletni ali drugi skupni prostori v stanovanje oziroma v poslovne prostore.

(2) Imetniki stanovanjske pravice se ne morejo upirati preureditvam podstrešnih ali drugih skupnih prostorov v stavbi, če se z njimi znatno ne poslabšajo njihove stanovanjske razmere.

(3) V primerih iz prvega odstavka tega člena imajo imetniki stanovanjske pravice, pravico do povrnitve škode, ki jim je povzročena v zvezi s preureditvijo ali v zvezi z izgubo pravice do souporabe skupnih prostorov.

(4) Medsebojna razmerja v zvezi s preureditvijo določijo investitor, stanodajalec in imetniki stanovanjske pravice s pogodbo.

73. člen

(1) Stanovanjska pogodba sklenjena za določen čas preneha s potekom časa, za katerega je bila sklenjena.

(2) Če po preteku časa, za katerega je bila sklenjena stanovanjska pogodba, stanovanje ni izpraznjeno in izročeno, lahko vloži stanodajalec v šestdesetih dneh tožbo pri občinskem sodišču za izpraznitev stanovanja. Če tožba ni vložena v tem roku, se šteje, da je stanovanjska pogodba obnovljena za nedoločen čas.

(3) Postopek v sporih za izpraznitev stanovanja velja za nujen.

(4) Ob prisilni izselitvi ne pripadajo imetniku stanovanjske pravice niti najpotrebnejši prostori. Prisilne izselitve pa ni mogoče izvršiti v primerih iz tretjega odstavka 70. člena tega zakona.

74. člen

Obveznost imetnika stanovanjske pravice, da se mora izseliti iz stanovanja, velja tudi za druge stanovalce, če ni s tem zakonom drugače določeno.

VI. PODSTANOVALSKA RAZMERJA

75. člen

(1) Podstanovalsko razmerje nastane s pogodbo med imetnikom stanovanjske pravice in podstanovalcem.

(2) Pogodba se lahko sklene za določen ali za nedoločen čas in mora biti pismena; pogodba, ki ni sklenjena v pismeni obliki ni veljavna.

76. člen

Podstanovalec ne more oddati drugi osebi niti v celoti niti delno stanovanjskih prostorov, ki jih uporablja na podlagi podstanovalske pogodbe.

77. člen

(1) Podstanovalska pogodba, sklenjena za nedoločen čas, preneha z odpovedjo. Za odpoved podstanovalske pogodbe ni treba navesti razloga odpovedi.

(2) Če ni v pogodbi drugače dogovorjeno, je odpovedni rok trideset dni.

78. člen

(1) Podstanovalska pogodba, sklenjena za določen čas, preneha s pretekom tega časa.

(2) Za podstanovalsko pogodbo, sklenjeno za določen čas, se šteje, da je molče obnovljena za nedoločen čas, če podstanovalec v petnajstih dneh po preteku časa, za katerega je bila pogodba sklenjena, še naprej uporablja stanovanjske prostore, imetnik stanovanjske pravice pa temu ne nasprotuje.

79. člen

Podstanovalska pogodba, sklenjena za nedoločen čas se odpoje drugi stranki neposredno, usno ali pismeno po pošti ali po sodišču.

80. člen

(1) Pravice podstanovalca, da po podstanovalski pogodbi uporablja stanovanjske prostore, preneha tudi, če preneha pravica imetnika stanovanjske pravice, da uporablja stanovanje, v katerem so ti prostori.

(2) Za podstanovalec, ki ostane v stanovanju po izselitvi imetnika stanovanjske pravice, se šteje, da nezakonito zaseda te prostore; zoper katerega podstanovalca se lahko uvede postopek po 56. členu tega zakona.

81. člen

(1) Občinska skupščina lahko predpiše z odlokom način in pogoje za oddajanje posameznih stanovanjskih prostorov podstanovalcem; najvišjo raven podstanarine, ki jo imetnik stanovanjske pravice lahko dogovori za uporabo posameznih stanovanjskih prostorov; najvišje zneske plačil za storitve in za uporabo pohištva ter način evidence podstanovalskih razmerij.

(2) Občinska skupščina lahko tudi predpiše, da imetnik stanovanjske pravice ne more oddajati posameznih stanovanjskih prostorov v podnajem v primerih, če je stanovanje nesmotrno izkoriščeno ter lahko določi izjeme od te prepovedi v upravičenih primerih.

VII. PRAVICA LASTNIKA DO VSELIVE V LASTNO STANOVANJE

82. člen

(1) Lastnik družinske stanovanjske hiše ima pravico vseliti se v prazno stanovanje v svoji hiši.

(2) To pravico ima lastnik ne glede na to ali uporablja stanovanje v tej hiši ali v kakšni drugi hiši in ne glede na to ali bo stanovanje s tem, da bo v njem stanoval smotrno izkoriščeno.

(3) Lastnik nima pravice do vselitve, če naj se v prazno stanovanje vseli drug imetnik stanovanjske pravice po pogodbi o zamenjavi stanovanj s prejšnjim imetnikom stanovanjske pravice na tem stanovanju.

(4) Določbe prejšnjih odstavkov veljajo tudi za lastnika stanovanja kot posameznega dela stavbe.

83. člen

Če se namerava solastnik ali več solastnikov hkrati vseliti v prazno stanovanje v solastniški družinski stanovanjski hiši ali v prazno solastniško stanovanje kot posamezni del stavbe in nastane o tem spor, odloči o sporu občinsko sodišče v nepravdnem postopku; pri tem upošteva sodišče upravičenost razlogov za vselitev posameznih solastnikov, velikost solastniških delov in druge okoliščine.

84. člen

(1) Lastnik družinske stanovanjske hiše ali stanovanja kot posameznega dela stavbe ima pravico do vselitve v svoje stanovanje ne glede na čas, za katerega je sklenjena stanovanjska pogodba, če ponudi v zameno imetniku stanovanjske pravice drugo primerno stanovanje.

(2) Lastnik ima pravico do vselitve v svoje stanovanje tudi v primeru, če ponudi imetniku stanovanjske pravice, ki oddaja del stanovanja podstanovalcem ali ga oddaja za opravljanje poslovne dejavnosti, v zameno drugo stanovanje, ki po velikosti in opremljenosti ustreza sorazmernemu delu stanovanja, ki ga dejansko uporablja imetnik stanovanjske pravice z drugimi uporabniki.

(3) Pravico do vselitve po prvem in drugem odstavku ima lastnik ne glede na to, ali bo stanovanje s tem, da bo v njem stanoval, smotrno izkoriščeno.

(4) Lastnik je dolžan imetniku stanovanjske pravice povrniti selitvene stroške.

(5) Določbe prejšnjih odstavkov veljajo tudi v primeru, če lastnik vseli v svoje stanovanje svojega polnoletnega otroka ali starše.

(6) Če imetnik stanovanjske pravice ne pristane na izselitev, lahko lastnik uveljavlja svoje pravice s tožbo pri občinskem sodišču.

85. člen

(1) Če so stanovanjske razmere lastnika družinske stanovanjske hiše ali stanovanja kot posameznega dela stavbe težke, mora stanodajalec na njegovo zahtevo uvrstiti imetnika stanovanjske pravice na lastnikovem stanovanju, med prednostne pričakovalce stanovanj.

(2) O težkih stanovanjskih razmerah lastnika morata dati mnenje pristojen organ za socialno varstvo, krajevna skupnost in sindikalna organizacija stanodajalca.

86. člen

Določbe tega zakona o pravici do vselitve lastnika v lastno stanovanje se smiselno uporabljajo tudi za tiste, ki imajo služnostno pravico na stanovanju, upoštevajoč pri tem obseg pravice.

VIII. SOSTANOVALSKA RAZMERJA

87. člen

(1) Sostanovalska razmerja, ki so obstajala na dan, ko je začel veljati ta zakon, ostanejo v veljavi.

(2) Potem ko začne veljati ta zakon, se sme oddati prazno stanovanje le enemu imetniku stanovanjske pravice.

(3) Nova sostanovalska razmerja se tudi v zasedenih stanovanjih ne smejo ustanavljati in to niti na podlagi sporazuma, razen v primerih iz četrtega odstavka 90. člena tega zakona.

(4) Akt, s katerim se ustanovi sostanovalsko razmerje v nasprotju z določbami prejšnjih odstavkov, nima pravne veljave.

88. člen

Sostanovalec je imetnik stanovanjske pravice glede tistih stanovanjskih prostorov, ki jih uporablja kot sostanovalec.

89. člen

(1) Stanodajalec sme v skladu z veljavnimi predpisi prezidati stanovanje, da se s tem ločijo sostanovalski deli ali doseže smotrnejša uporaba stanovanjskih prostorov.

(2) Sostanovanci se ne morejo upirati prezidavam v stanovanju, če se z njimi ne poslabšajo njihove stanovanjske razmere.

90. člen

(1) Če se en sostanovalec izseli, stanodajalec ne sme oddati novemu sostanovalcu prostorov, ki jih je uporabljal sostanovalec, ki se je izselil. V takem primeru je dolžan oddati stanodajalec izpraznjene stanovanjske prostore sostanovalcu, ki je ostal v stanovanju.

(2) Če z oddajo stanovanjskih prostorov po prejšnjem odstavku stanovanje ne bi bilo smotrno izkoriščeno, sme stanodajalec sostanovalcu odpovedati stanovanjsko pogodbo, če mu preskrbi drugo stanovanje, primerno tistemu delu stanovanja, ki ga je uporabljal kot sostanovalec.

(3) Če ostane po izselitvi enega sostanovalca v stanovanju dvoje ali več sostanovalcev, odloči stanodajalec, kako se razdelijo izpraznjeni prostori, upoštevajoč pri tem stanovanjske potrebe posameznih sostanovalcev, če se o tem niso sporazumeli sostanovanci sami.

(4) Lastnik družinske stanovanjske hiše ali lastnik stanovanja kot posameznega dela stavbe, ki ni imetnik stanovanjske pravice na drugem stanovanju, ima pravico vseliti se v prostore, ki so ostali prazni z izselitvijo sostanovalca ali več sostanovalcev.

91. člen

Stanodajalec sme odpovedati stanovanjsko pogodbo vsem sostanovalcem, če jim zagotovi primerna stanovanja.

92. člen

(1) Sostanovalec plačuje stanarino in druge stroške po predpisih o stanarini, ustrezno stanovanjski površini, ki jo sam uporablja.

(2) Stanarino in druge stroške po predpisih v stanarini za stanovanjske prostore, ki jih uporablja skupaj z drugimi sostanovalci, plačuje sostanovalec v sorazmerju med številom stanovalcev, ki skupaj z njim uporabljajo te prostore, nasproti skupnemu številu oseb, ki uporabljajo te prostore.

(3) Pri določanju, kolikšen del stanarine in drugih stroškov po predpisih v stanarini bodo plačevali posamezni sostanovanci, je treba upoštevati tudi razlike, ki so med posameznimi sostanovalci glede uporabe pomožnih prostorov (kopalnica, kuhinja, shramba in podobno).

93. člen

(1) Sostanovalec ima pravico v soglasju s stanodajalcem zamenjati z drugim stanovanjske prostore, ki jih uporablja kot sostanovalec.

(2) Stanodajalec sme zavrnuti soglasje za zamenjavo, če drugi sostanovalec nasprotuje zamenjavi zato, ker bi se njegove stanovanjske razmere z ozirom na število oseb, ki naj bi se na podlagi zamenjave vselile, ali z ozirom na druge okoliščine občutno poslabšale, ali pa zato, ker boleha kdo od tistih, ki naj bi se vselili, za kronično nalezljivo boleznijo.

(3) Določbe 27. člena tega zakona veljajo smiselno tudi za zamenjavo stanovanjskih prostorov med sostanovalci.

94. člen

(1) Sostanovalec ne sme brez privolitve drugih sostanovalcev oddati prostorov v svojem delu stanovanja podstanovalcu oziroma sprejeti v ta del stanovanja nikogar drugega, razen zakonca ali tistega, ki ga je po zakonu dolžan vzdrževati.

(2) Če sprejme sostanovalec v nasprotju z določbami prejšnjega odstavka podstanovalca, sme drugi sostanovalec v tridesetih dneh od dneva, ko zve za njegovo vselitev, zahtevati njegovo izselitev s tožbo pri občinskem sodišču.

95. člen

(1) Sostanovalec lahko zahteva, da se izseli iz stanovanja drug sostanovalec, ki ga ovira v mirni uporabi stanovanja.

(2) Za zahtevo iz prejšnjega odstavka veljajo smiselno določbe tega zakona o odpovedi stanovanjske pogodbe iz razloga, ker imetnik stanovanjske pravice ovira drugega stanovalca v mirni uporabi stanovanja.

96. člen

(1) Sostanovalec lahko zahteva, da se iz stanovanja izselijo osebe, ki so ostale v stanovanju po smrti sostanovalca ali v primeru, ko je sostanovalec trajno nehal uporabljati stanovanje, če misli, da nobena od teh oseb nima po določbah tega zakona pravice, da nadaljuje z uporabo tega dela stanovanja (19. in 21. člen).

(2) Sostanovalec ne more zahtevati izselitve po prejšnjem odstavku, če bi z dodelitvijo spornega dela stanovanja temu sostanovalcu stanovanje ne bilo smotno izkoriščeno.

IX. KAZENSKÉ DOLOČBE

97. člen

Z denarno kaznijo do 50.000 din ali z zaporem do šest mesecev se kaznuje za kaznivo dejanje kdor se vseli v stanovanje v nasprotju z določbami 53. člena tega zakona.

98. člen

Z denarno kaznijo do 10.000 din ali z zaporem do treh mesecev se kaznuje za kaznivo dejanje kdor sklene pogodbo ali izda pravni akt v nasprotju z določbo prvega odstavka 11. člena tega zakona.

99. člen

(1) Z denarno kaznijo do 50.000 dinarjev se kaznuje za prekršek organizacija združenega dela ali druga pravna oseba:

1. ki odda uporabniku stanovanje ali del stanovanja brez potrdila iz drugega odstavka 15. člena;

2. ki odda prazno stanovanje dvema ali več imetnikom stanovanjske pravice (18. člen in drugi odstavek 87. člena);

3. ki skupaj z imetnikom stanovanjske pravice pismeno ne ugotovi, v kakšnem stanju je stanovanje ob izročitvi (drugi odstavek 35. člena);

4. ki ne predpiše splošnega akta o oddajanju stanovanj ali tega ne stori v predpisanem roku (prvi odstavek 37. člena in drugi odstavek 108. člena);

5. ki ne odda v uporabo praznega stanovanja po določbah 42. člena;

6. ki ne sklene stanovanjske pogodbe v pisni obliki (tretji odstavek 44. člena);

7. ki po sklenitvi stanovanjske pogodbe ne izroči stanovanja v uporabo imetniku stanovanjske pravice ali ga ne izroči v predpisanem roku (prvi odstavek 54. člena);

8. ki spremeni stanovanjske prostore v poslovne prostore ali v prostore z drugo namembnostjo brez dovoljenja pristojnega organa (prvi odstavek 60. člena);

9. ki z oddajo dela zasedenega stanovanja ustanovi novo sostanovalsko razmerje v nasprotju z določbami tretjega odstavka 87. člena ali prvega odstavka 90. člena;

10. ki stanovanje ali del stanovanja, ki se na dan uveljavitve tega zakona uporablja v nestanovanjske namene, po izpraznitvi odda v uporabo za druge namene kot za stanovanje (105. člen).

(2) Z denarno kaznijo do 5000 dinarjev se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka tudi odgovorna oseba organizacije združenega dela ali druge pravne osebe ali odgovorna oseba državnega organa kot stanodajalca.

100. člen

Z denarno kaznijo do 5000 dinarjev se kaznuje za prekršek občan:

1. za dejanje iz 1. do 3. in 5. do 10. točke prvega odstavka prejšnjega člena;

2. ki istočasno uporablja dvoje ali več stanovanj, pa tega ne naznani pristojnim organom tako, kot je predpisano (15. člen in prvi odstavek 16. člena);

3. ki po sklenitvi zakonske zveze ne sporoči pristojnemu organu odločitve zakoncev, na katerem stanovanju bo eden od njiju zadržal oziroma pridobil stanovanjsko pravico (prvi odstavek 14. člena);

4. ki zamenja stanovanje v nasprotju z določbami tretjega odstavka 25. člena;

5. ki ne sklene pogodbe o zamenjavi stanovanj v pisni obliki (prvi odstavek 26. člena);

6. ki odda del svojega stanovanja kemu drugemu kot podstanovalcu ali za opravljanje dovoljene dejavnosti v nasprotju z določbami 28. člena ali prvega odstavka 30. člena;

7. ki uporablja stanovanje v nasprotju z določbami 29. člena;

8. ki uporablja brez predpisanega dovoljenja stanovanje ali posamezne prostore v stanovanju v druge namene kot za stanovanje (28. in 30. člen);

9. ki izvrši brez predpisanega soglasja spremembe na stanovanjskih prostorih, opremi ali napravah v stanovanju (31. člen);

10. ki ne dopusti da se izvršijo v njegovem stanovanju potrebna dela (32. člen);

11. ki po prenehanju stanovanjske pogodbe ne izroči stanovanja stanovanjski skupnosti oziroma lastniku (prvi odstavek 35. člena);

12. ki ne sklene podstanovalske pogodbe v pisni obliki (drugi odstavek 75. člena);

13. ki odda drugi osebi stanovanjske prostore, ki jih uporablja na podlagi podstanovalske pogodbe (76. člen);

14. ki ne sklene stanovanjske pogodbe oziroma ne vloži zahteve za izdajo sodnega sklepa v skladu z določbami 102. člena.

X. PREHODNE DOLOČBE

101. člen

Ce sta na dan, ko začne veljati ta zakon imetnika stanovanjske pravice na istem stanovanju oba zakonca (drugi odstavek 18. člena zakona o stanovanjskih razmerjih, Uradni list SFRJ, št. 11-149/66 in 32-411/68) ostane imetnik stanovanjske pravice na tem stanovanju tisti izmed zakoncev, ki mu je stanodajalec oddal stanovanje v uporabo.

102. člen

(1) Kdor na dan, ko začne veljati ta zakon, uporablja stanovanje brez stanovanjske pogodbe ali sodne odločbe izdane v smislu 49. člena zakona o stanovanjskih razmerjih (Uradni list SFRJ, št. 11-149/66 in 32-411/68), mora skleniti stanovanjsko pogodbo oziroma vložiti zahtevo za izdajo sodnega sklepa (51. člena) najkasneje v šestih mesecih od dneva, ko začne veljati ta zakon.

(2) Določbe prejšnjega odstavka ne posegajo v pravice upravičencev iz 57. člena zakona o stanovanjskih razmerjih (Uradni list SFRJ, št. 11-149/66 in 32-411/68) oziroma iz 56. člena tega zakona.

103. člen

Tistemu, ki je do dneva, ko je začel veljati ta zakon, pridobil status zaščitenega podstanovalca (prvi odstavek 104. člena zakona o stanovanjskih razmerjih, Uradni list SFRJ, št. 11-149/66 in 32-411/66), se prizna svojstvo sostanovalca skladno z določbami 87. do 96. člena tega zakona.

104. člen

(1) Obstoječe stanovanjske pogodbe sklenjene do dneva, ko začne veljati ta zakon, ostanejo v veljavi, vendar pa se bodo za pravice in obveznosti, ki izvirajo iz njih uporabljale določbe tega zakona.

(2) Določbe prejšnjega odstavka veljajo tudi za podstanovalske pogodbe sklenjene do dneva, ko je začel veljati ta zakon.

(3) Ne glede na določbe drugega odstavka lahko lastnik družinske stanovanjske hiše ali lastnik stanovanja kot posameznega dela stavbe zahteva, da se v stanovanjski pogodbi iz prvega odstavka določi prepoved oddajanja delov stanovanja (28. člen).

(4) Obstoječe stanovanjske pogodbe za stanovanja ali dele stanovanj iz 16. člena zakona o stanovanjskih

razmerjih (Uradni list SFRJ, št. 11-149/66 in 32-411/68) prenehajo veljati z dnem, ko začne veljati ta zakon. Za nadaljnjo uporabo stanovanja ali dela stanovanja veljajo določbe 16. člena tega zakona.

105. člen

Stanovanje ali del stanovanja, ki se na dan uveljavitve tega zakona uporablja v poslovne ali druge nestanovanjske namene na podlagi veljavnega pravnega naslova, se sme, ko se izprazni, oddati v uporabo samo za stanovanje, za druge namene pa le izjemoma v skladu z določbami tega zakona.

106. člen

(1) Če se je začel upravni postopek po določbah zakona o stanovanjskih razmerjih (Uradni list SFRJ, št. 11-149/66 in 32-411/68), pa do dneva, ko začne veljati ta zakon ni bila izdana odločba na prvi stopnji ali je bila izdana, pa je bila pred tem dnem odpravljena in zadeva vrnjena organu prve stopnje, se postopek nadaljuje po določbah tega zakona.

(2) Če je bila zoper odločbo izdano po zakonu o stanovanjskih razmerjih (Uradni list SFRJ, št. 11-149/66 in 32-411/68) vložena pritožba po dnevu, ko začne veljati ta zakon ali je bila zoper tako odločbo vložena pred tem dnem, pa do tega dneva še ni bila izdana odločba o pritožbi, se odločba o pritožbi, izda po določbah tega zakona.

(3) V primerih, v katerih na dan, ko začne veljati ta zakon, še ni izdana dokončna odločba v upravnem postopku, odstopi upravni organ zadevo sodišču, če je to pristojno za rešitev zadeve po določbah tega zakona.

107. člen

Pravdni oziroma nepravdni postopek, ki se je začel pred sodiščem po dosedanjih predpisih o stanovanjskih razmerjih pa do uveljavitve tega zakona ni bil pravnomočno končan, se nadaljuje po določbah tega zakona.

108. člen

(1) Občinske skupščine so dolžne v treh mesecih potem, ko začne veljati ta zakon, izdati svoje predpise za izvajanje tega zakona.

(2) V treh mesecih potem, ko začne veljati ta zakon, so organizacije združenega dela in druge družbene pravne osebe kot stanodajalci dolžne sprejeti splošen akt o oddajanju stanovanj (37. člen).

XI. KONČNI DOLOČBI

109. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, se prenehajo uporabljati na območju SR Slovenije določbe zakona o stanovanjskih razmerjih (Uradni list SFRJ, št. 11-149/66 in 32-411/68).

110. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

176.

Na podlagi 2. točke amandmaja LI k ustavi Socialistične republike Slovenije izdaja predsedstvo Skupščine Socialistične republike Slovenije

UKAZ

o razglasitvi zakona o poslovnih stavbah in poslovnih prostorih

Razglašajo se zakon o poslovnih stavbah in poslovnih prostorih, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 17. aprila 1974 in na seji gospodarskega zbora dne 25. aprila 1974.

Št. 36-46/74

Ljubljana, dne 25. aprila 1974.

Predsednik

Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o poslovnih stavbah in poslovnih prostorih

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Poslovno stavbo oziroma poslovni prostor upravlja, če ta zakon ne določa drugače, organizacija združenega dela, družbenopolitična skupnost ali druga družbenopravna oseba, ki ima na poslovni stavbi oziroma na poslovnem prostoru pravico uporabe in v tej stavbi oziroma prostoru opravlja svojo dejavnost.

S poslovnim prostorom v stanovanjski hiši v družbeni lastnini, na katerem ima pravico uporabe organizacija združenega dela, družbenopolitična skupnost ali druga družbenopravna oseba, upravlja samoupravna stanovanjska skupnost.

Občani, društva in druge civilne pravne osebe imajo lahko lastninsko pravico na poslovnih stavbah in poslovnih prostorih v mejah in ob pogojih, ki jih določa ta zakon.

2. člen

Za poslovno stavbo se šteje po tem zakonu stavba, ki je namenjena za poslovne dejavnosti in se v ta namen pretežno tudi uporablja.

Za poslovni prostor se šteje po tem zakonu eden ali več prostorov, namenjenih za poslovno dejavnost, ki so praviloma gradbena celota in imajo poseben glavni vhod.

Ne štejejo se za poslovni prostor po tem zakonu garaža v lasti občanov, ki je namenjena največ za dva osebna avtomobila ter stavbe oziroma prostori v lasti občanov, ki so namenjeni za opravljanje kmetijskih dejavnosti (hlev, kozolci, kleti in podobno).

Če nastane dvom, ali se šteje stavba oziroma prostor za poslovno stavbo oziroma poslovni prostor, odloči o tem občinski upravni organ pristojen za stanovanjske zadeve.

3. člen

Za poslovne dejavnosti se štejejo po tem zakonu dejavnosti organizacij združenega dela, družbenopolitičnih skupnosti in drugih družbenopravnih oseb, državnih organov, družbenopolitičnih organizacij, društev, civilnih pravnih oseb in samostojnih obrtnikov.

4. člen

Občinska skupščina lahko z odlokom določi:

— kateri poslovni prostori smejo služiti za določene potrebe;

— da se smejo uporabljati poslovni prostori v stavbah, ki so v določenih ulicah ali delih ulic, samo za določene vrste poslovnih dejavnosti, ali pa da se ne smejo uporabljati za določene vrste poslovnih dejavnosti;

— da morajo imeti stavbe, ki se zidajo na posameznem območju, poslovne prostore za določene poslovne dejavnosti, v skladu z urbanističnim načrtom ali zazidalnim načrtom.

5. člen

Določbe tega zakona, ki se nanašajo na najem poslovnih stavb in poslovnih prostorov, ne veljajo, če se poslovne stavbe ali poslovni prostori najemajo za kongrese, predavanja in drugo podobno začasno uporabo.

II. LASTNINSKA PRAVICA NA POSLOVNIH STAVBAH IN POSLOVNIH PROSTORIH

6. člen

Občani imajo lahko, če ta zakon ne določa drugače, lastninsko pravico na poslovnih stavbah in poslovnih prostorih, ki skupaj ne presegajo velikosti 70 m² tlorisne uporabne površine.

V tlorisno uporabno površino iz prejšnjega odstavka se ne všteta pomožni prostori, ki služijo poslovni stavbi ali poslovnemu prostoru (sanitarije, garderobe, majhna skladišča, majhne kleti in podobno).

7. člen

Občani, ki opravljajo dovoljeno dejavnost z osebnim delom, imajo lahko lastninsko pravico na poslovnih stavbah in poslovnih prostorih v tlorisni površini tudi nad 70 m², vendar do velikosti, ki ustreza naravi in tehnologiji posamezne skupine dejavnosti ter predpisanim higienskimi in delovnim pogojem.

Izvršni svet Skupščine SR Slovenije določi splošne normative za največjo uporabno površino poslovnega prostora, ki ustreza naravi in tehnologiji posamezne dejavnosti ali za značilne skupine posameznih dejavnosti.

8. člen

Občan obdrži lastninsko pravico na poslovni stavbi ali poslovnem prostoru iz prejšnjega člena tudi v primeru, ko je prenehal opravljati dovoljeno dejavnost z osebnim delom, če to dejavnost ali drugo podobno dejavnost z osebnim delom nadaljuje član njegove ožje družinske skupnosti.

Po preteku treh let, ko je občan prenehal opravljati dovoljeno dejavnost z osebnim delom oziroma ko je tako dejavnost prenehal opravljati član njegove ožje družinske skupnosti, preide poslovna stavba oziroma poslovni prostor v družbeno lastnino, če tako odloči občinski upravni organ pristojen za premoženjsko-pravne zadeve na predlog krajevne skupnosti, na območju katere je taka stavba ali prostor. S tako odločbo preide v družbeno lastnino tudi zemljišče, ki poslovni stavbi ali poslovnemu prostoru pripada, pravica uporabe na takem zemljišču v družbeni lastnini pa preide na občino.

Občan iz prejšnjega odstavka lahko zadrži lastninsko pravico na poslovni stavbi oziroma poslovnem

prostoru do površine določene v 6. členu tega zakona, če je to mogoče glede na gradbeno zasnovo in funkcionalnost preostalega dela poslovne stavbe ali poslovnega prostora; sme pa tudi preurediti v roku iz prejšnjega odstavka poslovno stavbo ali poslovni prostor v stanovanje, če s tem ne preseže z zakonom določenega stanovanjskega maksimuma in če za tako preureditev izda lokacijsko dovoljenje občinski upravni organ pristojen za urbanizem.

Občanu, ki mu je po določbah tega člena prenehala lastninska pravica na poslovni stavbi ali poslovnem prostoru, je občina dolžna plačati odškodnino po ceni, kakor jo določajo predpisi o razlastitvi.

9. člen

Določbe prejšnjega člena se smiselno uporabljajo tudi v primeru, če društva ali druge civilne pravne osebe trajno prenehajo uporabljati poslovne stavbe ali poslovne prostore, na katerih imajo lastninsko pravico.

III. NAJEM POSLOVNIH STAVB IN POSLOVNIH PROSTOROV

1. Predmet in nastanek najemnega razmerja

10. člen

Organizacije združenega dela, družbenopolitične skupnosti ali druge družbenopravne osebe, društva ter druge civilnopravne osebe lahko oddajajo v najem poslovno stavbo ali poslovni prostor, na katerem imajo pravico uporabe oziroma lastninsko pravico samo, če je to v skladu z njihovo osnovno dejavnostjo (na primer javna skladišča, garažne hiše in podobno) ali pa, če ga iz upravičenih razlogov začasno same ne morejo uporabljati.

Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se lahko oddajajo v najem poslovne stavbe oziroma poslovni prostori (na primer kmetijski zadružni domovi in podobno), ki so bili zgrajeni z delom kmetov v katerikoli obliki združevanja kmetov in delavcev.

11. člen

Občani lahko oddajo v najem poslovne stavbe oziroma poslovne prostore, na katerih imajo lahko lastninsko pravico (6. člen).

Občani lahko oddajo v najem tudi poslovne stavbe oziroma poslovne prostore, na katerih imajo lahko lastninsko pravico po prvem odstavku 7. člena tega zakona, če so vpoklicani k vojakom ali če zaradi bolezni ali iz kakšnega drugega upravičenega vzroka ne morejo opravljati dovoljene dejavnosti z osebnim delom. Tak najem sme trajati največ tri leta.

12. člen

Najem poslovne stavbe ali poslovnih prostorov nastane s pogodbo med najemodajalcem in najemnikom (v nadaljnjem besedilu: najemna pogodba).

Najemna pogodba mora biti sklenjena v pisni obliki. Pogodba, ki ni sklenjena v pisni obliki, ni veljavna.

13. člen

Najemodajalec in najemnik morata občinskemu upravnemu organu pristojnem za stanovanjske zadeve predložiti pisмено najemno pogodbo zaradi evidence v 30 dneh po sklenitvi pogodbe.

2. Pravice in obveznosti iz najemnega razmerja

14. člen

Če se stranki nista drugače dogovorili, mora najemodajalec izročiti najemniku poslovno stavbo oziroma poslovni prostor v takem stanju, da ga je mogoče uporabiti v namen, ki je določen s pogodbo, in ga v takem stanju vzdrževati, pri čemer naj čim manj ovira najemnika pri uporabi poslovne stavbe oziroma poslovnega prostora.

15. člen

Če najemodajalec ne izroči najemniku poslovne stavbe oziroma poslovnega prostora v času in v takem stanju, v kakršnem bi ga moral po pogodbi izročiti, ima najemnik poleg pravice do odškodnine za škodo, ki jo je zaradi tega utrpel še pravico, da odstopi od pogodbe, ali pa da sam tako uredi poslovno stavbo oziroma poslovni prostor, da bo ta v takem stanju v kakršnem bi mu ga moral najemodajalec izročiti. To pravico ureditve poslovne stavbe oziroma poslovnega prostora ima najemnik samo, če je dal poprej najemodajalcu primeren rok.

16. člen

Če nastane potreba, da se na poslovni stavbi ali poslovnem prostoru izvršijo popravila, ki bremenijo najemodajalca po 14. členu tega zakona, mora najemnik temu brez odlašanja to sporočiti in mu dati za izvedbo popravil primeren rok.

Če najemodajalec v danem roku ne izvrši popravila, ima najemnik pravico, da sam izvrši popravilo ali da odstopi od pogodbe; v vsakem primeru pa ima pravico do odškodnine za škodo, ki jo je utrpel zaradi opustitve najemodajalca.

17. člen

Najemnik ima pravico do povračila stroškov za popravila, ki ne gredo v njegovo breme, ter sme tudi pobotati te stroške z najemnino. Te pravice nima, če je izvršil popravilo, ne da bi bil poprej sporočil najemodajalcu, da je popravilo potrebno, in ne da bi mu dal za to primeren rok, razen v primeru, če gre za taka popravila, ki jih je treba izvršiti takoj, da ne bi prišlo do večje škode na poslovni stavbi ali poslovnem prostoru.

18. člen

Občinska skupščina lahko predpiše z odlokom najvišje najemnine za poslovne stavbe in poslovne prostore.

19. člen

Če v pogodbi ni drugače določeno, mora plačevati najemnik najemnino mesečno vnaprej, in sicer najkasneje do petega dne v mesecu, ter povračilo za stroške uporabe skupnih naprav in za skupne storitve v stavbi.

20. člen

Najemnik ima pravico uporabljati poslovni prostor samo v namen, ki je določen v pogodbi.

Pri uporabi poslovnega prostora mora ravnati najemnik z vso potrebno skrbnostjo.

21. člen

Najemnik je dolžan popraviti škodo na poslovni stavbi oziroma poslovnem prostoru, ki jo je sam povzročil.

Najemnik ni odgovoren za poslabšanje stanja poslovnega prostora, do katerega je prišlo zaradi normalne uporabe, ki je v skladu z določbami najemne pogodbe.

22. člen

Če v pogodbi ni drugače določeno, nima najemnik pravice prezidati poslovnih prostorov ali jih oddati v podnajem brez dovoljenja najemodajalca ter mora po prenehanju najemnega razmerja izročiti najemodajalcu poslovno stavbo oziroma poslovni prostor v takem stanju, v kakršnem ga je prevzel.

3. Prenehanje najemnega razmerja

23. člen

Najemna pogodba lahko vsak čas sporazumno preneha.

Najemna pogodba preneha tudi, če preneha predmet najema, če je prišlo do spremembe namembnosti poslovne stavbe ali poslovnega prostora po odloku občinske skupščine (4. člen) ali v primeru razlastitve oziroma prisilnega prenosa pravice uporabe.

24. člen

Najemna pogodba, ki je bila sklenjena za nedoločen čas, preneha z odpovedjo.

Na podlagi odpovedi preneha najemno razmerje s potekom roka, ki ga določa najemna pogodba (odpovedni rok). Ta rok ne sme biti krajši od enega leta.

25. člen

Organizacijam združenega dela, družbenopolitičnim skupnostim in drugih družbenopravnim osebam, ki na podlagi zakona ali odloka skupščine družbenopolitične skupnosti opravljajo dejavnosti posebnega družbenega pomena, se sme odpovedati najemna pogodba samo s poprejšnjim soglasjem občinske skupščine.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka sme najemodajalec odpovedati najemno pogodbo, če poslovno stavbo oziroma poslovni prostor sam potrebuje.

26. člen

Pogodba o najemu poslovnih prostorov se odpoveduje sodno.

V odpovedi mora biti navedeno, do katerega dne se mora najemnik izseliti iz poslovne stavbe oziroma poslovnih prostorov in jih izročiti odpovedovalcu oziroma, do katerega dne jih je najemodajalec dolžan prevzeti.

27. člen

Najemna pogodba, sklenjena za določen čas, preneha s pretekom časa, za katerega je bila sklenjena.

Če je bila najemna pogodba sklenjena za določen čas, se šteje, da je obnovljena za nedoločen čas, če najemnik tudi po preteku časa, za katerega je bila pogodba sklenjena, poslovno stavbo oziroma poslovni prostor še naprej uporablja, najemodajalec pa v roku enega meseca po preteku tega časa ne vloži pri pristojnem sodišču zahteve za izdajo naloga za izpraznitev poslovne stavbe oziroma poslovnega prostora.

28. člen

Najemodajalec lahko odstopi od najemne pogodbe in zahteva izpraznitev poslovne stavbe oziroma po-

slovnega prostora ob vsakem času, ne glede na pogodbeno ali zakonsko določbo o trajanju najema:

— če najemnik tudi po njegovem opominu uporablja poslovno stavbo oziroma poslovni prostor v nasprotju s pogodbo ali jih uporablja brez potrebne skrbnosti, tako da se dela občutnejša škoda;

— če je najemnik v zamudi s plačilom najemnine dva meseca od dneva, ko ga je najemodajalec na to opomnil;

— če najemodajalec iz vzroka, za katerega ni odgovoren trajno ne more uporabljati prostorov, v katerih je opravljal svojo dejavnost, in zato poslovno stavbo oziroma poslovni prostor sam potrebuje.

29. člen

Za odpoved najemne pogodbe in za postopek za izpraznitev poslovne stavbe oziroma poslovnega prostora je pristojno občinsko sodišče, na katerega območju je poslovna stavba ali poslovni prostor.

Na podlagi odpovedi najemodajalca in zahteve za izpraznitev poslovne stavbe oziroma poslovnega prostora izda sodišče nalog o izpraznitvi poslovne stavbe oziroma poslovnega prostora, če izhaja iz odpovedi ali zahteve in iz najemne pogodbe oziroma dokazil po prejšnjem členu, da ima najemodajalec pravico odpovedati ali zahtevati izpraznitev poslovne stavbe oziroma poslovnega prostora.

Za nalog iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe zakona o pravnem postopku, ki se nanašajo na plačilni nalog.

Odpoved, ki jo je vložil najemnik, vroči sodišče najemodajalcu, ne da bi izdalo nalog.

30. člen

Ob izročitvi izpraznjenih poslovnih stavb oziroma poslovnih prostorov in naprav najemodajalcu se sestavi poseben zapisnik o njihovem stanju.

31. člen

Najem ne preneha, če pridobi kdo drug z nakupom ali kako drugače od najemodajalca lastninsko pravico ali pravico uporabe na poslovni stavbi oziroma na poslovnem prostoru. V takem primeru stopi pridobitelj v pravice in obveznosti najemodajalca.

32. člen

Določbe tega poglavja se smiselno uporabljajo tudi za podnajemne pogodbe.

S prenehanjem najemne pogodbe preneha tudi podnajemna pogodba.

VI. KAZENSKKE DOLOČBE

33. člen

Z denarno kaznijo do 50.000 dinarjev se kaznuje za prekršek organizacija združenega dela ali druga pravna oseba, ki sklene najemno pogodbo za višjo najemnino kot je dovoljena (18. člen).

Z denarno kaznijo do 10.000 dinarjev se kaznuje za prekršek organizacija združenega dela ali druga pravna oseba, ki ne predloži v predpisanem roku pristojnemu organu pismene najemne pogodbe zaradi evidence (13. člen).

Odgovorna oseba organizacije združenega dela ali pravne osebe se kaznuje za prekršek iz prvega od-

stavka tega člena z denarno kaznijo do 5000 dinarjev, za prekršek iz drugega odstavka tega člena pa z denarno kaznijo do 1000 dinarjev.

34. člen

Kdor stori dejanje iz prvega odstavka prejšnjega člena se kaznuje za prekršek z denarno kaznijo do 5000 dinarjev, kdor pa stori prekršek iz drugega odstavka prejšnjega člena pa z denarno kaznijo do 1000 dinarjev.

VII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

35. člen

Najemne pogodbe, sklenjene do dneva, ko je začel veljati ta zakon, ostanejo v veljavi, vendar pa se bodo za pravice in obveznosti, ki izvirajo iz njih, uporabljale določbe tega zakona.

36. člen

Občani morajo v treh letih odkar začne veljati ta zakon, prilagoditi obseg poslovnih stavb in poslovnih prostorov v površini nad 70 m², v katerih ne opravljajo dovoljene dejavnosti na način, določen v 8. členu tega zakona.

37. člen

Poslovne stavbe in poslovni prostori v poslovnih stavbah in v stanovanjskih hišah v družbeni lastnini, na katerih imajo pravico uporabe organizacije združenega dela, družbenopolitične skupnosti ali druge družbene pravne osebe, ki jih same trajno ne uporabljajo za opravljanje svoje dejavnosti, se z dnem uveljavitve tega zakona prenesejo proti plačilu odškodnine v sredstva organizacije združenega dela, družbenopolitične skupnosti oziroma druge družbenopravne osebe, ki take prostore kot najemnik uporablja za opravljanje svoje dejavnosti, če ta s tem soglaša.

Določba prejšnjega odstavka ne velja za poslovne stavbe oziroma poslovne prostore, iz drugega odstavka 10. člena tega zakona ter za poslovne stavbe oziroma poslovne prostore, ki so jih organizacije združenega dela, družbenopolitične skupnosti in druge družbenopravne osebe pridobile z lastnimi sredstvi oziroma najetimi posojili glede na programe razvoja svoje dejavnosti, če te poslovne stavbe oziroma poslovne prostore v pretežni večini tudi uporabljajo v skladu s tem programom za opravljanje svoje dejavnosti.

Določbe prvega odstavka tega člena tudi ne veljajo za poslovne stavbe oziroma poslovne prostore, na katerih imajo pravico uporabe družbenopolitične skupnosti, če poslovne stavbe in poslovne prostore, ki jih te skupnosti ne uporabljajo same, oddajajo v najem družbenopravnim osebam, ki na podlagi zakona ali odloka skupščine družbenopolitične skupnosti opravljajo zadeve posebnega družbenega pomena ali drugo obče koristno dejavnost, če se te ne ukvarjajo z gospodarsko dejavnostjo.

Za prenos pravice uporabe na poslovni stavbi oziroma poslovnem prostoru na organizacijo združenega dela, družbenopolitično skupnost ali na drugo družbenopravno osebo po določbah prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe 5. do 10. člena zakona o razpolaganju z nezazidanim stavbnim zemljiščem (Uradni list SRS, št. 27-253/72).

38. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon se preneha uporabljati na območju SR Slovenije zakon o poslovnih stavbah in prostorih (Uradni list SFRJ, št. 43-750/65 in 57-951/65) in določbe 17.a, 17.b in 17.c člena zakona o prometu z zemljišči in stavbami (Uradni list SFRJ, št. 43/65, 57/65, 17/67 in 11/74).

39. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

177.

Na podlagi drugega odstavka VII. amandmaja k ustavi SR Slovenije je Skupščina SR Slovenije na sejah republiškega zbora in socialno-zdravstvenega zbora dne 25. aprila 1974 sprejela

RESOLUCIJO

o načrtovanju družine in družbenih prizadevanjih za njen nastanek in varnost

Človek kot subjekt vseh družbenih odnosov in odločitev na vseh področjih družbenega življenja uresničuje svoje interese in zadovoljuje potrebo v samoupravni povezanosti z drugimi delovnimi ljudmi. Njegov položaj in njegove pravice rastejo iz dela. Vzajemnost in solidarnost sta temeljna odnosa, ki zavezujeta delovne ljudi tam, kjer je nujna delitev po potrebah in gre za osnovne pogoje človekovega življenja in razvoja otrok.

Iz ustavno opredeljenega družbenoekonomskega položaja človeka izhaja njegova ustavna pravica, da svobodno odloča o rojstvih otrok, o njihovem številu in o časovnem presledku med rojstvi. To pravico uresničujejo občani v odgovornih medsebojnih odnosih in s tem, da si zagotavljajo potrebne družbene pogoje in dejavnosti.

Družbene spremembe, ki izvirajo iz načela o odpravi vsakršnega razlikovanja ljudi po spolu, ob uspešnem družbenoekonomskem razvoju, v katerem v visokem odstotku sodelujejo ženske, so povzročile globoke spremembe tudi v družinskih odnosih ter v pogledih na odgovornost do otroka kot skupno odgovornost staršev in družbene skupnosti.

Vzajemne in solidarnostne akcije za ustvarjanje čimboljših pogojev za uspešen psihofizični razvoj otrok sodijo v okvir naporov družbe in posameznikov za uresničenje hotenja, da se starši nemoteno odločajo za rojstvo zaželenega otroka.

V socialistični samoupravni družbi je uresničljivo človekovo svobodno odločanje o spočetju in rojstvu otrok. To hkrati zagotavlja srečo v družini. Odgovornost človeka zase in za svoje potomstvo pa je tudi pomemben prispevek k uresničevanju polne in dejanske enakopravnosti žensk.

Že na osnovi dosedanje zakonodaje in družbene akcije so bili v tej smeri doseženi znatni uspehi. Vendar nas ob vseh teh dosežkih nekateri pojavi opozarjajo, da družbena akcija zaostaja za družbenimi možnostmi in potrebami ljudi, iz razlogov, ki so objektivne in subjektivne narave. Še vedno se pojavljajo določena stališča in dejanja, ki ovirajo uveljavljanje že sprejete politike do načrtovanja družine. Hkrati pa

tudi ne ustvarjamo dovolj hitro in načrtno vseh potrebnih materialnih pogojev.

Za uresničitev ciljev na področju načrtovanja družine in v skladu z ustavo SR Slovenije sprejema Skupščina SR Slovenije *resolucijo o načrtovanju družine in družbenih prizadevanjih za njen nastanek in varnost*, ki zavezuje vse družbene dejavnike za koordinirano akcijo, ki bo temeljila na:

1. uresničevanju pogojev za nastanek in varnost družine;

2. uveljavljanju socialističnih družbeno-moralnih načel v odnosih med spoloma;

3. polni medsebojni odgovornosti do rojstva, vzreje in vzgoje otrok, pri vstopanju v spolne in zakonske odnose;

4. omogočanju proste odločitve glede uravnavanja časa spočetja in rojstva kot izraza odgovornosti do otroka, da se rodi zaželjen in da starši odgovorno sprejemajo njegovo rojstvo. To je prvi pogoj, da bo otrok živel v okolju, ki se bo odzivalo njegovim čustvenim, biološkim, socialnim in drugim potrebam.

Resolucija zavezuje organizacije združenega dela, krajevne skupnosti, samoupravne interesne skupnosti in družbenopolitične skupnosti, kakor tudi družbenopolitične organizacije in društva, da s svojim delovanjem načrtno ustvarjajo ugodne razmere za rojstvo in razvoj otrok.

To uresničujejo z ustrežno stanovanjsko, zdravstveno in vzgojnoizobraževalno politiko s potrebnim poudarkom na družbenih oblikah varstva in vzgoje otrok ter varstva mater, s politiko zaposlovanja in s stalnim izboljševanjem delovnih pogojev, kakor tudi s prostorskim in družbenoekonomskim načrtovanjem.

I

Načrtovanje družine in družbenih prizadevanj za njen nastanek in varnost mora postati sestavni del programov samoupravnih interesnih skupnosti, vzgojnoizobraževalnih, zdravstvenih, socialnih, znanstveno-raziskovalnih dejavnosti, upravnih organov in družbenopolitičnih organizacij ter društev.

1. Vzgoja in izobraževanje otrok in mladine morata obsegati tudi vzgojo za humane in odgovorne odnose med spoloma, za medsebojno spoštovanje osebnosti, tovarištva in ljubezni, ki se gradi na medsebojni naklonjenosti samostojnih in neodvisnih delovnih ljudi. Sestavni del vzgoje za takšne odnose med spoloma je tudi vzgoja k odgovornosti pri spočetju in rojstvu otroka.

Družbena, moralna in spolna vzgoja sta zato nepogrešljivi sestavini celovitega vzgojnoizobraževalnega programa vseh šol in drugih vzgojnoizobraževalnih organizacij na vseh stopnjah. Tisk, radio in televizija naj dosledno sodelujejo pri uresničevanju enofnih družbenih smotrov na področju moralne in spolne vzgoje.

Uresničevanje načel socialistične morale je naloga in cilj tudi v osebnosti in spolni vzgoji, v kateri sodelujejo starši, vzgojnovarstveni zavodi, šole vseh stopenj z vsemi oblikami izvenšolskih in pošolskih vzgojnoizobraževalnih, telesnovzgojnih, kulturnih, zabavnih, tehničnih, proizvodnih in narodnoobrambnih dejavnosti.

Da bi uspešno in pospešeno razvili začeto družbenomoralno in spolno vzgojo v osnovnih in vseh srednjih šolah, je potrebno obravnavati to področje kot nalogo, ki zahteva poseben poudarek. Zato je treba pospešiti uveljavljanje in dopolnjevanje priprav-

ljalnih načrtov, izdelave učbenikov, priročnikov in drugih učnih pripomočkov, usposabljanje učiteljev in vzgojiteljev. To je naloga samoupravnih skupnosti, upravnih organov in strokovnih zavodov na področju vzgoje in izobraževanja.

Mladini, ki ni zajeta v šolah, je treba zagotoviti družbenomoralno in spolno vzgojo povsod tam, kjer je organizirana: v organizacijah združenega dela, krajevnih skupnostih, oboroženih silah, na delovnih akcijah, v družbenih organizacijah in društvih ter v vseh oblikah pošolske in izvenšolske vzgoje in izobraževanja. Za uresničevanje te zahteve naj se organizatorji dejavnosti, ki zajemajo mladino, povežejo z vzgojnoizobraževalnimi organizacijami. Rdeči križ in Zveza prijateljev mladine imata pri tem pomembno vlogo.

Šolam za življenje, šolam za starše in drugim oblikam vzgoje in izobraževanja odraslih za odgovorno starševstvo in uspešno družinsko življenje je treba priznati njihovo družbeno vlogo in jim zagotoviti pogoje, da se bodo po obsegu in kvaliteti okrepile in razširile.

Za delavce, ki začasno delajo v tujini, je treba posebej izdelati programe in organizacijo informacij in vzgoje za odgovorno starševstvo.

Ustanavljati je treba predzakonske, zakonske in vzgojne posvetovalnice in posvetovalnice za starše, bodisi kot samostojne organizacije ali v okviru zdravstvenih, izobraževalnih, založniških in drugih organizacij ter jim omogočiti razvoj.

2. Na področju zdravstva je treba dosledno uresničevati že uzakonjene pravice do svetovanja in varstva in do neposredne strokovne pomoči v zvezi z materinstvom in kontracepcijo. Zato morajo biti sredstva za preprečitev in prekinitve neželjene nosečnosti dostopna pod pogoji, ki ne ogrožajo zdravja ženske.

V delu zdravstvenih zavodov na področju načrtovanja družine je treba tako kot doslej razvijati tudi preventivo in zdravljenje sterilnosti.

Medicinska fakulteta je dolžna zagotoviti pouk o biološki reprodukciji in kontracepciji v programih rednega šolanja in v podiplomskem izpopolnjevanju za vse zdravnike, ne glede na specializacijo; posebej pa za zdravnike splošne prakse.

Vse druge šole za zdravstvene delavce naj vključijo v svoje programe načrtovanje družine s poudarkom na kontracepciji in prevenciji splava; posebej morajo biti za to obliko obveznega zdravstvenega varstva usposobljene patronažne sestre.

3. Na področju socialnega varstva naj se skupnosti socialnega skrbstva, centri za socialno delo, občinske službe socialnega varstva ter socialni delavci v gospodarskih, zdravstvenih, vzgojnoizobraževalnih in drugih organizacijah pri svojem delu močneje vključujejo v družbene akcije za rojstvo zaželenega otroka. Njihova naloga je pomagati osebam, družinam in skupinam, ki zaradi zdravstvene ali socialne prizadetosti ne morejo zagotoviti primernih pogojev za rojstvo in razvoj otroka, in programe te pomoči predlagati v obravnavo delavskim svetom, krajevnim skupnostim in občinskim skupščinam. Naloga skupnosti socialnega skrbstva centrov za socialno delo in socialnih delavcev so tudi v tem, da povezujejo svoje delo z vzgojnimi in zdravstvenimi dejavnostmi, ki omogočajo odgovorno roditeljstvo.

V učne načrte šol za socialne delavce je treba vključiti snov za pridobitev potrebnega znanja o sodobnih vidikih načrtovanja družine in družinskega

zdravja, prav tako pa tudi v programe podiplomskega permanentnega izobraževanja tega kadra.

4. Posebno pozornost je treba posvetiti osnovnim ter interdisciplinarnim raziskavam in njihovi koordinaciji na vseh področjih, ki obravnavajo družino, omogočajo načrtovanje družine in uspešnejšo akcijo družbenih dejavnikov za njen nastanek in varnost.

Na medicinskem področju so zlasti pomembne raziskave o subfertilnosti, nekateri vidiki medicine dela ter mentalne higijene. Prav tako so pomembne raziskave s področja demografije, sociologije, pedagogike, psihologije in drugih družbenih ved.

II

Cilj družbene akcije v zvezi z načrtovanjem družine je odpravljati razmere, ki omejujejo starše pri uresničevanju želje po otrocih.

Stanovanje in otroško varstvo sta v naših razmerah med prvimi pogoji za nastanek družine, saj prav pomanjkanje stanovanj in premajhna razvitost otroškega varstva povzročata omejevanje rojstev.

1. Odpravljanje stanovanjskega primanjkljaja je treba pospešiti z organizirano akcijo za uresničevanje resolucije o stanovanjskem gospodarstvu, ki jo je sprejela Skupščina SR Slovenije.

Organizacije združenega dela, družbenopolitične skupnosti in samoupravne interesne skupnosti morajo sprejeta načela uresničevati tudi tako, da pri sprejemanju samoupravnih sporazumov in družbenih dogovorov o družbeni pomoči upoštevajo potrebe družin, ki že imajo otroke, kot tudi potrebe mladih družin, ki šele nastajajo in se odločajo za rojstvo otrok.

Poleg ekonomskega kriterija, po katerem naj si vsak z lastnim delom pridobi stanovanje, ter socialnega kriterija, po katerem so deležni pomoči iz solidarnostnih skladov ljudje z nizkimi osebnimi dohodki in družine z otroki, je treba v praksi upoštevati še potrebe mladih zakoncev, tako zaradi ekonomskega kot socialnega interesa, in jim omogočiti pridobitev najemnih stanovanj. Za te akcije zavezuje tudi zakon o programiranju in financiranju graditve stanovanj in zakon o družbeni pomoči v stanovanjskem gospodarstvu.

V urbanističnih zasnovah je treba upoštevati visoko stopnjo zaposlenosti v družinah in zato v urbanističnih programih in zazidalnih načrtih soseske predvideti prostor za otroško varstvo, servise in pre-skrbo s hrano.

2. Otroško varstvo ima pri odločanju za otroka v sedanjih razmerah na Slovenskem čedalje večji pomen. Zaradi pomanjkanja prostora v vzgojnovarstvenih ustanovah se starši le težko odločajo še za drugega ali več otrok. Zato se morajo organizacije združenega dela, krajevne skupnosti in skupnosti otroškega varstva zavzeti za hitro povečanje vzgojnovarstvenih zmogljivosti, da bodo čimprej vsi otroci zaposlenih staršev deležni organizirane nege in varstva. Zagotoviti je treba tudi pogoje za ustrezno varstvo otrok kmetijskih proizvajalk. Z otroškim dodatkom je treba doseči, da bodo otrokom v družini zagotovljeni normalni življenjski pogoji.

Varstvo zaposlene matere je treba izboljševati in razširjati in ga v ustrezni obliki zagotoviti tudi kmetijskim proizvajalkam.

Različni delovni pogoji, različne stanovanjske in družinske razmere terjajo tudi večjo možnost za izbiro med oblikami varstva. Zato je treba z zakonskimi

predpisi in samoupravnimi akti omogočati bolj prožno in raznovrstno varstvo matere in otroka. Vse oblike varstva, ki so pogoj, da mati izpolni svojo biološko funkcijo, je treba dosledno izvajati in izpopolnjevati. Ko pa otrok ne potrebuje več celodnevne nege matere, je treba pravico staršev bolj enakomerno upoštevati, kar mora priti do izraza tudi v ustrezni zakonodaji. Te oblike varstva je treba v samoupravni akciji dopolnjevati z družbenimi oblikami varstva in vzgoje, ki morajo prispevati tudi k hitrejšemu izenačevanju pogojev za vsestranski razvoj vseh otrok.

III

Da bi zagotovili usklajenost načrtovanja in organizirano družbeno akcijo, naj koordinacijski odbor za načrtovanje družine pri Republiški konferenci SZDL deluje kot koordinativni organ družbenopolitičnih, strokovnih in znanstvenih organizacij in nosilec skupnih akcijskih programov. Zato naj bo organiziran tako, da bo imel pogoje za povezovanje vseh dejavnosti, ki vplivajo na načrtovanje družine, za ocenjevanje doseženih uspehov in pomanjkljivosti in za pripravljanje predlogov za nove akcije, s katerimi se bodo uresničevali pogoji za nastanek in varnost družine.

Št. 56-11/74

Ljubljana, dne 25. aprila 1974.

Skupščina
Socialistične republike Slovenije

Predsednik
Sergej Kraigher l. r.

178.

Na podlagi 2. točke amandmaja LI k ustavi Socialistične republike Slovenije izdaja predsedstvo Skupščine Socialistične Socialistične republike Slovenije

UKAZ

o razglasitvi zakona o družbenem varstvu otrok in o skupnostih otroškega varstva

Razglasa se zakon o družbenem varstvu otrok in o skupnostih otroškega varstva, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 17. aprila 1974 in na seji socialno-zdravstvenega zbora dne 25. aprila 1974.

Št. 402-104/74

Ljubljana, dne 25. aprila 1974.

Predsednik
Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o družbenem varstvu otrok in o skupnostih otroškega varstva

I. SKUPNE DOLOČBE

1. člen

Družbeno varstvo otrok obsega dejavnost in ukrepe, s katerimi delovni ljudje po načelih solidarnosti in vzajemnosti zagotavljajo ugodne pogoje za ustanovitev in življenje družine, za uresničevanje materin-

stva, telesni in duševni razvoj ter vzgojo in socialno varnost vseh otrok.

Družbeno varstvo otrok omogoča delovnim ljudem uspešno delo in zagotavlja socialistično vzgojo in tak razvoj mlade generacije, da se bo lahko uspešno vključila v družbeno delo in samoupravne odnose.

2. člen

S tem zakonom se urejajo: organizacija in delo skupnosti otroškega varstva in nekatere oblike družbenega varstva otrok zlasti dnevno varstvo in vzgoja ter denarne pomoči otrokom.

3. člen

Svoj in družbeni interes za uspešen razvoj otrok uresničujejo delovni ljudje kot starši v družini, v temeljnih organizacijah združenega dela, v skupnostih otroškega varstva in drugih samoupravnih interesnih skupnostih, v krajevnih skupnostih in družbenopolitičnih skupnostih ter v društvih.

4. člen

Za uresničevanje ciljev družbenega varstva otrok se delovni ljudje skupaj z delavci, ki delajo v organizacijah otroškega varstva, združujejo v skupnosti otroškega varstva, da v njih svobodno menjavajo delo in solidarno združujejo sredstva sorazmerno s svojim dohodkom ter določajo delovne in razvojne programe družbenega varstva otrok, obseg pravic in način njihovega uresničevanja ter uresničujejo druge skupne interese.

5. člen

Družbeno varstvo otrok je dejavnost posebnega družbenega pomena.

6. člen

Programi družbenega varstva otrok izhajajo iz potreb otrok, njihovih staršev ter splošnega družbenega interesa. Programi določajo oblike in obseg družbene skrbi za vse otroke.

Na podlagi programa družbenega varstva otrok se z družbenim dogovorom in samoupravnim sporazumom usklajujejo in urejajo družbenoekonomski in drugi odnosi splošnega pomena na tem področju.

II. SKUPNOSTI OTROŠKEGA VARSTVA IN ZVEZA SKUPNOSTI OTROŠKEGA VARSTVA SR SLOVENIJE

7. člen

Samoupravne interesne skupnosti otroškega varstva so skupnosti otroškega varstva in zveza skupnosti otroškega varstva SR Slovenije (v nadaljnjem besedilu: zveza skupnosti).

Skupnost otroškega varstva obsega območje ene občine, izjemoma pa tudi območja več občin.

8. člen

V skupnosti otroškega varstva se združujejo delovni ljudje po temeljnih organizacijah združenega dela in drugih samoupravnih organizacijah in skupnostih ter starši in drugi delovni ljudje v krajevnih skupnostih skupaj z delavci, ki delajo v temeljnih organizacijah združenega dela in društvih na področju otroškega varstva.

V skladu s tem zakonom urejajo člani skupnosti otroškega varstva s samoupravnim sporazumom zadeve, ki so skupnega pomena, način odločanja, delovno področje, pooblastila in odgovornosti skupščine in drugih organov skupnosti otroškega varstva ter druga vprašanja skupnega pomena.

Statut skupnosti otroškega varstva, na podlagi samoupravnega sporazuma iz prejšnjega odstavka, natančneje določi zlasti način volitev delegatov skupščine skupnosti način volitev delegatov skupščine skupnosti otroškega varstva, organizacijo skupnosti otroškega varstva, pristojnost njenih organov, odgovornost delegatov skupščine skupnosti otroškega varstva ter način opravljanja strokovnih nalog in zadev skupnosti.

Samoupravni sporazum iz drugega odstavka tega člena in statut skupnosti otroškega varstva potrdi skupščina pristojne družbenopolitične skupnosti.

9. člen

Skupnosti otroškega varstva zlasti:

— sprejemajo program uresničevanja nalog in oblik varstva matere ter družbenega varstva otrok, ki jih bodo v skladu z zakonom in s samoupravnimi sporazumi same neposredno izvajale;

— sodelujejo z drugimi samoupravnimi interesnimi skupnostmi zlasti s skupnostmi socialnega skrbstva, zdravstva, skupnostmi vzgoje in izobraževanja ter stanovskimi skupnostmi pri urejanju zadev skupnega interesa pomembnih za otroke in se z njimi sporazumevajo o načrtovanju in izvajanju skupnih nalog ter o zagotavljanju potrebnih sredstev;

— združujejo sredstva za uresničevanje nalog družbenega varstva otrok in za krepitev materialne osnove tega varstva;

— sodelujejo s temeljnimi organizacijami združenega dela, krajevnimi skupnostmi, družbenopolitičnimi skupnostmi, družbenopolitičnimi organizacijami ter s strokovnimi institucijami pri uresničevanju nalog družbenega varstva otrok in pri drugih vprašanjih pomembnih za razvoj družbenega varstva otrok;

— skupaj s samoupravnimi interesnimi zdravstvenimi skupnostmi in skupnostmi socialnega skrbstva organizirajo in pospešujejo razvoj raznih oblik varstva matere v nosečnosti, ob porodu in negi dojenčka;

— skupaj z izobraževalnimi skupnostmi organizirajo in pospešujejo razvoj dnevnega varstva in vzgoje predšolskih otrok, letovanj, in rekreacije otrok, varstva otrok prizadetih v telesnem in duševnem razvoju ter drugih oblik družbenega varstva otrok;

— zagotavljajo s tem zakonom in s samoupravnimi sporazumi določene denarne pomoči otrokom;

— omogočajo dostopnost posameznih oblik družbenega varstva vsem otrokom.

Skupnosti otroškega varstva sklepajo samoupravne sporazume za uresničitev programov družbenega varstva otrok.

10. člen

Skupnost otroškega varstva ima skupščino.

Skupščino skupnosti otroškega varstva sestavljata dva zbora:

— zbor delegatov delavcev združenih v temeljnih organizacijah združenega dela in drugih samoupravnih organizacijah in skupnostih ter delegatov staršev in drugih delovnih ljudi organiziranih v krajevnih skupnostih (v nadaljnjem besedilu: zbor uporabnikov) in

— zbor delegatov delavcev, ki delajo v temeljnih organizacijah združenega dela in društvih na področju otroškega varstva (v nadaljnjem besedilu: zbor izvajalcev).

11. člen

Skupščina skupnosti otroškega varstva razpravlja in odloča na skupnem zasedanju obeh zborov.

Odločitev skupščine je sprejeta, če je zanjo glasovala večina delegatov vsakega izmed zborov skupščine.

Kadar je sklep sprejet samo v enem izmed zborov skupščine, se prične usklajevalni postopek med zboroma.

Če tudi v usklajevalnem postopku med zboroma ni doseženo soglasje o vprašanjih, od katerih je bistveno odvisno delo skupnosti otroškega varstva in so določena v njenem statutu, lahko skupščina družbenopolitične skupnosti na predlog svojega izvršnega sveta, začasno uredi tako vprašanje.

Sporna vprašanja, o katerih se ne odloča po prejšnjem odstavku, rešuje arbitraž.

Statut skupnosti otroškega varstva ureja postopek odločanja in usklajevanja ter oblikovanje in način odločanja arbitraže.

12. člen

Skupnosti otroškega varstva so združene v zvezi skupnosti otroškega varstva SR Slovenije.

13. člen

Skupnosti otroškega varstva s samoupravnim sporazumom določijo organizacijo in delo zveze skupnosti, osnove za financiranje dejavnosti zveze skupnosti, oblikovanje in konstituiranje njenih organov ter razmerja med zvezo in skupnostmi otroškega varstva.

Zveza skupnosti natančneje določi s statutom pristojnost ter odgovornost organov zveze skupnosti in način opravljanja strokovnih nalog in zadev zveze.

14. člen

Zveza skupnosti na podlagi samoupravnega sporazuma usklajuje politiko na področju družbenega varstva otrok ter opravlja zlasti tiste naloge, ki terjajo širšo solidarnost vseh delovnih ljudi glede združevanja sredstev za financiranje denarnih pomoči otrokom, glede hitrejšega razvoja družbenega varstva otrok na manj razvitih območjih, glede premalo razvitih oblik družbenega varstva otrok ter naloge v zvezi z uveljavljanjem pravic, ki jih imajo naši delavci na delu v tujini za otroke po določbah mednarodnih konvencij.

15. člen

Zveza skupnosti ima skupščino.

Skupščino sestavljajo delegati skupnosti otroškega varstva po načelu enakopravne zastopanosti zbora uporabnikov in zbora izvajalcev.

Skupščina sprejema sklepe z večino glasov delegatov uporabnikov in delegatov izvajalcev.

16. člen

Sredstva za financiranje družbenega varstva otrok po tem zakonu združujejo:

— delavci s prispevkom iz svojih osebnih dohodkov;

— občani, ki z osebnim delom opravljajo gospodarsko ali negospodarsko dejavnost in se jim ugotavlja dohodek, s prispevkom iz tistega dela dosežene dohodka, ki se šteje za osebni dohodek;

— skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja za upokojence.

Starši v sorazmerju s svojimi dohodki ter gmotnimi možnostmi neposredno prispevajo k stroškom za dnevno varstvo svojih otrok.

Sredstva za financiranje družbenega varstva otrok prispevajo tudi temeljne organizacije združenega dela, družbenopolitične skupnosti ter druge organizacije in občani.

17. člen

Vojaške osebe v aktivni službi Jugoslovanske ljudske armade na območju SR Slovenije prispevajo za dnevno varstvo otrok.

18. člen

Merila, osnove in stopnje prispevkov za družbeno varstvo otrok se določijo s samoupravnim sporazumom.

III. DNEVNO VARSTVO IN VZGOJA OTROK

19. člen

Dnevno varstvo in vzgoja otrok je del enotnega vzgojnoizobraževalnega sistema in oblika organizirane družbene pomoči družinam pri vsakodnevnem varstvu, negi, vzgoji in prehrani dojenčkov, predšolskih in šolskih otrok, ki se izvaja v skladu z zakoni in drugimi družbenimi akti.

Dnevno varstvo in vzgoja otrok se organizira tako, da so upoštewane potrebe otrok, družbeni vzgojni cilji, življenjski pogoji družin in delovni pogoji staršev.

20. člen

Dnevno varstvo in vzgoja otrok se organizira v skladu s programi razvoja družbenega varstva otrok v krajevni skupnosti in v občini ter z vzgojnoizobraževalnimi programi.

Dnevno varstvo in vzgojo otrok izvajajo: vzgojno-varstveni zavodi, osnovne šole in zavodi za usposabljanje otrok z motnjami v telesnem in duševnem razvoju.

Naloge dnevnega varstva in vzgoje otrok izvajajo tudi pionirski domovi, društva in drugi izvajalci ter organizatorji vzgojnovarstvenih dejavnosti na igriščih in na letovanjih.

Skupnost otroškega varstva lahko zaupa drugim družinam ali posameznikom izvajanje določenih oblik dnevnega varstva otrok.

Izvajalci dnevnega varstva in vzgoje otrok se sporazumevajo med seboj, s skupnostmi otroškega varstva in z izobraževalnimi skupnostmi o izvajanju nalog ter o polnem izkoriščanju kadrovskih in prostorskih zmogljivosti.

21. člen

Organizacije združenega dela, ki opravljajo dnevno varstvo in vzgojo otrok, upravljajo delavci teh organizacij skupaj s starši otrok, predstavniki krajevne skupnosti in ustanoviteljev.

IV. DENARNE POMOČI

22. člen

Denarne pomoči otrokom so zlasti:

- pomoč za opremo novorojenega otroka;
- otroški dodatek;
- posebni dodatek k otroškemu dodatku.

23. člen

Pravico do pomoči za opremo novorojenega otroka ima otrok, katerega mati ima stalno prebivališče na območju SR Slovenije, ali katerega roditelj ima lastnost delavca v združenem delu na območju SR Slovenije.

24. člen

Pravico do otroškega dodatka imajo vsi otroci, ki prebivajo v SR Sloveniji in otroci, katerih roditelj ima lastnost delavca v združenem delu na območju SR Slovenije, če celotni dohodek družine, v kateri otrok živi, oziroma v katero spada, ne dosega določene višine dohodka na družinskega člana.

25. člen

Posebni dodatek k otroškemu dodatku pripada otrokom, ki imajo samo enega hranilca ter otrokom, ki so težje telesno ali duševno prizadeti.

26. člen

Otroci tujih državljanov so upravičeni do denarne pomoči po tem zakonu, če so njihovi starši na območju SR Slovenije:

— na delu pri jugoslovanskih državnih organih, organizacijah združenega dela in drugih organizacijah ter delodajalcih;

— v službi mednarodnih organizacij in ustanov, tujih diplomatskih in konzularnih predstavništev ali pa v osebni službi tujih državljanov, ki uživajo diplomatsko imuniteto, če je taka pravica dogovorjena v mednarodni pogodbi.

Denarna pomoč gre samo otrokom, ki živijo s starši v Jugoslaviji, če ni v mednarodni pogodbi drugače določeno.

27. člen

Otroci jugoslovanskih državljanov, zaposlenih v tujini, so upravičeni do denarne pomoči po tem zakonu, če na osnovi mednarodnih konvencij ne prejemajo dodatka v državi, kjer so zaposleni njihovi roditelji.

28. člen

Otrok ima pravico do otroškega dodatka in posebnega dodatka k otroškemu dodatku (v nadaljnjem besedilu: dodatek) praviloma do dopolnjenega 15. leta oziroma 17. leta starosti, če se šola v osnovni šoli; če nadaljuje šolanje oziroma je na poklicnem izobraževanju, pa do konca rednega šolanja oziroma poklicnega izobraževanja, vendar najdalj do dopolnjenega 26. leta starosti.

Če otrok zaradi daljše bolezni ni dokončal rednega šolanja oziroma poklicnega izobraževanja v predpisanim roku, se izplačevanje dodatka podaljša za toliko časa, kolikor se šolanje zaradi tega podaljša.

29. člen

Če je otrok zaradi prirojenih okvar, bolezni ali poškodb nezmožen za samostojno delo in življenje, mu gre pravica do dodatka za ves čas, dokler traja nezmožnost, če je nezmožnost za delo nastala predno je dopolnil 15 let starosti ali v času rednega šolanja.

30. člen

Dodatke se izplačuje roditelju oziroma skrbniku ali osebi, ki skrbi za otroka.

31. člen

Statut zveze skupnosti določa pogoje, pod katerimi pripada osebam iz prvega odstavka 28. člena tega zakona, ki sklenejo zakonsko zvezo, pravica do dodatka.

32. člen

Če se ugotovi, da se dodatek ne uporablja v namen, za katerega se daje, lahko pristojni organ socialnega skrbstva občine odredi, da se dodatek izplačuje ali drugemu roditelju ali drugi osebi, ki ji je otrok dan v oskrbo.

33. člen

Zveza skupnosti po predhodnem postopku, ki je določen v samoupravnem sporazumu, določi višino dohodka na družinskega člana, ki je pogoj za pridobitev pravice do dodatkov ter višino denarnih pomoči.

Pravico do denarnih pomoči po tem zakonu ugotavlja organ skupnosti otroškega varstva.

O pritožbah zoper odločbo organa skupnosti otroškega varstva odloča komisija, ki jo imenuje skupščina skupnosti otroškega varstva izmed svojih delegatov.

S statutom skupnosti otroškega varstva se podrobneje določi postopek za uveljavitev pravic do denarnih pomoči, način odločanja, način izplačevanja ter razloge za prenehanje izplačevanja teh pomoči.

Za ugotavljanje pravic do denarnih pomoči se primerno uporabljajo določbe zakona o splošnem upravnem postopku.

34. člen

Zahteve, vloge in dokazila, odločbe, sklepi, pritožbe in drugi akti v postopku za uveljavljanje pravic do denarnih pomoči po določbah tega zakona so oproščeni taks.

V. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

35. člen

Priprave za sklenitev samoupravnega sporazuma in za začetek dela skupnosti otroškega varstva po tem zakonu opravi iniciativni odbor oziroma izvršni odbor obstoječe temeljne skupnosti otroškega varstva.

Iniciativni odbor iz prejšnjega odstavka imenuje skupščina občine oziroma občin, za katere, oziroma za katerih območja se skupnost ustanovi.

36. člen

Iniciativni odbor pripravi osnutek samoupravnega sporazuma in osnutek statuta skupnosti otroškega varstva v skladu z 8. členom tega zakona.

Iniciativni odbor da osnutek sporazuma v razpravo in podpis vsem članom skupnosti iz 8. člena tega zakona.

37. člen

Ko je samoupravni sporazum sprejelo in izvolilo delegate najmanj 3/4 članov, skliče iniciativni odbor skupščino skupnosti otroškega varstva.

38. člen

Skupščina občine imenuje iniciativni odbor iz 35. člena tega zakona v roku 1 meseca po uveljavitvi tega zakona.

Skupščina skupnosti otroškega varstva se konstituirata in začne z delom najkasneje v roku šestih mesecev od uveljavitve tega zakona.

S konstituiranjem skupnosti otroškega varstva po tem zakonu prenehajo z delom obstoječe temeljne skupnosti otroškega varstva; njihova sredstva, pravice in obveznosti pa prevzamejo novo ustanovljene skupnosti.

39. člen

Republiška skupnost otroškega varstva opravlja naloge po tem zakonu do konstituiranja zveze skupnosti otroškega varstva, a najdalj do konca leta 1974.

40. člen

Skupščina republiške skupnosti otroškega varstva določi premoženjski cenzus kot pogoj za pravico do otroškega dodatka in višine otroškega dodatka v letu 1974 na podlagi samoupravnega sporazuma o programu otroškega varstva v letu 1974 in o združevanju sredstev za njegovo uresničitev.

41. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon preneha veljati:

— zakon o skupnostih otroškega varstva in o financiranju nekaterih oblik otroškega varstva v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 43/67) razen 1., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 12., 15., 16., 18., 22., 23., 25., 26., 27., 28., 30., 35., 36., 37., 59., 60., 62., 65., 66. in 71. člena;

— zakon o denarni pomoči za opremo novorojenega otroka (Uradni list SRS, št. 46/70 in 7/72) razen 3., 4., 5., 6., 7. in 8. člena;

— zakon o tednu otrok (Uradni list SRS, št. 41/72).

Določbe zakonov, ki po prejšnjem odstavku ostanejo v veljavi, prenehajo veljati, ko se sklene ustrezen samoupravni sporazum in se sprejmejo statuti skupnosti otroškega varstva.

42. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

179.

Na podlagi 2. točke amandmaja LI k ustavi Socialistične republike Slovenije izdaja Predsedstvo Skupščine Socialistične republike Slovenije

UKAZ

o razglasitvi zakona o osnovah ter načinu obračunavanja in plačevanja prispevkov za financiranje samoupravnih interesnih skupnosti na področju družbenih dejavnosti v letu 1974

Razglša se zakon o osnovah ter načinu obračunavanja in plačevanja prispevkov za financiranje samoupravnih interesnih skupnosti na področju družbenih dejavnosti v letu 1974, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora in na seji enotnega zbora delovnih skupnosti dne 25. aprila 1974.

Št. 420-40/74

Ljubljana, dne 25. aprila 1974.

Predsednik

Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o osnovah ter načinu obračunavanja in plačevanja prispevkov za financiranje samoupravnih interesnih skupnosti na področju družbenih dejavnosti v letu 1974

1. Splošne določbe

1. člen

Prispevki za financiranje dejavnosti samoupravnih interesnih skupnosti na področju družbenih dejavnosti v letu 1974 se plačujejo iz virov, določenih v skladu z zakonom o določitvi virov financiranja družbenopolitičnih skupnosti in samoupravnih interesnih skupnosti na področju družbenih dejavnosti v letu 1974 (Uradni list SRS, št. 4-25/74), od osnov, določenih s tem zakonom ali drugim zakonom, samoupravnim sporazumom, oziroma aktom samoupravne interesne skupnosti, po stopnjah, določenih s samoupravnim sporazumom ali zakonom, ter se obračunavajo in plačujejo na način, kot je določeno s tem zakonom.

2. Prispevki iz osebnega dohodka

2. člen

S prispevki iz osebnega dohodka delavcev in drugih občanov (v nadaljnjem besedilu: prispevki iz osebnega dohodka) se v skladu s tem zakonom financirajo dejavnosti naslednjih samoupravnih interesnih skupnosti:

- temeljnih izobraževalnih skupnosti,
- kulturnih skupnosti,
- telesnokulturnih skupnosti,
- skupnosti otroškega varstva,
- skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja SR Slovenije,
- skupnosti zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja.

Občani, ki z osebnim delom z lastnimi sredstvi opravljajo gospodarsko ali negospodarsko dejavnost, in se jim ugotavlja dohodek, plačujejo prispevke za vse samoupravne interesne skupnosti iz prejšnjega odstavka, občani, ki z osebnim delom z lastnimi sredstvi opravljajo gospodarsko ali negospodarsko dejavnost, in se jim ne ugotavlja dohodek, pa plačujejo prispevke le za samoupravne interesne skupnosti iz pete in šeste alineje prejšnjega odstavka.

3. člen

Prispevki iz osebnega dohodka delavcev in drugih občanov se po samoupravnem sporazumu plačujejo samoupravni interesni skupnosti, ki delavcem in drugim občanom zagotavlja zadovoljevanje potreb in interesov oziroma uporabo storitev.

V skladu z določbami prejšnjega odstavka se prispevki za financiranje dejavnosti skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja SR Slovenije, skupnosti zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja in republiške skupnosti otroškega varstva plačujejo skupnosti, na območju katere je sedež temeljne organizacije združenega dela, v kateri delavec združuje svoje delo, oziroma druge organizacije, organa ali skupnosti oziroma kjer ima občan registrirano dejavnost (v nadaljnjem besedilu: organizacija — izplačevalec).

V skladu z določbami prvega odstavka tega člena se prispevki za financiranje dejavnosti temeljnih izobraževalnih skupnosti, kulturnih skupnosti, telesno-

kulturnih skupnosti in temeljnih skupnosti otroškega varstva plačujejo skupnosti, na območju katere ima delavec ali drug občan stalno prebivališče. Če delavec oziroma drug občan nima stalnega prebivališča na območju samoupravne interesne skupnosti, kjer stalno živi njegova ožja družina, se prispevek plačuje samoupravni interesni skupnosti, na območju katere stalno živi njegova ožja družina.

4. člen

Če ni za posamezne kategorije delavcev s samoupravnim sporazumom drugače določeno, osebni dohodek, iz katerega se plačujejo prispevki, obsega:

— osebni dohodek za zadovoljevanje njegovih osebnih potreb (neto osebni dohodek),

— del, ki ga v obliki prispevkov po samoupravnem sporazumu iz osebnega dohodka združuje v samoupravnih interesnih skupnostih,

— del, ki ga v obliki davka iz osebnega dohodka zagotavlja za splošno porabo v družbenopolitičnih skupnostih.

Občani, ki z osebnim delom z lastnimi sredstvi opravljajo gospodarsko ali negospodarsko dejavnost, plačujejo prispevke iz tistega dela osebnega dohodka, ki se šteje za osebni dohodek, če ni s samoupravnim sporazumom za posamezne prispevke drugače določeno. Merila za ugotavljanje, kaj se šteje za osebni dohodek, se določijo z družbenim dogovorom, ki ga sklenejo Zveza sindikatov Slovenije, Gospodarska zbornica SR Slovenije in Izvršni svet Skupščine SR Slovenije.

5. člen

Pri obračunavanju prispevkov iz osebnega dohodka za posamezne samoupravne interesne skupnosti se kot osebni dohodek za zadovoljevanje delavčevih osebnih potreb (neto osebni dohodek) izjemoma ne šteje tisti del osebnega dohodka, ki se v skladu s 37. členom zakona o davkih občanov (Uradni list SRS, št. 7-73/72, 3-5/73, 14-117/73 in 4-28/74) in v skladu s splošnimi akti samoupravnih interesnih skupnosti v letu 1973 v celoti ali deloma ni štel v osnovo za obračun prispevka, ali je bil v teh aktih drugače opredeljen.

6. člen

Za ugotovitev osebnega dohodka iz prvega odstavka 4. člena tega zakona, iz katerega se plačuje prispevek, se višina prispevkov in davkov ugotovi na podlagi stopenj prispevkov oziroma davkov, določenih s samoupravnim sporazumom oziroma predpisom družbenopolitične skupnosti, preračunanih na neto osebni dohodek; pri tem se uporabijo stopnje prispevkov in davkov, uvedene za območje, kjer je sedež organizacije — izplačevalca.

7. člen

Prispevke iz osebnega dohodka obračunavajo in plačujejo organizacije — izplačevalci iz osebnih dohodkov delavcev.

8. člen

Organizacije — izplačevalci obračunavajo prispevke iz osebnega dohodka za samoupravne interesne skupnosti po stopnjah, ki so uveljavljene v samoupravni interesni skupnosti, kateri se plačuje prispevek.

Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se prispevki samoupravnim interesnim skupnostim iz dru-

gih republik do uveljavitve ustreznega zveznega zakona obračunavajo in plačujejo po stopnjah, ki so uveljavljene na območju, kjer ima organizacija — izplačevalac sedež.

9. člen

Prispevki iz osebnega dohodka, ki jih plačujejo občani, ki z osebnim delom z lastnimi sredstvi opravljajo gospodarsko ali negospodarsko dejavnost, razen prispevka za pokojninsko in invalidsko zavarovanje ter prispevka za zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, se obračunavajo in pobirajo po postopku, ki je predpisan za davke.

10. člen

Organizacije, izplačevalci, razen zasebnih delodajalcev, plačujejo prispevke iz osebnega dohodka ob dvigu sredstev za izplačilo osebnih dohodkov, zasebni delodajalci pa v sedmih dneh po izplačilu osebnih dohodkov, če ni s posebnim zakonom, samoupravnim sporazumom ali splošnim aktom samoupravne interesne skupnosti drugače določeno.

Občani, ki z osebnim delom z lastnimi sredstvi opravljajo gospodarsko ali negospodarsko dejavnost, plačujejo prispevke za skupnost pokojninskega in invalidskega zavarovanja SR Slovenije in skupnosti zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja do 7. v mesecu za pretekli mesec, če ni s posebnim zakonom, samoupravnim sporazumom ali splošnim aktom samoupravne interesne skupnosti drugače določeno, akontacije prispevkov za temeljne izobraževalne skupnosti, kulturne skupnosti, telesnokulturne skupnosti in skupnosti otroškega varstva pa na podlagi ugotovljenega osebnega dohodka za leto 1973, in sicer v rokih in na način, kot plačujejo davke iz dejavnosti. Dokončni obračun za te prispevke se opravi na podlagi osebnega dohodka za leto 1974 ob odmeri davka iz dejavnosti.

3. Prispevki iz dohodka temeljnih organizacij združenega dela, iz sredstev drugih organizacij in delovnih skupnosti in iz sredstev občanov

11. člen

S prispevki iz dohodka temeljnih organizacij združenega dela, iz sredstev drugih organizacij in delovnih skupnosti in iz sredstev občanov, ki z osebnim delom z lastnimi sredstvi opravljajo gospodarsko ali negospodarsko dejavnost (v nadaljnjem besedilu: prispevki iz dohodka), se v skladu s tem zakonom financirajo dejavnosti naslednjih samoupravnih interesnih skupnosti:

- izobraževalne skupnosti SR Slovenije in posebnih izobraževalnih skupnosti,
- raziskovalne skupnosti,
- skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja SR Slovenije,
- skupnosti zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja,
- skupnosti za zaposlovanje.

12. člen

Prispevki iz dohodka se plačujejo samoupravni interesni skupnosti na območju katere je sedež temeljne organizacije združenega dela, druge organizacije ali delovne skupnosti oziroma občani, ki z osebnim delom z lastnimi sredstvi opravljajo gospodarsko ali negospodarsko dejavnost.

13. člen

Prispevek iz dohodka za financiranje izobraževalne skupnosti SR Slovenije, posebnih izobraževalnih skupnosti in raziskovalne skupnosti plačujejo temeljne organizacije združenega dela, ki so zavezanci za davek iz dohodka temeljnih organizacij združenega dela po zakonu o davku iz dohodka temeljnih organizacij združenega dela (Uradni list SRS, št. 8/73, 37/73 in 13/74), in občani, ki z osebnim delom z lastnimi sredstvi opravljajo gospodarsko ali negospodarsko dejavnost, in se jim ugotavlja dohodek.

Osnova za obračun prispevka, ki ga po prejšnjem odstavku plačujejo temeljne organizacije združenega dela, se ugotovi tako, da se od celotnega dohodka odbijejo odbitne postavke po 11. in 12. členu zakona o davku iz dohodka temeljnih organizacij združenega dela (Uradni list SRS, št. 8/73 in 37/73).

Osnova za obračun prispevka, ki ga po prvem odstavku tega člena plačujejo občani, ki z osebnim delom z lastnimi sredstvi opravljajo gospodarsko ali negospodarsko dejavnost, je osnova, od katere plačujejo davek iz dejavnosti.

14. člen

Prispevek iz dohodka za financiranje skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja SR Slovenije — za primer nesreče pri delu in poklicne bolezni in za zavarovalno dobo s povečanjem, skupnosti zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja — za nesrečo pri delu in za obolenje za poklicno boleznijo in skupnosti za zaposlovanje plačujejo temeljne organizacije združenega dela, druge organizacije in delovne skupnosti, ki izplačujejo osebne dohodke, zasebni delodajalci in občani, ki z osebnim delom z lastnimi sredstvi opravljajo gospodarsko ali negospodarsko dejavnost. Občani, ki z osebnim delom in lastnimi sredstvi opravljajo gospodarsko ali negospodarsko dejavnost in se jim ne ugotavlja dohodek, ne plačujejo prispevka iz dohodka za financiranje skupnosti za zaposlovanje.

Osnova za obračun prispevka, ki ga po prejšnjem odstavku plačujejo temeljne organizacije združenega dela, druge organizacije in delovne skupnosti, zasebni delodajalci in občani, ki z osebnim delom z lastnimi sredstvi opravljajo gospodarsko ali negospodarsko dejavnost, in se jim ugotavlja dohodek, je osebni dohodek vključno z vsemi obveznostmi, ki se plačujejo iz osebnega dohodka.

Osnova za obračun prispevka, ki ga po prvem odstavku tega člena plačujejo občani, ki z osebnim delom z lastnimi sredstvi opravljajo gospodarsko ali negospodarsko dejavnost, in se jim ne ugotavlja dohodek, je osnova, od katere plačujejo prispevek iz osebnega dohodka za financiranje dejavnosti ustreznih samoupravnih interesnih skupnosti.

15. člen

Prispevek iz dohodka za financiranje skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja SR Slovenije za tekočo letno valorizacijo pokojnin in invalidnin plačujejo temeljne organizacije združenega dela, ki so zavezanci za davek iz dohodka temeljnih organizacij združenega dela.

Osnova za obračun prispevka iz prejšnjega odstavka so sredstva poslovnega sklada temeljne organizacije združenega dela (brez tujih sredstev) po sta-

nju, ki je izkazan v zaključnem računu za leto 1973 v bilanci stanja, zmanjšana za sredstva, vplačana kot obvezno posojilo za kreditiranje hitrejšega razvoja gospodarsko nezadostno razvitih republik in avtonomne pokrajine Kosovo in za sredstva, vplačana kot posojilo v sklade skupnih rezerv.

16. člen

Temeljne organizacije združenega dela, druge organizacije in delovne skupnosti, ki ugotavljajo dohodek po zakonu o ugotavljanju in obračunavanju celotnega dohodka in dohodka v temeljnih organizacijah združenega dela (Uradni list SFRJ, št. 71/72), oziroma za katere smiselno veljajo določbe omenjenega zakona, krijejo in nadomeščajo prispevke po 13. do 15. členu tega zakona iz dohodka po določbah drugega odstavka 7. člena navedenega zakona.

17. člen

Temeljne organizacije združenega dela plačujejo mesečne akontacije prispevkov iz dohodkov po prvem odstavku 13. člena tega zakona do 20. v mesecu za tekoči mesec.

Mesečna akontacija za čas od 1. 1. do 30. 6. 1974 znaša eno dvanajstino tiste obveznosti, ki se izračuna na podlagi davčne osnove za davek iz dohodka temeljnih organizacij združenega dela za leto 1973.

S periodičnimi obračuni se ugotavlja in poračunava obveznost za preteklo obdobje in določi akontacija za tekoče obračunsko obdobje. Dokončni obračun prispevka se opravi z zaključnim računom za leto 1974.

Občani, ki z osebnim delom z lastnimi sredstvi opravljajo gospodarsko ali negospodarsko dejavnost, in se jim ugotavlja dohodek, plačujejo akontacije prispevkov iz dohodka po prvem odstavku 13. člena tega zakona na podlagi ugotovljene osnove za odmero davka iz dejavnosti za leto 1973. In sicer v rokih in na način, kot plačujejo davek iz dejavnosti. Dokončni obračun prispevka se opravi na podlagi osnove, ki jo za leto 1974 ugotovi občinski davčni organ.

18. člen

Temeljne organizacije združenega dela, druge organizacije in delovne skupnosti plačujejo prispevke iz dohodka po prvem odstavku 14. člena tega zakona ob vsakem dvigu sredstev za izplačilo osebnih dohodkov v letu 1974, zasebni delodajalci pa v sedmih dneh po izplačilu osebnih dohodkov, če s posebnim zakonom, samoupravnim sporazumom ali splošnim aktom samoupravne interesne skupnosti ni drugače določeno.

Občani, ki z osebnim delom z lastnimi sredstvi opravljajo gospodarsko ali negospodarsko dejavnost, in se jim ugotavlja dohodek, plačujejo akontacije prispevkov iz dohodka po prvem odstavku 14. člena tega zakona na podlagi ugotovljenega osebnega dohodka za leto 1973, in sicer v rokih in na način, kot plačujejo davek iz dejavnosti. Dokončni obračun za te prispevke se opravi na podlagi osebnega dohodka za leto 1974 ob odmeri davka iz dejavnosti.

Občani, ki z osebnim delom z lastnimi sredstvi opravljajo gospodarsko ali negospodarsko dejavnost, in se jim ne ugotavlja dohodek, plačujejo prispevke iz dohodka po prvem odstavku 14. člena tega zakona do

7 v mesecu za pretekli mesec, če ni s posebnim zakonom, samoupravnim sporazumom ali splošnim aktom samoupravne interesne skupnosti drugače določeno.

19. člen

Temeljne organizacije združenega dela plačujejo prispevek iz dohodka po prvem odstavku 15. člena tega zakona mesečno v višini ene dvanajstine letnega zneska prispevka, in sicer do 20 v mesecu za tekoči mesec.

4. Skupne določbe

20. člen

Po dogovoru med občino in ustrezno samoupravno interesno skupnostjo obračunavajo in pobirajo prispevke iz 9. člena, četrtega odstavka 17. člena in drugega odstavka 18. člena tega zakona občinski davčni organi.

21. člen

Če prispevek za financiranje samoupravnih interesnih skupnosti po tem zakonu ni plačan v predvidenem roku, mora zavezanec za prispevek plačati poleg prispevka še povečan prispevek v višini 0,05 % od neplačanega zneska prispevka na dan, če v posebnem zakonu ali samoupravnem sporazumu ni drugače določeno.

22. člen

Če občan, ki z osebnim delom z lastnimi sredstvi opravlja gospodarsko ali negospodarsko dejavnost, zapadlega prispevka za financiranje samoupravnih interesnih skupnosti ne plača v predvidenem roku, se prispevek prisilno izterja po predpisih o izterjavi davkov.

5. Končna določba

23. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. januarja 1974.

180.

Na podlagi 2. točke amandmaja LI k ustavi Socialistične republike Slovenije izdaja Predsedstvo Skupščine Socialistične republike Slovenije

U K A Z

o razglasitvi zakona o ureditvi določenih vprašanj s področja varnosti železniškega prometa

Razglša se zakon o ureditvi določenih vprašanj s področja varnosti železniškega prometa, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora in na seji gospodarskega zbora dne 25. aprila 1974.

Št. 021-60/74

Ljubljana, dne 25. aprila 1974.

Predsednik
Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o ureditvi določenih vprašanj s področja varnosti železniškega prometa

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem zakonom se urejajo določena vprašanja s področja varnosti železniškega prometa; vprašanja v zvezi z industrijskimi železnicami in industrijskimi tiri; rekonstrukcija prog, progovnih naprav, objektov in tirnih vozil na železnicah; križanje železniške proge s cesto in inšpekcija železniškega prometa.

II. INDUSTRIJSKE ŽELEZNICE IN INDUSTRIJSKI TIRI

2. člen

Industrijska železnica je po tem zakonu tista železnica, na kateri se opravlja prevoz samo za potrebe posameznih organizacij združenega dela oziroma za potrebe drugih imetnikov pravic uporabe take železnice (v nadaljnjem besedilu: organizacija združenega dela).

Industrijski tir po tem zakonu je tir, ki je priključen na omrežje jugoslovanskih železnic.

3. člen

Za industrijske železnice veljajo predpisi, ki urejajo graditev železnic in varnost prometa na jugoslovanskih železnicah. Promet na teh železnicah se opravlja na način, ki ga predpiše organizacija združenega dela.

4. člen

Za industrijske tiri se uporabljajo predpisi, ki veljajo za proge jugoslovanskih železnic, na katere je industrijski tir priključen, razen če železniška transportna organizacija, v skladu s tem zakonom, ne določi drugače.

5. člen

Tirna vozila, ki obratujejo na industrijskih železnicah, oziroma industrijskih tirih, morajo izpolnjevati enake pogoje kot vozila, ki obratujejo na omrežju jugoslovanskih železnic.

6. člen

Vse stroške v zvezi z industrijsko železnico oziroma industrijskim tirom trpi organizacija združenega dela, ki jo uporablja.

7. člen

Rekonstrukcija priključkov industrijskih tirov na omrežje jugoslovanskih železnic se sme opraviti samo po predhodnem soglasju železniške transportne organizacije, na območju katere je industrijski tir priključen.

8. člen

Organizacija združenega dela vzdržuje industrijsko železnico, industrijski tir in tirna vozila tako, da je zagotovljen varen in neoviran promet. V ta namen opravlja stalen nadzor v skladu z enotnimi pravili jugoslovanskih železnic.

9. člen

Promet na industrijskih železnicah in industrijskih tirih se opravlja v skladu s poslovnim redom or-

ganizacije združenega dela. Poslovni red mora biti usklajen z enotnimi pravili za urejanje železniškega prometa na jugoslovanskih železnicah.

10. člen

Tirna vozila z industrijskih tirov smejo voziti na območju postajnih tirov jugoslovanskih železnic samo pod pogoji, ki jih predpiše železniška transportna organizacija, na območju katere je industrijski tir priključen.

11. člen

Medsebojna razmerja med organizacijo združenega dela in železniško transportno organizacijo, na katere območju je industrijski tir priključen, se urejajo s pogodbo.

12. člen

Organizacija združenega dela predpiše posebne zdravstvene pogoje in potrebno strokovno usposobljenost delavcev ter način ugotavljanja in preverjanja teh pogojev ter usposobljenosti v skladu z enotnimi merili, ki veljajo za delavce železniških transportnih organizacij.

III. REKONSTRUKCIJA PROG, PRAGOVNIH NAPRAV, OBJEKTOV, TIRNIH VOZIL TER INDUSTRIJSKIH ŽELEZNIC IN INDUSTRIJSKIH TIROV

13. člen

Za rekonstrukcijo proge, progovne naprave, objekta, tirnega vozila na jugoslovanskih železnicah, industrijskih železnic in industrijskih tirov, se uporabljajo predpisi o graditvi objektov, kolikor ta zakon ne določa drugače.

Za rekonstrukcijo tirnega vozila se šteje predelava vozila, s katero se spreminjajo osnovne konstrukcijske in tehnične lastnosti vozila.

Za rekonstrukcijo se po tem zakonu ne štejeta obnova in zamenjava progovnih naprav oziroma tirnih vozil.

14. člen

Graditev gradbenih objektov ali drugih objektov ter postavljanje naprav na 200 m širokem zemljiškem pasu ob železniški progi (varovalni pas), računano od osi skrajnih tirov, se sme dovoliti pod pogoji, ki jih predpiše republiški sekretar, pristojen za promet.

15. člen

Tehnični pregled železniških prog jugoslovanskih železnic, industrijskih železnic, industrijskih tirov s pripadajočimi objekti in opremo, se opravlja po postopku in na način, ki ga določa zakon o graditvi objektov (Uradni list SRS, št. 42/73).

Tehnični pregled signalno-varnostnih in telekomunikacijskih naprav ter tirnih vozil in prototipov teh vozil na jugoslovanskih železnicah, industrijskih železnicah ter industrijskih tirih, se opravlja na način in po postopku, ki ga predpiše republiški sekretar, pristojen za promet.

IV. KRIŽANJE ŽELEZNIŠKIH PROG S CESTAMI

16. člen

Križanje proge s cesto se izvaja v dveh nivojih z nadvozom ali podvozom, ali pa v istem nivoju s cestnim prehodom.

17. člen

Križanje proge s cesto mora biti izvedeno z nadvozom ali podvozom:

1. če se proga križa z magistralno cesto;
2. če se proga križa z javno cesto ali drugo cesto, ki ni javna cesta, kjer je zelo gost promet;
3. če se proga na postajnem prostoru med uvoznimi kretnicami križa s katerokoli javno cesto ali drugo cesto oziroma potjo, ki ni javna cesta.

18. člen

Križanje s cesto z gostim oziroma srednje gostim prometom v istem nivoju se sme izvesti v soglasju z republiškim sekretariatom za gospodarstvo in republiškim sekretariatom za notranje zadeve.

19. člen

Če nastane križanje proge in javne ceste zaradi graditve nove proge oziroma nove javne ceste, trpi stroške za graditev nadvozov, podvozov oziroma cestnih prehodov investitor nove proge oziroma nove javne ceste.

Če nastane križanje proge in ceste oziroma druge poti, ki ni javna cesta, zaradi graditve nove proge ali na zahtevo zainteresirane občine ali organizacije, trpi stroške za zgraditev nadvoza, podvoza oziroma cestnega prehoda in stroške za ureditev in naprave ter druge stroške, s katerimi se zagotavlja varen in neoviran promet na cestnem prehodu. Investitor nove proge oziroma tisti, ki je to zahteval.

20. člen

Če je križanje izvedeno tako, da je zgrajen podvoz za javno cesto ali kakšno drugo cesto oziroma pot, ki ni javna cesta, velja proga nad podvozom z vsemi napeljavami in napravami za progovni objekt in mora za njegovo vzdrževanje skrbeti železniška organizacija, na katere območju je podvoz. Vozišče takega podvoza skupaj z morebitnimi napeljavami in napravami (razsvetljava, drenaža in drugo), ki so potrebne za pravilno in varno uporabo ceste, pa velja za cestni objekt.

Če je križanje izvedeno tako, da je zgrajen nadvoz za javno cesto ali kakšno drugo cesto oziroma pot, ki ni javna cesta, velja zgrajeni nadvoz za cestni objekt. Proga pod nadvozom skupaj z morebitnimi napeljavami in napravami, ki so potrebne za njeno pravilno in varno uporabo pa velja za železniški objekt in mora za njeno vzdrževanje skrbeti železniška organizacija, na katere območju je nadvoz.

Določbe tega člena se primerno uporabljajo tudi, kadar se obstoječi cestni prehod nadomesti z nadvozom ali podvozom zaradi prilagoditve obstoječega stanja z določbami 16. in 17. člena tega zakona.

21. člen

Če je križanje proge s cesto izvedeno v istem nivoju velja zgrajeni cestni prehod za sestavni del proge z obeh strani tira v širino treh metrov, računano od tirne osi.

Za vzdrževanje delov cestnega prehoda iz prejšnjega odstavka in za zagotovitev varnega in neovirane prometa na cestnem prehodu skrbi železniška organizacija, na katere območju je cestni prehod. Vozišče na cestnem prehodu mora vzdrževati tako, da je omogočen varen in neoviran promet po njem.

Druge dele ceste z obeh strani prehoda mora vzdrževati upravljalca javne ceste oziroma ceste ali poti, ki ni javna cesta in sicer tako, da je na progi, čez katero pelje cestni prehod, omogočen varen in neoviran železniški promet. Če uporabljajo cesto oziroma drugo pot pretežno ali izključno druga organizacija združenega dela, mora dele ceste z obeh strani cestnega prehoda vzdrževati sama.

22. člen

Železniška organizacija in upravljalca ceste s sporazumom podrobneje uredita medsebojna razmerja glede vzdrževanja cestnih prehodov prek železniške proge.

23. člen

Posebne tehnične predpise in varnostne ter druge pogoje v zvezi z ureditvijo križanja železniške proge s cestami, predpise republiški sekretar pristojen za promet.

V. INŠPEKCIJA ŽELEZNIŠKEGA PROMETA

24. člen

Železniški promet na območju SR Slovenije na progah jugoslovanskih železnic, industrijskih železnic in industrijskih tirih nadzoruje republiški prometni inšpektorat po republiških inšpektorjih železniškega prometa.

25. člen

Pri opravljanju nadzorstva pregleduje inšpektor železniškega prometa zlasti:

1. ali je železniška organizacija oziroma druga organizacija združenega dela, ki opravlja železniški promet na določeni železnici, organizirala notranjo kontrolo in ali ta kontrola pravilno in učinkovito deluje;

2. ali železniški delavci spoštujejo predpisana pravila za urejanje in opravljanje železniškega prometa, določbe o signalih in pravila o vzdrževanju železniških prog in železniških vozil;

3. ali železniški delavci in delavci na industrijskih železnicah in industrijskih tirih, ki neposredno sodelujejo v železniškem prometu izpolnjujejo pogoje, ki so predpisani glede zdravstvene sposobnosti in strokovne usposobljenosti za samostojno delo na delovnih mestih in ali se pravilno uporabljajo predpisi o delovnem času, ki se nanašajo na to delovno mesto;

4. ali se proge, progovne naprave in objekti, telekomunikacijske in signalno-varnostne naprave in tirna vozila jugoslovanskih železnic, industrijskih železnic in industrijskih tirov pravilno in v redu vzdržujejo;

5. ali se pri graditvi in rekonstrukciji železniških prog, progovnih naprav in objektov, telekomunikacijskih in signalno-varnostnih naprav in tirnih vozil jugoslovanskih železnic, industrijskih železnic in industrijskih tirov upoštevajo tehnični predpisi, normativi, obvezni jugoslovanski standardi in interni železniški standardi;

6. ali kakovost opravljenih del, elementi in materiali, ki se uporabljajo pri graditvi, rekonstrukciji oziroma vzdrževanju prog, progovnih naprav in objektov, telekomunikacijskih in signalno-varnostnih naprav in tirnih vozil ustrezajo veljavnim tehničnim predpisom, normativom in standardom;

7. ali se izvajajo ukrepi za varnost železniškega prometa in za red na železnicah, industrijskih železnicah in industrijskih tirih;

8. ali se v mednarodnem železniškem prometu pri tranzitu, ob vходу in izhodu na progah jugoslovanskih železnic in na tirih vozil, ki se v tem prometu uporabljajo, spoštujejo mednarodne pogodbe, ki se nanašajo na varnost železniškega prometa, varnost potnikov in tehnično enotnost železnic v tem prometu.

26. člen

Inšpektor železniškega prometa je upravičen:

1. zadržati izvršitev odredb, ki nasprotujejo določbam zakonov in predpisov, izdanih na njihovi podlagi;

2. odrediti, da se na vozilih, progah in progovnih napravah odpravljajo tehnične pomanjkljivosti, ki ogrožajo varnost prometa;

3. odrediti, da se začasno izključijo iz prometa vozila, proge in progovne naprave, ki ne ustrezajo predpisanim tehničnim in drugim pogojem, če bi bila sicer varnost prometa ogrožena;

4. odstraniti z dela železniškega delavca, ki neposredno sodeluje v železniškem prometu, če ne izpolnjuje predpisanih zdravstvenih pogojev ali nima predpisane strokovne usposobljenosti za samostojno delo na svojem delovnem mestu, če pride na delo v takem telesnem ali duševnem stanju, da ni zmožen pravilno opravljati svoje delovne dolžnosti, če zanemarja svojo dolžnost, jo opravlja površno ali nepravilno in to vpliva na rednost in varnost prometa;

5. odrediti, da se odpravijo nepravilnosti v železniškem prometu in da se promet prilagodi določbam zakonov in na njegovi podlagi izdanih predpisov, če je treba pa določiti tudi način in odrediti ukrepe za odpravo nepravilnosti v železniškem prometu;

6. začasno ustaviti dela, ki se izvajajo v neposredni bližini proge, če je nevarnost, da bodo ogrožala varnost prometa in zahtevati od upravnega organa, ki je opravil kontrolo tehnične dokumentacije in dal dovoljenje za graditev, naj pregleda položaj in odredi ukrepe za sanacijo;

7. ustaviti dela, ki se izvajajo na železniškem območju ali v neposredni bližini proge brez gradbenega dovoljenja in o tem obvestiti upravni organ, ki je pristojen za izdajo gradbenega dovoljenja.

27. člen

Železniška organizacija mora brez odlašanja obvestiti republiški prometni inšpektorat o vsaki železniški nesreči; o hujši železniški nesreči ga mora obvestiti takoj in ob vsakem dnevnem času, prav tako tudi o delih, ki se izvajajo v bližini proge ali progovnih naprav in objektov, ki bi lahko vplivali na varnost železniškega prometa.

28. člen

Za inšpektorja železniškega prometa je lahko imenovan, kdor ima ustrezno visoko izobrazbo in najmanj pet let delovnih izkušenj na delovnih mestih, za katera je potrebna visoka strokovna izobrazba ustrezne železniške specialnosti in strokovni izpit za inšpektorja, ali pa ustrezno višjo strokovno izobrazbo in najmanj deset let delovnih izkušenj na delovnih mestih, za katera je potrebna višja strokovna izobrazba ustrezne železniške specialnosti in strokovni izpit za inšpektorja.

29. člen

Železniška organizacija in organizacije združenega dela, ki upravljajo industrijski tir morajo dostaviti re-

publiškemu prometnemu inšpektoratu v osmih dneh vsak splošni akt, s katerim urejajo vprašanja železniškega prometa.

VI. KAZENSKÉ DOLOČBE

30. člen

Z denarno kaznijo od 50.000 do 500.000 dinarjev se kaznuje za gospodarski prestopok organizacija združenega dela ali druga pravna oseba:

1. če pri graditvi industrijskih železnic ne upošteva predpisov za graditev železnic in varnost prometa na železnicah ali če ne predpiše načina prometa na teh železnicah (3. člen);

2. če zgradi industrijski tir drugačen kot je tir na progah jugoslovanskih železnic, oziroma si ne preskrbi ustreznega dovoljenja pristojne železniške transportne organizacije (4. člen);

3. če uporablja drugačna tirna vozila, kot so vozila jugoslovanskih železnic (5. člen);

4. če gradi v varovalnem pasu železnice v nasprotju s predpisi (14. člen);

5. če izroči v promet signalno-varnostno napravo, telekomunikacijsko napravo in tirno vozilo oziroma prototip tega vozila pred opravljenim tehničnim pregledom in izdaja odločbe o izročitvi v promet (2. odstavek 15. člena);

6. če izvede križanje železnice s cesto z gostim in srednje gostim prometom v istem nivoju brez ustreznih soglasij (18. člen).

Za dejanja iz prejšnjega odstavka se kaznuje tudi odgovorna oseba organizacije združenega dela oziroma druge pravne osebe z denarno kaznijo od 1.000 do 10.000 dinarjev.

31. člen

Z denarno kaznijo od 20.000 do 200.000 dinarjev se kaznuje za gospodarski prestopok železniška organizacija, organizacija združenega dela, ali druga pravna oseba, če ne ravna v skladu z določbami 16. in 17. člena tega zakona pri graditvi cestnega prehoda prek železniške proge v istem nivoju ali pri zagotovitvi varnega prometa preko teh prehodov.

Za dejanja iz prejšnjega odstavka se kaznuje tudi odgovorna oseba železniške organizacije, organizacije združenega dela ali druge pravne osebe z denarno kaznijo od 500 do 5.000 dinarjev.

32. člen

Z denarno kaznijo od 20.000 do 100.000 dinarjev se kaznuje za gospodarski prestopok organizacija združenega dela ali druga pravna oseba:

1. če ne vzdržuje industrijskih železnic, industrijskih tirov in tirnih vozil tako, da je zagotovljen varen in neoviran promet in če nima tirov, tirnih naprav, objektov in tirnih vozil pod stalnim nadzorstvom (8. člen);

2. če nima poslovnega reda ali če ta ni usklajen z enotnimi pravili za urejanje železniškega prometa na jugoslovanskih železnicah (9. člen).

Za dejanja iz prejšnjega odstavka se kaznuje tudi odgovorna oseba organizacije združenega dela ali druge pravne osebe z denarno kaznijo od 500 do 2.000 dinarjev.

33. člen

Z denarno kaznijo od 10.000 do 50.000 dinarjev se kaznuje za prekršek organizacija združenega dela ali druga pravna oseba:

1. če opravi rekonstrukcijo obstoječih industrijskih tirov brez predhodnega soglasja železniške transportne organizacije (7. člen);

2. če tirna vozila industrijskih tirov na območju postajnih tirov jugoslovanskih železnic ne vozijo pod pogoji, ki jih je predpisala železniška transportna organizacija (10. člen);

3. če ne sklene pogodbe z železniško organizacijo, na katere območju je industrijski tir priključen (11. člen);

4. če zaposluje na posameznih delovnih mestih na industrijskih tirih delavce, ki ne izpolnjujejo predpisane strokovne in zdravstvene pogoje (12. člen);

5. če na svojem območju ne skrbi za vzdrževanje podvoza oziroma nadvoza (20. člen);

6. če na svojem območju ne vzdržuje cestnega prehoda tako, da je na njem zagotovljen varen in neoviran promet (2. odstavek 21. člen);

7. če ne vzdržuje delov ceste z obeh strani prehoda tako, da je omogočen varen in neoviran železniški promet (3. odstavek 21. člen).

Za dejanja iz prejšnjega odstavka se kaznuje tudi odgovorna oseba organizacije združenega dela oziroma druge pravne osebe z denarno kaznijo od 500 do 1.000 dinarjev.

34. člen

Z denarno kaznijo od 1.000 do 10.000 dinarjev se kaznuje za prekršek železniška organizacija, organizacija združenega dela ali druga pravna oseba, če ne ravna po odločbi, ki jo izda inšpektor železniškega prometa po pooblastilih iz 26. člena.

Za dejanja iz prejšnjega odstavka se kaznuje tudi odgovorna oseba železniške organizacije, organizacije združenega dela ali druge pravne osebe z denarno kaznijo od 100 do 1.000 dinarjev.

VII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

35. člen

Dokler ne bo izdan predpis o tehničnem pregledu in izročitvi v promet železniških vozil iz 15. člena tega zakona, se na območju SR Slovenije uporablja pravilnik o tehničnem pregledu in izročitvi v promet železniških vozil (Uradni list SFRJ, št. 26/69).

36. člen

Stroške za vzdrževanje cestnega prehoda in stroške za zagotovitev varnega in neoviranega prometa na cestnem prehodu trpijo:

1. stroške za vzdrževanje tirov in drugih delov železniške proge na cestnem prehodu, signalnih naprav in znakov, ki opozarjajo železniške delavce v vlaku na cestni prehod in na železniške telefonske zveze s cestnim prehodom — železniška organizacija;

2. stroške za vzdrževanje vozišča na cestnem prehodu ter cestnih prometnih znakov, ki opozarjajo udeležence v cestnem prometu na cestni prehod — upravljalec ceste;

3. stroške za vzdrževanje naprav, s katerimi se udeležencem v cestnem prometu dajejo znaki, da se cestnemu prehodu približuje vlak in naprav za zapiranje prometa na cestnem prehodu v pogojih in obsegu, kot to predpisujejo veljavni predpisi o varnosti cestnega prometa ter nujne stroške za ravnanje s takimi

napravami — v enakih delih železniška organizacija in upravljalca ceste.

Železniška organizacija trpi vse stroške, ki jih imajo postaje in druga mesta, na katerih se ureja železniški promet ali ki neposredno sodelujejo v železniškem prometu, z urejanjem vožnje vlakov in drugim delom, ki je v zvezi z zagotovitvijo varnega in neoviranega prometa na cestnem prehodu.

Če uporablja javno cesto ali drugo cesto, ki ni javna, predysem ali edinole določena organizacija združenega dela ali druga organizacija, trpi stroške za vzdrževanje vozišča in za zagotovitev varnega in neoviranega prometa na cestnem prehodu iz 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena v celoti ta organizacija.

37. člen

Stroški za vzdrževanje vozišča in stroški za zagotovitev neoviranega prometa iz 2. in 3. točke prvega odstavka in tretjega odstavka prejšnjega člena tega zakona se ugotavljajo in obračunavajo izključno na podlagi skupnih stroškov tiste železniške organizacije združenega dela, ki v okviru svoje dejavnosti vzdržuje cestni prehod in skrbi za varen in neoviran promet na cestnem prehodu. Ti stroški so:

1. materialni poslovni stroški, ki se nanašajo na cestni prehod;
2. amortizacija sredstev za zagotovitev varnega in neoviranega prometa na cestnem prehodu;
3. ustrezen del zakonskih in pogodbenih obveznosti, ki se nanašajo na cestni prehod, plačajo pa iz dohodka;
4. osebni dohodki delavcev, ki na cestnem prehodu ravnaajo z varnostnimi sredstvi;
5. del poslovnih stroškov in del osebnih dohodkov, ki nastajajo z vzdrževanjem in zagotavljanjem varnosti na cestnem prehodu pri upravi delovne enote.

Poleg stroškov iz prejšnjega odstavka se lahko obračunava v zvezi s poslovanjem na cestnem prehodu tudi ustrezen del akumulacije za rezervni sklad in za sklad skupne porabe.

38. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati zakon o organih za opravljanje določenih zadev s področja železnic v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 31/65), razen 6. člena tega zakona.

39. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

181.

Na podlagi 2. točke amandmaja LI k ustavi Socialistične republike Slovenije izdaja predsedstvo Skupščine Socialistične republike Slovenije

UKAZ

o razglasitvi zakona o samoupravni interesni skupnosti za železniški in luški promet

Razglasa se zakon o samoupravni interesni skupnosti za železniški in luški promet, ki ga je sprejela

Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora in na seji gospodarskega zbora dne 25. aprila 1974.

Št. 34-69/74

Ljubljana, dne 25. aprila 1974.

Predsednik
Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o samoupravni interesni skupnosti za železniški in luški promet

1. člen

Za zagotovitev opravljanja zadev posebnega družbenega pomena na področju javnega železniškega in luškega prometa, za zadovoljevanje osebnih in skupnih interesov ter za usklajevanje dela s potrebami in interesi na tem področju, se v skladu s tem zakonom združijo uporabniki železniških in luških storitev skupaj z delavci, ki opravljajo te storitve, v samoupravno interesno skupnost za železniški in luški promet SR Slovenije (v nadaljnjem besedilu: skupnost).

Zadeve posebnega družbenega pomena na področju dejavnosti javnega železniškega in luškega prometa so:

1. trajnost, varnost in kakovost javnega železniškega in luškega prometa,
2. razvoj železniških in luških zmogljivosti,
3. cene in tarife železniških in luških storitev.

2. člen

V skupnost se združujejo kot uporabniki delavci organizacij združenega dela, ki so po zakonu o usmeritvi sredstev SR Slovenije za investicije v gospodarstvu v letih 1971 do 1976 (Uradni list SRS, št. 9/69, 8/73 in 13/73) in po zakonu o povračilu dela obresti za investicijske kredite za modernizacijo železniških prog v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 9/69 in 8/73) dolžne obvezno združevati sredstva ter delovni ljudje in občani prek krajevnih skupnosti oziroma njihovih skupnosti.

K skupnosti lahko pristopijo tudi drugi interesi.

Uporabniki storitev železniškega in luškega prometa se s samoupravnim sporazumom organizirajo v skupnost glede na svojo udeležnost oziroma zainteresiranost za javni železniški in luški promet po območju, na katerem delujejo, oziroma po prometnem središču, na katerem neposredno uresničujejo svoje interese.

3. člen

Člani skupnosti s samoupravnim sporazumom določijo merila za udeležnost uporabnikov v javnem železniškem in luškem prometu, s samoupravnim sporazumom in statutom pa urejajo zadeve, ki so skupnega pomena za njene člane in natančneje opredelijo delovno področje skupnosti, njeno organizacijo ter organizacijo in način delegiranja v skupščino, način odločanja, pooblastila in odgovornost skupščine in drugih organov skupnosti, način združevanja in upravljanja sredstev, opravljanje strokovnih zadev za skupnost, način reševanja spornih vprašanj, nadzorstvo članov nad delom skupnosti in druge zadeve, pomembne za poslovanje skupnosti.

Skupščina SR Slovenije potrdi tiste določbe samoupravnega sporazuma, ki se nanašajo na zadeve posebnega družbenega pomena na področju dejavnosti javnega železniškega in luškega prometa.

4. člen

Skupnost se zaradi usklajevanja razvoja javnega železniškega in luškega prometa in zaradi reševanja skupnih zadev na področju prometa povezuje z drugimi samoupravnimi interesnimi skupnostmi na področju prometa in zvez.

5. člen

Skupnost se organizira tako, da zagotavlja tudi varovanje posebnih interesov glede medsebojnih odnosov in posebnosti v železniškem in luškem prometu ter da omogoča povezovanje železniškega gospodarstva Ljubljana oziroma Luke Koper z organizacijami združenega dela, ki z železnico oziroma luko sodelujejo ali vlagajo sredstva za njun razvoj, ter z drugimi organizacijami drugih prometnih dejavnosti.

6. člen

Skupščino skupnosti sestavljata zbor delegatov uporabnikov in zbor delegatov delavcev železniškega in luškega prometa.

Zbora delegatov odločata enakopravno o zadevah iz pristojnosti skupščine.

Ce zbora delegatov ne sprejmeta odločitve v enakem besedilu, se uvede usklajevalni postopek, katerega način se določi s samoupravnim sporazumom oziroma statutom skupnosti.

7. člen

Dolgoročne in srednjeročne programe razvoja javnega železniškega in luškega prometa ter sklepe o prenehanju javnega prometa na posamezni progi ali njenem delu sprejema Skupnost v skladu z družbenimi in regionalnimi prostorskimi plani družbenopolitičnih skupnosti in v soglasju s Skupščino SR Slovenije.

8. člen

Ce organizacije združenega dela železniškega in luškega prometa ne morejo zagotoviti izvajanja zadev posebnega družbenega pomena po sprejetem programu skupnosti iz svojega dohodka, se člani skupnosti sporazumejo o načinu in pogojih združevanja potrebnih sredstev oziroma o drugih virih financiranja. Skupščina skupnosti določi predlog o višini, pogojih in načinu združevanja sredstev oziroma drugih virov financiranja, odločitev o tem pa sprejmejo temeljne organizacije združenega dela s samoupravnim sporazumom.

Ce po določbi prejšnjega odstavka ni mogoče zagotoviti potrebnih sredstev, lahko Izvršni svet Skupščine SR Slovenije predlaga Skupščini SR Slovenije, da predpiše obvezno združevanje sredstev oziroma obvezni prispevek za uresničevanje programa skupnosti in osnovnih ciljev razvoja javnega železniškega oziroma luškega prometa, določenih v družbenem planu SR Slovenije.

9. člen

Pri odločanju o predlogu za prenehanje javnega prometa na posamezni progi ali njenem delu je skup-

ščina skupnosti dolžna oceniti kompleksno problematiko in upoštevati vse možne okoliščine in rešitve glede zagotavljanja prometa ter možnosti skladnega razvoja prometne infrastrukture na interesnem območju te proge oziroma njenega dela.

Sklep skupščine skupnosti o prenehanju javnega prometa na posamezni progi ali njenem delu velja, ko da nanj soglasje Skupščina SR Slovenije. Ce Skupščina SR Slovenije odkloni soglasje, določi hkrati tudi način, viro in obseg nadomestila za izgubo na taki progi oziroma njenem delu.

10. člen

Ce skupnost ne odloči o vprašanju, od katerega je bistveno odvisno njeno delo, jo pozove Izvršni svet Skupščine SR Slovenije, da o tem vprašanju odloči in ji hkrati določi rok, v katerem je dolžna to storiti. Ce skupnost tudi v določenem roku ne odloči o tem vprašanju, Izvršni svet Skupščine SR Slovenije predlaga Skupščini SR Slovenije, da s svojo odločitvijo začasno uredi tako vprašanje.

Za vprašanja iz prejšnjega odstavka se štejejo zlasti vprašanja zagotavljanja trajnosti, varnosti in kakovosti javnega železniškega in luškega prometa, programa razvoja in njegovega financiranja, cen oziroma tarif in osnov voznega reda.

11. člen

Priprave za začetek dela skupnosti opravi iniciativni odbor, ki ga sestavljajo člani poslovnega odbora za določanje o uporabi sredstev za modernizacijo železniških prog v SR Sloveniji ter člani iz vrst delavcev organizacij združenega dela železniškega in luškega prometa.

Skupnost začne z delom, ko samoupravni sporazum iz prvega odstavka 3. člena tega zakona podpišejo pooblašcene osebe uporabnikov storitev železniškega in luškega prometa in pooblašcene osebe organizacij združenega dela železniškega in luškega prometa, ki predstavljajo vsaj dve tretjini delegatov posameznega zbora skupščine skupnosti.

12. člen

Z dnem, ko začne skupnost z delom v skladu s tem zakonom in samoupravnim sporazumom, preneha veljati določba 6. člena zakona o organih za opravljanje določenih zadev s področja železnic v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 31/65).

Z dnem iz prejšnjega odstavka se na območju SR Slovenije prenehajo uporabljati določbe 23. člena zakona o organizaciji jugoslovanskih železnic (Uradni list SFRJ, št. 5/66, 50/68, 55/68 in 10/70).

13. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

182.

Na podlagi 2. točke amandmaja LI k ustavi Socialistične republike Slovenije izdaja Predsedstvo Skupščine Socialistične republike Slovenije

UKAZ

o razglasitvi zakona o izjemnem priznanju in odmeri starostne pokojnine osebam, ki imajo posebne zasluge

Razglašja se zakon o izjemnem priznanju in odmeri starostne pokojnine osebam, ki imajo posebne zasluge, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 17. aprila 1974 in na seji socialno-zdravstvenega zbora dne 25. aprila 1974.

Št. 191-29/74

Ljubljana, dne 25. aprila 1974.

Predsednik

Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o izjemnem priznanju in odmeri starostne pokojnine osebam, ki imajo posebne zasluge

1. člen

Osebam, ki imajo posebne zasluge na področju revolucionarne, politične, znanstvene, kulturne ali druge družbene dejavnosti se sme izjemoma priznati starostna pokojnina ne glede na pogoje, ki jih določajo predpisi o pokojninskem zavarovanju za pridobitev pravice do pokojnine. Tem osebam se sme odmeriti tudi večja pokojnina, kot bi jim šla po predpisih o pokojninskem zavarovanju.

Družinskim članom oseb iz prvega odstavka tega člena se sme izjemoma priznati družinska pokojnina ali odmeriti večja družinska pokojnina, kot bi jim šla po predpisih o pokojninskem zavarovanju.

2. člen

O izjemnem priznanju in odmeri starostne oziroma družinske pokojnine po tem zakonu odloča Izvršni svet Skupščine SR Slovenije na predlog republiških organov družbenopolitičnih organizacij ali organa Skupščine SR Slovenije, določenega z njenim poslovnikom.

3. člen

Podrobnejša merila za izjemno priznavanje pokojnin po tem zakonu predpiše Izvršni svet Skupščine SR Slovenije potem, ko dobi mnenja republiškega odbora ZZB NOV in Republiške konference SZDL.

4. člen

Pokojnine, priznane in odmerjene po tem zakonu, izplačuje Skupnost pokojninskega in invalidskega zavarovanja v SR Sloveniji v breme proračuna SR Slovenije (59. člen zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju — Uradni list SRS, št. 54/399-72 in 26-242/73).

5. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

183.

Na podlagi 2. točke amandmaja LI k ustavi Socialistične republike Slovenije izdaja predsedstvo Skupščine Socialistične republike Slovenije

UKAZ

o razglasitvi zakona o ustanovitvi Mednarodnega centra za upravljanje podjetij v javni lastnini

Razglašja se zakon o ustanovitvi Mednarodnega centra za upravljanje podjetij v javni lastnini, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora in na seji gospodarskega zbora dne 25. aprila 1974.

Št. 022-216/74

Ljubljana, dne 25. aprila 1974.

Predsednik

Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o ustanovitvi Mednarodnega centra za upravljanje podjetij v javni lastnini

1. člen

Ustanovi se Mednarodni center za upravljanje podjetij v javni lastnini (v nadaljnjem besedilu: center). Center je zavod.

Sedež centra je v Ljubljani.

2. člen

Naloga centra je, da raziskuje in proučuje status, delo, organizacijo in upravljanje podjetij v javni lastnini v državah v razvoju. Svojo nalogo opravlja center tako, da na tem področju:

- organizira in izvaja raziskovalno delo;
- organizira izobraževanje kadrov iz dežel v razvoju;
- nudi posvetovalne usluge;
- zbira, sistemizira in posreduje informacije o izkušnjah drugih dežel.

Dejavnost centra je posebnega družbenega pomena.

3. člen

Finančna sredstva za začetek dela centra in njegovo poslovanje v letu 1974 zagotovijo Socialistična republika Slovenija iz svojega proračuna in iz drugih virov, Zvezni zavod za mednarodno znanstveno, prosvetno-kulturno in tehnično sodelovanje v skladu s posebno pogodbo ter zainteresirane organizacije združenega dela in mednarodne organizacije.

4. člen

Sredstva za izvajanje nalog centra prispevajo na podlagi posebnih sporazumov oziroma pogodb zainteresirane organizacije, družbenopolitične skupnosti, samoupravne interesne skupnosti, države v razvoju in druge države ter mednarodne organizacije; del sredstev za opravljanje svoje dejavnosti pa pridobiva center z neposrednimi povračili za svoje storitve.

5. člen

Poleg organov upravljanja zavoda ima center tudi svet centra kot poseben organ, ki opravlja naloge centra po tem zakonu in po statutu centra.

Člane sveta imenujejo zainteresirane organizacije in organi, ki jih določa statut centra.

Član sveta je tudi direktor centra.

6. člen

Svet centra:

— soddoloča z organi upravljanja centra o ciljih in programih dela ter o razvojni politiki centra;

— daje soglasje k letnemu finančnemu načrtu in zaključnemu računu centra, razen glede tistega dela, ki se nanaša na razporejanje sredstev, s katerimi razpolagajo delavci centra;

— opravlja druge zadeve, ki so v njegovi pristojnosti po zakonu ali statutu centra.

7. člen

Izvršni svet Skupščine SR Slovenije daje soglasje k tistim določbam statuta centra, ki se nanašajo na pogoje in način upravljanja dejavnosti centra, na oblikovanje sveta centra in njegove pristojnosti ter na namen uporabe sredstev centra.

8. člen

Center ima direktorja, ki opravlja naloge individualnega poslovnega organa in ga imenuje Izvršni svet Skupščine SR Slovenije.

9. člen

Priprave za začetek dela centra opravi iniciativni odbor, ki ga je imenoval Izvršni svet Skupščine SR Slovenije.

10. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

184.

Na podlagi 2. točke amandmaja LI k ustavi Socialistične republike Slovenije izdaja predsedstvo Skupščine Socialistične republike Slovenije

UKAZ

o razglasitvi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o osnovni šoli

Razglša se zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o osnovni šoli, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora in na seji prosvetno-kulturnega zbora dne 25. aprila 1974.

Št. 61-11/74

Ljubljana, dne 25. aprila 1974.

Predsednik
Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o spremembah in dopolnitvah zakona o osnovni šoli

1. člen

V 2. člehu zakona o osnovni šoli (Uradni list SRS, št. 9-51/68, 12/68, 14-108/69 in 31-275/72) se druga alineja prvega odstavka spremeni tako, da se glasi:

»— uvaja učence v razumevanje temeljnih zakonitosti razvoja narave in družbe in jim s tem daje temelje za oblikovanje marksističnega pogleda na svet«.

2. člen

V 3. členu se beseda: »z delovnimi« nadomesti z besedami: »s krajevnimi skupnostmi, z organizacijami združenega dela«.

3. člen

10. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Pouk v osnovni šoli je za učence in za odrasle brezplačen. Učenci iz oddaljenih krajev imajo med obveznim šolanjem pravico do brezplačnega prevoza v šolo oziroma do brezplačne oskrbe v kraju šolanja.

Osnovna šola skupaj s starši, krajevno skupnostjo, občino, organizacijami združenega dela in samoupravnimi interesnimi skupnostmi zagotavlja pogoje za uspešno šolanje«.

4. člen

11. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Osnovna šola je organizacija združenega dela, katere dejavnost je posebnega družbenega pomena.

Osnovna šola je lahko organizirana kot delovna organizacija, kot temeljna organizacija združenega dela ali druga organizacija združenega dela v sestavi delovne organizacije ali kot sestavljena organizacija združenega dela.

Vzgojnoizobraževalni proces organizira osnovna šola kot centralna osnovna šola, kot podružnica v sestavi centralne osnovne šole ali kot samostojna osnovna šola.

Samostojna osnovna šola in centralna osnovna šola sta zavod«.

5. člen

Prvi odstavek 12. člena se črta.

6. člen

Drugi odstavek 13. člena se črta.

7. člen

14. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Osnovna šola pridobiva dohodek za opravljeno delo po pogodbi, ki jo sklene s pristojno izobraževalno skupnostjo.

Osnovna šola lahko pridobiva sredstva tudi iz drugih virov v skladu s svojim delovnim programom in opravljenim delom«.

8. člen

V prvem odstavku 19. člena se za besedami: »in drugimi organizacijami« dodajo besede: »ter samoupravnimi interesnimi in drugimi skupnostmi«.

Četrta alineja 19. člena se spremeni tako, da se glasi:

»— organizira šolo v naravi, letovanja in druge oblike dela z učenci«.

9. člen

20. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Za izboljšanje in poglobljanje vzgojnoizobraževalnega dela lahko osnovna šola vključuje v svoje delo šolske pedagoge, psihologe, socialne delavce, knjižničarje in druge strokovne delavce«.

10. člen

V 22. členu se besedi: »pedagoški svet« nadomesti ta z besedami: »strokovni svet za vzgojo in izobraževanje SR Slovenije«.

11. člen

Za 26. členom se doda nov 26.a člen, ki se glasi:

»Za uspešnejše uresničevanje vzgojnoizobraževalnih smotrov osnovne šole in za izenačevanje možnosti za izobraževanje lahko osnovna šola sama ali skupaj z vzgojnovarstvenimi organizacijami organizira oddelke podaljšanega bivanja, različne oblike varstva učencev, oddelke za predšolsko vzgojo, zlasti malo šolo kot organizirano pripravo na osnovno šolo v letu pred vstopom v osnovno šolo.«

12. člen

V drugem odstavku 28. člena se besedilo za podpičjem spremeni tako da se glasi: »v petem razredu lahko poučujejo posamezne skupine predmetov tudi učitelji, usposobljeni za razredni pouk«.

13. člen

V prvem odstavku 29. člena se besede: »z organizirano in sistematično dodatno pomočjo« nadomestijo z besedami: »z organiziranim in sistematičnim dopolnilnim in dodatnim poukom«.

Drugi odstavek 29. člena se črta.

14. člen

Drugi odstavek 33. člena se črta.

Dosedanji tretji odstavek postane drugi odstavek.

15. člen

34. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Učitelji med šolskim letom sproti preverjajo in ocenjujejo obseg in kakovost znanja, ugotavljajo sposobnost, prizadevnost, napredek, razvoj učnih in delovnih navad učenca ter njegovo vzgojenost. Ugotovitve o znanju in vedenju učenca izraža učitelj z ocenami.«

16. člen

35. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Učenci prejmejo polletno in letno oceno iz vseh predmetov, ki se poučujejo v razredu, razen iz predmeta družbeno-moralna vzgoja. Učenci se ocenjujejo tudi iz vedenja. Ob koncu šolskega leta se ocenjuje tudi splošni uspeh učencev«.

17. člen

37. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Če učenčevi starši menijo, da je bil učenec ob koncu šolskega leta oziroma pri popravnem ali razrednem izpitu nepravilno ocenjen, lahko predložijo v treh dneh po prejemu spričevala učiteljskemu zboru obrazložen ugovor.

Učiteljski zbor najpozneje v treh dneh po prejemu ugovora imenuje komisijo, ki se prepriča o učenčevem znanju in ga oceni. Ocena komisije je dokončna. Če je določila drugačno oceno, šola učencu izda novo spričevalo. V komisiji so ravnatelj in dva učitelja, ki ju imenuje učiteljski zbor. Delu komisije prisostvuje pedagoški svetovalec, ki ga določi pristojna organizacijska enota Zavoda za šolstvo SR Slovenije«.

18. člen

39. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Učenci osnovne šole praviloma napredujejo v višji razred. Razred ponavljajo v primerih, ko tudi z individualnim in skupinskim delom ter z dopolnilnim poukom po 39.a členu tega zakona niso dosegli minimalnega znanja, potrebnega za uspešno delo v višjem razredu. O ponavljanju razreda odloči učiteljski zbor osnovne šole na podlagi pismene strokovne utemeljitve učitelja in razrednika.

Učenec ima pravico ponavljati razred zaradi slabšega splošnega uspeha, daljše odsotnosti, bolezni, preselitve ali zaradi drugih opravičljivih razlogov«.

19. člen

Prvi odstavek 39.a člena se spremeni tako, da se glasi:

»Osnovna šola organizira dopolnilni pouk za učence, ki ne morejo slediti pouku«.

Tretji odstavek 39.a člena se črta.

Dosedanji četrti odstavek postane tretji odstavek.

20. člen

Prvi odstavek 40. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Učenci osmega razreda končajo osnovno šolo, kadar so ocenjeni s pozitivnimi ocenami iz vseh predmetov, če ni s tem zakonom drugače določeno«.

Tretji odstavek 40. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Učenci osmega razreda uspešno končajo osnovno šolo tudi, če so negativno ocenjeni iz tujega jezika. Tem učencem se na njihovo zahtevo izda spričevalo o končani osnovni šoli brez ocene iz tujega jezika.

21. člen

V 41.a členu se doda nov prvi odstavek, ki se glasi:

»V osnovni šoli se opravljajo popravni in razredni izpiti«.

Dosedanji prvi odstavek postane drugi odstavek.

22. člen

V drugem odstavku 42. člena se dodajo za besedo »zlasti« besede: »s svetom staršev«.

23. člen

43. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Roditeljske sestanke sklicuje in vodi razrednik oziroma ravnatelj. Razrednik oziroma ravnatelj mora sklicati roditeljski sestanek na zahtevo staršev, po sklepu razrednega oziroma učiteljskega zbora ali po sklepu sveta šole. Na roditeljskih sestankih razpravljajo navzoči o vseh vprašanih življenja in dela šole, o

vzgoji in izobraževanju, o uspehih učencev in predlagajo ukrepe za izboljšanje vzgojnoizobraževalnega dela».

24. člen

Za 43. členom se doda nov 43.a člen, ki se glasi:

»Za organizirano vključevanje interesa staršev v vzgojnoizobraževalno delo ima šola svet staršev.

Člane sveta delegirajo starši učencev v skladu s statutom šole. Svet staršev izvoli predsednika, ki sklicuje in vodi delo sveta.

Šola zagotavlja materialne in druge pogoje za delo sveta staršev.

Svet staršev razpravlja o vseh vprašanih življenja in dela šole, zlasti še o organizaciji in programu vzgojnoizobraževalnega dela, predlaga ukrepe samoupravnim in strokovnim organom šole ter v skladu s statutom delegira predstavnike staršev v svet šole».

25. člen

52. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Vzgoja za somoupravljanje je sestavina celotnega vzgojnoizobraževalnega dela v osnovni šoli, zato mora osnovna šola omogočati učencem razvojni stopnji primerno aktivno udeležbo pri urešničevanju skupnih nalog šole, urejanju medsebojnih odnosov in življenja šole».

26. člen

53. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Učenci oblikujejo razredne skupnosti in šolsko skupnost kot posebne oblike samoupravljanja, v katerih se ob učiteljevi pomoči uvajajo v skupno delo, obravnavajo posamezna vprašanja iz življenja in dela šole, dajejo predloge in sodelujejo pri njihovi obravnavi v strokovnih in samoupravnih organih šole».

27. člen

60. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Učitelj v osnovni šoli je lahko, kdor ima s tem zakonom predpisano strokovno izobrazbo, osebnostne in moralne lastnosti, potrebne za opravljanje vzgojnoizobraževalnega dela in s svojo celotno poklicno in družbenopolitično dejavnostjo zagotavlja uresničevanje vzgojnoizobraževalnih smotrov samoupravne socialistične družbe».

28. člen

V 61. členu se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»Vzgojnoizobraževalno delo v oddelkih podaljšanega bivanja lahko opravlja, kdor izpolnjuje pogoje za učitelja osnovne šole ali vzgojitelja».

29. člen

Prvi odstavek 62. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Učitelji organizirajo in vodijo vzgojnoizobraževalno delo osnovne šole in so odgovorni, da pri svojem delu dosežejo vzgojnoizobraževalne smotre».

30. člen

V prvem stavku 70. člena se za besedo: »vendar« dodajo besede: »pri šestdnevnem delovnem tednu«; pika na koncu stavka se spremeni v vejico in dodajo besede: »pri petdnevem delovnem tednu pa ne več kot 22 učnih ur na teden«.

V prvem stavku drugega odstavka 70. člena se za besedo: »pouk« dodajo besede: »pri šestdnevem delovnem tednu«; pika na koncu stavka se spremeni v vejico in dodajo besede: »pri petdnevem delovnem tednu pa ne več kot 20 učnih ur na teden«.

Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»Vzgojnoizobraževalna obveznost učiteljev v oddelkih podaljšanega bivanja učencev je 26 ur vzgojnega dela na teden pri petdnevem delovnem tednu, pri šestdnevem delovnem tednu pa 30 ur vzgojnega dela na teden«.

31. člen

V drugem odstavku 72. člena se besede: »65. členu temeljnega zakona o delovnih razmerjih (Ur. list SFRJ, št. 43-516/66 in št. 52-617/66)« nadomestijo z besedami: »27. členu zakona o medsebojnih razmerjih delavcev v združenem delu (Ur. list SFRJ, št. 22-310/73)«.

32. člen

V 1. točki 75. člena se za besedo: »otrok« postavi podpičje, nadaljnje besedilo te točke pa se črta.

33. člen

85. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Osnovno šolo upravljajo delavci šole skupaj z delegati staršev učencev, v zadevah, določenih s tem zakonom in statutom šole pa sodelujejo tudi delegati ustanovitelja, zainteresiranih organizacij združenega dela, krajevnih skupnosti in družbenopolitičnih organizacij (v nadaljnjem besedilu: drugi delegati).

V osnovni šoli z manjšim številom delavcev sodelujejo delegati staršev in drugi delegati v zboru delovne skupnosti, v drugih šolah pa v svetu šole».

34. člen

86. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Delegati staršev enakopravno z delavci osnovne šole oziroma njihovimi delegati odločajo o vseh zadevah, razen o dohodku, o osebnih dohodkih in o medsebojnih razmerjih pri delu.

Drugi delegati sodelujejo zlasti pri odločanju o delovnih programih in njihovem uresničevanju, o razvojnih programih in o razširjeni reprodukciji, o namestu uporabe sredstev, o cenah storitev, o statusnih spremembah ter o načelih in merilih kadrovske politike. Odločitev o teh zadevah je sprejeta, če je zanjo glasovala večina delavcev oziroma njihovih delegatov skupaj z delegati staršev in večina drugih delegatov».

35. člen

87. člen se spremeni tako, da se glasi:

»S statutom osnovne šole se določi sestav in število delegatov ter podrobneje določijo zadeve, pri katerih sodelujejo tudi drugi delegati v skladu z načeli iz drugega odstavka 86. člena».

36. člen

88. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Strokovni organi osnovne šole so: učiteljski zbor, razredni učiteljski zbor in razrednik.

S statutom osnovne šole se lahko ustanovijo tudi drugi strokovni organi».

37. člen

Drugi odstavek 89. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Ravnatelj je pedagoški in upravni vodja osnovne šole«.

V tretjem odstavku 89. člena se besedi: »delovne skupnosti« nadomestita z besedo: »sveta«.

38. člen

89.a člen se spremeni tako, da se glasi:

»Ravnatelj osnovne šole je odgovoren za uresničevanje vzgojnoizobraževalnih smotrov osnovne šole in za organizacijo vzgojnoizobraževalnega dela.

Ravnatelj kot pedagoški vodja osnovne šole:

— organizira in vodi delo učiteljskega zbora;
— usklajuje in usmerja delo razrednih učiteljskih zborov, razrednikov in strokovnih delavcev;

— nadzoruje delo učiteljev s tem, da hospitira pri pouku, analizira vsebino, oblike in metode dela učiteljev ter skrbi za odpravljanje vsebinskih in pedagoških pomanjkljivosti ter za skladnost vzgojnega delovanja z idejno usmerjenostjo socialistične družbe;

— pomaga in svetuje učiteljem pri razvijanju njihove strokovne in pedagoške usposobljenosti;

— sodeluje s pedagoško službo in pedagoškim inštitutom pri proučevanju in usmerjanju vzgojnoizobraževalne dejavnosti osnovne šole in je odgovoren za uresničevanje navodil in ukrepov pedagoške službe;

— skrbi za modernizacijo oblik in metod vzgojnoizobraževalnega dela v osnovni šoli ter za povezavo osnovne šole z okoljem;

— spremlja in vrednoti vzgojnoizobraževalno delo učiteljev;

— skrbi za mentorstvo mladim učiteljem;

— skrbi za stalno splošno družbeno, marksistično in pedagoško izpopolnjevanje učiteljev in strokovnih delavcev«.

39. člen

90. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Učiteljski zbor organizira vzgojnoizobraževalno delo in odloča o strokovnih in drugih vprašanih vzgoje in izobraževanja v skladu s tem zakonom in statutom.

Učiteljski zbor sestavljajo učitelji in vzgojitelji osnovne šole, šolski pedagogi, psihologi in socialni delavci.

Razredni učiteljski zbor obravnava in odloča o vprašanih, ki zadevajo posamezne oddelke, v katerih je predmetni pouk.

Razredni učiteljski zbor sestavljajo vsi učitelji oddelka.

Vsak oddelek ima razrednika, ki vodi razredni učiteljski zbor in je mentor razredne skupnosti«.

40. člen

V prvem odstavku 95. člena se črta beseda: »prosvetno«, v drugem odstavku pa beseda: »prosvetne«.

41. člen

V prvem in drugem odstavku 96. člena se besedi: »200 dinarjev« nadomestita z besedami »1500 dinarjev«.

42. člen

Za 98. členom se doda nov 98.a člen, ki se glasi:

»Učitelji, ki imajo ob uveljavitvi tega zakona najmanj 25 let delovne dobe, lahko ostanejo na svojih delovnih mestih v osnovni šoli, čeprav ne izpolnjujejo pogojev 60., 61. in 64. člena zakona o osnovni šoli«.

43. člen

99. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Občanom, ki so si pridobili izobrazbo po prej vzgojnih predpisih o osnovni šoli, ki je trajala manj kot osem let, se šteje, da so končali osnovno šolo«.

44. člen

100. člen se črta.

45. člen

Osnovne šole morajo uskladiti svojo organizacijo in delo z določbami tega zakona do 1. oktobra 1974.

46. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. septembra 1974.

185.

Na podlagi 2. točke amandmaja LI k ustavi Socialistične republike Slovenije izdaja Predsedstvo Skupščine Socialistične republike Slovenije

UKAZ

o razglasitvi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o srednjem šolstvu

Razglašajo se zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o srednjem šolstvu, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora in na seji prosvetno-kulturnega zbora dne 25. aprila 1974.

Št. 61-40/74

Ljubljana, dne 25. aprila 1974.

Predsednik

Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o spremembah in dopolnitvah zakona o srednjem šolstvu

1. člen

V zakonu o srednjem šolstvu (Uradni list SRS, št. 18-138/67, 20-113/70 in 31-276/72) se druga alineja prvega odstavka 3. člena spremeni in dopolni tako, da se glasi:

»— tehniške, delovodske, poslovojske in druge šole za gospodarstvo, za družbene službe in za javno upravo (v nadaljnjem besedilu: tehniške šole);«

2. člen

9. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Pri uresničevanju vzgojnoizobraževalnih nalog, sodelujejo srednje šole in domovi s starši učencev, z osnovnimi šolami in visokošolskimi zavodi, s samoupravnimi interesnimi in drugimi skupnostmi, z organizacijami združenega dela in drugimi organizacijami ter z organi družbenopolitičnih skupnosti.«

3. člen

V drugem odstavku 10. člena se črta pika in doda besedilo: »oziroma oddelki srednjih šol.«

4. člen

12. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Srednje šole in domovi so organizacije združene dela, katerih dejavnost je posebnega družbenega pomena. Srednje šole in domovi so lahko organizirani kot delovne organizacije, kot temeljne organizacije združenega dela ali druge organizacije združenega dela v sestavi delovne organizacije ali kot sestavljene organizacije združenega dela.

Srednje šole in domovi ter šole v sestavi šolskih centrov in drugih vzgojnoizobraževalnih organizacij imajo svoje pečate z grbom Socialistične republike Slovenije in imenom ter sedežem šole oziroma doma.«

5. člen

Prvi odstavek 14. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Solanje v srednji šoli traja najmanj dve leti in največ štiri leta, razen v šoli po drugem odstavku 5. člena, kjer lahko traja tudi eno leto.«

6. člen

Tretji odstavek 15. člena se črta.

Dosedanja četrti in peti odstavek postaneta tretji in četrti odstavek.

7. člen

17. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Pouk v srednjih šolah se izvaja po predmetnikih in učnih načrtih.

Predmetnike in učne načrte za srednje šole in okvirne vzgojne programe za domove predpiše strokovni svet za vzgojo in izobraževanje SR Slovenije.

Pri šestdnevnem delovnem tednu je lahko skupno število ur teoretičnega in praktičnega pouka do 40 ur na teden, pri petdnevem delovnem tednu pa do 35 ur na teden. Tedensko število ur pouka za posamezne vrste šol določa predmetnik.«

8. člen

Tretji odstavek 19. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Sestavni del vzgojnoizobraževalnega procesa je delo v organizacijah združenega dela in drugih organizacijah ter se izvaja v skladu z učnim načrtom.«

9. člen

Tretji in četrti odstavek 22. člena se spremenita tako, da se glasita:

»Učenci, ki so negativno ocenjeni iz enega, dveh ali treh učnih predmetov, opravljajo popravni izpit iz

teh predmetov. Šola organizira pomoč učencem pri pripravi za popravni izpit. Učenci, ki so negativno ocenjeni iz štirih ali več predmetov, lahko opravljajo razredni izpit do konca šolskega leta.

Učenci, ki so negativno ocenjeni iz štirih ali več učnih predmetov in tisti, ki niso opravili poplavnega izpita po tretjem odstavku tega člena, ponavljajo razred.«

Šesti odstavek se črta.

10. člen

Drugi odstavek 23. člena se spremeni tako da se glasi:

»Učiteljski zbor najpozneje v treh dneh po prejemu ugovora imenuje komisijo, ki se prepriča o učenčevem znanju in ga oceni. Ocena komisije je dokončna. Delo komisije je javno. V komisiji so: ravnatelj šole in dva učitelja, ki ju imenuje učiteljski zbor. Delu komisije prisostvujeta pedagoški svetovalec, ki ga določi pristojna organizacijska enota Zavoda za šolstvo SR Slovenije, in predstavnik razredne skupnosti.«

11. člen

Drugi odstavek 24. člena se črta.

12. člen

Drugi odstavek 27. člena se spremeni tako, da se glasi:

»V prvi razred srednje šole se lahko vpiše, kdor je končal osnovno šolo oziroma šolo po zakonu o poklicnem izobraževanju in o urejanju učnih razmerij (Uradni list SRS, št. 26-149/70) in izpolnjuje še druge, z razpisom določene pogoje.«

Za drugim odstavkom se dodata novi tretji in četrti odstavek, ki se glasita:

»Učenci, ki so končali šolo po zakonu o poklicnem izobraževanju in o urejanju učnih razmerij se lahko vpišejo v poklicno šolo iste stroke ne glede na druge razpisne pogoje.

V prvi razred delovodske oziroma poslovodske šole se lahko vpiše, kdor je končal poklicno šolo iste ali sorodne stroke in ima najmanj tri leta prakse iste ali sorodne stroke.«

Dosedanji tretji odstavek postane peti odstavek, sedanji četrti odstavek pa šesti odstavek.

13. člen

V drugem odstavku 34. člena se besede »začasna ali trajna« črtajo.

14. člen

Naslov IV. poglavja se spremeni tako, da se glasi:

»IV. UČITELJI, VZGOJITELJI IN STROKOVNI DELAVCI«

15. člen

35. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Učitelji srednjih šol in vzgojitelji v domovih organizirajo in vodijo vzgojnoizobraževalno delo in so odgovorni za to, da pri svojem delu dosegajo družbene vzgojnoizobraževalne smotre.

Za izboljšanje in poglobljanje vzgojnoizobraževalnega dela lahko srednja šola, šolski center ali dom vključuje šolske pedagoge, psihologe, socialne delavce, knjižničarje in druge strokovne delavce.»

16. člen

Prvi odstavek 36. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Učitelj v srednji šoli oziroma vzgojitelj v domu je lahko, kdor ima s tem zakonom predpisano strokovno in pedagoško izobrazbo, potrebno za opravljanje vzgojnoizobraževalnega dela in s svojo celotno poklicno in družbenopolitično dejavnostjo zagotavlja uresničevanje vzgojnoizobraževalnih smotrov samoupravne socialistične družbe.«

17. člen

Tretji odstavek 37. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Učitelji za praktični in laboratorijski pouk v srednjih šolah so lahko tisti, ki so končali poleg poklicne šole še ustrezno tehniško šolo ali ustrezno višjo oziroma visoko šolo. Če si za ta pouk ni mogoče pridobiti takšne izobrazbe, lahko poučujejo tudi tisti, ki so končali ustrezno poklicno ali drugo srednjo šolo in imajo najmanj 5 let praktičnega dela v poklicu.«

18. člen

Za 37. členom se doda nov 37.a člen, ki se glasi:

»Podrobnejše določbe o ustrezni izobrazbi za pouk posameznih predmetov v srednjih šolah in za vzgojno delo v domovih predpiše republiški sekretar za prosveto in kulturo.«

19. člen

Prvi odstavek 45. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Učna obveznost učiteljev teoretičnega pouka v srednjih šolah pri šestdnevnem delovnem tednu je 22 ur, pri petdnevem delovnem tednu pa 20 ur. Učna obveznost učiteljev praktičnega pouka v srednjih šolah je pri šestdnevem delovnem tednu 28 ur, pri petdnevem delovnem tednu pa 25 ur.«

20. člen

V drugem in tretjem odstavku 48. člena se besede: »po 65. členu temeljnega zakona o delovnih razmerjih (Uradni list SFRJ, št. 43-516/66 in št. 52-617/66)« nadomestijo z besedami: »po 27. členu zakona o medsebojnih razmerjih delavcev v združenem delu (Uradni list SFRJ, št. 22-310/73).«

21. člen

Tretji odstavek 49. člena se črta.

22. člen

50. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Srednja šola se lahko ustanovi:

1. če je ustanovitev take šole v skladu s programom o razvoju šolstva pristojne izobraževalne skupnosti;

2. če ima ob ustanovitvi najmanj 60 učencev in če se predvideva stalen dotok učencev, tako da se bo razvila v šolo z vsaj dvema oddelkoma vsakega razreda;

3. če so zagotovljena finančna sredstva za delo šole;

4. če je strokovni svet za vzgojo in izobraževanje SR Slovenije sprejel vsaj začasen predmetnik in učni načrt;

5. če so zagotovljeni ustrezni prostori; učna sredstva in oprema;

6. če so zagotovljeni strokovno usposobljeni učitelji.

Sola lahko uvede izobraževanje za nov poklic, če izpolnjuje pogoje iz 1., 3., 4., 5. in 6. točke prvega odstavka tega člena.

Srednje šole ali doslocirani oddelki, ki so vključeni v šolske centre ali druge delovne organizacije, imajo lahko ob ustanovitvi manj učencev, kakor je določeno v 2. točki prvega odstavka tega člena.

Dom se lahko ustanovi, če so zagotovljena finančna sredstva za vzdrževanje in delo, če so zagotovljeni ustrezni prostori in oprema ter zadostno število strokovno usposobljenih vzgojiteljev.«

23. člen

55. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Srednjo šolo oziroma dom upravljajo delavci šole oziroma doma skupaj z delegati učencev in staršev, v zadevah, določenih s tem zakonom in statutom šole pa sodelujejo tudi delegati ustanovitelja, zainteresiranih organizacij združenega dela, organov družbenopolitičnih skupnosti, krajevnih skupnosti in družbenopolitičnih organizacij (v nadaljnjem besedilu: drugi delegati).

V srednji šoli oziroma domu z manjšim številom delavcev sodelujejo delegati učencev in staršev ter drugi delegati v zboru delovne skupnosti, v drugih šolah pa v svetu srednje šole oziroma doma.

Delegati učencev in staršev enakopravno z delavci srednje šole oziroma njihovimi delegati sodooločajo o vseh zadevah, razen o dohodku, osebnih dohodkih in medsebojnih razmerjih.

Drugi delegati sodelujejo zlasti pri odločanju o namenu uporabe sredstev, o cenah storitev, o delovnih programih in njihovem uresničevanju, o razvojnih programih in razširjeni reprodukciji, o statusnih spremembah in o načelih in merilih kadrovske politike. Odločitev o teh zadevah je sprejeta, če je zanjo glasovala večina delavcev oziroma njihovih delegatov skupaj z delegati učencev in staršev ter večina drugih delegatov.

S statutom srednje šole oziroma doma se podrobneje določi sestav in število delegatov ter zadeve, v katerih sodelujejo tudi drugi delegati v skladu s četrtem odstavkom tega člena.«

24. člen

Za 55. členom se dodata dva nova člena, ki se glasita:

»55.a člen

Za organizirano vključevanje interesa staršev v organizirano vzgojnoizobraževalno delo ima lahko šola ali dom svet staršev. Statut šole oziroma doma določa naloge sveta in njegovo oblikovanje.

55.b člen

Strokovni organi srednje šole oziroma doma so učiteljski oziroma vzgojiteljski zbor, razredni učiteljski zbor in razrednik.

Srednje šole oziroma domovi imajo lahko tudi druge strokovne organe.

25. člen

56. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Ravnatelj srednje šole, šolskega centra oziroma doma mora izpolnjevati pogoje za učitelja srednje šole oziroma vzgojitelja doma. Ravnatelj poklicne šole oziroma doma mora imeti najmanj višjo, ravnatelj druge srednje šole oziroma šolskega centra pa visoko izobrazbo.

Ravnatelj srednje šole, šolskega centra oziroma doma mora imeti moralno politične kvalitete in organizacijske sposobnosti za vodenje in usmerjanje pedagoškega dela ter vsaj pet let vzgojnoizobraževalne prakse.«

26. člen

V 57.a členu se besede: »ravnatelj srednje šole oziroma doma kot pedagoški vodja« nadomestijo z besedami:

»Ravnatelj srednje šole, šolskega centra oziroma doma je odgovoren za uresničevanje družbenih vzgojnoizobraževalnih smotrov in za organizacijo vzgojnoizobraževalnega dela. Ravnatelj pri opravljanju pedagoških nalog zlasti:«

Na koncu druge alineje se črta podpičje in doda besedilo:

»in za skladnost vzgojnoizobraževalnega dela z idejno usmerjenostjo samoupravne socialistične družbe;«

27. člen

Za 61. členom se doda nov 61.a člen, ki se glasi:

»Učitelji in vzgojitelji, ki imajo ob uveljavitvi tega zakona najmanj 25 let delovne dobe, od tega vsaj deset let učnovzgojne prakse, lahko ostanejo na svojih delovnih mestih v srednji šoli oziroma domu, čeprav ne izpolnjujejo pogojev iz 36., 37. in 39. člena zakona o srednjem šolstvu.«

28. člen

Vajenske, industrijske in druge šole s praktičnim poukom, ki so delovale preden je začel veljati zakon o srednjem šolstvu, se štejejo za poklicne šole, če je trajalo šolanje v njih najmanj dve leti.

29. člen

Srednje šole, v katerih traja šolanje dalj kot štiri leta, prilagodijo trajanje šolanja določbi 5. člena tega zakona za novovpisane dijake v šolskem letu 1975/76.

30. člen

Srednje šole morajo uskladiti svojo organizacijo in delo z določbami tega zakona do 1. oktobra 1974.

31. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. septembra 1974.

186.

Na podlagi 2. točke amandmaja LI k ustavi Socialistične republike Slovenije izdaja predsedstvo Skupščine Socialistične republike Slovenije

UKAZ

o razglasitvi zakona o usmeritvi uporabe sredstev v poslovnih bankah, izvirajočih iz določenih učinkov po 1. 1. 1974

Razglša se zakon o usmeritvi uporabe sredstev v poslovnih bankah, izvirajočih iz določenih učinkov po 1. 1. 1974, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora in na seji gospodarskega zbora dne 25. aprila 1974.

Št. 44-39/74

Ljubljana, dne 25. aprila 1974.

Predsednik

Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o usmeritvi uporabe sredstev v poslovnih bankah, izvirajočih iz določenih učinkov po 1. 1. 1974

1. člen

Sredstva izvirajoča iz učinkov, ki so jih banke dolžne obračunavati po 5. členu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o bankah ter o kreditnem in bančnem poslovanju (Uradni list SFRJ, št. 40-515/73), nastale po 1. 1. 1974 z omejitvijo udeležbe nekaterih uporabnikov družbenih sredstev izven gospodarstva pri delitvi dohodkov v bankah, z omejitvijo obrestnih mer za naložena sredstva nekaterih uporabnikov družbenih sredstev izven gospodarstva in z odpravo temeljnega davka od plačil za bančne storitve, so poslovne banke dolžne uporabiti za znižanje obrestne mere za kredite, ki so jih do 31. 12. 1973 odobrile uporabnikom investicijskih kreditov, ki jim je SR Slovenija zagotovila nadomestila za del obresti:

1. po zakonu o nadomestilu za del obresti in udeležbi SR Slovenije pri nekaterih kreditih v kmetijstvu in osnovni predelavi kmetijskih pridelkov (Uradni list SRS, št. 7-89/72), in na osnovi tega zakona sprejetih odlokov:

— odlok o obveznostih, ki jih SR Slovenija prevzema v letu 1972 za obdobje 1972—1982 za nadomestilo dela obresti za nekatere investicijske kredite v kmetijstvu in osnovni predelavi kmetijskih pridelkov (Uradni list SRS, št. 7-91/72);

— odlok o obveznostih, ki jih SR Slovenija prevzema v letu 1973 za obdobje 1973—1983 za nadomestilo dela obresti za nekatere investicijske kredite v kmetijstvu in osnovni predelavi kmetijskih pridelkov (Uradni list SRS, št. 8-66/73);

2. po zakonu o povračilu dela obresti uporabnikom investicijskih kreditov na področju turizma (Uradni list SRS, št. 37-231/69) oziroma po 18. členu zakona o nadomestilu za del obresti uporabnikom investicijskih kreditov na področju turizma v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 7-88/72, 8-60/73), ter na osnovi navedenih zakonov sklenjenih tripartitnih pogodb med uporabniki

investicijskih kreditov, SR Slovenijo in ustrezno poslovno banko.

Znižanje obrestne mere uredijo poslovne banke z dodatki h kreditnim pogodbam, sklenjenimi do 31. 12. 1973.

2. člen

Obrestne mere znižajo poslovne banke z veljavnostjo od 1. 1. 1974 dalje:

1. z dodatki h kreditnim pogodbam, ki so bile sklenjene na osnovi predpisov iz 1. točke prvega odstavka 1. člena tega zakona, na 6 % letno;

2. z dodatki h kreditnim pogodbam, ki so bile sklenjene na osnovi predpisov iz 2. točke prvega odstavka 1. člena tega zakona, za 2,5 % letno.

3. člen

Ostanek sredstev, izvirajočih iz učinkov, ki ga poslovne banke ne uporabijo za znižanje obrestnih mer po 1. in 2. členu tega zakona, uporabijo banke za kompenzacijo nadomestil, ki jih je SR Slovenija zagotavljala bankam po naslednjih predpisih:

— po zakonu o prenosu sredstev, pravic in obveznosti federacije za gospodarske investicije na republike in avtonomni pokrajini (Uradni list SFRJ, št. 29-348/71 in Uradni list SRS, št. 7-86/72);

— po zakonu o nadomestilu za del obresti in o udeležbi SR Slovenije pri nekaterih kreditih v kmetijstvu in osnovni predelavi kmetijskih pridelkov (Uradni list SRS, št. 7-89/72);

— po zakonu o nadomestilu za del obresti uporabnikom investicijskih kreditov na področju turizma v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 7-88/72 in št. 8-60/73).

4. člen

Sredstva, izvirajoča iz učinkov, ki se ne uporabijo za namene iz 1., 2. in 3. člena tega zakona, usmerijo poslovne banke v skladu z bodočo kreditno politiko za oblikovanje ustreznih kreditnih pogojev pri naložbah v energetske objekte, prometno infrastrukturo in primarno kmetijstvo.

5. člen

Če sredstva, izvirajoča iz učinkov v posameznih poslovnih bankah, niso zadostna za znižanje obrestni hmer po 1. in 2. členu tega zakona oziroma za kompenzacijo nadomestil po 3. členu tega zakona, bo SR Slovenija opredelila vire sredstev za kritje teh obveznosti.

6. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. januarja 1974.

187.

Na podlagi 2. točke amandmaja LI k ustavi Socialistične republike Slovenije izdaja predsedstvo Skupščine Socialistične republike Slovenije

UKAZ

o razglasitvi zakona o posojilu SR Črni gori za pokritje prekoračitve stroškov pri izgradnji železniške proge Beograd—Bar na območju SR Črne gore

Razglasa se zakon o posojilu SR Črni gori za pokritje prekoračitve stroškov pri izgradnji železniške proge Beograd—Bar na območju SR Črne gore, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora in na seji enotnega zbora delovnih skupnosti dne 25. aprila 1974.

St. 44-40/74

Ljubljana, dne 25. aprila 1974.

Skupščina
Socialistične republike Slovenije

Predsednik
Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o posojilu SR Črni gori za pokritje prekoračitve stroškov pri izgradnji železniške proge Beograd—Bar na območju SR Črne gore

1. člen

SR Slovenija daje SR Črni gori posojilo v znesku 45.900.000 dinarjev za pokritje prekoračitve stroškov pri izgradnji železniške proge Beograd—Bar na območju SR Črne gore (v nadaljnjem besedilu: posojilo).

Posojilo se daje iz sredstev republiškega proračuna ali iz drugih sredstev SR Slovenije v letih 1975 in 1976 in sicer v letnih zneskih, ki bodo določeni s posebnim dogovorom med republikami in avtonomnima pokrajinama.

2. člen

Posojilo se daje za dobo 12 let s 6 odstotnimi letnimi obrestmi, s tem, da se odplačevanje posojila in zaračunavanje obresti prične v letu 1977.

3. člen

Posojilno pogodbo s SR Črno goro sklene za SR Slovenijo republiški sekretar za finance.

4. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

188.

Na podlagi 2. točke amandmaja LI k ustavi Socialistične republike Slovenije izdaja predsedstvo Skupščine Socialistične republike Slovenije

UKAZ

o razglasitvi zakona o prenehanju obveznosti Socialistične republike Slovenije za zagotavljanje sredstev za določene investicije

Razglša se zakon o prenehanju obveznosti Socialistične republike Slovenije za zagotavljanje sredstev za določene investicije, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora in na seji enotnega zbora delovnih skupnosti dne 25. aprila 1974.

Št. 402-194/74

Ljubljana, dne 25. aprila 1974.

Predsednik

Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o prenehanju obveznosti Socialistične republike Slovenije za zagotavljanje sredstev za določene investicije

1. člen

Glede na sklenjeni družbeni dogovor o razmejitvi investicijskih obveznosti za naložbe na področju družbenih dejavnosti in državne uprave ter o prenosu določenih investicijskih obveznosti republiškega proračuna na samoupravne interesne skupnosti prenehajo obveznosti Socialistične republike Slovenije za zagotavljanje sredstev za investicije v času po 1. januarju 1974, ki jih določajo naslednji predpisi:

— zakon o prispevku SR Slovenije in o programu izgradnje kliničnega centra v Ljubljani (Uradni list SRS, št. 20/71);

— odlok o finančnem programu za financiranje nadaljevanja graditve študentskega stanovanjskega stolpča E-1 v Studentskem naselju v Ljubljani (Uradni list SRS, št. 13/66);

— odlok o finančnem programu za financiranje nadaljevanja graditve Inštituta za matematiko, fiziko in mehaniko Univerze v Ljubljani (Uradni list SRS, št. 18/67);

— odlok o zagotovitvi sredstev Univerzi v Ljubljani za odplačilo kreditov za nakup dveh študentskih stanovanjskih stolpcev v Studentskem naselju v Ljubljani (Uradni list SRS, št. 28/71);

— odlok o financiranju izgradnje objekta B Visoko ekonomsko-komercialne šole v Mariboru iz republiških sredstev (Uradni list SRS, št. 26/72);

— odlok o sofinanciranju izgradnje novih objektov ekonomske fakultete in Inštituta za ekonomska raziskovanja SR Slovenije iz republiških sredstev (Uradni list SRS, št. 20/73);

— odlok o sofinanciranju izgradnje študentskega paviljona in študentske ambulante Združenja visokošolskih zavodov v Mariboru (Uradni list SRS, št. 26/73).

2. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

189.

Na podlagi 2. točke amandmaja LI k ustavi Socialistične republike Slovenije izdaja predsedstvo Skupščine Socialistične republike Slovenije

UKAZ

o razglasitvi zakona o spremembi in dopolnitvah zakona o skladih skupnih rezerv in o uporabi njihovih sredstev

Razglša se zakon o spremembi in dopolnitvah zakona o skladih skupnih rezerv in o uporabi njihovih sredstev, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora in na seji gospodarskega zbora dne 25. aprila 1974.

Št. 400-41/74

Ljubljana, dne 25. aprila 1974.

Predsednik

Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o spremembi in dopolnitvah zakona o skladih skupnih rezerv in o uporabi njihovih sredstev

1. člen

V zakonu o skladih skupnih rezerv in o uporabi njihovih sredstev (Uradni list SRS, št. 46/70 in 3/73) se za prvim odstavkom 2. člena dodata novi drugi in tretji odstavek, ki glasita:

— Od dohodka, namenjenega za sklade temeljne organizacije združenega dela po zaključnem računu za leto 1973 izjemoma ne odvajajo v republiški sklad.

Vplačana sredstva v republiški sklad skupnih rezerv po zaključnem računu organizacij združenega dela za leto 1973, vrne sklad vplačnikom v 30 dneh od uveljavitve tega zakona.

Dosedanji drugi odstavek tega člena postane četrti odstavek.

2. člen

Za 18.a členom se doda nov, 18.b člen, ki se glasi: Republiški sklad skupnih rezerv sestavi za sredstva in plasmane poseben zaključni račun s stanjem na dan 30. 6. 1974 do 30. 9. 1974 po določbah 32. do 37. člena zakona o prenosu sredstev, pravic in obveznosti SR Slovenije za investicije v gospodarstvu na določene temeljne organizacije združenega dela (Uradni list SRS, št. 13/74).

3. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

190.

Na podlagi drugega odstavka 2. točke VII. amandmaja k ustavi SR Slovenije je Skupščina SR Slovenije na sejah republiškega in gospodarskega zbora dne 25. aprila 1974 sprejela

ODLOK

o prenosu sredstev plačanega temeljnega davka od plačil za zunanjetrgovinske posle in storitve in trgovske posle v prometu blaga na debelo, obračunanega za čas do 30. 6. 1974, na določene temeljne organizacije združenega dela

1. člen

Sredstva plačanega temeljnega davka od plačil za zunanjetrgovinske posle in storitve in trgovske posle v prometu blaga na debelo, obračunana po zakonu o podaljšanju veljavnosti zakona o začasni ureditvi plačevanja temeljnega davka od plačil za storitve (Uradni list SFRJ, št. 2-20/74) za čas do 30. junija 1974 (v nadaljnjem besedilu: sredstva plačanega temeljnega davka od plačil za storitve), se izločijo na poseben račun pri Službi družbenega knjigovodstva v SR Sloveniji in se prenesejo na določene temeljne organizacije združenega dela po določbah tega odloka.

2. člen

Sredstva plačanega temeljnega davka od plačil za storitve se prenesejo na temeljne organizacije združenega dela v naslednji višini:

1. na temeljne organizacije združenega dela, združene v poslovni skupnosti za nafto in plin, za izgradnjo plinovodskega omrežja v SR Sloveniji do višine 100 milijonov dinarjev;

2. na temeljne organizacije združenega dela, združene v poslovni skupnosti za aplikativne naloge s področja rudarstva in geologije, za raziskave prirodnega bogastva v SR Sloveniji — do višine 50,5 milijonov dinarjev;

3. na temeljne organizacije združenega dela, ustanoviteljice živinorejskega pospeševalnega sklada po družbenem dogovoru o usmerjanju, usklajevanju in pospeševanju razvoja živinoreje, predelave in prodaje živalskih proizvodov v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 44-373/73) za hitrejšo obnavljanje osnovne črede goveda do višine 10 milijonov dinarjev;

— na Zavod za rezerve SR Slovenije za sovlaganja v temeljne organizacije združenega dela pri gradnji zmrzovalnic mesa v klavniški industriji v SR Sloveniji — do višine 15 milijonov dinarjev;

— na Zavod za rezerve SR Slovenije za pomoč temeljnim organizacijam združenega dela pri pospeševanju porabe jabolk in hrušk domače proizvodnje — do višine 5 milijonov dinarjev;

— na temeljne organizacije združenega dela za kooperacijo, članice kmetijske razvojne skupnosti, za uresničevanje programov razvoja kmetijstva — do višine 25 milijonov dinarjev;

4. na temeljne organizacije združenega dela, ki so sklenile samoupravni sporazum o združevanju sredstev za pospeševanje poslovanja z deželami v razvoju, za izgradnjo terminala na letališču Brnik za izboljšanje prometnih zvez z deželami v razvoju do višine 13 mi-

lijonov dinarjev, za druge namene določene s tem sporazumom — do višine 50 milijonov dinarjev;

3. člen

Podrobnejši nameni uporabe sredstev plačanega temeljnega davka od plačil za storitve, ki se po prejšnjem členu prenašajo na temeljne organizacije združenega dela, se določijo z družbenim dogovorom, ki ga skleneta Izvršni svet Skupščine SR Slovenije in Gospodarska zbornica SR Slovenije oziroma Zadržna zveza SR Slovenije.

4. člen

Sredstva plačanega temeljnega davka od plačil za storitve se prenašajo na temeljne organizacije združenega dela iz 2. člena tega odloka sorazmerno z vplačili temeljnega davka na poseben račun, vendar največ do višine, določene v 2. členu tega odloka.

Če se bo z vplačilom temeljnega davka od plačil za storitve zbralo več sredstev, kot se jih po 2. členu tega odloka prenaša na temeljne organizacije združenega dela, bo način uporabe presežnih sredstev določen s posebnim aktom.

5. člen

Za finančno izvajanje tega odloka skrbi republiški sekretariat za finance.

6. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. januarja 1974.

Št. 421-16/74

Ljubljana, dne 25. aprila 1974.

Skupščina
Socialistične republike Slovenije

Predsednik
Sergej Kraigher l. r.

191.

Na podlagi drugega odstavka 2. točke VII. amandmaja k ustavi SR Slovenije je Skupščina SR Slovenije na sejah republiškega zbora in gospodarskega zbora dne 25. aprila 1974 sprejela

ODLOK

o spremembi in dopolnitvah odloka o načinu uporabe sredstev hranilnih vlog pri Poštni hranilnici

1. člen

V odloku o načinu uporabe sredstev hranilnih vlog pri Poštni hranilnici (Uradni list SRS, št. 22/72 in 54/72) se za prvim odstavkom 3. člena doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»Poštna hranilnica odobri kredit vojaškemu servisu za dajanje potrošniških kreditov vojaškim osebam tudi za leto 1973 in 1974, in sicer iz sredstev iz 1. točke 1. člena tega odloka. Višino tega kredita in rok vračanja določi Izvršni svet Skupščine SR Slovenije.

Dosedanji drugi, tretji in četrti odstavek, postanejo novi tretji, četrti in peti odstavek.

V novem petem odstavku se za besedo »kredit« doda besedilo: »iz prvega odstavka tega člena«.

2. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 44-24/74

Ljubljana, dne 25. aprila 1974.

Skupščina
Socialistične republike Slovenije

Predsednik
Sergej Kraigher l. r.

192.

Na podlagi prvega odstavka 2. točke VII. amandmaja k ustavi Socialistične republike Slovenije in drugega odstavka 70. člena zakona o starostnem zavarovanju kmetov (Uradni list SRS, št. 13/72, 26/73 in 45/73) je Skupščina SR Slovenije na sejah republiškega zbora in socialno-zdravstvenega zbora dne 25. aprila 1974 sprejela

ODLOK

o soglasju k finančnemu načrtu dohodkov in izdatkov sklada starostnega zavarovanja kmetov Skupnosti starostnega zavarovanja kmetov SR Slovenije za leto 1975

K finančnemu načrtu dohodkov in izdatkov sklada starostnega zavarovanja kmetov za leto 1975, ki ga je sprejela začasna skupščina Skupnosti starostnega zavarovanja kmetov SR Slovenije na seji dne 13. 12. 1973 se daje soglasje.

Št. 400-48/74

Ljubljana, dne 25. aprila 1974.

Skupščina
Socialistične republike Slovenije

Predsednik
Sergej Kraigher l. r.

193.

Na podlagi 244. člena ustave SFRJ, določb drugega odstavka 8. točke III. poglavja resolucije o temeljih politike družbenoekonomskega razvoja Jugoslavije v letu 1974 (Uradni list SFRJ, št. 71/73), tretjega odstavka 2. točke VII. amandmaja k ustavi SR Slovenije, tretjega in četrtega odstavka 316. člena ustave SR Slovenije ter v zvezi s četrtem odstavkom 241. člena poslovnika Skupščine SR Slovenije je Skupščina SR Slovenije na sejah republiškega zbora in enotnega zbora delovnih skupnosti dne 25. aprila 1974 sprejela

ODLOK

o pooblastitvi republiškega sekretarja za finance, da sklene dogovor socialističnih republik in socialističnih avtonomnih pokrajin o pomoči SR Črni gori pri zagotovitvi sredstev za kritje prekoračitve stroškov pri graditvi proge Beograd—Bar na območju SR Črne gore

Pooblašča se republiški sekretar za finance, da v imenu SR Slovenije sklene dogovor socialističnih republik in socialističnih avtonomnih pokrajin o pomoči SR Črni gori pri zagotovitvi sredstev za kritje prekoračitve stroškov pri graditvi proge Beograd—Bar na območju SR Črne gore, pri čemer se je dolžan ravnati po osnutku dogovora z dne 5. aprila 1974.

Št. 44-40/74

Ljubljana, dne 25. aprila 1974.

Skupščina
Socialistične republike Slovenije

Predsednik
Sergej Kraigher l. r.

194.

Na podlagi drugega odstavka 2. točke VII. amandmaja k ustavi SR Slovenije, 86. do 88. člena, 143. in 147. člena ustave SR Slovenije ter v zvezi s četrtem odstavkom 241. člena poslovnika Skupščine SR Slovenije je Skupščina SR Slovenije na seji republiškega zbora in na seji gospodarskega zbora dne 25. aprila 1974 sprejela

ODLOK

o pooblastitvi Izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije da sklene družbeni dogovor o uresničevanju dolgoročnega programa razvoja kmetijstva v SR Sloveniji za obdobje 1974—1980

Izvršni svet Skupščine SR Slovenije se pooblašča, da v imenu SR Slovenije sklene družbeni dogovor o uresničevanju dolgoročnega programa razvoja kmetijstva v SR Sloveniji za obdobje 1974—1980, pri čemer se je pri usklajevanju stališč z drugimi podpisniki dolžan držati predloga družbenega dogovora z dne 15. aprila 1974 in pripomb, ki so bile dane k predlogu med razpravo v Skupščini SR Slovenije.

Št. 320-8/74

Ljubljana, dne 25. aprila 1974.

Skupščina
Socialistične republike Slovenije

Predsednik
Sergej Kraigher l. r.

195.

Na podlagi 7. alinee 2. točke amandmaja LI k ustavi Socialistične republike Slovenije, 1. člena zakona o pomilostitvi in 85. člena kazenskega zakonika, izdaja predsedstvo skupščine Socialistične republike Slovenije

ODLOK**o pomilostitvi obsojenih oseb****1. člen**

Kazen se zniža:

Legin (Miroslava) Ružici, se kazen 3 let strogega zapora zniža za eno leto.

Radičeviču (Bogoljuba) Vidoju, se kazen 3 let strogega zapora zniža za eno leto.

2. člen

Razen strogega zapora se spremeni v kazen zapora, izvršitev kazni pa pogojno odloži:

Kovač (Andreja) Mariji, se kazen enega leta in enega meseca strogega zapora spremeni v kazen eno leto in en mesec zapora, izvršitev tako spremenjene kazni pa pogojno odloži za dobo dveh let.

3. člen

Izvršitev kazni se pogojno odloži:

Koprivec (Ivana) Ivanki, se izvršitev kazni 1 leta in 6 mesecev zapora odloži pogojno za dobo treh let.

Levec (Janeza) Pepci, se izvršitev kazni 4 mesece zapora odloži pogojno za dobo dveh let.

Platzerju (Jurija) dr. Janezu, se izvršitev kazni 3 mesece zapora in 2.000 dinarjev denarne kazni pogojno odloži za dobo dveh let.

Tilinger (Ignaca) Jožefi, se izvršitev kazni 4 mesece zapora pogojno odloži za dobo treh let.

4. člen

Ta odlok začne veljati z dnem objave v Uradnem listu SRS.

St. 26-23/74

Ljubljana, dne 29. aprila 1974.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik

Sergej Kraigher l. r.

196.

Na podlagi 47. člena zakona o samoupravnem sporazumevanju in družbenem dogovarjanju o merilih za razporejanje dohodka in za delitev sredstev za osebne dohodke (Uradni list SRS, št. 26-234/73) so družbenopolitične organizacije v republiki, Skupščina SR Slovenije, samoupravne interesne skupnosti SR Slovenije in Gospodarska zbornica SR Slovenije sprejele

DRUŽBENI DOGOVOR

o osnovah in merilih za določanje mesečnih nadomestil osebnih dohodkov in drugih osebnih prejemkov voljenim in imenovanim funkcionarjem

I. OSNOVE IN MERILA ZA DOLOČANJE MESEČNIH NADOMESTIL OSEBNIH DOHODKOV**1. člen**

Osnove za mesečna nadomestila osebnih dohodkov voljenim in imenovanim funkcionarjem, ki svojo funkcijo opravljajo profesionalno, so:

— za najvišje funkcije v družbenopolitičnih organizacijah v republiki, Skupščini SR Slovenije, samoupravnih interesnih skupnostih SR Slovenije in Gospodarski zbornici SR Slovenije do 7.500 din

— za samostojne pomembnejše funkcije v družbenopolitičnih organizacijah v republiki, Skupščini SR Slovenije, samoupravnih interesnih skupnostih SR Slovenije in Gospodarski zbornici SR Slovenije do 6.100 dinarjev

— za ostale funkcije v družbenopolitičnih organizacijah v republiki, Skupščini SR Slovenije, samoupravnih interesnih skupnostih SR Slovenije in Gospodarski zbornici SR Slovenije do 5.600 din.

2. člen

Mesečno nadomestilo osebnega dohodka, ki bo določeno na podlagi 1. člena se poveča glede na delovno dobo:

	%
od 1 do 5 let delovne dobe	1
od 5 do 10 let delovne dobe	2
od 10 do 15 let delovne dobe	4
od 15 do 20 let delovne dobe	6
od 20 do 25 let delovne dobe	8
od 25 do 30 let delovne dobe	10
nad 30 let delovne dobe	12

Pri določanju delovne dobe podpisniki družbenega dogovora upoštevajo priznano pokojninsko dobo.

3. člen

Voljeni in imenovani funkcionar, ki je v zadnjih šestih ali dvanajstih mesecih pred izvolitvijo oziroma imenovanjem prejemal višji osebni dohodek kot ga določa 1. in 2. člen, obdrži tako ugotovljeni osebni dohodek. Ta osebni dohodek se ne povečuje toliko časa, dokler višina enomesečnega nadomestila osebnega dohodka, določena za funkcijo, na katero je razvrščen po določbah 1. člena, ne doseže višine prinesenega osebnega dohodka.

4. člen

Pri določitvi osnove mesečnega nadomestila osebnega dohodka podpisniki upoštevajo družbeni pomen funkcije, obseg nalog, dosežene delovne uspehe in druge pogoje, ki so povezani z opravljanjem funkcije.

5. člen

Poslancu, ki ne opravlja nobene funkcije iz 1. člena tega dogovora, je pa zaradi opravljanja poslanskih dolžnosti prekinil svojo redno zaposlitev, se določi mesečno nadomestilo osebnega dohodka po povprečnem osebnem dohodku, ki ga je prejemal v zadnjih šestih mesecih, če je zanj ugodnejše, pa po povprečnem osebnem dohodku v zadnjem letu pred prenehanjem njegove redne zaposlitve.

6. člen

Voljeni in imenovani funkcionar, ki neprofesionalno opravlja katerokoli funkcijo iz 1. člena tega dogovora, lahko prejema mesečno povračilo za opravljanje funkcije do 25 % višine mesečnega nadomestila osebnega dohodka, ki bo določeno za to funkcijo.

V primeru, da osebni dohodek na rednem delovnem mestu in 25 % mesečno povračilo za neprofesionalno opravljanje funkcije skupaj ne dosegata višine mesečnega nadomestila osebnega dohodka, ki je določen z internim pravilnikom oziroma aktom za profesionalno opravljanje funkcije, se lahko voljenemu ali imenovanemu funkcionarju za neprofesionalno opravljanje funkcije prizna razlika do višine mesečnega nadomestila osebnega dohodka, kot je določen za to funkcijo v internem pravilniku oziroma aktu.

7. člen

Poslancu in voljenemu ter imenovanemu funkcionarju se lahko prizna:

— za posebne uspehe pri delu, za izjemne rezultate pri opravljanju določenih nalog, za dodatno delo in obremenitev, za povečano odgovornost in podobno, posebno povečanje, ki pa ne more preseči 10 % njegovega nadomestila osebnega dohodka za čas, ko se mu priznava.

Podpisniki družbenega dogovora se obvezujejo, da dvakrat letno pošljejo komisiji podpisnikov družbenega dogovora v mnenje poročilo o uporabi tega določila;

— za posebno angažiranost, v primeru, da mu ne pripada mesečno nadomestilo oziroma povračilo osebnega dohodka po določbah 1., 5. in 6. člena, občasna nagrada, ki v enem koledarskem letu ne more presegati dvakratne višine poprečnega mesečnega osebnega dohodka v republiki iz preteklega leta;

— v primeru, da funkcija, ki jo opravlja poslanec in voljeni ter imenovani funkcionar, kateremu ne pripada mesečno nadomestilo osebnega dohodka, terja takšno angažiranost kot funkcija iz 1. člena, se lahko po predhodnem soglasju komisije podpisnikov tega družbenega dogovora, prizna mesečna nagrada, ki v nobenem primeru ne more presegati višine mesečnega povračila za neprofesionalno opravljanje funkcije, kot jo določa 6. člen tega družbenega dogovora.

8. člen

Mesečno nadomestilo osebnega dohodka se usklajuje z gibanjem osebnega dohodka v gospodarstvu, upošteva pri tem predvsem rezultate produktivnosti dela, gibanja družbenega proizvoda in druge rezultate gospodarjenja v skladu s Priporočilom o valorizaciji kalkulativnih osebnih dohodkov.

9. člen

Poslanec in voljeni ter imenovani funkcionar ima pravico do povračila izgubljenega osebnega dohodka za tisti čas, ko zaradi dela pri podpisnikih družbenega dogovora izgubi osebni dohodek na delovnem mestu in sicer: ko sodeluje na sejah in delovnih sestankih teles, katerih član je, ali če po naročilu opravlja nalogo, ki terja njegovo prisotnost v kraju, kjer se naloga opravlja.

Delovna organizacija, v kateri je v stalnem delovnem razmerju, lahko predloži pristojnemu organu ali organizaciji zahtevek za povračilo izgubljenega osebnega dohodka.

Voljeni osebi, ki opravlja svoboden poklic, pripada nadomestilo za izgubljeni osebni dohodek v višini poprečnega bruto osebnega dohodka delavca z visokošolsko izobrazbo v družbenih dejavnostih.

Voljeni osebi, ki je zasebni kmetovalec, pripada nadomestilo za izgubljeni osebni dohodek v višini poprečnega bruto osebnega dohodka visokokvalificiranega delavca s področja kmetijstva.

Voljeni osebi, ki je samostojni obrtnik, pripada nadomestilo za izgubljeni osebni dohodek v višini poprečnega bruto osebnega dohodka visokokvalificiranega delavca s področja obrti.

Poprečni bruto osebni dohodek za voljene osebe, navedene v tretjem, četrtem in petem odstavku tega člena se ugotovi na podlagi uradnega akta Zavoda SR Slovenije za statistiko.

10. člen

Podpisniki družbenega dogovora bodo zagotovili, da bo nadomestilo osebnega dohodka poslanca in voljenega ter imenovanega funkcionarja za čas nezmožnosti za delo do 30 dni znašalo:

— najmanj 90 % osnove,

— 100 % osnove v primeru nezmožnosti za delo zaradi nesreče pri delu,

pri čemer se osnova določi po nadomestilu osebnega dohodka iz preteklega leta.

11. člen

Odpravnina ob odhodu v pokoj znaša najmanj dva in največ tri poprečne mesečne neto osebne dohodke na zaposlenega v SR Sloveniji v preteklem letu. Enak znesek pripada ob primeru smrti najzobjim članom družine.

Podpisniki družbenega dogovora določijo v svojih internih aktih kriterije za uporabo pravice odpravnine, pri čemer zlasti upoštevajo dolžino delovne dobe in druge pogoje.

II. POVRAČILA, KI SE OBRAČUNAVAJO V BREME MATERIALNIH STROŠKOV

12. člen

Poslanec Skupščine SR Slovenije ima pravico do povračila stroškov za opravljanje poslanske funkcije v volilni enoti, v kateri je bil izvoljen, v mesečnem pavšalnem znesku (poslanski pavšal). Višina poslanskega pavšala znaša 650 din mesečno.

Poslanec ima pravico do povračila potnih stroškov za prevoz v volilno enoto, v kateri je bil izvoljen v višini vozne tarife I. razreda vlaka ali avtobusa, po uradno objavljenih cenah, kadar uporabi za prevoz lastno vozilo.

13. člen

Dnevnice za službeno potovanje znašajo:

— dnevnic za službeno potovanje izven kraja za poselitve, če čas potovanja znaša od 8 do 12 ur

30 din

— dnevnic za službeno potovanje izven kraja za poselitve, če čas potovanja znaša nad 12 do 24 ur

120 din

in stroški za prenočevanje na podlagi računa največ do 130 din, če računa za prenočevanje ni mogoče predložiti, pa stroške prenočevanja največ 60 din.

Za službeno potovanje v tujino pripada povračilo v obliki dnevnice in druga nadomestila ter stroški po določbah uredbe o izdatkih za službeno potovanje v tujino, ki se priznavajo republiškim organom med materialne stroške.

14. člen

Poslanec in voljeni ter imenovani funkcionar, ki se udeležuje sej teles skupščine in drugih organizacij, ima pravico do povračila potnih stroškov za prevoz iz kraja stalnega prebivališča in nazaj v višini vozne tarife I. razreda vlaka ali avtobusa po uradno objavljenih cenah in do povračila cestnine, kadar uporabi za prevoz lastno vozilo.

15. člen

Povračilo za uporabo lastnega vozila v službene namene znaša do 1,30 din za dejansko prevoženi kilometer.

Pogoje za uporabo lastnega vozila za službene namene določijo podpisniki družbenega dogovora s svojimi akti.

16. člen

Povračilo zaradi zvišanih stroškov za ločeno življenje znaša najmanj do 1.000 din.

Pri določanju višine povračila stroškov za ločeno življenje podpisniki upoštevajo oddaljenost od kraja stalnega prebivališča, do sedeža, kjer opravlja svojo funkcijo.

Poslanec in voljeni ter imenovani funkcionar ima pravico do povračila potnih stroškov iz kraja kjer opravlja svojo funkcijo, do kraja stalnega prebivališča in nazaj kot ga določa 14. člen tega družbenega dogovora štirikrat mesečno, kolikor ne koristi brezplačne vozovnice.

17. člen

Selitveni stroški se povrnejo poslancu in voljenemu ter imenovanemu funkcionarju ali njegovim družinskim članom, če se seli iz kraja dosedanjega stalnega bivališča v kraj v katerem opravlja svojo funkcijo, če njegova funkcija zahteva stalno prebivanje v tem kraju.

Selitveni stroški se povrnejo v višini dejanskih stroškov po predloženih računih in komisijsko ugotovljenih upravičenih stroškov. Poslancu in voljenemu ter imenovanemu funkcionarju in družinskim članom, ki živijo z njim v skupnem gospodinjstvu, se lahko povrnejo prevozní stroški in izplačajo največ dve dnevnicí za službeno potovanje.

Pravice iz prvega in drugega odstavka tega člena veljajo tudi ob prenehanju mandata ali ob upokojitvi v primeru preselitve v nov kraj stalnega prebivališča.

18. člen

Podpisniki družbenega dogovora soglašajo:

— da regres za letni dopust znaša najmanj 600 din in največ 900 din na posameznika;

— da regres za prehrano znaša največ 100 din mesečno na posameznika. Ta znesek se ne sme izplačevati posamezniku v gotovini.

19. člen

Podpisniki družbenega dogovora soglašajo, da bodo najmanj 6% od bruto osebnih dohodkov odvajali za stanovanjsko izgradnjo, oziroma toliko kot je sklenje-

no s samoupravnim sporazumom o združevanju sredstev za stanovanjsko izgradnjo.

20. člen

Stroški za prevoz na delo in z dela se povrnejo v višini stroškov javnih prevoznih sredstev na določenih relacijah s tem, da poslanec in voljeni ter imenovani funkcionar sam krije najmanj 20 dinarjev. Kjer ni možnosti prevoza z javnimi prevoznimi sredstvi, se lahko obračunavajo stroški prevoza na delo in z dela v višini največ 0,40 dinarjev za kilometer.

Upravičenost do povračila izdatkov za prevoz na delo in z dela ter konkretno višino teh povračil določijo podpisniki družbenega dogovora v svojih internih aktih.

21. člen

Namenski znesek za izobraževanje znaša najmanj 1,5% bruto osebnih dohodkov.

Ta sredstva so namenjena za družbenoekonomsko, politično in strokovno usposabljanje ob delu, za pridobitev poklicne izobrazbe in prekvalifikacije, štipendije, za namenske investicije in za druge namene, v skladu z družbenimi dogovori ali samoupravnimi sporazumi o kadrovski politiki in štipendiranju.

22. člen

Podpisniki družbenega dogovora ne bodo izplačevali nobenih drugih osebnih izdatkov na račun materialnih stroškov iz sklada skupne porabe, ki niso predvideni s tem dogovorom.

III. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

23. člen

Ustanovi se komisija podpisnikov tega dogovora. Komisija je sestavljena iz delegatov, ki jih izvolijo podpisniki tega dogovora. Komisija se sestaja najmanj dvakrat letno.

Naloge komisije so predvsem naslednje:

— spremlja izvajanje tega dogovora in po potrebi predlaga podpisnikom ustrezne ukrepe za njegovo izvajanje;

— sprejema predloge podpisnikov za spremembe in dopolnitve družbenega dogovora;

— daje priporočila in mnenje h konkretnim razvrstitvam posameznih funkcij v kategorije določene s 1. členom družbenega dogovora in višini mesečnega nadomestila osebnega dohodka.

24. člen

Komisijo podpisnikov tega dogovora se pooblašča, da po konstituiranju nove Skupščine SR Slovenije prilagodi uporabo tega družbenega dogovora z ustreznimi določbami glede na funkcijo delegatov v Skupščini SR Slovenije in predsedstva republike.

25. člen

Družbeni dogovor velja od 1. januarja 1974 dalje, razen določb drugega odstavka 12. člena, 13. člena in tretjega odstavka 16. člena, ki pa veljajo od 1. aprila 1974 dalje.

St. 115-2/74

Ljubljana, dne 14. marca 1974.

Za Zvezo komunistov Slovenije

Lojze Briški l. r.

Za Republiško konferenco SZDL Slovenije Edo Klanšek l. r.	Za Skupščino SR Slovenije Ivan Renko l. r.	Za Skupščino skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja SRS Jože Globačnik l. r.
Za Republiški svet Zveze sindikatov Slovenije Humbert Gačnik l. r.	Za Kulturno skupnost Slovenije dr. Boris Kuhar l. r.	Za Zvezo skupnosti zdravstvenega zavarovanja SR Slovenije Mirko Kocjan l. r.
Za Republiški odbor Zveze združenih borcev NOV Slovenije Janko Rudolf l. r.	Za Raziskovalno skupnost Slovenije dr. Edo Pirkmajer l. r.	Za Skupnost slovenskih občin Ludvik Golob l. r.
Za Republiški odbor Zveze rezervnih vojaških starešin Slovenije Slavko Korbar, inž. l. r.	Za Izobraževalno skupnost SR Slovenije Franc Galič l. r.	Za Zvezo delavskih univerz Slovenije Anton Kukovica l. r.
Za Republiško konferenco Zveze mladine Slovenije Zdenko Mali l. r.	Za Republiško skupnost otroškega varstva Elca Dolenc l. r.	Za Gospodarsko zbornico SR Slovenije Andrej Verbič l. r.
	Za Republiško skupnost za ceste Vinko Gobec l. r.	Za Zadružno zvezo SR Slovenije Andrej Petelin l. r.

AKTI REPUBLIŠKE VOLILNE KOMISIJE

197.

Na podlagi 101. člena zakona o volitvah delegacij in delegiranju delegatov v skupščine družbenopolitičnih skupnosti (Uradni list SRS, št. 7/74) je republiška volilna komisija na svoji seji dne 30. aprila 1974 sprejela

POROČILO

o izidu glasovanja o izvolitvi delegatov v družbenopolitičnem zboru Skupščine SR Slovenije

Na glasovanju za izvolitev delegatov v družbenopolitični zbor Skupščine SR Slovenije, ki so jih volili družbenopolitični zbori vseh občinskih skupščin v SR Sloveniji in skupščine skupnosti občin kot družbenopolitične skupnosti v Kopru in v Ljubljani dne 29. aprila 1974 so bili doseženi naslednji volilni izidi na podlagi liste kandidatov, ki jih je sprejela Republiška kandidacijska konferenca SZDL:

Občinska skupščina	Stevilo delegatov družb. polit. zborov	Glasovalo		Nev. glas.	Izvoljeni delegat.	Občinska skupščina	Stevilo delegatov družb. polit. zborov	Glasovalo		Nev. glas.	Izvoljeni delegat.
		za listo	proti listi					za listo	proti listi		
1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6
1. Ajdovščina	23	22	1	—	50	23. Litija	25	21	—	—	50
2. Brežice	20	19	—	—	50	24. Lj. Bežigrad	30	28	—	—	50
3. Celje	30	28	1	—	50	25. Lj. Center	30	25	—	—	50
4. Cerknica	27	26	—	—	50	26. Lj. Moste-Polje	25	22	—	—	50
5. Črnomelj	22	17	—	—	50	27. Lj. Siška	30	29	—	—	50
6. Domžale	25	23	—	—	50	28. Lj. Vič-Rudnik	30	29	—	—	50
7. Dravograd	21	17	—	—	50	29. Ljutomer	23	20	1	—	50
8. Gor. Radgona	23	20	—	—	50	30. Logatec	20	18	—	—	50
9. Grosuplje	23	19	—	—	50	31. Maribor	40	38	—	—	50
10. Hrastnik	15	14	1	—	50	32. Metlika	17	15	—	—	50
11. Idrija	25	24	—	—	50	33. Mozirje	21	19	—	—	50
12. Ilir. Bistrica	21	17	—	—	50	34. Murska Sobota	30	29	—	—	50
13. Izola	17	13	—	1	50	35. Nova Gorica	31	30	—	—	50
14. Jesenice	21	20	—	—	50	36. Novo mesto	30	30	—	—	50
15. Kamnik	25	20	—	—	50	37. Ormož	20	18	—	—	50
16. Kočevje	25	25	—	—	50	38. Piran	20	19	—	—	50
17. Koper	30	27	—	—	50	39. Postojna	25	22	—	—	50
18. Kranj	30	24	—	1	50	40. Ptuj	30	26	—	—	50
19. Krško	23	23	—	—	50	41. Radlje ob Dravi	21	19	—	—	50
20. Laško	19	17	—	—	50	42. Radovljica	21	19	—	—	50
21. Lenart	18	18	—	—	50	43. Ravne na Koroš.	30	30	—	—	50
22. Lendava	20	18	—	—	50	44. Ribnica	23	23	—	—	50
						45. Sevnica	21	21	—	—	50
						46. Sežana	21	21	—	—	50
						47. Slov. Gradec	23	20	—	—	50
						48. Slov. Bistrica	25	24	—	—	50
						49. Slov. Konjice	19	17	—	—	50
						50. Šentjur	25	20	1	—	50
						51. Škofja Loka	21	21	—	—	50
						52. Šmarje	21	20	—	—	50
						53. Tolmin	25	25	—	—	50
						54. Trbovlje	25	23	—	—	50
						55. Trebnje	25	25	—	—	50
						56. Tržič	20	18	—	—	50
						57. Velenje	29	28	—	—	50
						58. Vrhnika	16	15	—	—	50
						59. Zagorje	25	24	—	—	50
						60. Zalec	30	29	—	—	50
						61. Ljubljana mesto	30	28	—	—	50
						62. obalni svet	30	25	—	—	50

V skladu s 100. členom uvodoma navedenega zakona je republiška volilna komisija ugotovila, da je bila kandidatna lista sprejeta v vseh občinah v SR Sloveniji in da so bili vsi delegati s te liste izvoljeni. Tiste delegate družbenopolitičnega zbora Skupščine SR Slovenije, ki so dobili skupno naslednje število glasov:

	glasov
1. Viktor Avbelj	1.384
2. Geza Bašič	1.384
3. Jože Bogovič	1.384
4. Jože Božič	1.384
5. dr. Marjan Brecelj	1.384
6. ing. Marko Bulc	1.383
7. Lojze Cepuš	1.384
8. Ciril Cvetko	1.384
9. Lilijana Čerin-Petrič	1.384
10. Janko Česnik	1.383
11. Lojzka Čotar	1.384
12. Stanislava Dežman	1.384
13. Leo Fusili	1.383
14. Stane Gavez	1.383
15. Jože Globačnik	1.383
16. Ludvik Golob	1.384
17. Janez Japelj	1.383
18. Vera Jukič	1.384
19. Danica Jurkovič	1.382
20. Rudi Kropivnik	1.384
21. Danilo Kralj	1.384
22. Valerija Kralj	1.384
23. Teodora Krpan	1.384
24. Martin Košir	1.384
25. Vladimir Logar	1.384
26. Cveto Majdič	1.384
27. Zdenko Mali	1.383
28. Stane Markič	1.384
29. Srčeko Mlinarič	1.384
30. Franc Mrcina	1.383
31. Pavel Mrmolja	1.384
32. Filip Novak	1.384
33. Henrik Peternel	1.384
34. Zoran Polič	1.384
35. Jože Pratengrazer	1.384
36. Emil Rojc	1.383
37. Tone Romih	1.384
38. Metka Smolko	1.384
39. dr. Majda Strobl	1.384
40. Marjan Šiftar	1.384
41. Terezija Stefančič	1.384
42. Stefan Štok	1.384
43. Valentina Tomlje	1.383
44. Aleksander Varga	1.384
45. Srček Vrbinč	1.384
46. Avgust Vrtar	1.384
47. Beno Zupančič	1.383
48. Ivan Žagar	1.384
49. Ivica Žnidaršič	1.382
50. Anita Žoher	1.384

Republiška volilna komisija je v neposrednem stiku z občinskimi volilnimi komisijami in na podlagi volilnih spisov, ki jih je prejela od teh volilnih komisij ugotovila, da so bile volitve v družbenopolitični zbor Skupščine SR Slovenije izvedene v skladu s predpisi in da ni bilo nepravilnosti, ki bi lahko vplivale na volilne izide.

Št. 16-1/74

Ljubljana, dne 30. aprila 1974.

Republiška volilna komisija

Tajnik

Predsednik

dr. Kostja Konvalinka l. r. Janez Šinkovec l. r.

198.

Na podlagi 29. člena zakona o volitvah in odločilu Predsedstva SR Slovenije (Uradni list SRS, št. 7/74) je Republiška volilna komisija na svoji seji dne 30. aprila 1974 sprejela

POROČILO

o izidu volitev Predsedstva Socialistične republike Slovenije

Na volitvah Predsedstva Socialistične republike Slovenije, ki so bile dne 29. aprila 1974 v vseh občinskih skupščinah v SR Sloveniji in v skupščinah skupnosti občin kot družbenopolitični skupnosti v Kopru in v Ljubljani, so bili doseženi naslednji volilni izidi na podlagi liste kandidatov, ki jih je sprejela Republiška kandidacijska konferenca SZDL.

Občinska skupščina	Skupno štev. delegatov	Glasovalo		Nevelj. glasovnic
		»za« listo	»proti« listi	
1. Ajdovščina	97	94	1	1
2. Brežice	90	89	—	—
3. Celje	140	136	2	—
4. Cerknica	91	86	1	—
5. Črnomelj	78	71	—	—
6. Domžale	108	101	—	—
7. Dravograd	67	58	—	—
8. Gornja Radgona	81	73	2	1
9. Grosuplje	85	76	1	—
10. Hrastnik	75	69	1	1
11. Idrija	81	73	2	—
12. Ilirska Bistrica	75	69	—	—
13. Izola	60	54	—	—
14. Jesenice	96	95	—	—
15. Kamnik	121	108	—	—
16. Kočevje	90	88	—	—
17. Koper	118	107	—	1
18. Kranj	154	136	2	2
19. Krško	83	81	—	1
20. Laško	69	63	2	1
21. Lenart	61	57	—	—
22. Lendava	70	68	—	—
23. Litija	75	69	—	—
24. Lj. Bežigrad	110	101	—	5
25. Lj. Center	125	115	—	—
26. Lj. Moste	85	80	—	—
27. Lj. Šiška	97	92	1	2
28. Lj. Vič-Rudnik	111	103	1	—
29. Ljutomer	75	72	—	—
30. Logatec	68	64	1	—
31. Maribor	190	177	2	—
32. Metlika	69	64	—	—
33. Mozirje	87	79	—	—
34. Murska Sobota	125	122	1	—
35. Nova Gorica	141	133	4	—
36. Novo mesto	140	133	1	2
37. Ormož	71	67	—	—
38. Piran	83	75	1	1
39. Postojna	102	95	1	1
40. Ptuj	130	123	—	—
41. Radlje ob Dravi	72	65	—	—
42. Radovljica	86	82	1	—
43. Ravne na Kor.	100	94	2	—
44. Ribnica	83	73	3	—
45. Sevnica	71	70	—	1
46. Sežana	95	93	—	—
47. Slovenj Gradec	76	70	—	—
48. Slov. Bistrica	85	83	—	—

Občinska skupščina	Skupno štev. delegatov	Glasovalo		nevelj. glasovnic
		»za listo«	»proti listi«	
49. Slov. Konjice	69	66	—	—
50. Sentjur	75	70	—	—
51. Škofja Loka	98	97	—	1
52. Šmarje	89	81	—	—
53. Tolmin	85	84	1	—
54. Trbovlje	100	98	—	—
55. Trebnje	85	79	1	3
56. Trzič	73	68	—	1
57. Velenje	107	101	—	—
58. Vrhnika	61	57	1	—
59. Zagorje	89	79	3	—
60. Zalec	99	98	—	—
61. Mesto Ljubljana	150	127	2	2
62. Obalni svet Koper	102	86	2	3
Skupaj	5.824	5.437	43	30

V skladu s 27. členom uvodoma navedenega zakona je bila lista kandidatov Predsedstva SR Slovenije

sprejeta in so bili izvoljeni v občinskih skupščinah naslednji kandidati:

Za predsednika: Sergej Kraigher

Za člane: Tone Bole
Anica Kuhar
Jože Lončarič
Vida Tomšič
Josip Vidmar
Janez Vipotnik

Republiška volilna komisija je v neposrednem stiku z občinskimi volilnimi komisijami in na podlagi volilnih spisov, ki jih je prevzela od teh volilnih komisij ugotovila, da so bile volitve članov Predsedstva SR Slovenije izvedene v skladu s predpisi in da ni bilo nepravilnosti, ki bi lahko vplivale na volilni izid.

Št. 17-1/74

Ljubljana, dne 30. aprila 1974.

Republiška volilna komisija

Tajnik

Predsednik

dr. Kostja Konvalinka l. r. Janez Šinkovec l. r.

PREDPISI OBČINSKIH SKUPŠČIN

SKUPŠČINA OBČINE LENART

505.

POROČILO

o izidu glasovanja na volitvah delegatov v družbenopolitični zbor Skupščine občine Lenart

Občinska volilna komisija v Lenartu obvešča, da so bili v občini pri glasovanju o izvolitvi delegatov družbenopolitičnega zbora Skupščine občine Lenart dne 31. marca 1974 doseženi tile izidi glasovanja o izvolitvi:

Na območju občine Lenart je bilo vpisanih 10.424 delovnih ljudi in občanov.

Od tega jih je glasovalo skupaj 10.048 ali 96,4%
— za kandidatno listo 7.800
— proti kandidatni listi 1.289
— neveljavnih glasovnic je bilo 959.

Na listi delegatov je bilo 18 kandidatov.

Izvoljeni so bili tile delegati:

	glasov
1. Danica Brus	7.747
2. Ivan Černčec	7.748
3. Rozika Čučko	7.740
4. Ferdo Firbas	7.750
5. Milan Gumzar	7.742
6. Leopold Hameršak	7.744
7. Slavko Jančič	7.752
8. Franc Kozar	7.736
9. Janko Kšela	7.742
10. Jože Majcenovič	7.709
11. Ivan Muršak	7.708
12. Ludvik Rajšp	7.714
13. Alfred Pirher	7.722
14. Drago Štravs	7.714
15. Božo Tuš	7.715
16. Pavla Tušak	7.716
17. Alojz Zelenko	7.706
18. Breda Zorko	7.696

Občinska volilna komisija je na podlagi volilnih spisov ugotovila, da sta bila postopek o določitvi kandidatov in glasovanje o izvolitvi delegatov izvedena v

skladu z zakonom in da ni bilo nepravilnosti, ki bi lahko vplivale na kandidature oziroma na izid glasovanja.

Št. 013-1/74

Lenart, dne 10. aprila 1974.

Občinska volilna komisija

Tajnik

Predsednik

Rudi Pen l. r.

Mirko Gosnik l. r.

SKUPŠČINA OBČINE LJUBLJANA MOSTE-POLJE

506.

Na podlagi 47. člena zakona o financiranju družbenopolitičnih skupnosti v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 36/64, 43/67, 40/68 in 43/70), 34. in 148. člena statuta občine Ljubljana Moste-Polje je skupščina občine Ljubljana Moste-Polje na seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 28. marca 1974 sprejela

ODLOK

o proračunu občine Ljubljana Moste-Polje za leto 1974

1. člen

Za financiranje splošne porabe v občini Ljubljana Moste-Polje in mestu Ljubljana se zbirajo dohodki kot jih predpisujejo republiški predpisi, odloki skupščine občine Ljubljana Moste-Polje in odloki skupščine mesta Ljubljane.

2. člen

Dohodki občinskega proračuna za leto 1974 znašajo		36.881.000
ki se delijo:		
na razporejene dohodke		35.259.500
in na nerazporejene dohodke-tekoča proračunska rezerva		1.621.500

3. člen

Višina sredstev proračuna občine za leto 1974 temelji na skupni proračunski bilanci mesta Ljubljane

za leto 1974. Zaradi usklajevanja splošne porabe občin v SR Sloveniji se proračuni ljubljanskih občin in mesta Ljubljane štejejo kot celota.

4. člen

V skladu z 12. členom družbenega dogovora o programiranju nalog in o oblikovanju sredstev za skupno in splošno porabo za leto 1974 v Ljubljani, so za združevanje sredstev za potrebe mesta Ljubljane in solidarnostno prelivanje med ljubljanskimi občinami določa posebni občinski davek od prometa proizvodov v trgovini in od alkoholnih pijač v trgovini in gostinstvu.

5. člen

Iz sredstev za solidarnostno prelivanje prejme proračun občine Ljubljana Moste-Polje v letu 1974 sredstva v znesku 3,148.000 dinarjev, ki so zajeta med izkazanimi dohodki v 2. členu tega odloka.

6. člen

V občinski rezervni sklad se vlaga 1 % sredstev od vseh tekočih proračunskih dohodkov.

7. člen

Za odplačevanje najetih posojil so v razporedu dohodkov proračuna zagotovljena sredstva v znesku 2,000.000 dinarjev.

8. člen

Poraba sredstev proračuna se v I. polletju 1974 omeji za 3 %.

9. člen

Uprava skupščine občine samostojno razpolaga s sredstvi, ki so ji dodeljena za redno dejavnost in posebne namene, kakor tudi s sredstvi, ki jih ustvari z lastno dejavnostjo.

10. člen

Izvršni svet skupščine občine je pooblaščen razporejati nerazporejene dohodke — tekočo proračunsko rezervo za nepredvidene ali premalo predvidene proračunske izdatke do višine 100.000 dinarjev za vsak posamezen primer. O svojih odločitvah mora naknadno poročati skupščini občine.

11. člen

Izvršni svet skupščine občine je pooblaščen, da odloča o porabi sredstev rezervnega sklada, kadar v proračun neenakomerno pritekajo proračunski dohodki. Ta sredstva se lahko rabijo kot krediti in morajo biti vrnjena rezervnemu skladu do 31. decembra 1974.

O uporabi sredstev za druge namene, ki so v skladu z veljavnimi predpisi, sme izvršni svet odločati le do višine 100.000 dinarjev.

12. člen

Izvršni svet skupščine občine je pooblaščen, da v upravičenih primerih odloči, da se v okviru posameznega namena prenašajo sredstva iz ene na drugo postavko.

13. člen

Sredstva, ki so po odloku o začasnem financiranju proračuna občine v I. trimesečju 1974 (Uradni list SRS, št. 45/73) dana posameznim uporabnikom, oziroma porabljeni za posamezne namene, se poračunajo v smislu določb tega odloka in v okviru odobrenih sredstev v posebnem delu proračuna.

14. člen

Pregled in razpored dohodkov po glavnih namenih, bilanca dohodkov, splošni razpored dohodkov in, posebni del proračuna so sestavni del tega odloka.

Pregled in razpored dohodkov proračuna po glavnih namenih se objavi hkrati s tem odlokom v Uradnem listu SR Slovenije.

15. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SR Slovenije, uporablja pa se od 1. januarja 1974.

Št. 460-1/71-74

Ljubljana, dne 29. marca 1974.

Predsednik
skupščine občine
Ljubljana Moste-Polje
Polde Maček l. r.

Pregled in razpored dohodkov proračuna občine Ljubljana Moste-Polje za leto 1974

Vrsta doh.	Dohodki	Skupaj	Stev. glav. namena	Razpored dohodkov	Skupaj
1	Davek na dohodek in davek iz osebnih dohodkov	14,063.000	01	Dejavnost organov družbenopolitičnih skupnosti	9,218.000
2	Prometni davek, davek na premoženje in na dohodek od premoženja	19,294.000	03	Dejavnost družbenopolitičnih organizacij in društev	2,000.600
3	Takse	256.000	04	Negospodarske investicije	8,310.800
6	Dohodki upravnih organov in drugi dohodki	120.000	07	Kulturnoprosvetna dejavnost	43.500
7	Dohodki od drugih družbenopolitičnih skupnosti	3,148.000	08	Socialno skrbstvo	4,891.000
			09	Zdravstveno varstvo	1,373.000
			10	Komunalna dejavnost	5,505.000
			11	Dejavnost krajevnih skupnosti	2,278.000
			16	Intervencije v gospodarstvu	1,260.800
			17	Tekoča proračunska rezerva in obveznosti iz prejšnjih let	1,631.500
			18	Kreditni, vezana in izločena sredstva — Izločena sredstva rezerv (rezervni sklad)	368.800
	Skupaj dohodki	36,881.000		Skupaj razpored dohodkov	36,881.000

SKUPŠČINA OBČINE LJUBLJANA VIČ-RUDNIK

507.

Na podlagi 13. člena zakona o urbanističnem planiranju (Uradni list SRS, št. 16-119/67) 21. člena statuta mesta Ljubljane in 93. člena statuta občine Ljubljana Vič-Rudnik je Skupščina občine Ljubljana Vič-Rudnik na seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 31. maja 1973 sprejela

ODLOK

o sprejetju zazidalnega načrta za območje zazidalnega otoka VS 245/2 — Pevčeva dolina

1. člen

S tem odlokom se sprejme zazidalni načrt za območje zazidalnega otoka VS 245/2 — sever — Pevčeva dolina, ki ga je pod št. 870 izdelal Urbanistični zavod PA Ljubljana, v decembru 1971.

2. člen

Zazidalni načrt obsega programski in tehnični del v smislu določil drugega odstavka 8. člena zakona o urbanističnem planiranju.

3. člen

Zazidalni načrt je stalno na vpogled občanom in organizacijam pri upravnem organu Skupščine občine Ljubljana Vič-Rudnik, ki je pristojen za urbanizem in gradbene zadeve, Ljubljanskemu urbanističnemu zavodu in Geodetski upravi pri Skupščini mesta Ljubljane.

4. člen

Manjše odmike od sprejetega zazidalnega načrta, ki je sprejet s tem odlokom, dovoljuje v smislu določil drugega odstavka 15. člena zakona o urbanističnem planiranju svet za urbanizem pri Skupščini občine Ljubljana Vič-Rudnik.

5. člen

Nadzorstvo nad izvajanjem tega odloka izvaja urbanistična inšpekcija pri upravi za inšpekcijske službe.

6. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 350-2/72

Ljubljana, dne 31. maja 1973.

Predsednik SOB Ljubljana

Vič-Rudnik

Slavko Korbar, dipl. inž. l. r.

508.

Na podlagi 9. člena zakona o urbanističnem planiranju (Uradni list SRS, št. 16-119/67), 21. člena statuta mesta Ljubljane (Uradni list SRS, št. 13-298/74), 43. člena statuta občine Ljubljana Vič-Rudnik (Uradni list SRS, št. 12-295/74) in 26. člena odloka o urbanističnem programu za območja mesta Ljubljane (Uradni list SRS, št. 28-628/72) je Skupščina občine Ljubljana Vič-Rudnik na skupni seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 18. aprila 1974 sprejela

ODLOK

o urbanističnem redu za naselja in območja v občini Ljubljana Vič-Rudnik

1. člen

Naselja in območja, ki niso zajeta z urbanističnimi načrti ali z zazidalnimi načrti po določbah odloka o urbanističnem programu mesta Ljubljane, se urejajo po določbah tega odloka.

2. člen

V naseljih in območjih po tem odloku se dovoljuje v skladu z elementi urbanističnega programa mesta Ljubljane in v skladu z določbami tega odloka ter drugimi veljavnimi predpisi graditev objektov in naprav ter drugi posegi, ki vplivajo na spremembo prostora in njegovo urejanje.

3. člen

Za graditev novih objektov in naprav ali za gradbena dela, s katerimi se spreminja zunanost, velikost ali namen obstoječih objektov in naprav, veljajo naslednji splošni pogoji:

a) objekti se lahko gradijo samo na površinah, ki so predvidene za ta namen

b) lokacija objekta mora zagotoviti smotrno izkoriščanje stavbnega zemljišča, velikost funkcionalnega zemljišča za individualno stanovanjsko hišo znaša najmanj 400 m² in največ 1000 m². Pri odrejanju ustrezne velikosti funkcionalnega zemljišča je potrebno upoštevati določbe odloka o določitvi pomožnih objektov ter meril, po katerih se določi zemljišče, namenjeno za normalno uporabo že zgrajenega objekta (Uradni list SRS, št. 41/72), dovolijo se manjši odmiki od prej navedenih površin, če to narekuje konfiguracija terena ali način obstoječe zazidave

c) objekti, ki navezujejo na sebe intenzivnejši motorni promet ali pa povzročajo hujše emisije, kot so: hrup, ropot, onesnaževanje zraka in podobno (delavnice, gostilne in podobno) so dovoljeni ob pogoju, da so zagotovljene zadostne površine potrebne za opravljanje osnovne dejavnosti, da je zagotovljen nemoten in varen promet, da so predvideni potrebni parkirni prostori in da ne nastajajo prekomerne emisije za okolje

č) za graditev objektov ali druge posege, ki vplivajo na spremembo prostora v bližini objekta, ki je registriran kot kulturni spomenik, je treba upoštevati pogoje pristojnega zavoda za spomeniško varstvo

d) horizontalni in vertikalni gabarit objekta, oblikovanje fasad in strehe (strešna izvedba, naklon strešin in smer slemen) ter uporabljena gradiva morajo biti usklajeni z okoljem, dovoljena je graditev pritličnih, visokopritličnih in enonadstropnih objektov, maksimalna kota pritličja je 1,20 m nad nivojem terena. Določbe prejšnjega odstavka ne veljajo za javne, družbene in industrijske ter specifične objekte, za katere se določi višina po presoji okoliščin v posameznih primerih

e) novi objekti morajo biti odmaknjeni od obstoječih stanovanjskih zgradb drugih lastnikov najmanj 10 m, oziroma 4 m od posestne meje. Lahko se dovolijo manjši odmiki ob obstoječih stanovanjskih zgradb, če tako narekuje konfiguracija terena ali način obstoječe zazidave in če so varovane higiensko zdravstvene in požarno-varnostne koristi

f) odmiki novih objektov od magistralnih in regionalnih cest se določajo v skladu s predpisi zakona o javnih cestah (Uradni list SRS, št. 51/71), od lokalnih in nekategoriziranih cest morajo biti novi objekti odmaknjeni najmanj 5 m od zunanega roba cestnega sveta

g) dostop in dovoz na javno cesto ali javno pot morata biti zagotovljena in usklajena z veljavnimi predpisi in pogoji organov in organizacij, pristojnih za promet

h) stanovanjski objekt ali drugi objekt, v katerem se opravlja poslovna ali gospodarska dejavnost, ki potrebuje vodo, mora biti priključen na javni vodovod, če javnega vodovoda ni, mora investitor oskrbeti objekt z vodo v skladu s sanitarno tehničnimi predpisi, s soglasjem pristojnega sanitarnega organa in s soglasjem organa, pristojnega za vodno gospodarstvo. Stremeti je za tem, da se zajetja ali vodnjaki zgradijo za več zgradb skupaj in primerno zaščitijo

i) objekt mora biti priključen na javno kanalizacijo. Če javne kanalizacije ni, mora urediti investitor odvajanje odpadka v skladu z veljavnimi sanitarno tehničnimi predpisi, s soglasjem pristojnega sanitarnega organa in s soglasjem organa, pristojnega za vodno gospodarstvo

j) eno leto po zaključku notranjih gradbenih del je potrebno dokončati zunanjo obdelavo objekta (ometi, balkonske ograje in podobno)

k) ureditev stavbnega zemljišča mora biti usklajena s funkcijo predvidenega objekta ali naprave ter izvedena neposredno po dokončanju graditve

l) lega, višina, gradivo in oblikovanje ograj morajo biti v skladu z okoljem, veljavnimi predpisi za varnost prometa in pogoji za promet pristojnih organov in organizacij

m) stavbno zemljišče mora biti sposobno za zazidavo, pri tem je potrebno upoštevati zlasti nosilnost tal, plazovitost terena, poplavljanje in podobno

n) vse gozdne površine, večje skupine dreves in posamezna karakteristična drevesa znotraj zazidljivih površin je potrebno v celoti ohraniti.

4. člen

Posegi, ki vplivajo na spremembo prostora in njegovo urejanje so dovoljeni, če niso v nasprotju z načeli varstva narave in okolja ter drugimi splošnimi koristimi.

5. člen

Za graditev objektov in naprav so namenjene površine, katerih pozidava je smotrna glede na sedanje in bodoče prometne in funkcionalne povezave, komunalno opremljenost, nadaljnje možnosti razvoja mesta ter glede na druge prostorske pogoje: lega, obseg in namen zazidljivih površin so grafično prikazani v gospodarski karti v merilu 1:10.000 in v katastrskem merilu 1:2880. Prikaz zazidljivih površin v merilu 1:10.000 in 1:2880 je sestavni del tega odloka.

Zazidljive površine iz prvega odstavka tega člena so območja z oznakami:

a) v posameznih naseljih:

VS 202 Hruševo
 VS 203 Belica
 VS 204 Dvor pri Polhovem Gradcu
 VS 205 Dolenja vas pri Polhovem Gradcu
 VS 207 Srednja vas
 VS 208/2 Polhov Gradec
 VS 208/3 Polhov Gradec
 VP 201 Polhov Gradec
 VS 217 Žažar
 VS 218 Butajnova
 VS 219 Šentjošt pri Horjulu
 VS 230 Tomišelj
 VS 231 Tomišelj

VS 232 Brest
 VS 233 Matena
 VS 234 Iška Loka
 VS 235 Iška Loka
 VS 237 Staje
 VS 238 Vrbljenje
 VS 239 Kot
 VS 240 Strahomer
 VS 243 Škrilje
 VS 244 Golo
 VS 246 Glinek
 VS 247 Gumnišče
 VS 248 Gorenje Blato
 VS 249 Pijava Gorica
 VS 250 Smrjenje
 VS 251 Želumlje
 VS 252 Veliki Ločnik
 VS 253 Mali Ločnik
 VS 254/2 Gradež
 VS 255 Turjak
 VS 256 Turjak
 VS 257 Rašica
 VS 258 Rašica
 VS 259 Male Lašče
 VS 261 Velike Lašče
 VS 262 Srobotnik pri Velikih Laščah
 VS 263/1 Dolenje Retje
 VS 263/2 Dolenje Retje
 VS 264 Gorenje Retje
 VS 265 Dvorska vas
 VW 201 Babna gora
 VW 203/1 Turjak

b) v skupini naselij v širšem območju:

V 201 VS 201/2 Stranska vas
 VS 201/4 Dobrova
 VS 201/6 Šujica
 VS 201/7 Gabrje
 V 220 VS 220/3 Brezovica pri Ljubljani
 VS 220/4 Brezovica pri Ljubljani
 V 221 VS 221/1 Brezovica pri Ljubljani
 VS 221/2 Vnanje Gorice
 VS 221/3 Vnanje Gorice
 VS 221/4 Notranje Gorice
 VS 221/5 Notranje Gorice
 VS 221/6 Notranje Gorice
 V 236 VS 236/1 Ig
 VS 236/2 Ig
 VP 236/1 Ig
 V 241 VS 241/1 Iška vas
 VW 241/1 Iška vas
 VW 241/2 Iški Vintgar
 VW 241/3 Iški Vintgar
 VW 241/4 Iški Vintgar
 V 242 VS 242/1 Rakitna
 VW 242/1 Rakitna
 VW 242/2 Rakitna
 VW 242/3 Rakitna
 VW 242/4 Rakitna
 VW 242/5 Rakitna
 V 245 VS 245/4 Lanišče
 VS 245/6 Brodnice
 VS 245/9 Zalog pri Škofljici
 VS 245/10 Škofljica

VS 209	Brezje pri Dobravi
VS 210/2	Podolnica
VS 211	Lesno brdo
VS 212	Zaklanec
VS 213/2	Horjul
VS 214	Ljubogojna
VS 215	Vrzdeneč
VS 216	Vrzdeneč
VS 222	Jezero
VS 223	Podpeč
VS 224	Podpeč
VW 202	Jezero
VP 202	Podpeč
VP 203	Podpeč
VS 226	Prevalje pod Krimom
VS 227	Kamnik pod Krimom
VS 228	Kamnik pod Krimom
VS 229	Preserje

6. člen

Da se zagotovi smotrna namenska izraba površin, njihovo opremljanje s komunalnimi napravami in funkcionalna povezava naselij, se za skupine naselij v širših območjih iz 5. člena tega odloka izdelata podrobni urbanistični red.

Podrobni urbanistični red obsega analizo urbanstkih funkcij osnove za ureditev in izrabo območja, načrt namenske uporabe površin z lokacijo družbeno pomembnejših objektov ter s prikazom zavarovanih območij in kulturnih spomenikov, idejne programske rešitve cest in komunalnih napeljav ter vodnogospodarskih ureditev.

Pristojni svet za urbanizem določi rok, v katerem je potrebno izdelati dokumentacijo iz prejšnjega odstavka. Podrobni urbanistični red sprejme občinska skupščina po postopku, ki je predpisan za sprejetje urbanističnega reda.

7. člen

Ob izdelavi podrobnega urbanističnega reda za skupine naselij, navedenih v 5. členu tega odloka, so dovoljene manjše korekture meja zazidljivih površin v primerih, če gre za smotrno prilagoditev meje zazidljivih površin terenu, glede na njegovo konfiguracijo, oziroma v primerih, ko želimo doseči smotrno funkcionalno povezavo zazidalnih otokov.

8. člen

Graditev objektov in naprav v območju katastrskih občin Babna gora, Dobravica, Golo, Lužarji, Osolnik, Selo, Ulaka in Zapotok je dovoljena le v obstoječih naseljih in zaselkih pod splošnimi pogoji 3. člena tega odloka.

9. člen

Zunaj zazidljivih površin iz 5. člena tega odloka in zunaj obstoječih naselij iz 8. člena tega odloka je pod splošnimi pogoji iz 3. člena dovoljena graditev objektov in naprav, ki so potrebne za komunalno opremljanje naselij in območij ter za vodno gospodarstvo, kmetijstvo, gozdarstvo, turizem in rekreacijo. Pod istimi pogoji je dovoljena tudi gradnja objektov posebnega družbenega in gospodarskega pomena, če je za tako gradnjo ugotovljen splošni družbeni interes.

Graditev stanovanjskih družinskih hiš, počitniških hiš ali drugih objektov, ki služijo dovoljeni gospodarski dejavnosti zunaj zazidljivih površin iz 5. člena tega odloka, je dovoljena le v posebej utemeljenih in izjem-

nih primerih, če graditev ne vpliva kvarno na krajino in okolje in če so izpolnjeni drugi pogoji iz 3. člena tega odloka.

Graditev objektov iz prvega in drugega odstavka je dovoljena s soglasjem kmetijske zemljiške skupnosti in za urbanizem pristojnega sveta občinske skupščine, svet izda soglasje na podlagi poprejšnjega strokovnega mnenja za zadeve urbanizma pooblaščen organizacije in mnenja krajevnih skupnosti.

Na zemljišču, ki je predvideno za razglasitev za zavarovano zemljišče oziroma za naravno znamenitost ali ki je predvideno za družbeno kmetijsko proizvodnjo ter na kvalitetni orni zemlji, ni dovoljena izjemna gradnja objektov.

10. člen

Za urbanizem pristojni svet občinske skupščine lahko sprejme dodatno tehnično dokumentacijo za urejanje naselij iz 5. člena, da se zagotovi smotrno gospodarjenje s prostorom in urbanistično urejanje.

11. člen

Za graditev objektov in naprav v naseljih in območjih, za katera veljajo določbe tega odloka, mora investitor pridobiti lokacijsko dovoljenje.

12. člen

Lokacijska dokumentacija se izdelata praviloma za posamezni objekt ali napravo na podlagi zakona o urbanističnem planiranju (Uradni list SRS, št. 16-119/67) in v skladu z določbami tega odloka.

V primerih, če se namerava graditi stanovanjska ali počitniška hiša na zemljišču, ki se nahaja na pretežno nepozidanem zemljišču, se mora lokacijska dokumentacija izdelati za to širše območje — v nadaljnjem besedilu skupinska lokacijska dokumentacija.

Skupinsko lokacijsko dokumentacijo lahko naroči pri pooblaščen organizaciji organizacija združenega dela, krajevna skupnost ali občan.

13. člen

Skupinska lokacijska dokumentacija vsebuje:

1. geodetski načrt sedanjega in prihodnjega stanja terena, objektov in komunalnih naprav z višinskimi kotami ter s profili komunalnih naprav,
2. načrt namenske izrabe površin z lokacijo družbeno pomembnih objektov,
3. arhitektonsko zazidalno situacijo s prometno ureditvijo in s poročilom o zazidavi obravnavanega zemljišča,
4. soglasja pristojnih organov in organizacij.

14. člen

S skupinsko lokacijsko dokumentacijo se urejajo naslednji zazidalni otoki oziroma njihovi deli:

VS 205	Dolenja vas (del)
VS 209	Brezje pri Dobravi (del)
VS 213/2	Horjul (del)
VS 215	Vrzdeneč
VS 221/5	Notranje Gorice
VS 222	Jezero (del)
VS 231	Tomišelj (del)
VS 232	Brest (del)
VS 233	Matena (del)
VS 241/1	Iška vas (del)
VS 251	Želumlje (del)
VW 242/5	Rakitna

15. člen

Skupinsko lokacijsko dokumentacijo obravnava svet pristojne krajevne skupnosti, sprejme pa jo s sklepom za urbanizem pristojni svet občinske skupščine.

16. člen

Za zaščito prebivalcev in materialnih dobrin pred posledicami vojne se morajo na območju mesta Ljubljane graditi zaklonišča in drugi primerni objekti za zaklanjanje prebivalstva, v skladu z odlokom o zakloniščih na območju mesta Ljubljane (Uradni list SRS, št. 14/73).

17. člen

Urbanistični red mora skupščina občine po potrebi, najmanj pa vsakih pet let pregledati in uskladiti s temeljno urbanistično dokumentacijo, s spremenjenimi gospodarskimi razmerami in s splošnimi družbenimi razmerami in koristmi.

SPLOŠNI AKTI SKUPNOSTI ZDRAVSTVENEGA VARSTVA IN ZAVAROVANJA

SKUPNOST ZDRAVSTVENEGA VARSTVA
IN ZAVAROVANJA CELJE

509.

Da bi uresničili ustavno načelo enakopravnosti, svobodne in neposredne menjave dela pri zadovoljevanju potreb v zdravstvenem varstvu in zaradi uresničevanja skupnih interesov in združevanja sredstev v zdravstvenem zavarovanju

predlaga

skupnost zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja Celje

— delavcem, združenim v svojih temeljnih organizacijah združenega dela, organizacijah združenega dela in drugih organizacijah, ter drugim delovnim ljudem združenim v svojih asociacijah kot uporabnikom zdravstvenega varstva;

ter

— delovnim ljudem združenim v svojih temeljnih organizacijah združenega dela in organizacijah združenega dela zdravstvene dejavnosti kot izvajalcem zdravstvenega varstva;

da po načelih vzajemnosti in solidarnosti v okviru samoupravne interesne skupnosti zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja Celje

sklenejo

po določilih 11. in 12. člena družbenega dogovora o osnovah programiranja nalog in o oblikovanju sredstev za skupno in splošno porabo v letu 1974, ki so ga sklenili Izvršni svet Skupščine SR Slovenije, Socialistična zveza delovnega ljudstva, Zveza sindikatov Slovenije, Gospodarska zbornica SR Slovenije, Skupnost slovenskih občin, občinske skupščine v SR Sloveniji in Skupščina mesta Ljubljane. Izobraževalna skupnost Slovenije skupaj s posebnimi izobraževalnimi skupnostmi, Raziskovalna skupnost Slovenije, Skupnost za zaposlovanje SR Slovenije, Kulturna skupnost Slovenije, Telesnokulturna skupnost Slovenije, Začasna zveza skupnosti zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja SR Slovenije, Republiška skupnost otroškega varstva. Skupnost pokojninskega in invalidskega zavarovanja v SR Sloveniji.

SAMOUPRAVNI SPORAZUM

o uresničevanju programa in o osnovah za financiranje zdravstvenega varstva in zavarovanja v letu 1974

18. člen

Odlok o urbanističnem redu za naselja in območja v območju občine z grafičnimi prilogami v merilu 1 : 10.000 in 1 : 2.880 mora biti pri upravnem organu občinske skupščine, ki je pristojen za urbanizem in pristokovni organizaciji, pooblaščen za zadeve urbanizma na vpogled občanom, organom in organizacijam.

19. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 350-02/73

Ljubljana, dne 18. aprila 1974.

Predsednik
skupščine občine
Ljubljana Vič-Rudnik
Stane Vrtič l.r.

1. člen

Delovni ljudje, ki so v samoupravni interesni skupnosti zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja Celje za občine: Brežice, Celje, Laško, Mozirje, Sevnica, Slovenske Konjice, Šentjur, Šmarje pri Jelšah in Zalec (v nadaljnjem besedilu: skupnost) združili svoje interese do zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja, si zagotovijo s tem sporazumom: splošno ambulantno varstvo in zdravljenje, specialistično zdravljenje in pomoč, porabo zdravil in injekcij, bolnišnično zdravljenje in njegovo nadaljevanje v zdraviliščih, zobozdravljenje s protetikó, prevoze z rešilnimi avtomobili, ortopedska in ortotična pomagala, ostale prevoze in potne stroške v zvezi z uveljavljanjem zdravstvenega varstva; delavci pa še denarna nadomestila in povračila; po programu, ki je bil v javni razpravi družbeno verificiran in potrjen in to na enaki ravni, v enakem obsegu in kvaliteti kot v letu 1973. povečanem zaradi povečanega števila prebivalstva in povečane intenzitete zaradi izenačenja pravic kmetov z delavci in z najnujnejšimi investicijami iz potrjenega programa.

2. člen

V tem okviru mora biti zagotovljeno ustrežnejše zdravstveno varstvo aktivnih zavarovancev pri delu in v zvezi z delom in otrok pri sistematskih pregledih, realizirane odločitve na referendumu glede izenačevanja zdravstvenega varstva delavcev in kmetov ter omiljevanje razlik glede ravni zdravstvenega varstva po posameznih območjih SR Slovenije oziroma posameznih občin v skupnosti.

3. člen

Vrednotenje sprejetega programa za leto 1974, ob realizaciji načel iz resolucije o družbenoekonomski politiki v SR Sloveniji ter neposrednih nalogah v letu 1974 (Uradni list SRS, št. 45/73) pokaže, da bo skupnost potrebovala:

		Znesek din
— za zdravstveno varstvo		
— po pogodbah	244.575	
— zdravila in injekcije	43.189	
— ostali izdatki za zdravstveno varstvo	8.709	296.473.000
— za denarne datavte		52.348.000
— za ostale izdatke in povračila		15.751.000
— za obvezno rezervo		9.553.000
— za razvoj zdravstvene službe		5.754.000

	din
— skupaj (redna dejavnost, obseg kot leta 1973)	379.879,000
— za najnujnejše investicije v regiji	14.000,000
Skupaj	393.879,000

4. člen

Sredstva za uresničevanje programa bo zagotovila skupnost iz bruto osebnega dohodka delavcev ter od bruto osebnega dohodka delavcev, v breme doseženega dohodka temeljnih in drugih organizacij združenega dela ter drugih organizacij, prispevka za zdravstveno varstvo upokojencev, prispevkov kmetov in samostojnih poklicev, dohodkov iz mednarodnih sporazumov in ostalih dohodkov (kmetje — borci in podobno).

Merilo za določitev stopnje iz posameznega vira je razmerje med posameznimi viri, kot so nakazani v sprejetem programu, nasproti globalu sredstev, ki je prikazan v prejšnjem členu.

5. člen

Realizacija načel iz prejšnjega člena pomeni naslednje razmerje med dohodki:

	Znesek din
— iz prispevkov na osebne dohodke	247.267,000
— od bruto osebnega dohodka v breme dohodka	59.261,000
— iz prispevka za zdravstveno varstvo upokojencev	47.000,000
— iz prispevkov kmetov	17.997,000
— iz dohodkov po mednarodnih sporazumih in ostalih dohodkov	8.354,000
— skupaj	379.879,000
— od bruto osebnega dohodka v breme dohodka za investicije	14.000,000
Skupaj	393.879,000

6. člen

Sredstva, zbrana po 0,47% stopnji od bruto osebnega dohodka v breme doseženega dohodka (4 alineja 7. člena tega sporazuma), se štejejo kot sredstva združena po posebnem družbenem dogovoru oziroma samoupravnem sporazumu, kot ga predvideva 8. člen družbenega dogovora o osnovah programiranja nalog in o oblikovanju sredstev za skupno in splošno porabo v letu 1974 in so dogovorjena za uresničevanje investicijskih programov v skupnosti, ki so bili potrjeni v javni razpravi.

Za sofinanciranje obveznosti, ki izvirajo iz družbenega dogovora o osnovah programiranja nalog in o oblikovanju sredstev za skupno in splošno porabo v letu 1974; družbenega dogovora o prenosu investicijskih obveznosti za naložbe na področju družbenih dejavnosti na samoupravne interesne skupnosti v letu 1974; družbenega dogovora o prenosu obveznosti proračuna SRS v zvezi z zdravstvenim zavarovanjem kmetov ter sofinanciranjem zdravstvenih institucij republiškega pomena; prevzema ta skupnost obveznost v višini, ki se odraža in plačuje po 0,34% za vso republiko enotni stopnji od bruto osebnega dohodka delavcev v breme doseženega dohodka temeljnih in drugih organizacij združenega dela ter drugih organizacij.

7. člen

Iz sredstev potrebnih za poslovanje skupnosti v letu 1974 sledijo naslednje bruto stopnje oziroma višine prispevkov:

PRISPEVEK DELAVCEV

Iz bruto osebnih dohodkov	
— za dosedanje obveznosti skupnosti	7,88 %
— za dosedanje obveze občin, prenešene na skupnost za obvezne oblike, izenačitev in socialno ogrožene	0,38 %
Skupaj od bruto osebnih dohodkov	8,26 %
Od bruto osebnega dohodka v breme doseženega dohodka	
— za dosedanje obveznosti skupnosti	1,98 %
— za najnujnejše investicije v skupnosti	0,47 %
— za prevzete obveznosti (2. odst. 6. člena tega sporazuma)	0,34 %
Skupaj v breme doseženega dohodka	2,79 %

PRISPEVEK KMETOV

Prispevek od katastrskega dohodka od negozdnih površin in dohodka iz gozda	
— za dosedanje obveznosti skupnosti	30 %
— za dosedanje obveze občin, prenešene na skupnost za obvezne oblike, izenačitev in socialno ogrožene	1 %
Skupaj	31 %
Pavšalni prispevek na gospodarstvo	
— za dosedanje obveznosti skupnosti	525,00 din
— za dosedanje obveze občine, prenešene na skupnost za obvezne oblike, izenačitev in socialno ogrožene	5,00 din
Skupaj	530,00 din

PRISPEVEK UPKOJENCEV

Prispevek upokojencev in začasno nezaposlenih	neto 10,10 %
---	--------------

OSTALI PRISPEVKI

Prispevek in osnove za posebne zavarovane primere bo določila skupščina skupnosti s posebnim sklepom.

8. člen

Ce bodo gibanja v letu 1974 odstopala od predvidenjanj v resoluciji o družbenoekonomski politiki in razvoju SRS ter neposrednih nalogah v letu 1974 in v zvezi s tem odstopal dotok sredstev od predvidevanj po tem sporazumu, se vrednotenje programa uskladi s temi gibanji. Ta uskladitev se opravi v rokih, ki jih določa družbeni dogovor o osnovah programiranja nalog in o oblikovanju sredstev za skupno in splošno porabo v letu 1974, to je per 30. junij in 30. september.

9. člen

Za zagotovitev sprejetega programa bomo konsolidirali — skladno z ustavo — samoupravno interesno skupnost in s tem:

— izboljšali kadrovsko strukturo zaposlenih zdravstvenih delavcev z novimi namestitvami, pri tem pa zmanjšali nadurno delo in povečali intenziteto dela;

— poenotili kriterije za ocenjevanje delanezmožnosti in odpravljali vzroke izostajanja z dela;

— racionalizirali pošiljanje k specialistom, v bolnišnice in na zdravljenje v zdravilišča;

— racionalizirali porabo zdravil, sanitetnega materiala in drugih zdravstvenih uslug;

— skrajšali čakalne dobe v splošnih, specialističnih in zobnih ambulantah, delno z boljšo organizacijo dela, delno z novimi namestitvami in delno z izboljšanjem materialnih pogojev (novi pripomočki);

— stremeli k čimbolj enakomernemu zdravstvenemu varstvu v vsej skupnosti, zlasti na podeželju in med starejšimi ljudmi;

— povečali dejavnost za zgodnje odkrivanje raka, sladkorne bolezni, specialnih in nalezljivih bolezni, izboljšali higienske razmere, dvignili zdravstveno prosvetljenost in skrbeli za boljše varstvo okolja;

— okrepili zdravstveno varstvo žena, otrok in mladine ter zobozdravstveno varstvo;

— racionalizirali porabo in zmanjšali stroške pri uporabi sredstev za osnovno in razširjeno reprodukcijo.

10. člen

Delovni ljudje, združeni v skupnosti kot uporabniki in izvajalci zdravstvenega varstva, pa hkrati prevzemajo obveznost, da bo vsak posebej oziroma da bodo skupno v organizacijah združenega dela z medsebojnim vzgojnim vplivanjem in s sredstvi samoupravne delavske kontrole delovali v smislu kar najbolj vestnega in gospodarnega trošenja združenih sredstev za zdravstveno varstvo, še posebej pa:

— da ne bodo po nepotrebnem obremenjevali zdravstvenih delavcev, zlasti v temeljni zdravstveni službi,

— da ne bodo izrabljali zdravstvenih služb z neutemeljenimi zahtevami za priznanje zadržanosti od dela (bolniški stalež),

— da bodo tudi sami skrbeli za čimbolj vestno in smotro porabo zdravil na račun skupnosti in

— da bodo med zdravljenjem dosledno izpolnjevali navodila zdravstvenih delavcev in s tem skrajševali bolezensko dobo.

11. člen

V okviru skupnosti bosta zbor porabnikov kot reprezentant — delavcev in delovnih ljudi — porabnikov in zbor izvajalcev kot reprezentant zdravstvenih delavcev — izvajalcev, spremljala uresničevanje sprejetega programa in trimesečno o tem obveščala podpisnike sporazuma.

12. člen

Za realizacijo tega sporazuma potrebne akte bodo organi skupnosti sprejeli do 31. marca 1974.

13. člen

Neskladja, ki bi izvirala iz tega sporazuma bosta sporazumno usklajevala oba zbora skupnosti, in sicer zbor porabnikov kot reprezentant delavcev in delovnih ljudi — porabnikov in zbor izvajalcev kot reprezentant zdravstvenih delavcev — izvajalcev; po potrebi pa imenovala posebno arbitražno komisijo.

14. člen

Podpisniki tega sporazuma sprejemajo z njegovim podpisom družbenopolitično in pravno odgovornost, ki izhajata iz medsebojne in svobodne menjave dela v okviru skupnosti.

Ta sporazum velja, ko ga sprejme večina njegovih udeležencev in ga v imenu teh sklenejo njihovi pooblašteni organi, uporablja pa se od 1. januarja 1974 dalje.

15. člen

Za primere, ki s tem niso posebno urejeni, se analogno uporabljajo določila v uvodu citiranega republiškega družbenega dogovora in na njegovi osnovi sklenjenih dogovorov in sporazumov.

Celje, dne 15. marca 1974.

Predsednik skupščine

Franc Ban l. r.

Predsednik

zbora izvajalcev

dr. Zvonimir Lamovec l. r.

Predsednik

zbora porabnikov

Maks Toplišek l. r.

Skupščina skupnosti zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja Celje je na svoji seji dne 29. aprila 1974 ugotovila, da je izpolnjen pogoj iz 14. člena samoupravnega sporazuma, s čemer je postal veljaven.

Št. 022-1/74

Celje, dne 29. aprila 1974.

Skupščina skupnosti zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja
Celje

Predsednik
Franc Ban l. r.

510.

Na podlagi 105. člena zakona o zdravstvenem zavarovanju in o obveznih oblikah zdravstvenega varstva (Uradni list SRS, št. 26/70 in 51/71), 10. člena sklepa o združitvi skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev Celje in skupnosti zdravstvenega zavarovanja kmetov Celje v skupnost zdravstvenega zavarovanja Celje (Uradni list SRS, št. 53/72), 1. člena zakona o podaljšanju rokov, stopenj in osnov davkov za leto 1974 (Uradni list SRS, št. 45/73 in 13/74), skladno z določili republiškega družbenega dogovora o osnovah programiranja nalog in o oblikovanju sredstev za skupno in splošno porabo v letu 1974 in regionalnega samoupravnega sporazuma o uresničevanju programa in o osnovah za financiranje zdravstvenega varstva in zavarovanja v letu 1974 je skupščina skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja Celje na seji dne 29. aprila 1974 sprejela

SKLEP

o finančnem načrtu skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja Celje za leto 1974

1. člen

S finančnim načrtom se zagotavljajo sredstva za uveljavljanje pravic za obvezne oblike zdravstvenega varstva ter zdravstvenega zavarovanja in za primer nesreče pri delu in poklicne bolezni, za razvoj zdravstvene službe, najnujnejše investicije v skupnosti, pokrivanje od družbenopolitičnih skupnosti prevzetih obveznosti in formiranje obvezne rezerve (predpisana obratna sredstva).

2. člen

Finančni načrt skupnosti za zdravstveno varstvo in zavarovanje izkazuje:

	din
— rednih dohodkov s prenešenimi obveznostmi od občin in republike	379.879,000
— dohodkov za najnujnejše investicije v regiji	14.000,000
— dohodkov za prevzete nove obveznosti od republike (investicije)	10.176,000
SKUPNIH DOHODKOV	404.055,000
— izločitev za obvezno rezervo	9.553,000
— izločitev za razvoj zdravstvene službe (redne investicije)	5.754,000
— izločitev za nove najnujnejše investicije v regiji	14.000,000
— izločitev za prevzete nove obveznosti od republike	10.176,000
ČISTI H DOHODKOV	364.572,000
SKUPNIH IZDATKOV	364.572,000

3. člen

Skupni dohodki zajemajo dohodke, ki jih določa zakon o določitvi virov financiranja družbenopolitičnih skupnosti in samoupravnih interesnih skupnosti na področju družbenih dejavnosti v letu 1974 (Uradni list SRS, št. 4/74), republiški in občinski družbeni dogovori ter samoupravni sporazumi o splošni in skupni porabi v letu 1974, ter določila 74. in 176. člena statuta kmetov in delavcev skupnosti.

Plačani prispevki se delijo tako, da se upošteva pri posameznih kategorijah zavarovanih oseb obseg pravic po zakonu in statutu skupnosti.

Če so predpisane skupne stopnje in pavšalni prispevki za zdravstveno zavarovanje, se na posamezne oblike razdelijo takole:

	Bruto stopnja	Ključ delitve	v %
— za obvezne oblike	3,12	28,2	37,8
— za pravice po statutu	5,14	46,6	62,2
— v breme dohodka (za nesreče pri delu in podobno)	2,79	25,2	—
Skupaj	11,05	100,0	100,0

Po ključu delitve prispevka za obvezne oblike in za pravice po statutu (37,8% : 62,2%) se delijo tudi iz naslova kmetijskih prispevkov in prispevkov za zdravstveno zavarovanje upokojenec zbrana sredstva.

4. člen

Sredstva za kritje stroškov za obvezne oblike zdravstvenega varstva za osebe po 44. členu zakona niso zajeta v finančnem načrtu, zagotevljajo pa se po posebnem dogovoru tako, da občinske skupščine povrnejo dejanske stroške neposredno zdravstvenim delovnim organizacijam.

5. člen

Od skupnih izdatkov odpade na:

	din
<i>zdravstveno varstvo</i>	
— po sporazumih	244.575,000
— zdravila in injekcije	43.189,000
— ostale izdatke za zdravstveno varstvo	8.709,000
Skupaj varstvo	296.473,000
<i>denarna nadomestila in druge</i>	
denarne dajatve	52.348,000
ostale izdatke in povračila, ki jih določa zakon, statut in sporazumi	15.751,000

6. člen

Sredstva za zdravstveno varstvo zajemajo izdatke za oblike zdravstvenega varstva, ki so določene v samoupravnih sporazumih, statutu in zakonu.

7. člen

Skupščina lahko med letom spremeni elemente finančnega načrta, če se spremenijo instrumenti formiranja dohodka in predpisi, ki regulirajo izdatke, zlasti, če ugotovi neracionalno uporabo sredstev.

8. člen

Dohodki in izdatki se zajemajo in izkazujejo za poslovno leto po kontnem načrtu in pravilniku o organizaciji in načinu vodenja knjigovodstva skupnosti in drugimi predpisi, ki veljajo za skupnost.

9. člen

Med dohodki in izdatki niso zajeta sredstva, ki jih morajo zagotoviti zdravstvenim delovnim organizacijam v skupnosti drugi plačniki (občine, samoplačniki, ostale skupnosti itd.).

10. člen

Sredstva za obvezno rezervo se izločajo ob sestavi mesečne bilance v višini 2,36 odstotka od skupnih dohodkov.

11. člen

Sredstva za razvoj zdravstvene službe (redne investicije) in za najnujnejše nove investicije na območju skupnosti se izločijo mesečno ob sestavi bilance v višini 4,89% od skupnih dohodkov.

12. člen

Sredstva za prevzete nove republiške obveznosti po posebnem sporazumu se izločajo ob sestavi mesečne bilance v višini 0,34% od doseženega bruto osebne dohodka na območju skupnosti v obračunskem obdobju.

Dosežene bruto osebne dohodke v obračunskem obdobju izračuna po naslednjem načinu:

$$\text{bruto OD} = \frac{A \times 100}{B}$$

pri čemer pomeni:

A = plačani prispevki v obračunskem obdobju iz osebnega dohodka

B = veljavne stopnje prispevka za zdravstveno zavarovanje iz naslova bruto osebnega dohodka.

13. člen

Izvršilni odbor skupščine razdeljuje sredstva za zdravstveno varstvo na posamezne oblike in med letom neposredno izvaja finančni načrt. Zato v skladu s samoupravnim sporazumom o merilih za formiranje dohodkov skupnosti zdravstvenega zavarovanja samostojno sprejema ustrezne ukrepe, sklepa in se sporazumeva z zdravstvenimi delovnimi organizacijami, službo skupnosti in ostalimi, o izvajanju poslov in dejavnosti za skupnost.

14. člen

Sredstva predvidena s finančnim načrtom se morajo uporabljati namensko in racionalno.

15. člen

Samoupravni sporazum o uresničevanju programa in o osnovah za financiranje zdravstvenega varstva in

zavarovanja v letu 1974 in obrazložitev k samouprav-
nemu sporazumu za financiranje zdravstvenega varstva
in zavarovanja v letu 1974 z dne 15. 3. 1974 in pod-
robnejša razčlenitev dohodkov in izdatkov, so sestavni
deli tega sklepa.

16. člen

Ta sklep velja naslednji dan po objavi v Urad-
nem listu SRS, uporablja pa se za leto 1974.

Št. 022-9/73-2/4-S/10

Celje, dne 29. aprila 1974.

**Skupščina skupnosti zdravstvenega
varstva in zavarovanja Celje**

Predsednik

Franc Ban l. r.

511.

Na podlagi 68. člena zakona o zdravstvenem zava-
rovanju in o obveznih oblikah zdravstvenega varstva
(Ur. l. SRS, št. 26/70 in 51/71) in 175. člena statuta
skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev Celje
(Ur. l. SRS, št. 43/70 in 45/72), 1. člena zakona o podalj-
šanju rokov za določitev stopenj in osnov davkov za
leto 1974 (Ur. l. SRS, št. 45/73 in 13/74), skladno z dolo-
čili republiškega družbenega dogovora o osnovah pro-
gramiranja nalog in o oblikovanju sredstev za skupno
in splošno porabo v letu 1974 in 6. člena regionalnega
samoupravnega sporazuma o uresničevanju programa
in o osnovah za financiranje zdravstvenega varstva in
zavarovanja v letu 1974 je skupščina skupnosti zdrav-
stvenega varstva in zavarovanja Celje na seji dne 29.
aprila 1974 sprejela

SKLEP

o določitvi prispevka za obvezne oblike zdravstvenega
varstva, razširjene oblike zdravstvenega zavarovanja,
prispevek za nesreče pri delu in poklicno bolezen, naj-
nujnejše investicije ter prevzete obveznosti od
družbenopolitičnih skupnosti

1. člen

Stopnja prispevka za obvezne oblike zdravstvene-
ga varstva, ki jih kot obvezne zagotavlja zakon in za
razširjene oblike zdravstvenega zavarovanja, ki jih
določa statut skupnosti ter za ostale obveznosti, se od
vseh oblik delovnega razmerja določi na 8,26% od
bruto osebnega dohodka.

2. člen

Stopnja prispevka za nesrečo pri delu in za poklic-
no bolezen, za najnujnejše investicije v skupnosti in
za prevzete obveznosti od družbenopolitičnih skupno-
sti, se od osnov iz 1. člena sklepa določi na 2,79%
bruto.

Po tej stopnji se plačuje tudi prispevek za nesre-
čo pri delu in poklicno bolezen za osebe, ki delajo
manj kot polovico delovnega časa, vendar so zava-
rovane za nesrečo pri delu in poklicno bolezen.

3. člen

Prispevki po 1. in 2. členu tega sklepa se plačuje-
jo tudi od vseh prejemkov iz delovnega razmerja
upokojencev, ki iz takega dela nimajo lastnosti zava-

rovanca iz pokojninskega zavarovanja (1. tč. 7. člena
zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o davkih
občanov, Ur. l. SRS, št. 3/73).

4. člen

Zavezanci prispevka obračunavajo in plačujejo
prispevke za pri tej skupnosti zavarovane osebe po
stopnjah iz 1. in 2. člena tega sklepa ne glede na to,
kje je sedež izplačevalca osebnega dohodka.

5. člen

Prispevke po 1. in 2. členu tega sklepa se obraču-
nava in plačuje od vseh izplačanih osebnih dohodkov
iz delovnega razmerja in od vseh tistih zneskov in
osnov, od katerih se po veljavnih predpisih, družbenih
dogovorih in po pravilniku o ugotavljanju osnov in
obračunavanju ter plačevanju prispevkov za zdravst-
veno zavarovanje obračunava in plačuje prispevke,
kolikor posamezna določila pravilnika niso v nasprotju
z družbenim dogovorom.

6. člen

Ta sklep velja naslednji dan po objavi v Uradnem
listu SRS, učinkuje pa po določitvi zakona o podaljša-
nju rokov za določitev stopenj in osnov davkov za leto
1974 (Ur. l. SRS, št. 13/74) od 1. januarja 1974 dalje.

Št. 022-9/72-2/4-S/5

Celje, dne 29. aprila 1974.

**Skupščina skupnosti zdravstvenega
varstva in zavarovanja Celje**

Predsednik

Franc Ban l. r.

512.

Na podlagi 68. člena zakona o zdravstvenem zava-
rovanju in o obveznih oblikah zdravstvenega varstva
(Ur. l. SRS, št. 26/70 in 51/71) in 175. člena statuta
skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev Celje
(Ur. l. SRS, št. 43/70 in 45/72), 1. člena zakona o pod-
daljšanju rokov za določitev stopenj in osnov davkov
za leto 1974 (Ur. l. SRS, št. 45/73 in 13/74) skladno z
določili republiškega družbenega dogovora o osnovah
programiranja nalog in o oblikovanju sredstev za
skupno in splošno porabo v letu 1974 in 7. člena regi-
onalnega samoupravnega sporazuma o uresničevanju
programa in o osnovah za financiranje zdravstvenega
varstva in zavarovanja v letu 1974 je skupščina skup-
nosti zdravstvenega varstva in zavarovanja Celje na
na seji dne 29. aprila 1974 sprejela

SKLEP

o določitvi prispevka za zdravstveno zavarovanje za
določene kategorije oseb, ki uživajo posamezne pravice
iz zdravstvenega zavarovanja

1. člen

Za kategorije oseb iz 5., 6. in 7. točke 14., 15. in 29.
člena zakona o zdravstvenem zavarovanju in o obvez-
nih oblikah zdravstvenega varstva (Ur. l. SRS, št. 26/
70 v nadaljnjem besedilu ZZZ) se določijo prispevki
za zdravstveno zavarovanje v mesečnih pavšalnih zne-
skih, in sicer:

Tek. št.	Kategorija	Pavšalni znesek prispevka din	Tek. št.	Kategorija	Pavšalni znesek prispevka din
1.	Jugoslovanski državljani, ki prejemajo pokojnino ali invalidnino izključno od tujih nosilcev zavarovanja, dokler prebivajo na območju skupnosti, če ni z mednarodno pogodbo drugače določeno — 5. tč. 1. odst. 14. čl. ZZZ	110		kot pripadniki civilne zaščite zaradi te dejavnosti oziroma v zvezi z njo zbolijo — 9. tč. 1. odst. 29. člena ZZZ	31
2.	Osebe na prostovoljni praksi (volonterji), ki ne dobivajo osebnega dohodka, če delajo poln delovni čas — 6. tč. 1. odst. 14. čl. ZZZ	94	14.	Osebe, ki so na predvojaškem pouku — taborjenju — 10. tč. 1. odst. 29. člena ZZZ	18
3.	Učenci v gospodarstvu in učenci poklicnih šol, ki imajo poleg šolskega pouka tudi praktični pouk pri delovni organizaciji, v šoli ali pri zasebnem delodajalcu — 7. tč. 1. odst. 14. člena ZZZ in učenci strokovnih šol, gimnazij ter študenti višjih in visokih šol, fakultet in umetniških akademij kadar so na obvezni ali neobvezni praksi	40	15.	Uživalci invalidnine po predpisih o invalidskem zavarovanju, ki niso na kakšni drugi podlagi po tem zakonu zavarovani za vse zavarovane primere: taki uživalci invalidnine so zavarovani samo za primer, če jim je potrebno zdravljenje v zvezi s poškodbo ali boleznijo, ki je povzročila telesno okvaro, zaradi katere imajo pravico do invalidnine 11. tč., 1. odst., 29. člena ZZZ	62
4.	Osebe iz 15. člena ZZZ, ki morajo zdravstveno zavarovati svoje družinske člane, ki živijo na območju skupnosti, če ni z njihovim zdravstvenim zavarovanjem v tujini tudi njim zagotovljeno zdravstveno varstvo na območju skupnosti	110		Osebe iz tega člena so zavarovane za obvezne oblike zdravstvenega varstva, ki jih zagotavlja zakon in za razširjene oblike, ki jih določa statut skupnosti, osebe iz 2. in 3. točke pa še za nesrečo pri delu in poklicno bolezen.	
5.	Uživalci stalnih priznavalnin oziroma stalne družbene denarne pomoči, ki jim jih dodeli družbenopolitična skupnost, če jim ni zagotovljeno varstvo na drugi podlagi ali po drugih predpisih, — 1. tč. 1. odst. 29. člena in 2. tč. 31. čl. ZZZ	107		2. člen	
6.	Osebe na prostovoljni praksi (volonterji), ki ne dobivajo osebnega dohodka, če delajo najmanj polovico polnega delovnega časa — 2. tč. 1. odst. 29. člena ZZZ	79		Za kategorije oseb iz 30. člena ZZZ se določijo prispevki za zdravstveno zavarovanje v mesečnih pavšalnih zneskih in sicer:	
7.	Učenci strokovnih šol pod pogoji, ki so določeni za otroke zavarovancev — delavcev 3. tč. 1. odst. 29. člena ZZZ	35	Tek. št.	Kategorija	Pavšalni znesek prispevka din
8.	Otroci, ki jih je zavarovavec vzel k sebi in jih preživlja, vnuki, bratje, sestre in drugi k sebi vzeti otroci, pod pogoji, ki so določeni za otroke zavarovancev — delavcev — 4. tč. 1. odst. 29. čl. ZZZ	31	1.	Osebe na strokovni usposobitvi ali prekvalifikaciji, ki jo organizira zavod za zaposlovanje — 1. tč. 1. odst. 30. člena ZZZ	62
9.	Osebe na šolanju, strokovni izpopolnitvi ali podiplomskem študiju, ki so zaradi tega prekinile delovno razmerje, če ta čas dobivajo štipendijo in nimajo statusa rednega študenta — 5. tč. 1. odst. 29. člena ZZZ	110	2.	Učenci strokovnih šol in gimnazij ter študenti višjih in visokih šol, fakultet in umetniških akademij, kadar opravljajo praktično delo v zvezi s poukom v šolskih delavnicah in učilnicah — 2. tč. 1. odst. 30. člena ZZZ	14
10.	Osebe, ki jih pošlje organizacija pred sklenitvijo delovnega razmerja kot svoje štipendiste na praktično delo v drugo organizacijo, da se tam strokovno usposobijo ali izpopolnijo — 6. tč. 1. odst. 29. člena ZZZ	79	3.	Pripadniki teritorialnih enot in civilne zaščite, ki se poškodujejo pri izvajanju nalog teritorialne enote oziroma civilne zaščite — 3. tč. 1. odst. 30. člena ZZZ	14
11.	Osebe, ki se udeležujejo mladinskih delovnih akcij ali organiziranih javnih del, če delajo na takih delih najmanj šest ur na dan — 7. tč. 1. odst. 29. člena ZZZ	31	4.	Osebe, ki so na pouku v oddelkih predvojaške vzgoje — 4. tč. 1. odst. 30. člena ZZZ	14
12.	Osebe, ki se pri opravljanju dolžnosti po predpisih o varstvu pred požarom ali kot pripadniki gasilskih enot med strokovnim izobraževanjem ali izpopolnjevanjem poškodujejo ali zaradi te dejavnosti v zvezi s to dejavnostjo zbolijo — 8. tč. 1. odst. 29. člena ZZZ	31	5.	Osebe, ki se udeležujejo organiziranih javnih del ali mladinskih delovnih akcij, če jim ni zagotovljeno zdravstveno varstvo na kakšni drugi podlagi — 5. tč. 1. odst. 30. čl. ZZZ	14
13.	Osebe, ki kot pripadniki teritorialnih enot pri izvajanju nalog teritorialne enote ali		6.	Osebe, ki pretrpijo poškodbo na določenih javnih akcijah ali pri opravljanju določenih javnih funkcij ali dolžnosti, če so po predpisih o invalidskem zavarovanju med tako aktivnostjo zavarovane za invalidnost kot posledico nesreče pri delu	14
				Osebe iz tega člena so zavarovane samo za nesrečo pri delu in obolenje za poklicne bolezni.	
				3. člen	
				Mesečni pavšalni prispevki iz 1. in 2. člena tega sklepa so določeni za celotno število delovnih dni v mesecu po samoupravnem aktu zavezanca.	
				Za osebe, ki niso zavarovane ves mesec se prispevek v pavšalnem znesku obračuna le za zavarovane delovne dneve.	

4. člen

Skupnost invalidsko pokojninskega zavarovanja plačuje za upokojence (starostne in družinske) in uživalce pravic do poklicne rehabilitacije in zaposlitve po predpisih o invalidskem zavarovanju, ki so zavarovani pri skupnosti (5. točka 1. odstavka 14. člena ZZZ) prispevek za zdravstveno zavarovanje v višini (po stopnji) 10,10% neto.

5. člen

Zavodi za zaposlovanje plačujejo za vse osebe, ki so in dokler so pri njih redno prijavljene (4. točka prvega odstavka 14. člena ZZZ) prispevek za zdravstveno zavarovanje v višini (po stopnji) 10,10% neto.

Osnova za obračun prispevka po 1. odst. tega člena je povprečni osebni dohodek, ki je na območju zavoda za zaposlovanje, osnova za odmero denarnega nadomestila tistim zavarovancem, ki sprejemajo denarno nadomestilo medčasno nezaposlenostjo.

6. člen

Zavarovanci iz 15. člena ZZZ in zavarovanci, ki so v delovnem razmerju z domačo organizacijo in delajo v tujini na strokovnem izpopolnjevanju, se tam učijo oziroma so na praksi, plačujejo prispevek od naslednjih čistih pavšalnih mesečnih osnov:

	din
— I se ne zahteva nobena kvalifikacija	3,000
— II se zahteva po osnovnem šolanju priučitev za določena dela in poklice	3,700
— III se zahteva poklicna šola po zakonu o srednjem šolstvu	4,300
— IV se zahteva končanje splošne srednje šole, tehnikuma, delovodske šole, tehnične srednje šole, če je trajalo to šolanje najmanj tri leta, izpit za visokokvalificiranega delavca oziroma izpit za pridobitev srednje strokovne izobrazbe	4,800
— V se zahteva višja šola, prva stopnja fakultete oziroma z zakonom predpisan izpit za pridobitev višje strokovne izobrazbe	5,700
— VI se zahteva diploma visoke šole ali fakultete ali po diplomi še javno priznana specializacija (magistratura) ali doktorat znanosti	7,200

Prispevki po tem členu se obračunavajo in plačujejo po predpisanih stopnjah za vse zagotovljene oblike zdravstvenega varstva, ki se preračunajo na neto prispevne stopnje.

Zavezanci plačujejo najmanj polovico obračunane prispevka v valuti v kateri so jim bili izplačani oziroma v kateri so prejeli osebne dohodke. Izjemoma obračunavajo in plačujejo delovne organizacije, ki dobivajo sredstva po odloku o plačevanju delovnih organizacij negospodarskih dejavnosti v tujini (Ur. l. SFRJ, št. 52/68) celoten prispevek prejšnjega odstavka v dinarjih.

7. člen

Vsi prispevki in pavšalne osnove po tem sklepu se vsako leto valorizirajo z indeksom povprečnega gibanja osebnih dohodkov na območju skupnosti.

8. člen

Z dnem, ko se začne uporabljati ta sklep, preneha veljati sklep o določitvi prispevka za zdravstveno zavarovanje za določene kategorije oseb, ki uživajo posamezne pravice iz zdravstvenega zavarovanja (Ur. l. SRS, št. 2/73).

V veljavi pa ostane sklep o merilih za razvrščanje v zavarovalne razrede — osnove za plačevanje prispevkov za zdravstveno zavarovanje za osebe, ki opravljajo samostojne poklicne dejavnosti (Ur. l. SRS, št. 42/73).

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS, učinkuje pa po določilih zakona o podaljšanju rokov za določitev stopenj in osnov davkov za leto 1974 (Ur. l. SRS, št. 45/73 in 13/74) od 1. januarja 1974 dalje.

Št. 022-9/72-2/4-S/6

Celje, dne 29. aprila 1974.

Skupščina skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja Celje

Predsednik
Franc Ban l. r.

513.

Na podlagi 90. člena zakona o zdravstvenem zavarovanju in o obveznih oblikah zdravstvenega varstva (Ur. list SRS, št. 26/70 in 51/71), 1. člena zakona o podaljšanju rokov za določitev stopenj in osnov davkov za leto 1974 (Ur. list SRS, št. 45/73, 13/74), skladno z določili republiškega družbenega dogovora o osnovah programiranja nalog in o oblikovanju sredstev za skupno in splošno porabo v letu 1974 in 6. člena regionalnega samoupravnega sporazuma o uresničevanju programa in o osnovah za financiranje zdravstvenega varstva in zavarovanja v letu 1974 je skupščina skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja Celje na seji dne 29. aprila 1974 sprejela

SKLEP

o določitvi prispevka za po zakonu zagotovljene obvezne oblike zdravstvenega varstva in za po statutu določene pravice zdravstvenega zavarovanja, ki ga plačujejo zavarovanci — kmetje

1. člen

S tem sklepom se določi prispevek za po zakonu zagotovljene obvezne oblike zdravstvenega varstva in za po statutu določene pravice zdravstvenega zavarovanja, ki ga plačujejo zavarovanci skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja Celje, ki so kmetje in ki jih določa 16. člen zakona o zdravstvenem zavarovanju in o obveznih oblikah zdravstvenega varstva (Uradni list SRS, št. 26/70).

2. člen

Prispevek, ki ga plačujejo zavezanci, se določi: 31% od katastrskega dohodka, dohodka iz gozda in drugih dohodkov kmetijskega gospodarstva; 530,00 din na kmetijsko gospodarstvo.

3. člen

Zavezanci prispevka po 3. točki 93. člena zakona o zdravstvenem zavarovanju in o obveznih oblikah zdravstvenega varstva (Ur. list SRS, št. 26/70) plačujejo za osebe, katerim je zagotovljeno zdravstveno varstvo po 31. členu istega zakona prispevek po stopnji in v pavšalnem znesku določenim po 2. členu tega sklepa.

4. člen

Prispevke po tem sklepu evidentira, odmerja in pobira strokovna služba skupnosti zdravstvenega var-

stiva in zavarovanja Celje, izterjajo pa jih pristojni upravni organi za davčne zadeve občinskih skupščin.

5. člen

Ta sklep velja naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS, učinkuje pa po določilih zakona o podaljšanju rokov za določitev stopenj in osnov davkov za leto 1974 (Ur. list SRS, št. 13/74) od 1. januarja 1974 dalje.

Z dnem, ko začne veljati ta sklep, preneha veljati sklep o določitvi prispevka za po zakonu zagotovljene obvezne oblike zdravstvenega varstva in za po statutu določene pravice zdravstvenega zavarovanja, ki ga plačujejo zavarovanci — kmetje (Ur. l. SRS, št. 10/74) in sklep o podaljšanju veljavnosti sklepa o določitvi prispevka za zdravstveno zavarovanje nekaterih kategorij zavarovanih oseb — kmetov (31. člen zakona — Ur. l. SRS, št. 12/73).

Št. 022/9-74-2/4-S/2

Celje, dne 29. aprila 1974.

Skupščina skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja Celje

Predsednik
Franc Ban l. r.

514.

Na podlagi 68. člena zakona o zdravstvenem zavarovanju in o obveznih oblikah zdravstvenega varstva (Ur. list SRS, št. 26/70 in 51/71), 1. člena zakona o podaljšanju rokov za določitev stopenj in osnov davkov za leto 1974 (Ur. list SRS, št. 45/73, 13/74), skladno z določili republiškega družbenega dogovora o osnovah programiranja nalog in o oblikovanju sredstev za skupno in splošno porabo v letu 1974 in 6. člena regionalnega samoupravnega sporazuma o uresničevanju programa in o osnovah za financiranje zdravstvenega varstva in zavarovanja v letu 1974 je skupščina skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja Celje na seji dne 29. aprila 1974 sprejela

SKLEP

o določitvi prispevka za zdravstveno zavarovanje za čas, ko so zaposleni delavci na neplačanem dopustu

1. člen

Zavezanci prispevka za zdravstveno zavarovanje delavcev so dolžni plačevati za svoje delavce, katerim odobrijo neplačani dopust ali ko ti upravičeno ali neupravičeno izostanejo z dela brez pravice do nadomestila, prispevek za zdravstveno zavarovanje za ves čas odsotnosti z dela, v višini 10,10% od neto osnove.

2. člen

Osnova za obračun prispevka za zdravstveno zavarovanje je povprečni osebni dohodek, ki ga je delavec dosegel v zadnjem mesecu pred mesecem, ko je nastopil neplačani dopust ali, ko je nastopila kaka druga okolnost iz 1. člena tega sklepa.

3. člen

Ta sklep velja naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS, učinkuje pa po določilih zakona o podaljšanju rokov za določitev stopenj in osnov davkov za leto 1974 (Uradni list SRS, št. 13/74) od 1. januarja 1974 dalje.

Z dnem, ko začne veljati ta sklep, preneha veljati sklep o določitvi prispevka za zdravstveno zavarovanje za čas, ko so zaposleni delavci na neplačanem dopustu (Ur. l. SRS, št. 12/73).

Št. 022-11/70-2/4-S/27

Celje, dne 29. aprila 1974.

Skupščina skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja Celje

Predsednik
Franc Ban l. r.

515.

Na podlagi 90. člena zakona o zdravstvenem zavarovanju in o obveznih oblikah zdravstvenega varstva (Ur. l. SRS, št. 26/70 in 51/71), 1. člena zakona o podaljšanju rokov za določitev stopenj in osnov davkov za leto 1974 (Ur. l. SRS, št. 45/73, 13/74), skladno z določili republiškega družbenega dogovora o osnovah programiranja nalog in o oblikovanju sredstev za skupno in splošno porabo v letu 1974 in 6. člena regionalnega samoupravnega sporazuma o uresničevanju programa in o osnovah za financiranje zdravstvenega varstva in zavarovanja v letu 1974 je skupščina skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja Celje na seji dne 29. aprila 1974 sprejela

SKLEP

o določitvi prispevka, ki ga plačujejo delovne in druge organizacije in zasebni delodajalci od zaslužkov za občasna dela zunaj delovnega razmerja, ki jih opravljajo zavarovane osebe — kmetje

1. člen

S tem sklepom se določi prispevek, ki ga plačujejo lastniki in zakupniki kmetijskih zemljišč ter delovne in druge organizacije, ki zaposlijo za občasno delo zunaj delovnega razmerja zavarovanca — kmeta ali člana njegovega gospodinjstva, zavarovanega pri skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja Celje.

2. člen

Stopnja prispevka po tem sklepu se določi v višini 3,6% od bruto izplačanega zaslužka v primerih iz 1. člena tega sklepa.

3. člen

Zavezanci prispevka iz 1. člena tega sklepa morajo vsako leto zaposlitev prijaviti najkasneje do 1. novembra vsakega leta skupnosti oziroma organu, ki evidentira, odmerja, pobira in izterjuje prispevke za zdravstveno zavarovanje kmetov.

4. člen

Prispevke, po tem sklepu evidentira, odmerja in pobira strokovna služba skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja Celje, izterjujejo pa jih pristojni upravni organi za davčne zadeve občinskih skupščin.

5. člen

Ta sklep velja naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS, učinkuje pa po določilih zakona o podaljšanju rokov za določitev stopenj in osnov davkov za leto 1974 (Ur. l. SRS, št. 13/74) od 1. januarja 1974 dalje.

Z dnem, ko začne veljati ta sklep, preneha veljati sklep o določitvi prispevka, ki ga plačujejo delovne

in druge organizacije in zasebni delodajalci od zaslužkov za občasna dela zunaj delovnega razmerja, ki jih opravljajo zavarovane osebe — kmetje (Ur. l. SRS, št. 9/72).

St. 022-3/72-2/4-S/4

Celje, dne 29. aprila 1974.

Skupščina skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja Celje

Predsednik
Franc Ban l. r.

516.

Na podlagi 10. in 11. člena sklepa o združitvi skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev Celje in skupnosti zdravstvenega zavarovanja kmetov Celje v skupnost zdravstvenega zavarovanja Celje (Ur. l. SRS, št. 53/72) je skupščina skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja Celje na svoji seji dne 29. aprila 1974 sprejela

STATUTARNI SKLEP

o spremembah in dopolnitvah statuta skupnosti zdravstvenega zavarovanja kmetov Celje

1. člen

V statutu skupnosti zdravstvenega zavarovanja kmetov Celje (Ur. l. SRS, št. 43/70) se za 61. členom doda nov 61.a člen, katerega besedilo se glasi:

Strokovna služba skupnosti izda zavezancu pripetka odločbo o letni odmeri prispevka.

Proti odločbi o letni odmeri prispevka je dopustna pritožba na komisijo zavarovancev — kmetov za prošnje in pritožbe skupnosti v roku 15 dni po prejemu odločbe.

2. člen

Dosedanje besedilo 66. člena se črta in nadomesti z novim, ki se glasi:

Zavezancu prispevka, ki ne plača v predpisanem roku zapadlih prispevkov, ali ne plača vseh prispevkov, izda skupnost med letom opomin za zapadlo akontacijo

Če zavezanec v roku 8 dni po prejemu opomina ne plača sam vseh zapadlih prispevkov, postane opomin izvršljiv.

Ob koncu leta lahko skupnost izda za vse neplačene zapadle prispevke plačanih nalog.

Proti plačilnemu nalogu je dopusten ugovor na komisijo za prošnje in pritožbe zavarovancev — kmetov, ki se vloži v roku 8 dni po prejemu plačilnega naloga. Ugovor se kolkuje.

Če je ugovor pravočasno vložen, lahko skupnost uveljavlja svojo terjatev samo s tožbo pri pristojnem sodišču. Plačilni nalog, zoper katerega zavezanec ni ugovarjal pravočasno, postane izvršljiv.

3. člen

Dosedanje besedilo 67. člena se črta in nadomesti z novim, ki se glasi:

Če zavezanec prispevkov niti na opomin, oziroma na plačilni nalog ne plača sam, jih na zahtevo skupnosti izterja pristojni upravni organ za davčne zadeve občinske skupščine, po postopku ki ga določajo

predpisi o prisilni izterjavi davkov, oziroma sodišče po pravih izvršilnega postopka.

St. 022-1/74

Celje, dne 29. aprila 1974.

Skupščina skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja Celje

Predsednik
Franc Ban l. r.

SKUPNOST ZDRAVSTVENEGA ZAVAROVANJA IN VARSTVA LJUBLJANA

517.

Na podlagi 127. člena statuta skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev Ljubljana (Uradni list SRS št. 44/70 in 13/72) je sprejela skupščina skupnosti zdravstvenega zavarovanja in varstva Ljubljana na seji dne 29. aprila 1974

SKLEP

o finančnem načrtu skupnosti zdravstvenega zavarovanja in varstva Ljubljana za 1974. leto

1

Finančni načrt skupnosti zdravstvenega zavarovanja in varstva izkazuje:

	din
— skupnih dohodkov	1.215.869.000
— obvezno rezervo	28.158.000
— izločitev za investicije v zdravstvu	61.329.000
— prenešene obveznosti SR Slovenije za skupne potrebe	30.000.000
— čistih dohodkov	1.096.382.000
— skupnih izdatkov	1.096.382.000

2

Ta sklep začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

St. 420-2/74

Ljubljana, dne 29. aprila 1974.

Skupščina skupnosti zdravstvenega zavarovanja in varstva Ljubljana

Predsednik zbora

uporabnikov

Ferdo Majdič l. r.

Predsednik skupščine

dr. Janez Pevc l. r.

518.

Da bi uresničili samoupravni sporazum o programu zdravstvenega varstva, združevanju sredstev za njegovo uresničevanje in za financiranje drugih pravic iz zdravstvenega zavarovanja (v nadaljnjem besedilu: samoupravni sporazum) na podlagi 11. točke tega samoupravnega sporazuma, skupščina skupnosti zdravstvenega zavarovanja in varstva Ljubljana

RAZGLASA

stopnje prispevkov za združena finančna sredstva, potrebna za zdravstveno varstvo in druge pravice iz zdravstvenega zavarovanja v 1974. letu

I.

Stopnje prispevkov za zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje znašajo, in sicer:

1. za delavce temeljnih organizacij združenega dela in drugih organizacij ter delovne skupnosti

a) od bruto osebnega dohodka 8,27%

b) od dohodka temeljnih organizacij združenega dela (za nesrečo pri delu) 1,48%

2. za delavce v delovnem razmerju pri delovnih ljudeh, ki opravljajo dejavnost z osebnim delom in z lastnimi sredstvi ali so združili delo z drugimi delavci

a) od bruto osebnega dohodka 8,27%

b) od bruto osebnega dohodka (za nesrečo pri delu) 1,48%

3. za delovne ljudi — kmete

a) od osebnega dohodka iz kmetijske dejavnosti (katastrski dohodek od negozdnih površin) in osebnega dohodka iz gozda 55%

b) letni prispevek na gospodarstvo 760 din.

4. za delovne ljudi — upokojence od vsakokratnega zneska izplačane pokojnine, oskrbnine oziroma invalidnine 8,90% brez dela prispevka za nadomestilo osebnega dohodka.

Ce znaša letna davčna osnova dinarjev	Znaša mesečna osnova za plačevanje prispevka za zdravstveno zavarovanje
do 28.000	1.800
od 20.001 do 38.000	2.300
od 38.001 do 48.000	2.800
od 48.001 do 58.000	3.300
od 58.001 do 68.000	3.800
od 68.001 do 78.000	4.300
od 78.001 do 88.000	4.800
od 88.001 do 98.000	5.300
od 98.001 do 108.000	5.800
od 108.001 do 118.000	6.300
od 118.001 do 128.000	6.800
nad 128.001	7.500

3

Delovni ljudje — odvetniki se glede na letno davčno osnovo razvrstijo v naslednje zavarovalne osnove, od katerih plačuje prispevek za zdravstveno zavarovanje, za nesrečo pri delu in za obolenje za poklicno boleznijo:

Ce znaša letna davčna osnova dinarjev	Znaša mesečna osnova za plačevanje prispevka za zdravstveno zavarovanje
do 60.000	3.800
od 60.001 do 70.000	4.400
od 70.001 do 80.000	5.000
od 80.001 do 90.000	5.600
od 90.001 do 100.000	6.200
od 100.001 do 110.000	6.800
nad 110.001	7.400

4

Delovni ljudje iz 1. točke se razvrščajo v zavarovalne osnove, od katerih plačujejo prispevek za zdravstveno zavarovanje, na podlagi pravnomočnih odločb o davčni osnovi za preteklo leto.

Delovni ljudje iz 1. točke tega sklepa, ki prvič registrirajo svojo dejavnost, do konca koledarskega leta, obračunavajo in plačujejo prispevek od najnižje osnove, določene v 2. oziroma v 3. točki tega sklepa.

5

Delovni ljudje iz 1. točke tega sklepa obračunavajo prispevek in sicer:

— za zdravstveno zavarovanje po bruto stopnji — 8,27%,

— za nesrečo pri delu in za obolenje za poklicno boleznijo po bruto stopnji — 1,48%.

6

Do odmere davčne osnove za preteklo leto delovni ljudje iz 1. točke tega sklepa obračunavajo in plačujejo akontacijo na prispevek od zadnje odmerjene davčne osnove.

7

Z dnem, ko se začne uporabljati ta sklep, preneha veljati sklep o osnovah za obračunavanje prispevka za zdravstveno zavarovanje in o osnovah za denarna nadomestila oseb, ki opravljajo samostojno poklicno dejavnost (Uradni list SRS, št. 5-75/72).

II

Stopnje prispevkov iz I. točke tega razglasa se uporabljajo od 1. 1. 1974 dalje in se objavijo v Uradnem listu SRS.

St. 420-7/74

Ljubljana, dne 29. aprila 1974.

Skupščina skupnosti zdravstvenega zavarovanja in varstva Ljubljana

Predsednik zbora Predsednik zbora
izvajalcev uporabnikov

dr. Miloš Kobal l. r. Ferdo Majdič l. r.

Predsednik skupščine
dr. Janez Pevc l. r.

519.

Na podlagi 11. točke samoupravnega sporazuma o programu zdravstvenega varstva, združevanju sredstev za njegovo uresničevanje in za financiranje drugih pravic iz zdravstvenega zavarovanja, je zbor uporabnikov skupščine skupnosti zdravstvenega zavarovanja in varstva Ljubljana na seji dne 29. aprila 1974 sprejel

SKLEP

o merilih za razvrščanje v osnove za plačevanje prispevka za zdravstveno zavarovanje delovnih ljudi, ki opravljajo dejavnost z osebnim delom in z lastnimi sredstvi in odvetnikov

1

S tem sklepom se določajo osnove, od katerih se plačuje prispevek za zdravstveno zavarovanje, in sicer:

— za delovne ljudi, ki opravljajo dejavnost z osebnim delom in z lastnimi sredstvi (obratno, gostinško, avtoprevozniško, itd.);

— za delovne ljudi — odvetnike, ki so vpisani v register pri odvetniški zbornici.

2

Delovni ljudje, ki opravljajo dejavnost z osebnim delom in z lastnimi sredstvi, se glede na letno davčno osnovo razvrstijo v naslednje zavarovalne osnove, od katerih plačuje prispevek za zdravstveno zavarovanje, za nesrečo pri delu in za obolenje za poklicno boleznijo:

8

Ta sklep začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS in se uporablja od 1. januarja 1974 dalje.

St. 420-9/74

Ljubljana, dne 29. aprila 1974.

**Skupščina skupnosti
zdravstvenega zavarovanja in varstva Ljubljana**

Predsednik zbora

uporabnikov

Ferdo Majdič l. r.

Predsednik skupščine

dr. Janez Peve l. r.

520.

Na podlagi 11. točke samoupravnega sporazuma o programu zdravstvenega varstva, združevanju sredstev za njegovo uresničevanje in za financiranje drugih pravic iz zdravstvenega zavarovanja, je zbor uporabnikov skupščine skupnosti zdravstvenega zavarovanja in varstva Ljubljana na seji dne 29. aprila 1974 sprejel

SKLEP

o osnovah za obračunavanje prispevka za zdravstveno zavarovanje in o osnovah za denarna nadomestila oseb, ki opravljajo samostojno poklicno dejavnost

1

Ta sklep določa osnove za obračunavanje prispevkov za zdravstveno zavarovanje in za zdravstveno zavarovanje za nesrečo pri delu in za obolenje za poklicno boleznijo ter osnove za denarna nadomestila za osebe, ki opravljajo samostojno poklicno dejavnost.

2

Za filmske delavce, ki jim je priznan status umetnika:

— za scenariste in režiserje celovečernega igranega filma, za glavnega snemalca, skladatelja, scenografa, kostimografa, filmskega igralca igranega filma, pisca scenarija, režiserja dokumentarnega lutkovnega ali risanega filma, snemalca dokumentarnega ali lutkovnega filma, risarja značajev, scenografa in animatorja risanega filma

3700

3

Za filmske delavce, ki jim ni priznan status umetnika:

— za pisca scenarija in režiserja igranega filma, glavnega snemalca, skladatelja, scenografa, kostimografa in filmskega igralca igranega filma, pisca scenarija in režiserja dokumentarnega lutkovnega ali risanega filma, direktorja ekipe igranega filma, snemalca dokumentarnega, risanega ali lutkovnega filma, risarja značajev, scenografa in animatorja risanega filma, snemalca zvoka, snemalca slike, prvega asistenta režije, prvega asistenta scenografa, pomočnika direktorja ekipe igranega filma in montažerji, za vodjo snemanja, glavnega maskerja, tajnico režije (skript), prvega asistenta snemalca in glavnega rekviziterja igranega filma, organizatorja snemanja in montažerja dokumentarnega in njemu podobnega filma, glasbenega sodelavca pri filmih vseh vrst, drugega asistenta snemalca, drugega asistenta scenografa, asistenta snemalca zvoka, asistenta montažerja, glavnega

osvetljevalca, rekviziterja, maskerja in fotografa igranega filma, asistenta snemalca dokumentarnega filma, tajnica ekipe igranega filma, animatorja lutkovnega filma, snemalca, frizerja in risarja risanega filma, pomočnika vodje snemanja, frizerja, maskerja, šminkerja, garderoberja, osvetljevalca in kaskaderja igranega filma, kopista in kolorista risanega filma

2500

4

Za književnike, skladatelje, umetnike ter prevajalce znanstvenih in književnih del

2500

5

Za duhovnike

1900

6

Za železniške in ulične prtljažne nosače

1700

7

Za športnike-amaterje, ki prejemajo hrano

1500

Za športnike-nogometaše s statusom neamaterja

3300

8

Za kolporterje tiska

1500

9

Za plesalce

2500

10

Za zdravnike, zobozdravnike, dentiste, zobotehniko in arhitekto

3800

11

Za izvajalce instrumentalne in vokalne narodnozabavne, narodne in jazz glasbe, dirigente, glasbene aranžerje, muzikologe, skladatelje, glasbene kritike, avtorje tekstov in scenarijev, glasbene urednike radia, televizije ali produkcije gramofonskih plošč, režiserje, tonske mojstre, kostimografe in scenografe, ki so člani društva glasbenih delavcev Slovenije »Slovenija-koncert«, Ljubljana

2900

12

Za druge osebe, glede katerih so bile po dosedanjih predpisih sklenjene pogodbe o izvajanju socialnega zavarovanja in za druge osebe, ki opravljajo dejavnost, ki jo predpisi opredeljujejo za samostojno poklicno dejavnost

2500

13

Osnove za obračunavanje prispevkov, ki jih določa ta sklep, so hkrati osnove za denarna nadomestila.

14

Z dnem, ko se začne uporabljati ta sklep, preneha veljati sklep o osnovah za obračunavanje prispevka za zdravstveno zavarovanje in o osnovah za denarna nadomestila oseb, ki opravljajo samostojne poklicne dejavnosti (Uradni list SRS, št. 12-307/73).

15

Ta sklep začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. januarja 1974.

St. 420-12/74

Ljubljana, dne 29. aprila 1974.

Skupščina skupnosti zdravstvenega zavarovanja in varstva Ljubljana

Predsednik zbora uporabnikov
Ferdo Majdič l. r.

Predsednik skupščine
dr. Janez Pevc l. r.

521.

Na podlagi 11. točke samoupravnega sporazuma o programu zdravstvenega varstva, združevanju sredstev za njegovo uresničevanje in za financiranje drugih pravic iz zdravstvenega zavarovanja je zbor uporabnikov skupščine skupnosti zdravstvenega zavarovanja in varstva Ljubljana na seji dne 29. aprila 1974 sprejel

SKLEP

o pavšalnih zneskih prispevkov za zdravstveno zavarovanje ter za zdravstveno zavarovanje za nesrečo pri delu in za obolenje za poklicno boleznijo

1

Za zavarovance iz 6. in 7. točke 14. člena zakona o zdravstvenem zavarovanju in o obveznih oblikah zdravstvenega varstva (v nadaljnjem besedilu: zakon), se določijo prispevki za zdravstveno zavarovanje v mesečnih pavšalnih zneskih, in sicer:

— za osebe na prostovoljni praksi (volonterji), ki ne dobivajo osebnega dohodka, če delajo polni delovni čas (6. točka prvega odstavka 14. člena zakona) din
180

— za učence v gospodarstvu in učence poklicnih šol, ki imajo poleg šolskega pouka tudi praktični pouk pri delovni organizaciji, v šoli ali zasebnem delodajalcu (7. točka prvega odstavka 14. člena zakona) 33

Za zavarovance iz prejšnjega odstavka se določi prispevek za zdravstveno zavarovanje za nesrečo pri delu in za obolenje za poklicno boleznijo v mesečnem pavšalnem znesku 6

2

Za osebe iz 29. člena zakona se določijo prispevki za zdravstveno zavarovanje v mesečnih pavšalnih zneskih, in sicer:

— za užiivalce stalnih priznavalnin, oziroma stalnih družbenih denarnih pomoči, ki jim jih dodeli družbenopolitična skupnost, če jim ni zagotovljeno zdravstveno varstvo na drugi podlagi ali po drugih predpisih (1. točka prvega odstavka 29. člena zakona) din
115

— za osebe na prostovoljni praksi (volonterji), ki ne dobivajo osebnega dohodka, če delajo najmanj polovico polnega delovnega časa (2. točka prvega odstavka 29. člena zakona) 115

— za učence strokovnih šol pod pogoji, ki so določeni za otroke — zavarovancev — delavcev (3. točka prvega odstavka 29. člena zakona) 33

— za otroke, ki jih je zavarovavec vzel k sebi in jih preživlja: vnuke, brate, sestre in druge k sebi vzete osebe, pod pogoji, ki so določeni za otroke zavarovancev — delavcev (4. točka prvega odstavka 29. člena zakona) din
33

— za osebe na šolanju, strokovni izpopolnitvi ali podiplomskem študiju, ki so zaradi tega prekinili delovno razmerje, če ta čas dobivajo štipendijo in nimajo statusa rednega študenta (5. točka prvega odstavka 29. člena zakona) 115

— za osebe, ki jih pošlje organizacija pred sklenitvijo delovnega razmerja kot svoje štipendiste na praktično delo v drugo organizacijo, da se tam strokovno usposobijo ali izpopolnijo (6. točka prvega odstavka 29. člena zakona) 115

— za osebe, ki se udeležujejo mladinskih delovnih akcij ali organiziranih javnih del, če delajo na takih delih najmanj šest ur na dan (7. točka prvega odstavka 29. člena zakona) 33

— za osebe, ki se pri opravljanju dolžnosti po predpisih o varstvu pred požarom ali kot pripadniki gasilskih enot med strokovnim izobraževanjem ali izpopolnjevanjem poškodujejo, ali zaradi te dejavnosti ali v zvezi s to dejavnostjo zbolijo (8. točka prvega odstavka 29. člena zakona) 33

— za osebe, ki kot pripadniki teritorialnih enot pri izvajanju nalog teritorialne enote ali kot pripadniki civilne zaščite zaradi te dejavnosti oziroma v zvezi z njo zbolijo, če niso zavarovane na kakšni drugi podlagi (9. točka prvega odstavka 29. člena zakona) 33

— za osebe, ki so na predvojaškem pouku — taborjenju, če niso zavarovane na kakšni drugi podlagi (10. točka prvega odstavka 29. člena zakona) 33

— za užiivalce invalidnine po predpisih o invalidskem zavarovanju, ki niso na kakšni drugi podlagi zavarovani za vse zavarovane primere (11. točka prvega odstavka 29. člena zakona) 33

— za babice, ki prejemajo preživnino na podlagi zakona o preživninah babicam (Uradni list SRS, št. 14/64) 115

— za tužce, ki so v Jugoslaviji kot štipendisti državnega organa, organizacije združenega dela ali druge organizacije na območju skupnosti, plačuje prispevke za zdravstveno zavarovanje organ oziroma organizacija, ki jim daje štipendijo, če ni v pogodbi o štipendiji določeno, da jih plačujejo sami 115

— tužci, ki se šolajo ali strokovno izpopolnjujejo v Jugoslaviji, pa niso štipendisti, plačujejo prispevek za zdravstveno zavarovanje iz lastnih sredstev, če niso zdravstveno zavarovani na kakšni drugi podlagi 115

3

Za osebe iz 30. člena zakona se določajo prispevki za zdravstveno zavarovanje za nesrečo pri delu in za obolenje za poklicno boleznijo v mesečnih pavšalnih zneskih, in sicer:

— za osebe na strokovni usposobitvi ali pre-kvalifikaciji, ki jo organizira skupnost za zaposlovanje (1. točka prvega odstavka 30. člena zakona) din
57

— za učence strokovnih šol in gimnazij ter študente višjih in visokih šol, fakultet in umet-

niških akademij, kadar opravljajo praktično delo v zvezi s poukom (2. točka prvega odstavka 30. člena zakona)

— za pripadnike teritorialnih enot in civilne zaštite, ki se poškodujejo pri izvajanju nalog teritorialne enote oziroma civilne zaštite, če niso zavarovani na kakšni drugi podlagi (3. točka prvega odstavka 30. člena zakona)

— za osebe, ki so na pouku v oddelkih predvojaške vzgoje, če niso zavarovane na kakšni drugi podlagi (4. točka prvega odstavka 30. člena zakona)

— za osebe, ki se udeležujejo organiziranih javnih del ali mladinskih delovnih akcij, če jim ni zagotovljeno zdravstveno varstvo na kakšni drugi podlagi (5. točka prvega odstavka 30. člena zakona)

— za osebe, ki pretrpijo poškodbo na določenih javnih akcijah ali pri opravljanju določenih javnih funkcij ali dolžnosti, če so po predpisih o invalidskem zavarovanju med tako aktivnostjo zavarovane za invalidnost kot posledico nesreče pri delu (6. točka prvega odstavka 30. člena zakona)

4

Za osebe iz tretjega in četrtega odstavka 15. člena zakona o zdravstvenem zavarovanju in o obveznih oblikah zdravstvenega varstva (Uradni list SRS, št. 26/70 in 51/71), ki morajo zdravstveno zavarovati svoje družinske člane, ki živijo na območju skupnosti, če ni z njihovim zdravstvenim zavarovanjem v tujini tudi njim zagotovljeno zdravstveno varstvo na območju skupnosti, se določi prispevek v mesečnem pavšalnem znesku 150 din.

5

Z dnem, ko se začne uporabljati ta sklep, neha veljati sklep o pavšalnih zneskih prispevkov za zdravstveno zavarovanje ter za zdravstveno zavarovanje za nesrečo pri delu in za obolenje za poklicno boleznijo (Uradni list SRS, št. 12-308/73).

6

Ta sklep začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. januarja 1974.

Št. 420-14/74

Ljubljana, dne 29. aprila 1974.

Skupščina skupnosti zdravstvenega zavarovanja in varstva Ljubljana

Predsednik zbora uporabnikov

Predsednik skupščine

Ferdo Majdič l. r.

dr. Janez Pevc l. r.

522.

Na podlagi 11. točke samoupravnega sporazuma o programu zdravstvenega varstva, združevanju sredstev za njegovo uresničevanje in za financiranje drugih pravic iz zdravstvenega zavarovanja, je zbor uporabnikov skupščine skupnosti zdravstvenega zavarovanja in varstva Ljubljana na seji dne 29. aprila 1974 sprejel

SKLEP

o osnovah in stopnjah prispevkov za obračunavanje in plačevanje prispevkov za zdravstveno zavarovanje delavcev, ki delajo ali so na strokovnem izpopolnjevanju oziroma na praksi v tujini in za tuje delavce, zaposlene pri tujih predstavništvih

1

Za zavarovance, ki so pridobili lastnost delavca v združenem delu in v tujini pri jugoslovanskih državnih organih ter delovnih in drugih organizacijah ali v gospodinjstvih zavarovancev, zaposlenih pri teh organizacijah oziroma v gospodinjstvih jugoslovanskih državljanov, zaposlenih pri mednarodnih organizacijah, pri tujih organizacijah oziroma delodajalcih — po posebnem sporazumu, pri mednarodnih in drugih organizacijah — po mednarodni pogodbi ter pri tujem delodajalcu (prvi in drugi odstavek 15. člena zakona o zdravstvenem zavarovanju in o obveznih oblikah zdravstvenega varstva), se določi kot osnova za obračunavanje in plačevanje prispevka za zdravstveno zavarovanje povprečni mesečni znesek osebnega dohodka, ki ga je zavarovanec dosegel po zaključnem računu za preteklo leto na delovnem mestu, na katerem je imel lastnost delavca v združenem delu, preden se je zaposlil v tujini.

2

Za zavarovance, ki so stopili v tujini v delovno razmerje, prej pa niso bili zaposleni, se določijo naslednje osnove za obračunavanje prispevka v neto zneskih:

	din
— za osebe z visoko strokovno izobrazbo	4700
— za visokokvalificirane delavce in osebe z višjo strokovno izobrazbo	3400
— za kvalificirane delavce in osebe s srednjo strokovno izobrazbo	2700
— za priučene delavce in osebe z nižjo strokovno izobrazbo	2200
— za nekvalificirane delavce in osebe brez strokovne izobrazbe	1800

3

Za zavarovance iz 1. točke tega sklepa veljajo osnove iz 2. točke, če so imeli povprečni neto osebni dohodek nižji od teh osnov.

Osnova za plačevanje prispevka iz prejšnjega odstavka se poveča za vsako naslednje leto tako, da se pomnoži z indeksom povprečnega povečanja osebnih dohodkov na območju skupnosti.

4

Za zavarovance, ki so pridobili lastnost delavca v združenem delu v domovini in delajo v tujini ali so v tujini na strokovnem izpopolnjevanju, se tam učijo oziroma so na praksi, se določi kot osnova za obračunavanje akontacije na prispevek, povprečni mesečni osebni dohodek, ki so ga imeli na delovnem mestu v tej organizaciji v letu pred letom, v katerem so odšli v tujino oziroma v letu, v katerem so odšli v tujino, če v predhodnem letu niso bili zaposleni v tej organizaciji. Prispevek se dokončno obračuna tako, da se osnova pomnoži z indeksom povečanja osebnih dohodkov na zaposlenega delavca v obračunskem letu v tej organizaciji. Podlaga za obračunavanje akontacije na prispevek v naslednjem letu je dejanska osnova za predhodno leto.

Za zavarovance, ki jih je poslala organizacija združenega dela v tujino, osebni dohodek pa jim je določen s splošnim aktom organizacije združenega dela tudi za čas dela v tujini, je osnova za obračunavanje in plačevanje prispevka tako določen osebni dohodek; osnova pa ne more biti nižja kot je določena v 2. točki tega sklepa.

5

Prispevek za zdravstveno zavarovanje se za zavarovance iz 1. in 4. točke tega sklepa obračunava od osebnih dohodkov po bruto stopnji; od pavšalnih osnov, iz 2. točke pa po neto stopnji.

6

Poleg prispevka za zdravstveno zavarovanje in za zdravstveno zavarovanje za nesrečo pri delu in za obolenje za poklicno boleznijo se za zavarovance iz 1. in 4. točke določi še prispevek za višje stroške zdravstvenega varstva v tujini, ki znaša 15% od osnov iz 1., 2. in 4. točke tega sklepa in se plačuje v valuti, v kateri so jim bili izplačani oziroma, v kateri so prejeli osebne dohodke.

Izjemoma obračunavajo in plačujejo organizacije združenega dela, ki dobivajo devizna sredstva po posebnem predpisu za neblagovna in blagovna plačila, prispevek iz prejšnjega odstavka v dinarjih.

Za zavarovance, zaposlene v državah, s katerimi se plačilo opravlja na podlagi klirinške pogodbe, lahko organizacije združenega dela obračunavajo in plačujejo prispevek iz 1. odstavka tega člena v dinarjih.

7

Če se organizacija združenega dela iz 4. točke tega sklepa zaveže, da bo sama nosila stroške zdravstvenega varstva svojih delavcev, ki delajo, ali so na strokovnem izpopolnjevanju ali se učijo, oziroma na praksah v državi, s katerimi Socialistična federativna republika Jugoslavija nima sklenjene konvencije o socialnem zavarovanju, ne plačuje prispevka iz 6. točke za takšne zavarovance.

Organizacija združenega dela, ki prevzame obveznost iz prvega odstavka, mora o tem obvestiti službo, ki izvaja zdravstveno zavarovanje, in sicer pred začetkom dela v tujini. Za organizacijo združenega dela, ki med izvajanjem del v tujini prevzame omenjeno obveznost, začne teči obveznost od prvega dne naslednjega meseca po mesecu, v katerem je bila služba, ki izvaja zdravstveno zavarovanje, obveščena o prevzemu obveznosti.

Prevzeta obveznost traja najmanj eno leto in velja do preklica pri službi za izvajanje zdravstvenega zavarovanja.

8

Tujci, ki so zaposleni pri tujih predstavništvih na območju skupnosti in niso zdravstveno zavarovani na kakšni drugi podlagi, se morajo zdravstveno zavarovati in plačevati prispevek za zdravstveno zavarovanje, če tega niso oproščeni na podlagi mednarodnega sporazuma.

Osnova za obračunavanje in plačevanje prispevka je osebni dohodek, ki ga zavarovanec prejema v tujini in domači valuti po bruto stopnjah 8,27% za zdravstveno zavarovanje in 1,48% za nesrečo pri delu in za obolenje za poklicno boleznijo.

9

Z dnem, ko se začne uporabljati ta sklep, preneha veljati sklep o osnovah za obračunavanje prispevka za zdravstveno zavarovanje delavcev, ki delajo v tujini ali so na strokovnem izpopolnjevanju v tujini in o stopnji prispevka (Uradni list SRS, št. 12-306/73).

10

Ta sklep začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. januarja 1974.

Št. 420-13/74

Ljubljana, dne 29. aprila 1974.

Skupščina skupnosti zdravstvenega zavarovanja in varstva Ljubljana

Predsednik zbora uporabnikov
Ferdo Majdič l. r.

Predsednik skupščine
dr. Janez Pevc l. r.

523.

Na podlagi 11. točke samoupravnega sporazuma o programu zdravstvenega varstva, združevanju sredstev za njegovo uresničevanje in za financiranje drugih pravic iz zdravstvenega zavarovanja je zbor uporabnikov skupščine skupnosti zdravstvenega zavarovanja in varstva Ljubljana na seji dne 29. aprila 1974 sprejel

SKLEP

o stopnji prispevka za zdravstveno zavarovanje za nesrečo pri delu in za obolenje za poklicno boleznijo upokojenecv, ki so pridobili lastnost delavca v združenem delu ali opravljajo dejavnost z osebnim delom in z lastnimi sredstvi

1

Stopnja prispevka za zdravstveno zavarovanje za nesrečo pri delu in za obolenje za poklicno boleznijo upokojenca, ki je pridobil lastnost delavca v združenem delu ali je v delovnem razmerju pri delovnih ljudeh, ki opravljajo dejavnost z osebnim delom in z lastnimi sredstvi znaša 1,48% od bruto osebnega dohodka.

2

Upokojenca, ki opravlja dejavnost z osebnim delom in z lastnimi sredstvi, se določi stopnja prispevka po 1. točki tega sklepa od osnov, ki so določene v sklepu o merilih za razvrščanje v osnove za plačevanje prispevka za zdravstveno zavarovanje delovnih ljudi, ki opravljajo dejavnost z osebnim delom in z lastnimi sredstvi in odvetnikov.

3

Z dnem, ko se začne uporabljati ta sklep, preneha veljati sklep o stopnji prispevka za zdravstveno zavarovanje za nesrečo pri delu in za obolenje za poklicno boleznijo upokojenecv, ki so v delovnem razmerju in prejemajo polno pokojnino (Uradni list SRS, št. 12-305/73).

4

Ta sklep začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. januarja 1974.

Št. 420-8/74

Ljubljana, dne 29. aprila 1974.

Skupščina skupnosti zdravstvenega zavarovanja in varstva Ljubljana

Predsednik zbora uporabnikov
Ferdo Majdič l. r.

Predsednik skupščine
dr. Janez Pevc l. r.

524.

Na podlagi 11. točke samoupravnega sporazuma o programu zdravstvenega varstva, združevanju sredstev za njegovo uresničevanje in za financiranje drugih pravic iz zdravstvenega zavarovanja je zbor uporabnikov skupščine skupnosti zdravstvenega zavarovanja in varstva Ljubljana na seji dne 29. aprila 1974 sprejel

SKLEP

o stopnji prispevka in višini pavšalnih prispevkov ter prispevkov, ki jih plačujejo organizacije združenega dela in zasebni delodajalci za zdravstveno zavarovanje kmetov

1

Prispevki za zdravstveno zavarovanje kmetov po 1. in 2. točki, 89. in 1. odstavku 90. člena zakona o zdravstvenem zavarovanju in o obveznih oblikah zdravstvenega varstva (Uradni list SRS, št. 26/70 in 51/71), se določijo v odstotku:

- 55 % od osebnega dohodka iz kmetijske dejavnosti (katastrski dohodek od negozdnih površin),
- 55 % od osebnega dohodka iz gozda,
- 55 % od drugih dohodkov kmetijskega gospodarstva,
- 6,29 % od zaslužka za občasna dela zunaj delovnega razmerja, ki jih opravljajo osebe, zavarovane v zdravstvenem zavarovanju kmetov.

2

Zavezanci, ki plačujejo prispevek za zdravstveno zavarovanje od osebnega dohodka iz kmetijske dejavnosti, od osebnega dohodka iz gozda, plačujejo tudi letni prispevek na gospodarstvo 760 din.

3

Pavšalni prispevek iz 31. člena zakona plačuje:

- za preužitkarje in njihove zakonce, ki jim je kmečki preužitek glavni vir za preživljanje in niso v ožjem sorodstvu z zavarovancem — tisti, ki je obremenjen s preužitkom;
- za uživalce stalnih preživnin in njihovim ožjim družinskim članom — občina, oziroma organizacija, ki so priznale preživnino;
- za člane svoje ožje družinske in gospodinske skupnosti, ki se na njihovem zemljišču ukvarjajo s kmetijsko dejavnostjo kot z edinim ali glavnim poklicem, niso pa z njimi v delovnem razmerju in po 20. členu zakona ne spadajo med njihove družinske člane — lastniki zemljišč.

4

Pavšalni znesek prispevka za zdravstveno zavarovanje kmetov za osebe iz 3. točke tega sklepa znaša 1200 din letno.

5

Zavarovancu — zavezancu prispevka prične ali preneha zavezanost plačila prispevka po tem sklepu s prvim oziroma zadnjim dnem v mesecu, v katerem pridobi ali izgubi lastnost zavarovane osebe.

6

Z dnem, ko se začne uporabljati ta sklep, preneha veljati sklep o stopnji prispevka in višini pavšalnega prispevka za zdravstveno zavarovanje kmetov ter pri-

spevka, ki ga plačujejo delovne in druge organizacije in zasebni delodajalci (Uradni list SRS, št. 12-309/73 in 12-310/73).

7

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. januarja 1974.

St. 420-11/74

Ljubljana, dne 29. aprila 1974.

Skupščina skupnosti zdravstvenega zavarovanja in varstva Ljubljana

Predsednik zbora uporabnikov

Ferdo Majdič l. r.

Predsednik skupščine

dr. Janez Pevc l. r.

525.

Na podlagi 11. točke samoupravnega sporazuma o programu zdravstvenega varstva, združevanju sredstev za njegovo uresničevanje in za financiranje drugih pravic iz zdravstvenega zavarovanja je zbor uporabnikov skupščine skupnosti zdravstvenega zavarovanja in varstva Ljubljana na seji dne 29. aprila 1974 sprejel

SKLEP

o stopnji prispevkov za zdravstveno zavarovanje oseb, ki začasno nimajo lastnosti delavca v združenem delu

1

Stopnja prispevka za zdravstveno zavarovanje oseb, ki začasno nimajo lastnosti delavca v združenem delu znaša 8,90 % od povprečnega osebnega dohodka, ki je osnova za odmero denarnega nadomestila na območju skupnosti za zaposlovanje Ljubljana.

2

Z dnem, ko se začne uporabljati ta sklep, neha veljati sklep o stopnji prispevkov za zdravstveno zavarovanje upokojenecv in uživalcev pravic iz invalidskega in pokojninskega zavarovanja ter oseb, ki so začasno izven delovnega razmerja (Uradni list SRS, št. 12-304/73).

3

Ta sklep začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. januarja 1974 dalje.

St. 420-10/74

Ljubljana, dne 29. aprila 1974.

Skupščina skupnosti zdravstvenega zavarovanja in varstva Ljubljana

Predsednik zbora uporabnikov

Ferdo Majdič l. r.

Predsednik skupščine

dr. Janez Pevc l. r.

SKUPNOST ZDRAVSTVENEGA VARSTVA IN ZAVAROVANJA NOVO MESTO

526.

Na podlagi 175. člena ter 6. točke prvega odstavka 209. člena statuta skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev in kmetov Novo mesto (Uradni list SRS, št. 53-1128/72), 8. točke samoupravnega sporazuma o ustanovitvi začasne skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja Novo mesto (Uradni list SRS, št. 2-55/74) ter 12. člena samoupravnega sporazuma o uresničevanju programa in o osnovah za financiranje zdravstvenega varstva in zavarovanja v letu 1974 je skupščina začasne skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja Novo mesto na seji dne 25. aprila 1974 sprejela

SKLEP

o finančnem načrtu začasne skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja Novo mesto za leto 1974

1

S finančnim načrtom se zagotavljajo sredstva za uveljavljanje pravic za obvezne oblike zdravstvenega varstva ter zdravstvenega zavarovanja, po statutu določenih pravic iz zdravstvenega varstva in zavarovanja in za primer nesreče pri delu in poklicne bolezni.

V skladu z zakonom o zdravstvenem zavarovanju in o obveznih oblikah zdravstvenega varstva ter v skladu s statutom skupnosti se s tem finančnim načrtom zagotavljajo sredstva za uveljavljanje pravic zavarovanih oseb, ter za uveljavljanje pravic osebam, ki jim je zagotovljeno zdravstveno varstvo po 29., 30. in 31. členu zakona.

2

V skladu z družbenim dogovorom o razmejitvi investicijskih obveznosti za naložbe na področju družbenih dejavnosti in državne uprave ter o prenosu določenih investicijskih obveznosti republiškega proračuna na samoupravne interesne skupnosti ter na podlagi družbenega dogovora o razmejitvi nekaterih obveznosti za financiranje zdravstvenega varstva in nalog s področja zdravstvenega varstva, ki so skupnega pomena za republiko ter o prenosu določenih obveznosti republiškega proračuna na samoupravne interesne skupnosti, so v finančnem načrtu zagotovljena sredstva, ki se izločajo, iz skupnih dohodkov.

Po sporazumu o financiranju in programu za nadaljnjo gradnjo Kliničnega centra v Ljubljani ter sporazumu o spremembah in dopolnitvah sporazuma o financiranju in programu za nadaljnjo gradnjo Kliničnega centra v Ljubljani, so v finančnem načrtu zagotovljena sredstva, ki se izločajo iz skupnih dohodkov.

3

Finančni načrt začasne skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja izkazuje:

	din
— skupnih dohodkov	201.771.000
Izločitve:	
— za investicije v zdravstvu republiškega pomena in za prenešene obveznosti (1. odst. 2. točke)	5.175.000
— za sofinanciranje izgradnje Kliničnega centra (2. odst. 2. točka)	1.911.000
— za obvezno rezervo	3.932.000
— čistih dohodkov	190.753.000
— vseh izdatkov	190.753.000

4

Finančni prikaz o oblikovanju sredstev za zdravstveno varstvo in zavarovanje začasne skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja Novo mesto za leto 1974 z dne 4. 4. 1974 (priloga samoupravnega sporazuma) in podrobnejša razčlenitev dohodkov in izdatkov začasne skupnosti za leto 1974 z dne 4. 4. 1974 sta sestavni del tega sklepa.

5

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se za leto 1974.

Št. 400-47/74

Novo mesto, dne 25. aprila 1974.

Skupščina začasne skupnosti
zdravstvenega varstva in zavarovanja
Novo mesto

Predsednik
Ciril Jarnovič l. r.

527.

Na podlagi 68. in 90. člena zakona o zdravstvenem zavarovanju in o obveznih oblikah zdravstvenega varstva (Uradni list SRS št. 26-147/70), 141. člena statuta skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev in kmetov Novo mesto (Uradni list SRS, št. 53-1128/72), 8. točke samoupravnega sporazuma o ustanovitvi začasne skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja Novo mesto (Uradni list SRS, št. 2-55/74) ter 12. člena samoupravnega sporazuma o uresničevanju programa in o osnovah za financiranje zdravstvenega varstva in zavarovanja v letu 1974 je skupščina začasne skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja Novo mesto na seji dne 25. aprila 1974 sprejela

SKLEP

o stopnjah prispevkov za zdravstveno zavarovanje ter za zdravstveno zavarovanje za nesrečo pri delu in obolenje za poklicno boleznijo

1

Stopnja prispevka za zdravstveno zavarovanje delavcev znaša 8,35 % od kosmatih osebnih dohodkov.

2

Stopnja prispevka za zdravstveno zavarovanje delavcev za nesrečo pri delu in za obolenje za poklicno boleznijo znaša 2,50 % od kosmatih osebnih dohodkov v breme doseženega dohodka.

3

Prispevek za zdravstveno zavarovanje kmetov znaša:

— 36 % od katastrskega dohodka od negozdnih površin ter od osebnega dohodka iz gozda in drugih dohodkov kmetijskega gospodarstva, ki jih ugotovi davčna uprava in

— 140 din letno na člana zavarovančevega gospodinjstva, pri tem pa se upošteva da zavarovana oseba, ki med letom pridobi ali izgubi lastnosti zavarovane osebe, prične ali preneha plačevati prispevke za zdravstveno zavarovanje v zadevnem trimesečju.

4

Osebe, ki se ukvarjajo s samostojno poklicno dejavnostjo, plačujejo prispevek za zdravstveno zavarovanje po bruto stopnji 8,35 % od osnov, ki so dolo-

čene s posebnim sklepom ter prispevek za nesrečo pri delu in za poklicno boleznijo po bruto stopnji 2,50 %, oziroma po preračunani neto stopnji.

5

Stopnja prispevka za zdravstveno zavarovanje upokojenecv in uživalcev pravic iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja znaša neto 10 % od izplačanih pokojnin, oskrbnin oziroma invalidnin.

6

Stopnja prispevka za zdravstveno zavarovanje oseb, ki so začasno izven delovnega razmerja znaša bruto 7,10 % oziroma po preračunani neto stopnji od povprečnega osebnega dohodka, ki je osnova za odmero denarnega nadomestila.

7

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. januarja 1974.

Ko se začne uporabljati ta sklep, neha veljati sklep o stopnjah prispevkov za zdravstveno zavarovanje ter za zdravstveno zavarovanje za nesrečo pri delu in za obolenje za poklicno boleznijo (Uradni list SRS, št. 11-201/73).

Št. 420-67/74

Novo mesto, dne 25. aprila 1974.

**Skupščina začasne skupnosti
zdravstvenega varstva in zavarovanja
Novo mesto**

**Predsednik
Ciril Jarnovič l. r.**

528.

Na podlagi 68. in 93. člena zakona o zdravstvenem zavarovanju in o obveznih oblikah zdravstvenega varstva (Uradni list SRS, št. 26-147/70), 141. člena statuta skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev in kmetov Novo mesto (Uradni list SRS, št. 53-1128/72), 8. točke samoupravnega sporazuma o ustanovitvi začasne skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja Novo mesto (Uradni list SRS, št. 2-55/74) ter 12. člena samoupravnega sporazuma o uresničevanju programa in o osnovah za financiranje zdravstvenega varstva in zavarovanja v letu 1974 je skupščina začasne skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja Novo mesto na seji dne 25. aprila 1974 sprejela

SKLEP

o določitvi prispevka za zdravstveno varstvo za osebe iz 31. člena zakona o zdravstvenem zavarovanju in o obveznih oblikah zdravstvenega varstva

1

Prispevek za zdravstveno zavarovanje za osebe iz 31. člena zakona o zdravstvenem zavarovanju in o obveznih oblikah zdravstvenega varstva (Uradni list SRS, št. 26-147/70) se plačuje v pavšalnih zneskih in v odstotku od katastrskega dohodka, in sicer:

1. tisti, ki je obremenjen s preužitkom za:

preužitkarje in njihove zakonce, ki jim je kmečki preužitek glavni vir za preživljanje in niso v ožjem sorodstvu z zavarovancem — 60 din mesečno,

2. občine oziroma organizacije, ki so priznale preživitvino za:

uživalce stalnih preživnin in njihovim družinskim članom — 60 din mesečno na osebo.

3. lastnik zemljišča: za člane svoje družinske in gospodinske skupnosti, ki se na njegovem zemljišču ukvarjajo s kmetijsko dejavnostjo, kot z edinim ali glavnim poklicem, niso pa z njim v delovnem razmerju in po 20. členu zakona ne spadajo med njegove družinske člane — letno 140 din na osebo in 36 % od katastrskega dohodka od negozdnih površin ter od osebnega dohodka iz gozda.

2

Prispevek iz 1. točke sklepa plačujejo zavezanci trimesečno začasni skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja.

3

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. januarja 1974.

Ko se začne uporabljati ta sklep, neha veljati sklep o določitvi prispevka za zdravstveno varstvo za osebe iz 31. člena zakona o zdravstvenem zavarovanju in o obveznih oblikah zdravstvenega varstva (Uradni list SRS, št. 11-204/73).

Št. 420-68/74

Novo mesto, dne 25. aprila 1974.

**Skupščina začasne skupnosti
zdravstvenega varstva in zavarovanja
Novo mesto**

**Predsednik
Ciril Jarnovič l. r.**

529.

Na podlagi 68. in 90. člena zakona o zdravstvenem zavarovanju in o obveznih oblikah zdravstvenega varstva (Uradni list SRS, št. 26-147/70), 141. člena statuta skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev in kmetov Novo mesto (Uradni list SRS, št. 53-1128/72), 8. točke samoupravnega sporazuma o ustanovitvi začasne skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja Novo mesto (Uradni list SRS, št. 2-55/74) ter 12. člena samoupravnega sporazuma o uresničevanju programa in o osnovah za financiranje zdravstvenega varstva in zavarovanja v letu 1974 je skupščina začasne skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja Novo mesto na seji dne 25. aprila 1974 sprejela

SKLEP

o določitvi prispevka za zdravstveno zavarovanje kmetov, ki ga plačujejo delovne in druge organizacije in zasebni delodajalci od zaslužkov za občasna dela zunaj delovnega razmerja, ki jih opravljajo osebe, zavarovane v zdravstvenem zavarovanju kmetov

1

Delovne in druge organizacije in zasebni delodajalci, ki zaposlijo za občasno delo zunaj delovnega razmerja zavarovanca — kmeta, zavarovanega v zdravstvenem zavarovanju kmetov so dolžne plačevati prispevek za zdravstveno zavarovanje kmetov, in sicer:

— 1,5 % od izplačanega kosmatega zaslužka, pri tem pa se ne odšteje v zaslužku všteto povračilo za lastna delovna sredstva:

— 3% od izplačanega kosmatega zasluzka, če gre za občasno delo samo z ročnim orodjem.

2

Prispevek iz prejšnje točke se nakazuje na žiro račun skupnosti ob izplačilu zaslužkov.

3

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. januarja 1974.

Ko se začne uporabljati ta sklep, neha veljati sklep skupščine skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev in kmetov Novo mesto o določitvi prispevka za zdravstveno zavarovanje kmetov, ki ga plačujejo delovne in druge organizacije in zasebni delodajalci od zaslužkov za občasna dela zunaj delovnega razmerja, ki jih opravljajo osebe, zavarovane v zdravstvenem zavarovanju kmetov (Uradni list SRS, št. 11-207/73).

Št. 430-64/74

Novo mesto, dne 25. aprila 1974.

**Skupščina začasne skupnosti
zdravstvenega varstva in zavarovanja
Novo mesto**

Predsednik

Ciril Jarnovič l. r.

530.

Na podlagi 68. in 90. člena zakona o zdravstvenem zavarovanju in o obveznih oblikah zdravstvenega varstva (Uradni list SRS, št. 26-147/70), 141. člena statuta skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev in kmetov Novo mesto (Uradni list SRS, št. 53-1128/72), 8. točke samoupravnega sporazuma o ustanovitvi začasne skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja Novo mesto (Uradni list SRS, št. 2-55/74) ter 12. člena samoupravnega sporazuma o uresničevanju programa in o osnovah za financiranje zdravstvenega varstva in zavarovanja v letu 1974 je skupščina začasne skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja Novo mesto na seji dne 25. aprila 1974 sprejela

SKLEP

o pavšalnih zneskih prispevkov za zdravstveno zavarovanje ter za zdravstveno zavarovanje za nesrečo pri delu in za obolenje za poklicno boleznijo

1

Za zavarovance iz 6. in 7. točke 14. člena zakona o zdravstvenem zavarovanju in o obveznih oblikah zdravstvenega varstva (v nadaljnjem besedilu: zakon) se določijo prispevki za zdravstveno zavarovanje v mesečnih pavšalnih zneskih, in sicer:

din

— za osebe na prostovoljni praksi (volonterji, ki ne dobivajo osebnega dohodka, če delajo polni delovni čas (6. točka prvega odstavka 14. člena zakona) 127

— za učence v gospodarstvu in učence poklicnih šol, ki imajo poleg šolskega pouka tudi praktični pouk pri delovni organizaciji, v šoli ali zasebnem delodajalcu (7. točka prvega odstavka 14. člena zakona) 45

2

Za osebe iz 29. člena zakona se določijo prispevki za zdravstveno zavarovanje v mesečnih pavšalnih zneskih, in sicer:

din

— za uživalce priznavalnin oziroma stalnih družbenih pomoči, ki jim jih dodeli družbenopolitična skupnost, če jim ni zagotovljeno zdravstveno varstvo na drugi podlagi ali po drugih predpisih (1. točka prvega odstavka 29. člena zakona) 120

— za osebe na prostovoljni praksi (volonterji), ki ne dobivajo osebnega dohodka, če delajo najmanj polovico polnega delovnega časa (2. točka prvega odstavka 29. člena zakona) 82

— za otroke, ki jih je zavarovavec vzel k sebi in jih preživlja: vnuke, brate, sestre in druge k sebi vzete otroke (4. točka prvega odstavka 29. člena zakona) 37

— za osebe na šolanju, strokovni izpopolnitvi ali podiplomskem študiju, ki so zaradi tega prekinile delovno razmerje, če ta čas dobivajo štipendijo in nimajo statusa rednega študenta (5. točka prvega odstavka 29. člena zakona) 127

— za osebe, ki jih pošlje organizacija pred sklenitvijo delovnega razmerja kot svoje štipendiste na praktično delo v drugo organizacijo, da se tam strokovno usposobijo ali izpopolnijo (6. točka prvega odstavka 29. člena zakona) 127

— za osebe, ki se udeležujejo mladinskih delovnih akcij ali organiziranih javnih del, če delajo na takih delih najmanj šest ur na dan (7. točka prvega odstavka 29. člena zakona) 45

— za osebe, ki se pri opravljanju dolžnosti po predpisih o varstvu pred požarom ali kot pripadniki gasilskih enot med strokovnim izobraževanjem ali izpopolnitvijo poškodujejo ali zaradi te dejavnosti ali v zvezi s to dejavnostjo zbolijo (8. točka prvega odstavka 29. člena zakona) 45

— za osebe, ki kot pripadniki teritorialnih enot pri izvajanju nalog teritorialne enote ali kot pripadniki civilne zaščite zaradi te dejavnosti oziroma v zvezi z njo zbolijo (9. točka prvega odstavka 29. člena zakona) 45

— za osebe, ki so na predvojaškem poukuborjenju (10. točka prvega odstavka 29. člena zakona) 22

— za uživalce invalidnine po predpisih o invalidskem zavarovanju, ki niso na kakšni drugi podlagi zavarovani za vse zavarovane primere (11. točka prvega odstavka 29. člena zakona) 30

— za babice, ki prejemale preživnino na podlagi zakona o preživninah babicam (Uradni list SRS, št. 14/64) 120

— za tujce, ki se na območju skupnosti šolajo ali strokovno izpopolnjujejo (Uradni list SRS, št. 28/71) 127

3

Za osebe iz 30. člena zakona se določijo prispevki za zdravstveno zavarovanje za nesrečo pri delu in za obolenje za poklicno boleznijo v dnevnih pavšalnih zneskih, in sicer:

din

— za osebe na strokovni usposobitvi ali pre-kvalifikaciji, ki jo organizira zavod za zaposlovanje (1. točka prvega odstavka 30. člena zakona) 2,10

— za učence strokovnih šol in gimnazij ter študente višjih in visokih šol, fakultet in umetniških akademij, kadar opravljajo praktično delo v zvezi s poukom (2. točka prvega odstavka 30. člena zakona) 0,65

— za pripadnike teritorialnih enot in civilne zaščite, ki se poškodujejo pri izvajanju nalog teritorialne enote oziroma civilne zaščite (3. točka 30. člena zakona) 0,65

— za osebe, ki so na pouku v oddelkih predvojaške vzgoje (4. točka 30. člena zakona) 0,65

— za osebe, ki se udeležujejo organiziranih javnih del ali mladinskih delovnih akcij, če jim ni zagotovljeno zdravstveno varstvo na kakšni drugi podlagi (5. točka 30. člena zakona) 0,65

— za osebe, ki pretrpijo poškodbo na določenih javnih akcijah, ali pri opravljanju določenih javnih funkcij ali dolžnosti, če so po predpisih o invalidskem zavarovanju med tako aktivnostjo zavarovane za invalidnost kot posledico nesreče pri delu (6. točka 30. člena zakona) 0,65

Prispevki iz te točke sklepa se plačujejo za dneve, za katere obstojajo okoliščine, da so te osebe zavarovane.

4

Za osebe iz tretjega in četrtega odstavka 15. člena zakona, ki morajo zdravstveno zavarovati svoje družinske člane, ki živijo na območju skupnosti, če ni z njihovim zdravstvenim zavarovanjem v tujini tudi njim zagotovljeno zdravstveno varstvo na območju skupnosti; se določi prispevek v mesečnem pavšalnem znesku 120 din.

5

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. januarja 1974.

Ko se začne uporabljati ta sklep, neha veljati sklep o pavšalnih zneskih prispevkov za zdravstveno zavarovanje ter za zdravstveno zavarovanje za nesrečo pri delu in za obolenje za poklicno boleznijo (Uradni list SRS, št. 11-202/73).

St. 420-69/74

Novo mesto, dne 25. aprila 1974.

**Skupščina začasne skupnosti
zdravstvenega varstva in zavarovanja
Novo mesto**

Predsednik
Ciril Jarnovič l. r.

531.

Na podlagi 68. in 90. člena zakona o zdravstvenem zavarovanju in o obveznih oblikah zdravstvenega varstva (Uradni list SRS, št. 26-147/70), 141. člena statuta skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev in kmetov Novo mesto (Uradni list SRS, št. 53-1128/72), 8. točke samoupravnega sporazuma o ustanovitvi začasne skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja Novo mesto (Uradni list SRS, št. 2-55/74) ter 12. člena samoupravnega sporazuma o uresničevanju programa in o osnovah za financiranje zdravstvenega varstva in zavarovanja v letu 1974 je skupščina začasne skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja Novo mesto na seji dne 25. aprila 1974 sprejela

SKLEP

o stopnji prispevka za zdravstveno zavarovanje za čas, ko so zaposleni delavci na neplačanem dopustu

1

Stopnja prispevka za zdravstveno zavarovanje delavcev za čas, ko so na neplačanem dopustu oziroma so drugače odsotni z dela brez pravice do nadomestila osebnega dohodka, znaša bruto 7,10% oziroma po preračunani neto stopnji od osebnega dohodka.

2

Osnova za obračunavanje prispevka za zdravstveno zavarovanje je mesečni osebni dohodek, ki ga je delavec dosegel v zadnjem mesecu pred mesecem, ko je nastopil neplačani dopust.

3

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. januarja 1974.

Ko se začne uporabljati ta sklep, neha veljati sklep o stopnji prispevka za zdravstveno zavarovanje za čas, ko so zaposleni delavci na neplačanem dopustu (Uradni list SRS, št. 11-205/73).

St. 430-65/74

Novo mesto, dne 25. aprila 1974.

**Skupščina začasne skupnosti
zdravstvenega varstva in zavarovanja
Novo mesto**

Predsednik
Ciril Jarnovič l. r.

532.

Na podlagi 68. in 90. člena zakona o zdravstvenem zavarovanju in o obveznih oblikah zdravstvenega varstva (Uradni list SRS, št. 26-147/70), 141. člena statuta skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev in kmetov Novo mesto (Uradni list SRS, št. 53-1128/72), 8. točke samoupravnega sporazuma o ustanovitvi začasne skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja Novo mesto (Uradni list SRS, št. 2-55/74) ter 12. člena samoupravnega sporazuma o uresničevanju programa in o osnovah za financiranje zdravstvenega varstva in zavarovanja v letu 1974 je skupščina začasne skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja Novo mesto na seji dne 25. aprila 1974 sprejela

SKLEP

o stopnji prispevka za zdravstveno zavarovanje za čas, ko je obrtnik ali gostinec začasno zapri obrtno delavnico ali gostilno po 48. členu statuta

I

Stopnje prispevka za zdravstveno zavarovanje obrtnika ali gostinca za čas podaljšanega zavarovanja, ko je obrtna delavnica ali gostilna začasno zaprta po pogojih 48. člena statuta skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev in kmetov Novo mesto, brez pravice do nadomestila do osebnega dohodka znaša bruto 7,10% oziroma po preračunani neto stopnji od osnov, ki so določene s posebnim sklepom.

II

Osnova za obračunavanje tega prispevka je enaka osnovi, po kateri je obrtnik ali gostinec plačeval prispevek za zdravstveno zavarovanje predno je začasno zaprl obrtno delavnico ali gostilno.

III

Z dnem, ko se začne uporabljati ta sklep, preneha veljati sklep o stopnji prispevka za zdravstveno zavarovanje za čas, ko je obrtnik ali gostinec začasno zaprl obrtno delavnico ali gostilno po 48. členu statuta (Uradni list SRS, št. 11-206/73).

IV

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. januarja 1974 dalje.

St. 430-78/74

Novo mesto, dne 25. aprila 1974.

**Skupščinačasne skupnosti
zdravstvenega varstva in zavarovanja
Novo mesto**

Predsednik

Ciril Jarnovič l. r.

533.

Na podlagi 68. in 70. člena zakona o zdravstvenem zavarovanju in o obveznih oblikah zdravstvenega varstva (Uradni list SRS, št. 26-147/70), 141. člena statuta skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev in kmetov Novo mesto (Uradni list SRS, št. 53-1128/72), 8. točke samoupravnega sporazuma o ustanovitvi časne skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja Novo mesto (Uradni list SRS, št. 2-55/74) ter 12. člena samoupravnega sporazuma o uresničevanju programa in o osnovah za financiranje zdravstvenega varstva in zavarovanja v letu 1974 je skupščinačasne skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja Novo mesto na seji dne 25. aprila 1974 sprejela

SKLEP

o osnovah in stopnjah prispevkov za zdravstveno zavarovanje delavcev, ki so zaposleni ali so na strokovnem izpopolnjevanju v tujini

1

Za zavarovance, ki so stopili v tujini v delovno razmerje pri jugoslovanskih državnih organih ter delovnih in drugih organizacijah ali v gospodinjstvih zavarovancev, zaposlenih pri teh organih ali organizacijah, oziroma v gospodinjstvih jugoslovanskih državljanov, zaposlenih pri mednarodnih organizacijah, oziroma delodajalcih — po posebnem sporazumu, mednarodnih in drugih organizacijah — po mednarodni pogodbi ter tujem delodajalcu (1. in 2. odstavek 15. člena zakona o zdravstvenem zavarovanju in o obveznih oblikah zdravstvenega varstva) se določi kot osnova za obračunavanje prispevka za zdravstveno zavarovanje povprečni mesečni znesek osebnega dohodka, ki ga je zavarovavec dosegel po zaključnem računu za preteklo leto na delovnem mestu, na katerem je bil zaposlen, preden se je zaposlil v tujini.

2

Za zavarovance, ki so stopili v tujini v delovno razmerje, prej pa niso bili zaposleni, se določijo naslednje osnove za obračunavanje prispevka:

	din
— za osebe z visoko strokovno izobrazbo in javno priznano specializacijo — magistratura ali doktorat	7.000
— za osebe z visoko strokovno izobrazbo	5.230
— za visokokvalificirane delavce in osebe z višjo strokovno izobrazbo	4.430
— za kvalificirane delavce in osebe s srednjo strokovno izobrazbo	3.690
— za priučene delavce in osebe z nižjo strokovno izobrazbo	3.370
— za nekvalificirane delavce in osebe brez strokovne izobrazbe	3.100

Zneski osnov iz 1. in 2. točke tega sklepa se letno valorizirajo s količnikom porasta povprečnih mesečnih osebnih dohodkov zaposlenih na območju skupnosti.

3

Za zavarovance iz 1. točke tega sklepa veljajo osnove iz 2. točke, če so imeli povprečni čisti osebni dohodek nižji od teh osnov.

4

Za zavarovance, ki so v delovnem razmerju z domačo organizacijo in delajo v tujini ali so v tujini na strokovnem izpopolnjevanju, se tam učijo, oziroma so na praksi, se določi kot osnova za obračunavanje akontacije na prispevek, povprečni mesečni osebni dohodek, ki so ga imeli na delovnem mestu v tej organizaciji v letu pred letom, v katerem so odšli v tujino oziroma v letu v katerem so odšli v tujino če v predhodnem letu niso bili zaposleni v tej organizaciji. Prispevek se dokončno obračuna tako, da se osnova pomnoži z indeksom povečanja osebnih dohodkov na zaposlenega delavca v obračunskem letu v tej organizaciji. Podlaga za obračunavanje akontacije na prispevek v naslednjem letu je dejanska osnova za predhodno leto.

Za zavarovance, ki jih je poslala delovna organizacija v tujino, osebni dohodek pa jim je določen s splošnim aktom delovne organizacije tudi za čas dela v tujini, je osnova za obračunavanje in plačevanje prispevka tako določen osebni dohodek. Osnova pa ne more biti nižja kot je določena v 2. točki tega sklepa.

5

Prispevek za zdravstveno zavarovanje za zavarovance iz 1., 2. in 4. točke tega sklepa se plačuje po stopnji bruto 8,35% oziroma po preračunani neto stopnji.

Prispevek za zdravstveno zavarovanje, za nesrečo pri delu in za poklicno boleznijo za zavarovance iz 1., 2. in 4. točke tega sklepa znaša bruto 2,50% oziroma po preračunani neto stopnji.

6

Poleg prispevka iz 5. točke tega sklepa se za zavarovance iz 1., 2. in 4. točke določi še prispevek za višje stroške zdravstvenega varstva v tujini, ki znaša 15% od neto osnov določenih v tem sklepu. Prispevek se plačuje v valuti, v kateri so zavarovancem izplačani, oziroma v kateri so prejeli osebne dohodke.

Izjemoma obračunavajo in plačujejo delovne organizacije, ki dobivajo devizna sredstva po posebnem predpisu za neblagovna in blagovna plačila, prispevek iz prejšnjega odstavka v dinarjih.

Za zavarovance zaposlene v državah, s katerimi se plačilo opravlja na podlagi klirinške pogodbe, lahko delovne organizacije obračunavajo in plačujejo prispevek iz 1. odstavka te točke v dinarjih.

7

Če se delovna ali druga organizacija iz 4. točke tega sklepa zaveže, da bo sama nosila stroške zdravstvenega varstva svojih delavcev, ki delajo ali so na strokovnem izpopolnjevanju ali se učijo, oziroma so na praksi v državi, s katero Socialistična federativna republika Jugoslavija nima sklenjene konvencije o socialnem zavarovanju ne plačuje prispevka iz 6. točke za takšne zavarovance.

Delovna organizacija, ki prevzame obveznosti iz 1. odstavka mora o tem obvestiti strokovno službo, ki izvaja zdravstveno zavarovanje, in sicer pred začetkom dela v tujini. Za delovno organizacijo, ki med izvajanjem del v tujini prevzame omenjeno obveznost, začne teči obveznost od prvega dne naslednjega meseca po mesecu, v katerem je bila strokovna služba, ki izvaja zdravstveno zavarovanje obveščena o prevzemu obveznosti.

Prevzeta obveznost traja najmanj 1 leto in velja do preklica pri strokovni službi, ki izvaja zdravstveno zavarovanje.

8

Z dnem, ko se začne uporabljati ta sklep, preneha veljati sklep o osnovah in stopnjah prispevkov za zdravstveno zavarovanje delavcev, ki so zaposleni ali na strokovnem izpopolnjevanju v tujini (Uradni list SRS, št. 11-203/73).

9

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. januarja 1974.

Št. 420-70/74

Novo mesto, dne 25. aprila 1974.

Skupščinačasne skupnosti
zdravstvenega varstva in zavarovanja
Novo mesto

Predsednik

Ciril Jarnovič l. r.

VSEBINA

	Stran
173. Zakon o medsebojnih razmerjih delavcev v združenem delu in o delovnih razmerjih med delavci in zasebnimi delodajalci	995
174. Zakon o zaposlovanju in o zavarovanju za primer brezposelnosti	1007
175. Zakon o stanovanjskih razmerjih	1015
176. Zakon o poslovnih stavbah in poslovnih prostorih	1027
177. Resolucija o načrtovanju družine in družbenih prizadevanjih za njen nastanek in varnost	1030
178. Zakon o družbenem varstvu otrok in o skupnostih otroškega varstva	1032
179. Zakon o osnovah ter načinu obračunavanja in plačevanja prispevkov za financiranje samoupravnih inte-	

	Stran
resnih skupnosti na področju družbenih dejavnosti v letu 1974	1036
180. Zakon o ureditvi določenih vprašanj s področja varnosti železniškega prometa	1039
181. Zakon o samoupravni interesni skupnosti za železniški in luški promet	1043
182. Zakon o izjemnem priznanju in odmeri starostne pokojnine osebam, ki imajo posebne zasluge	1045
183. Zakon o ustanovitvi Mednarodnega centra za upravljanje podjetij v javni lastnini	1045
184. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o osnovni soli	1046
185. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o srednjem šolstvu	1049
186. Zakon o usmeritvi uporabe sredstev v poslovnih bankah, izvirajočih iz določenih učinkov po 1. 1. 1974	1052
187. Zakon o posojilu SR Crni gori za pokritje prekoračitve stroškov pri izgradnji železniške proge Beograd-Bar na območju SR Crne gore	1053
188. Zakon o prenehanju obveznosti Socialistične republike Slovenije za zagotavljanje sredstev za določene investicije	1054
189. Zakon o spremembi in dopolnitvah zakona o skladih skupnih rezerv in o uporabi njihovih sredstev	1054
190. Odlok o prenosu sredstev plačanega temeljnega davka od plačil za zunanjetrgovinske posle in storitve in trgovske posle v prometu blaga na debelo, obračunane za čas od 30. 6. 1974, na določene temeljne organizacije združenega dela	1055
191. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o načinu uporabe sredstev hranilnih vlog pri Poštni hranilnici	1055
192. Odlok o soglasju k finančnemu načrtu dohodkov in izdatkov sklada starostnega zavarovanja kmetov SR Slovenije za leto 1975	1056
193. Odlok o pooblastitvi republiškega sekretarja za finance, da sklene dogovor socialističnih republik in socialističnih avtonomnih pokrajin o pomoči SR Crni gori pri zagotovitvi sredstev za kritje prekoračitve stroškov pri graditvi proge Beograd-Bar na območju SR Crne gore	1056
194. Odlok o pooblastitvi Izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, da sklene družbeni dogovor o uresničevanju dolgoročnega programa razvoja kmetijstva v SR Sloveniji za obdobje 1974-1980	1056
195. Odlok o pomilostitvi obsojenih oseb	1057
196. Družbeni dogovor o osnovah in merilih za določanje mesečnih nadomestil osebnih dohodkov in drugih osebnih prejemkov voljenim in imenovanim funkcionarjem	1057
AKTI REPUBLISKE VOLILNE KOMISIJE	
197. Poročilo o izidu glasovanja o izvolitvi delegatov v družbenopolitičnem zboru Skupščine SR Slovenije	1060
198. Poročilo o izidu volitev Predsedstva Socialistične republike Slovenije	1061
PREDPISI OBČINSKIH SKUPŠČIN	
505. Poročilo o izidu glasovanja na volitvah delegatov v družbenopolitični zbor Skupščine občine Lenart	1062
506. Odlok o proračunu občine Ljubljana Moste-Polje za leto 1974	1062
507. Odlok o sprejetju zazidalnega načrta za območje zazidalnega otoka VS 245/2 - Pevčeva dolina (Ljubljana Vič-Rudnik)	1064
508. Odlok o urbanističnem redu za naselja in območja v občini Ljubljana Vič-Rudnik	1064
SPLOŠNI AKTI SKUPNOSTI ZDRAVSTVENEGA VARSTVA IN ZAVAROVANJA	
509. Samoupravni sporazum o uresničevanju programa in o osnovah za financiranje zdravstvenega varstva in zavarovanja v letu 1974 (Celje)	1067
510. Sklep o finančnem načrtu skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja Celje za leto 1974	1069

	Stran		Stran
511. Sklep o določitvi prispevka za obvezne oblike zdravstvenega varstva, razširjene oblike zdravstvenega zavarovanja, prispevek za nesreče pri delu in poklicno bolezen, najnujnejše investicije ter prevzete obveznosti od družbenopolitičnih skupnosti (Celje)	1071	tuje delavce, zaposlene pri tujih predstavništvih (Ljubljana)	1079
512. Sklep o določitvi prispevka za zdravstveno zavarovanje za določene kategorije oseb, ki uživajo posamezne pravice iz zdravstvenega zavarovanja (Celje)	1071	523. Sklep o stopnji prispevka za zdravstveno zavarovanje za nesrečo pri delu in za obolenje za poklicno boleznijo upokojencev, ki so pridobili lastnost delavca v združenem delu ali opravljajo dejavnost z osebnim delom in z lastnimi sredstvi (Ljubljana)	1080
513. Sklep o določitvi prispevka za po zakonu ugotovljene obvezne oblike zdravstvenega varstva in za po statutu določene pravice zdravstvenega zavarovanja, ki ga plačujejo zavarovanci — kmetje (Celje)	1073	524. Sklep o stopnji prispevka in višini pavšalnih prispevkov ter prispevkov, ki jih plačujejo organizacije združenega dela in zasebni delodajalci za zdravstveno zavarovanje kmetov (Ljubljana)	1081
514. Sklep o določitvi prispevka za zdravstveno zavarovanje za čas, ko so zaposleni delavci na neplačanem dopustu (Celje)	1074	525. Sklep o stopnji prispevkov za zdravstveno zavarovanje oseb, ki začasno nimajo lastnosti delavca v združenem delu (Ljubljana)	1081
515. Sklep o določitvi prispevka, ki ga plačujejo delovne in druge organizacije in zasebni delodajalci od zaslužkov za občasna dela zunaj delovnega razmerja, ki jih opravljajo zavarovane osebe — kmetje (Celje)	1074	526. Sklep o finančnem načrtu Začasne skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja Novo mesto za leto 1974	1082
516. Statutarni sklep o spremembah in dopolnitvah statuta skupnosti zdravstvenega zavarovanja kmetov (Celje)	1075	527. Sklep o stopnjah prispevkov za zdravstveno zavarovanje ter za zdravstveno zavarovanje za nesrečo pri delu in obolenje za poklicno boleznijo (Novo mesto)	1082
517. Sklep o finančnem načrtu skupnosti zdravstvenega zavarovanja in varstva Ljubljana za 1974. leto	1075	528. Sklep o določitvi prispevka za zdravstveno varstvo za osebe iz 31. člena zakona o zdravstvenem zavarovanju in o obveznih oblikah zdravstvenega varstva (Novo mesto)	1083
518. Razglas o stopnji prispevkov za združena finančna sredstva, potrebna za zdravstveno varstvo in druge pravice iz zdravstvenega zavarovanja v 1974. letu (Ljubljana)	1075	529. Sklep o določitvi prispevka za zdravstveno zavarovanje kmetov, ki ga plačujejo delovne organizacije in zasebni delodajalci od zaslužkov za občasna dela zunaj delovnega razmerja, ki jih opravljajo osebe, zavarovane v zdravstvenem zavarovanju kmetov (Novo mesto)	1083
519. Sklep o merilih za razvrščanje v osnove za plačevanje prispevka za zdravstveno zavarovanje delovnih ljudi, ki opravljajo dejavnost z osebnim delom in z lastnimi sredstvi in odvetnikov (Ljubljana)	1076	530. Sklep o pavšalnih zneskih prispevkov za zdravstveno zavarovanje ter za zdravstveno zavarovanje za nesrečo pri delu in za obolenje za poklicno boleznijo (Novo mesto)	1084
520. Sklep o osnovah za obračunavanje prispevka za zdravstveno zavarovanje in o osnovah za denarna nadomestila oseb, ki opravljajo samostojno poklicno dejavnost (Ljubljana)	1077	531. Sklep o stopnji prispevka za zdravstveno zavarovanje za čas, ko so zaposleni delavci na neplačanem dopustu (Novo mesto)	1085
521. Sklep o pavšalnih zneskih prispevkov za zdravstveno zavarovanje ter za zdravstveno zavarovanje za nesrečo pri delu in za obolenje za poklicno boleznijo (Ljubljana)	1078	532. Sklep o stopnji prispevka za zdravstveno zavarovanje za čas, ko je obrtnik ali gostinec začasno zapri obrtno delavnico ali gostilno po 48. členu statuta (Novo mesto)	1085
522. Sklep o osnovah in stopnjah prispevkov za obračunavanje in plačevanje prispevkov za zdravstveno zavarovanje delavcev, ki delajo ali so na strokovnem izpopolnjevanju oziroma na praksi v tujini in za		533. Sklep o osnovah in stopnjah prispevkov za zdravstveno zavarovanje delavcev, ki so zaposleni ali so na strokovnem izpopolnjevanju v tujini (Novo mesto)	1086